பிஸ்மில்லாஹி.

முஸ்லிம் அத்வைத மூலமொழி.

துஹ்பத்துல் முர்ஸலா.

இவ்விரண்டும் அறபி பார்ஸி பாஷைகளிலிருந்து

நெல்லிகுப்பம்,

முஹம்மது அப்துர்ரஹ்மான் சாஹிபால்

உரைபடுத்தப்பட்டு

இவற்றுடன் ஷெயார் திராவிட அத்வைத

நூல்களிலிருந்து எடுத்தெழுதிய

இந்துமத வேதாந்த பகுதி

என்னும்

பாகத்தையும் சேர்த்து

மூன்றையும் ஒரே புத்தகமாக

சென்னை

ஷாஹுல் ஹமீதிய்யா பிரஸில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

முதற் பதிப்பு காப்பிகள் 1500.

ஹிஜ்ரீ 1342௵ ஜமாதியுல் ஆகிர் ௴

ஈசவீ 1924௵ ஜனவரி ௴

Rigistered copy Right

விலை ரூ. 1-8-0 வி.பி.செலவு வேறு

23 APR 19

பிஸ்மில்லாஹி.

விளம்பரம்.

இதனால் சகலருக்கும் தெரிவிப்பது யாதெனில், முஸ்லிம் அத்வைத மூலமொழி, துஹ்பத்துல் முர்ஸலா, இந்துமத வேதாந்த பகுதி என்னும் முப்பெயருடன் அச்சியற்றப்பட்ட இப்புத்தகம் 1867ஞூ 25-வது ஆக்ட் 20-வது பிரிவு 8-வது விதியின் பிரகாரம் இங்கிலீஷ் இலாகாவாகிய மதராசில் காபிரைட் ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

இன்னும் பிரான்ஸ் இலாகாவாகிய புதுச்சேரியிலும் காப்பிரைட் ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

ஆகையினால் மேற்கண்ட புத்தகம் முழுவதையுமாவது அதிற் சிலபாகத்தையாவது அடியில் கையொப்பமிட்டிருக்கிற என்னுடைய அனுமதியில்லாமல் எவரும் அச்சிடக்கூடாது. மீறி அச்சிட்டால் மேற்கண்ட ஆக்டில் சொல்லியிருக்கிறபடி கோர்ட்டின் மூலமாய் அதனாலுண்டாகும் நஷ்டமனைத்தும் வசூல் செய்யப்படும்.

டைட்டில் பேஜில் என் கையெழுத்தாவது எனது குமாரர் மூஹம்மது அப்துல்லாவுடைய கையெழுத்தாவது இல்லாத புத்தகம் கள்ள புத்தகமாகக் கருதப்படும்.

இப்புத்தகம் தேவையுள்ளவர்கள்:—

68486

M. அப்துர்ரஹ்மான் & சன்ஸ்,
இஸ்லாமியா புத்தகசாலை,
நெல்லிகுப்பம்.

என்ற விலாசக்காரரிடத்தில் கை விலைக்கும் வி. பி. பார்சல் மூலமாயும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

இங்ஙனம்,
மூஹம்மது அப்துர்ரஹ்மான்,
நெல்லிகுப்பம்.

திருவாளர்

சென்னை கா. சி. சிவசங்கர முதலியாரவர்கள்

இயற்றிய,

சிறப்புப் பாயிரம்.

23 APR 1924

நீரிடைத் தோன்று மலையெலா மந்த
நீரினை யன்றிவே றில்லை
பாரிடைத் தோன்றுங் கடமெலா மண்ணைப்
பார்க்கின்வே றில்லையே யந்த
சீரினை யுணர்ந்துங் கடவுளின் வேறு
சிருட்டிக ளென்பது மழகோ
கூரிய மதியா லுணருமி னென்றே
கொடுத்தன னொருநூலே. (1)

வேறு.

கானலினீர் பொய்யெனினுங் கட்புலனால்
மெய்யாகக் காண்டல் போலும்
ஊனமிலா வறிவினுக்குப் பிரமமே
மெய் யெனினும் உலகந்தானே
ஆனபடி பலவடிவாய் விழியினுக்குக்
காணுமதை யறிவா லோர்ந்தே
ஞானவடி வடைமின்கள் இன்பமுறு
வீரெனவே னவிலு மந்நூல் (2)

வேறு.

மதங்களின் பேதமெல்லாம் வகைவகை
யெடுத்துக் காட்டி
இதமுடன் பிரமந்தானே யெவையுமாய்
விளங்கு மென்னும்
விதவித மாகத் தோன்றும் விரிந்தவிவ்
வுலகந் தானே
அதனிடந் தோற்ற மல்லா லதற்குவே
றல்ல வென்னும் (3)

வே று.

அத்துவித நூலுணர்ச்சி முஸ்லீம்கள்
மதத்தினுமுண் டறிமி னென்றே
நித்தியமா மறிவுணர்த்தும் அரபிமொழி
நூலொன்றை நெடுநா ளாய்ந்து
வித்தகமாந் தமிழ்மொழியில் யாவருமே
யெளிதுணர விளக்கி னால்
சித்தநிறை மகிழ்ச்சியினால் நெல்விநக
ருறையுமொரு செம்ம லம்மா (4)

வல்லவர்கள் புகழ்ந்தேத்தும் அத்தகைய
நூலின்பெயர் வழுத்தக் கேண்மோ
தொல்லுலகி னிலைமுஸ்லீம் அத்துவித
மூலமொழி தொகுத்துச் சொன்னேன்
கல்வியினிற் பேரறிவிற் கலைகளிலே
செல்லுகின்ற கருத்து வாய்ந்தோன்
நல்லவர்க ளினமகலா வப்துல்ரகி
மானெனுஞ்சீர் நாவல் லோனே. (5)

முகவுரை.

பிஸ்மில்லா ஹிர்ரஹ்மா னிர்ரஹீம்.

அல்லாஹு முஹம்மதுன் பீஜமீஇ அப்ஆலிஹீ
வமுஹம்மது னில்லாஹு முஸல்லின் அலைஹி
மஅ ஸஹ்பிஹி வஆலிஹி.

சத்துப்போலியான சகல பிரபஞ்சங்களுக்கும் ஆதார சத்தாய் எக்காலத்தும் அழிவில்லாது சதோதயமாய் விளங்குவது எதுவோ அதுவே வுஜூது என்று வழங்குவர் ஆரிபுகள் என்னும் அத்வைதஞானிகள் இப்பொருளைத் தழுவியே பூர்வகாலப் பெரியார் குர்ஆனும் ஹதீசுகளுமான சுருதிப் பிரமாணங்களை மேற்கோளாகக்கொண்டு அறபி பார்ஸி பாஷைகளில் அனந்தம் அத்வைத நூல்களை இயற்றியிருக்கிறார்கள். ஆனால் வஹ்மு என்னும் பேதபுத்தியின் மிகைப்பானது இந்த உண்மையை ஒப்புவதற்குத் தடையாயிருக்கிறது, கேட்டல், சிந்தித்தல் தெளிதல் என்னும் அரிய முயர்ச்சியால் அந்தத் தடையைத் தகர்த்து சத்தியத்தைச் சாதிக்கும் அருளில்லாத அறிவாளர் மலிந்து கிடக்கின்றனர்.

ஆகவே அவர்கள் ஹக்கும் கல்கும் ஏகமென்ற அத்வைதம் பிரத்தியக்ஷ விரோதம் என்றும் அதை ஒப்புவது கூடாதென்றும் வாதிக்கின்றார்கள்.

இன்னும் சிலர் அத்வைதமானது சாமான்ய ஜனங்களின் புத்தியில் நுழையாதென்றும் அதை வெளிப்படுத்துவது அவர்களின் வழி கேட்டுக்குக் காரணமாமென்றும் சொல்லுகிறார்கள்.

இன்னும் சிலர் ஹக்குக்கு கல்கு வேறு என்ற துவித சித்தாந்தமே உம்மத்துடைய உலமாக்கள் ஒன்றுகூடி ஒப்புக்கொண்ட சித்தாந்தமாயிருக்கிறதென்றும் இதுவே அநுஷ்டிக்கத்தக்கது என்றும் சொல்லுகிறார்கள்.

இன்னும் சிலர் காண்பான், காக்ஷி, காக்ஷிப்பொருள் என்கிற வுணர்விறந்த ஸ்தானமாகிய பனாவுடைய மகாமை அடைந்தவன் எவனோ அவன் மாத்திரம் அத்வைதத்தை பிரஸ்தாபிக்கலாம் என்று சொல்லுகிறார்கள்.

இன்னும் ஒருவன் எந்த வுருவமெடுக்க நாடுகிறானோ அந்த வுருவமாக மாறவும் பின்பு பழையபடி தன் மனித வுருவத்

தூக்கு வந்து விடவுமான சித்தியைப் பெறுவானாகில் அவனே அத்வைதத்தை வெளிப்படுத்த அருகன் என்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள்.

இன்னும் சிலர் அத்வைதத்தை மனதால் மாத்திரம் உண்மையென்று ஒப்பவேண்டுமே தவிர அதை வாக்கால் பிரஸ்தாபிப்பது கூடாது என்று சொல்லுகிறார்கள்.

பரவிலேயின் உண்மையைப் பகுத்தறிய வேண்டுமென்கிற சுபேச்சை யென்னும் வித்தானது முளையரும்பத் துவக்கிய இக்காலத்தில் இச்சொற்களெல்லாம் அம்முளையை அழிக்க ஏதுக்களாயிருக்கின்றன.

அத்வைதத்தின் உண்மையைக் கேட்டவாறு சிந்தித்துத் தெளியாமலும் குருஆனிலும் ஹதீசுகளிலும் வருகிற அதன் மூலமும் சார்புகளுமான திடப்பிரமாணங்களை உற்றுணராமலும் வெற்றுரையாகச் சொல்லும் மேற்கண்ட சொற்களுக்கும் இவை போன்ற இன்னும் பல ஆக்ஷேபங்களுக்கும் முஸ்லிம் அத்வைத மூலமொழி யென்னும் இந்நூலில் போதிய ஆதாரத்துடன் தக்க சமாதானங்கள் வரையப்பட்டிருக்கின்றன. இந்நூலுக்குப் பக்கபலமாக துஹ்பத்துல் முர்ஸலா என்னும் ஓர் அரிய அறபி அத்வைத நூலின் முழு மூலத்தையும் அதன் சில வியாக்கியானங்களையும் உரைபடுத்தி இத்துடன் இணைத்திருக்கிறது.

இவ்விரண்டும் நந்தமிழ் நாட்டு முஸ்லிம்களுக்குப் பயன்படுமாறு முந்தியதை அறபி மூலமும் பார்ஸி உரையுமாக அச்சியற்றப்பட்ட கலிமத்துல் ஹக்கி என்னும் கிதாபிலிருந்தும், பிந்தியதை துஹ்பத்துல் முர்ஸலா என்னும் கிதாபிலிருந்தும் தமிழில் உரைபடுத்தி இவற்றுடன் திராவிட அத்வைத நூல்களிலிருந்து எடுத்தெழுதப்பட்ட இந்துமத வேதாந்த பகுதி என்பதையும் சேர்த்து ஒரே புத்தகமாக ஹிஜ்ரீ 1342-ம் ஆண்டில் அச்சியற்றப்பட்டது.

இந்நூலில் இடையிடையே வருகிற ஆயத்து ஹதீசு முதலியவைகளின் பொருளுக்கு மூலமாகிய அறபி வாக்கியங்களையும் பார்சி பய்த்துகளையும் அவ்வப்பாஷைக்குரிய எழுத்துக்களால் எழுதி யச்சிட்டு அவை அமைந்திருக்கும் பக்கங்களின் நெம்பர்களையும் குறிப்பிட்டு ஒரு அட்டவணை சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. பார்க்கக்கூடியவர்கள் பார்த்துக்கொள்ளலாம்.

இங்ஙனம்,

முஹம்மது அப்துர்ரஹ்மான்.

விஷயம்	பக்கம்
பார்சி முதர்ஜிம் இயற்றிய பாயிரம்.	1
இஸ்லாம் மதஸ்தர்களில் சித்த சுத்திபெற்ற சில மஹான்கள் தவிர ஏனையோரெல்லோரும் கலிமாப்பொருளை உள்ளபடி உணரவில்லை என்பது.	28
பீடிகை:-கலிமாவின் கருத்தை விளக்க சில முன் எச்சரிக்கைகள்.	34
முதலாவது எச்சரிக்கை:- முஷ்ரிகு எதனால் முஷ்ரிகாயிருக்கிறானென்பதை ஆராய்தல்	,,
இரண்டாவது எச்சரிக்கை கலிமாவில் கருதிய பொருள் என்னவென்பது.	39
மூன்றாவது எச்சரிக்கைபேதிக்காத சுத்த புத்தியை வஹ்முஎன்னும் பேதபுத்தி மிகைத்திருக்கிறதென்பது.	47
நாலாவது எச்சரிக்கை கலிமாவில் ஹக்குதஆலா நாடிய பொருள் விளங்கல் சில காரியங்களைப்பொருத்துநிற்கிறது	51
1-வது பிரகரணம்:-கலிமாதையிபாவில் பொதிந்துள்ள அம்சங்களின் தொகுப்பு.	55
உசூலுல்பிக்ஹு என்னும் நியாய சாஸ்திர மூலசூத்திரங்களில் குர்ஆன் சம்மந்தமாக எடுத்தாளும் சிலபரிபாஷை.	59
முதலாவது அத்தியாயம் கலிமாவுடையவும் அதன் சார்பான தலீலுகளுடையவும்பொருளும் வியாக்கியானமும்.	64
இரண்டாவது அத்தியாயம் லௌகான பீஹிமா ஆலிஹத்துன்போன்ற ஐந்து ஆயத்துக்கள் கலிமாவுடன் கட்டுண்டிருக்கின்றனவென்பதும் அவைகளின் வியாக்கியானமும்.	78
மூன்றாவது அத்தியாயம் வஹ்முஎன்னும் பேதபுத்தியால் சனித்த சந்தேக விபரீதங்களைச் சங்கரித்தல்.	83
அநுபந்தம் ஐந்து பயன்கள் முதலாவதுபயன் வஹ்தத்துல்வுஜூதை வெளிப்படுத்தக்கூடாதென்ற ஆக்ஷேபமும் அதற்குச் சமாதானமும்	104
இரண்டாவது பயன் இலாஹானது அல்லாவின் வேறு என்ற கொள்கையில்தான் ஷிருக்கு கட்டுண்டிருக்கிறதென்பதற்கு அத்தாக்ஷியான ஓர் ஆயத்து.	118
மூன்றாவது பயன் கலிமாவில் இலாஹூவை வேறுபொருளில்மாற்றி அதற்கு மவுஜூதுன்என்ற தொக்கியபயனிலையொன்றை அமைத்துக்கொள்வது உம்மத்துடைய உலமாக்கள் ஒருங்குசேந்து ஒப்புக்கொண்ட ஓர் காரியமென்பதற்கு மறுப்பு.	120
நாலாவது பயன் கலிமாவானது ஷரீஅத்தென்னும் குர்ஆனுக்கு பிஸ்மில்லாவாயிருக்கிறதென்பது.	122
ஐந்தாவது பயன் உலமாக்கள் லாஇலாஹ இல்லல்லாஹூவின் அமைப்பையும் பொருளையும் மாற்றிவிட்டிருந்தாலும் அவர்கள் முஹம்மதுர்ரசூலுல்லாஹியின்மேல் வைத்திருக்கும் ஈமானுக்குள் தவ்ஹீதின் ஈமான் மறைந்திருக்கிறதென்பது.	123

விஷயம்	பக்கம்
நூலாசிரியர் நூன்முகம்.	127
ஹக்கு தஆலாவே வுஜூதென்பது.	129
வுஜூது இருந்தபடி பரிசுத்தமாயிருப்பதுடன் அதுவே பலகோலங்களாய் வெளிப்பட்டதென்பது.	,,
சந்தேக நிவர்த்திக்காக ஒரு சுவாலும் அதற்கு ஜவாபும்.	130
வுஜூதின் ஏழு மர்த்தபாக்கள்.	133
அல்லாஹு தஆலா தனக்கோர் கலீபாவை உண்டாக்கினனென்பது.	136
இன்சான் ஏறும் உன்னத மர்த்தபாக்களில் அவனுக்கு வெளியாகும் சித்திகள்.	139
ஹக்கும் கல்கும் ஏகமென்றால் ஹக்குடைய நாமங்களை கல்குக்கும் கல்குடைய நாமங்களை ஹக்குக்கும் சொல்லலாமா? என்ற வினவுக்கு விடை.	140
கல்குடைய மர்த்தபாவுக்கு ஹக்கு இறங்குவதென்றால் இது அவனது தூய்மைக்குத் தோஷமாகுமேஎன்ற சங்கைக்குச் சமாதானம்.	141
வுஜூது ஒன்றன் ஊடே நுழைந்திருப்பதும் ஒன்றுடன் கலந்து ஏகமாயிருப்பதுமில்லை	144
ஹக்கும் கல்கும் ஏகமென்றால் கல்குகள் அடையும் இன்பதுன்பங்கள் ஹக்கையும் சாரும் என்ற சங்கைக்குச் சமாதானம்.	147
சிருட்டிகளை வுஜூதுசூழ்ந்திருப்பது அல்லது வியாபித்திருப்பதெப்படி?	148
சிருட்டிகள் அஃறாலு என்னும் ஆதேயங்களாயும் வுஜூது அவைகளுக்காதாரமான நிலைக்களமாயு மிருக்கிறதென்பது.	149
வுஜூதின் மூலமாகவே வஸ்துக்கள் உணரப்படுகின்றனவென்பது.	152
வுஜூதை ஷுஹூது செய்தல் இருவகை என்பது.	,,
ஹக்குடைய சமூகத்தை அடுத்தலென்னும் இரண்டு குருபுகள்.	154
ஹக்கை கல்கிலே ஷுஹூது செய்வதன் பக்கம் மனதைத் திருப்புகிற வழிகளில் ஒன்று.	156
சமஸ்த பிரபஞ்சங்களும் அவனாகவே யிருக்கினும் அவைகளின் சுத்த அசுத்தங்கள் அவனைத் தீண்டமாட்டா வென்பது.	157
வஹ்தத்துல்வுஜூதுக்கு ஆதாரமான ஆயத்துகளும் ஹதீசுகளும்.	158
ஹக்கிலே ஐக்கியமாக விரும்புகிறவன் அனுஷ்டிக்க வேண்டிய கடமைகள்.	161
முராகபாசெய்யு முறை.	162
அஸ்ஸய்ருல் பாத்தினுஎன்னும் ஞானபூமிகள்.	163
ஹிந்துமத வேதாந்த பத்ததி.	165
அத்தியாரோபமும் அபவாதமும்.	166
சிருட்டிவந்த வகை.	167
முக்குணவியக்தம்.	,,
ஈசஜீவர்களின் காரணசரீர உற்பத்தி.	,,
சூக்கும சரீர உற்பத்தி.	168
தூலசரீர உற்பத்தி.	170
சிருட்டிகள் ஒடுங்கும்முறை.	173
36 தத்துவங்களின் விபரம்.	174
சில வினாக்களும் விடைகளும்.	176
ஞானபூமிகளின் விபரம்.	181

பக்கம்	வரி	பிழை.	திருத்தம்.
2	4	குத்பிரிஸ்திந்தா	குத்பிரிஸ்திந்த
6	8	ஊசாடுவதல்ல	ஊசாடினதல்ல
14	10	கெடுதிருக்கிறது	கெடுதியிருக்கிறது
20	32	கவுலுஹூ	கவுலுஹூ பிஅப்வாஹிஹிம்
26	17	கல்லுகு	கல்கு
,,	23	தெரிந்ததபின்	தெரிந்தபின்
,,	24	பாழையில்	பாஷையில்
31	4	தயிபாவின்	தைய்யிபாவின்
34	18	யிருத்ததினு	யிருந்ததினு
35	28	வால்? ஆனவன்	வால் ஆனவன்?
,,	12	வுக்கு	வுக்கும்
38	24	மூமினுத்தாகிய	மூமினத்தாகிய
40	32	சோரூபஸ்தானத்தில்	சொரூபுஸ்தானத்தில்
41	30	ஸ்த்தாபிக்க	ஸ்தாபிக்க
44	16	ஸாதனமா	ஸ்தானமா
,,	17	பேற் சொன்ன	மேற்சொன்ன
48	7	ஹஜ்ஜ0	ஹஜ்ஜ
,,	17	முஹ்ஜிஸா	முஃஜிஸா
50	6	ஹக்வேறு	ஹக்கு வேறு
51	1	இணைவுண்டாக்கல்	இணையுண்டாக்கல்
52	27	இன்னமொன்று	இன்னுமொன்று
54	25	மொழிய	யொழிய
56	19	சிபத்தின்மேல்	(சிபத்தின்மேல்
57	26	சாலீபாமூஜீபா	சாலிபாமூஜிபா
61	21	முத்தஷாபஹாத்தான	முத்த ஷாபஹத்தான
64	11	நர்குணர்ந்த	நன்குணர்ந்த
,,	28	நிறுதிக்கொள்ள	நிறுத்திக்கொள்ள
65	26	ஜஸ்வியய்யாய்	ஜஸ் இய்யாய்
67	18	வீரருஹா	விர்ருஹா
69	9	என்றுக்கிவிட்டார்?	என்று ஆக்கிவிட்டார்?
,,	24	வேண்டும் மென்றால்	வேண்டுமென்றால்
71	31	தீருக்கிறார்கள்.	திருக்கிறார்கள்
72	15	தேடுகிறோம்	தேடுகிறோம்
,,	,,	தலிமாவோ	கலிமாவோ
,,	24	ஒன்றுயேயில்லை	ஒன்றுமேயில்லை.
75	20	ரசூல்முதம்	ரசூல்முதல்
76	5	அவர்சளுடைய	அவர்களுடைய
80	7	னும்	இன்னும்

பக்கம்	வரி	பிழை.	திருத்தம்.
,,	29	மசூனி	மஆனி
81	32	முரஸ்ஸலா	மூர்ஸலா
84	5	அமைத்துச்	அமைத்துக்
85	24	மதுலூதாகிய	மதுலூலாகிய
86	5	லபஸத்தா	லபஸதத்தா
87	26	நண்குணர்	நன்குணர்
88	23	அழுசை	அருஷை
103	22	ரசூலுல்லாலா	ரசூலுல்லவா
109	12	பாதளத்திச்கு	பாதலத்துக்கு
111	25	மாஅல்லமஷானீ	மாஅஃலம ஷானீ
112	32	அது வேதங்களுடைய	அதுவே தங்களுடைய
113	27	நீர்மூலமாக	நிர்மூலமாக
115	29	அதைதெளிப்படுத்தின	அதை வெளிப்படுத்தின
129	13	சகோதர்களே!	சகோதரர்களே
136	14	பொருந்திருக்கும்	பொதிந்திருக்கும்
137	22	அள்லாஹிராகிய	லாஹிராகிய
138	16	பாதிணகிய	பாத்திணகிய
141	2	அல்லாவ்க்கே	அல்லாவுக்கே
142	27	அத்தியாவசியமாய்	அத்தியாவசியமாம்.
146	10	சச்தியாம்	சக்தியாம்
,,	15	மிலஅபா	மில்அபா
150	13	எதார்த்தமா	எதார்த்தமா
151	8	முகமென்ற	முகமென்றது
153	5	உடையவர்களும்	உடையவர்களிடத்தில்
154	1	சமானியருடைய	சாமானியருடைய
156	21	மில்லாமயு	மில்லாமல்
157	4	வத்ஆலாவேயாம்	வதஆலாவேயாம்
158	11	பிரமர்ணங்கள்	பிரமாணங்கள்
166	27	தொன்றும்	தோன்றும்
168	25	மாத்திமறியும்	மாத்திரமறியும்
173	1	பிரம்மதை	பிரம்மத்தை
,,	22	அப்பவும்	அப்புவும்
179	4	சத்திமணகிய	சத்திமாணகிய
180	22	மசத்தியெ	மசத்திய
181	14	வினு?	வினு:-
,,	19	வினு?	வினு:-
182	11	கான்பான்	காண்பான்
183	3	புலவர்கழ்	புலவர்புகழ்

26 بیت

فارغ از رسم و رہ گبر و مسلمان کردی | مرشدا گرد تو گردم کہ چہ احسان کردی

31 بیت

ہر نقش کہ بر تختۂ ہستی پیداست | این صورت آنکس است کین نقش آراست
دریای کہن کہ بر زند موجی نو | موجش خوانند در حقیقت دریاست

47 بیت

ای برادر عصای تو وہم است | کہ ہمی افتی از سر دیوار
ورنہ ہنگام رفتنت بہ زمین | زیر پا آیدت ہمان مقدار

67 بیت

تیغ لا در قتل غیر حق براند | در نگر زان پس کہ بعد از لا چہ ماند
ماند الا اللہ و باقی جملہ رفت | شاد باش ای عشق شرکت سوز رفت

111 بیت

نیست اندر جبہ ام الا خدا | چند جوئی در زمین و در سما

113 بیت

حق منزہ از تن و من با تنم | چون چنین گویم بباید کشتنم

116 بیت

چون سفیہان راست این کار و کیا | لازم آمد یقتلون الانبیا
چونکہ حکم اندر کف رندان بود | لاجرم ذو النون در زندان بود
چون قلم در دست غداری بود | لاجرم منصور بر داری بود

117 بیت

در نیابد حال پختہ ہیچ خام | پس سخن کوتاہ باید والسلام

تمت

باہتمام ایم بی شاہ الحمید در مطبع شاہ الحمیدیہ مدراس مطبوع گردید

الى العلم. والثاني السير الى الله وهو السير من العلم الى العمل والثالث السير في الله وهو الفناء والرابع السير من الله وهو البقاء بالرجوع من المحو الى الصحو والخامس السير بالله وهو بقاء البقاء الذي هو التحقق بصفات الله واسمائه والسادس السير مع الله وهو التصرف في عالم العلو وعالم السفل. تمت

பார்ஸிபைத்துகளின் அட்டவணை. { [illegible]

1

بیت

از برای ثبوت وحدت خویش گفت خود لا اله الا الله
ماسوا را بیک نفس ز میان می برد لا اله الا الله

2

بیت

آمده از پی رسالت خویش غیر مرسل بدان رسول الله
خود فرستنده خود فرستاده سوی خود شد روان رسول الله

22

بیت

سرمه گر ز نور بے بیصر	بکشی در دو چشم پر زنگار
ز درون و برون نشیب و فراز	از پس و پیش و از یمین و یسار
شاهد لا اله الا هو،	پیش تو پرده گیرد از رخسار
ثم وجه الله آیدت بنظر	و هو معکم نمایدت دیدار

25

بیت

ناظر خود خود است و خود منظور	خود تماشا و خود تماشاکار
عاشق خود خود است و خود معشوق	خود طبیب خود است خود بیمار
از برای فریب خود خود گشت	جلوه در قد و در قدم رفتار
تاب در زلف و وسمه بر ابرو	سرمه در چشم و غازه بر رخسار
رنگ در آب و آب در یاقوت	بوی در مشک و مشک در تاتار
رب ارنی به گوش خود خود گفت	خود بخود کرد حسرت دیدار
باز خود گفت لن ترانی زود	بهر چه بهر گرمی بازار

129 بيت۔ فقلت وماذنبي فقالت مجيبة ؛ وجودك ذنب لايقاس به ذنب

131 بيت۔ وما الوجه الا واحد غير انه ؛ اذا انت اعددت المرايا تعددا

134 اوّل ما خلق الله نوري۔ (رفيع الدرجات ذوالعرش)

137 ماخلق الله خلقا اعظم من الروح۔

138 العالم انسان كبير۔ الانسان عالم صغير

150 هل اتى على الانسان حين من الدهر لم يكن شيئا مذكورا۔

151 انما قولنا لشيء اذا اردنه ان نقول له كن فيكون۔

158 ولله المشرق والمغرب فاينما تولوا فثم وجه الله۔

159 وفي انفسكم افلا تبصرون۔

160 الا كل شيء ما خلا الله باطل۔ ان احدكم اذا قام الى الصلاة فانما يناجي ربه فان ربه بينه وبين القبلة لايزال عبدي يتقرب الي بالنوافل حتى احبه فاذا احببته كنت سمعه الذي يسمع به وبصره الذي يبصر به ويده التي يبطش بها ورجله التي يمشي بها۔ ان الله تعالى يقول لعبده مرضت فلم تعدني وجعت فلم تطعمني وسئلتك فلم تعطني الى اخره۔

162 انك تتصور في كل حال من احوالك الا انا من حيث الحقيقة مغائر لله بل انا هو۔

163 اعلم ان السير الباطن على ستة انواع احدها السير لله وهو السير من الجهل

81 لَاشَيْئَ غَيْرُاللّٰهِ ۔ لَامَوْجُوْدَ غَيْرُاللّٰهِ ۔ لَاشَيْءَ اِلَّااللّٰهُ ۔ لَامَوْجُوْدَ
اِلَّااللّٰهُ ۔ لَاعَابِدَ اِلَّااللّٰهُ ۔ كُنْتُ كَنْزًا مَخْفِيًّا ۔

82 سُبْحَانِيْ مَا اَعْظَمَ شَانِيْ ۔ سُبْحَانَ مَنْ اَظْهَرَ الْاَشْيَاءَ وَهُوَ عَيْنُهَا ۔

84-86-87 உ. பக்கங்களின் ஆயத்துகளை 45-46 உ
84
[illegible] பார்க்க.

88 اِنِّيْ اَخْلُقُ لَكُمْ مِّنَ الطِّيْنِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَاَنْفُخُ فِيْهِ فَيَكُوْنُ طَيْرًا بِاِذْنِ اللّٰهِ

92 اَفَغَيْرَ اللّٰهِ تَاْمُرُوْنِّيْ اَعْبُدُ اَيُّهَا الْجَاهِلُوْنَ ۔ اَفَغَيْرَ اللّٰهِ اَبْغِيْ رَبًّا ۔
اَفَغَيْرَ اللّٰهِ اَتَّخِذُ وَلِيًّا ۔

93 اَلْاٰلِهَةُ غَيْرُ اللّٰهِ ۔ اَلسَّمَاءُ لَيْسَ بِاللّٰهِ ۔ اَلْعَالَمُ غَيْرُ اللّٰهِ غَيْرُكَ
لَيْسَ بِاِلٰهٍ ۔ اَللّٰهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ ۔

96 خَتَمَ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوْبِهِمْ وَعَلٰى سَمْعِهِمْ ۔ لَعْنَةُ اللّٰهِ عَلَى الظَّالِمِيْنَ ۔

97 لَعْنَةُ اللّٰهِ عَلَى الْكَافِرِيْنَ ۔ لَعْنَةُ اللّٰهِ عَلَى الْكَاذِبِيْنَ ۔

98 ظَالِمِيْ اَنْفُسِهِمْ ۔ وَلٰكِنْ كَانُوْا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُوْنَ ۔

99 مَا كَانَ مُحَمَّدٌ اَبَا اَحَدٍ مِّنْ رِّجَالِكُمْ ۔ لَا يُكَلِّفُ اللّٰهُ نَفْسًا اِلَّا وُسْعَهَا

108 اُمِرْنَا اَنْ نُّكَلِّمَ النَّاسَ عَلٰى قَدْرِ عُقُوْلِهِمْ ۔

111 لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنَا فَاعْبُدُوْنِيْ ۔ لَيْسَ فِيْ جُبَّتِيْ اِلَّا اللّٰهُ ۔

116 لَا ضَرَرَ وَلَا اِضْرَارَ فِي الْاِسْلَامِ ۔

118 يَجْعَلُوْنَ لَهٗ اَنْدَادًا ۔ جَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّوْرَ ۔

119 جَعَلَ الشَّمْسَ ضِيَاءً وَّالْقَمَرَ نُوْرًا ۔

122 هٰذَا مَا اَلْفَيْنَا عَلَيْهِ اٰبَاءَنَا ۔

௧ மற்றவை 45-46உ நெம்பரில் பார்க்க.

54 هٰذَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ اٰبَآءَنَا۔

60-61 وَلَعَلَا بَعْضُهُمْ عَلٰى بَعْضٍ ௧۔ بَعَثَ فِي الْاُمِّيّٖنَ رَسُوْلًا مِّنْهُمْ۔

66 لَا شَيْءَ مِّنَ الْاٰلِهَةِ بِغَيْرِ اللّٰهِ۔

70 وَالنَّجْمِ اِذَا هَوٰى مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوٰى۔

71 اِنْ هُوَ اِلَّا وَحْيٌ يُّوْحٰى۔

73 وَلِلّٰهِ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَمَنْ فِي الْاَرْضِ۔

74 اَنَّ الْقُوَّةَ لِلّٰهِ جَمِيْعًا۔ وَلِلّٰهِ الْمَكْرُ جَمِيْعًا۔ اِنَّ اللّٰهَ مَعَكُمْ۔ اِنَّ اللّٰهَ
مَعَنَا۔ نَحْنُ اَقْرَبُ اِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيْدِ۔ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِيْنَ قَالُوْا
اِنَّ اللّٰهَ ثَالِثُ ثَلٰثَةٍ۔ مَا يَكُوْنُ مِنْ نَّجْوٰى ثَلٰثَةٍ اِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ
وَلَا خَمْسَةٍ اِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَا اَدْنٰى مِنْ ذٰلِكَ وَلَا اَكْثَرَ اِلَّا هُوَ مَعَهُمْ

75 فَاَنَّ لِلّٰهِ خُمُسَهٗ وَلِلرَّسُوْلِ وَلِذِي الْقُرْبٰى وَالْيَتٰمٰى وَالْمَسٰكِيْنِ
وَابْنِ السَّبِيْلِ۔

76 وَمَنْ يُّطِعِ الرَّسُوْلَ فَقَدْ اَطَاعَ اللّٰهَ۔ وَمَا رَمَيْتَ اِذْ رَمَيْتَ وَلٰكِنَّ
اللّٰهَ رَمٰى۔ يَدُ اللّٰهِ فَوْقَ اَيْدِيْهِمْ۔ اِنَّ الَّذِيْنَ يُؤْذُوْنَ اللّٰهَ وَ
رَسُوْلَهٗ۔ فَلَمْ تَقْتُلُوْهُمْ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ قَتَلَهُمْ۔ اِنْ تُقْرِضُوا اللّٰهَ
قَرْضًا حَسَنًا۔

77 فَلَمَّآ اَتٰىهَا نُوْدِيَ مِنْ شَاطِئِ الْوَادِ الْاَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ الْمُبٰرَكَةِ
مِنَ الشَّجَرَةِ اَنْ يّٰمُوْسٰٓى اِنِّيْٓ اَنَا اللّٰهُ رَبُّ الْعٰلَمِيْنَ۔

78 وَلَعَلَا بَعْضُهُمْ عَلٰى بَعْضٍ ௨

௨ மற்றவை 45-46உ நெம்பரில் பார்க்க.

إِنَّ اللّٰهَ بِالنَّاسِ لَرَءُوفٌ رَّحِيمٌ۔ لَقَدْ جَآءَكُمْ رَسُوْلٌ مِّنْ اَنْفُسِكُمْ عَزِيْزٌ 37
عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيْصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِيْنَ رَءُوْفٌ رَّحِيْمٌ۔

وَاِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوْا لِاٰدَمَ فَسَجَدُوْا۔ وَخَرُّوْا لَهٗ سُجَّدًا وَطَعَامُ 38
الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ حِلٌّ لَّكُمْ وَطَعَامُكُمْ حِلٌّ لَّهُمْ وَالْمُحْصَنٰتُ مِنَ
الْمُؤْمِنٰتِ وَالْمُحْصَنٰتُ مِنَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ مِنْ قَبْلِكُمْ اِذَآ اٰتَيْتُمُوْ
هُنَّ۔ اِنَّمَا الْمُشْرِكُوْنَ نَجَسٌ۔ وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكٰتِ حَتّٰى يُؤْمِنَّ
وَلَاَمَةٌ مُّؤْمِنَةٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكَةٍ وَّلَوْ اَعْجَبَتْكُمْ۔

مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرُهٗ۔ لَوْ كَانَ فِيْهِمَآ اٰلِهَةٌ اِلَّا اللّٰهُ لَفَسَدَتَا۔ لَوْ كَانَ 45
مَعَهٗٓ اٰلِهَةٌ كَمَا يَقُوْلُوْنَ اِذًا لَّابْتَغَوْا اِلٰى ذِى الْعَرْشِ سَبِيْلًا۔

مَا كَانَ مَعَهٗ مِنْ اِلٰهٍ اِذًا لَّذَهَبَ كُلُّ اِلٰهٍ بِمَا خَلَقَ۔ لَوْ كَانَ هٰٓؤُلَآءِ 46
اٰلِهَةً مَّا وَرَدُوْهَا۔ فَاَيْنَمَا تُوَلُّوْا فَثَمَّ وَجْهُ اللّٰهِ۔ اَلَآ اِنَّهٗ بِكُلِّ شَيْءٍ
مُّحِيْطٌ۔ وَهُوَ اللّٰهُ فِى السَّمٰوٰتِ وَفِى الْاَرْضِ۔ وَهُوَ الَّذِىْ فِى السَّمَآءِ
اِلٰهٌ وَّفِى الْاَرْضِ اِلٰهٌ، لَا اِلٰهَ غَيْرُكَ، وَالَّذِىْ نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهٖ لَوْ اَنَّكُمْ دَلَّيْتُمْ
بِحَبْلٍ اِلَى الْاَرْضِ السُّفْلٰى لَهَبَطَ عَلَى اللّٰهِ۔ لَا تَسُبُّوا الدَّهْرَ فَاِنَّ
الدَّهْرَ هُوَ اللّٰهُ۔

عِبَارَةُ النَّصِّ۔ دَلَالَةُ النَّصِّ۔ اِشَارَةُ النَّصِّ۔ اِقْتِضَاءُ النَّصِّ۔ 52
لَعْنَةُ اللّٰهِ عَلَى الْكٰذِبِيْنَ۔ فَاِنَّ اللّٰهَ عَدُوٌّ لِّلْكٰفِرِيْنَ۝ فَجَعَلَهُمْ
جُذٰذًا فَاِنَّهُمْ عَدُوٌّ لِّيْٓ اِلَّا رَبَّ الْعٰلَمِيْنَ۔ اِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُوْنَ
مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ۔

21 وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ - وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ -
24 أَلَا إِنَّهُمْ فِي مِرْيَةٍ مِّنْ لِّقَاءِ رَبِّهِمْ أَلَا إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطٌ -
27 نَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ - عَسَىٰ أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا
29 مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللّٰهِ زُلْفَىٰ - وَهٰؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللّٰهِ
30 وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِّنْ إِلٰهٍ غَيْرُهُ
وَإِلَىٰ عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِّنْ إِلٰهٍ غَيْرُهُ - وَإِلَىٰ
ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِّنْ إِلٰهٍ غَيْرُهُ -
وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِّنْ إِلٰهٍ غَيْرُهُ
31 أُمِرْتُ أَنْ أُقَاتِلَ النَّاسَ حَتّٰى يَقُولُوا لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ - لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ
أَيْ لَا إِلٰهَ غَيْرُ اللّٰهِ يَعْنِي كُلَّمَا تَوَهَّمْتُمُوهُ غَيْرَ اللّٰهِ لَيْسَ بِغَيْرِ اللّٰهِ بِاعْتِبَارِ عَيْنِهِ
32 وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ يَسْتَكْبِرُونَ - وَقَالُوا أَجَعَلَ الْآلِهَةَ
إِلٰهًا وَاحِدًا إِنَّ هٰذَا لَشَيْءٌ عُجَابٌ - خَيْرُ الْقُرُونِ قَرْنِي ثُمَّ
الَّذِينَ يَلُونَهُمْ ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ ثُمَّ يَفْشُو الْكِذْبُ -
34 قُلْ مَنْ رَّبُّ السَّمٰوٰتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ - سَيَقُولُونَ اللّٰهُ
وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَّنْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ
الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ -
35 إِنَّمَا اللّٰهُ إِلٰهٌ وَّاحِدٌ - لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ - صِفْ لَنَا رَبَّكَ
يَا مُحَمَّدُ مِنْ أَيِّ شَيْءٍ هُوَ مِنْ ذَهَبٍ أَوْ فِضَّةٍ -
36 إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلٰى ذٰلِكَ -

இந்நூலின் இடையிடையே வரும் ஆயத்து ஹதீது முதலியவைகளுக்கு அறபிமூல வாக்கியங்களின் அட்டவணை.

	பக்கம்.
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ. اَللّٰهُ مَحْمُوْدٌ فِيْ جَمِيْعِ اَفْعَالِهٖ وَمُحَمَّدُ بْنُ اللّٰهِ مُصَلٍّ عَلَيْهِ مَعَ صَحْبِهٖ وَاٰلِهٖ،	முகவுரை
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ - لَاحَوْلَ وَلَاقُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ،	1
بُنِيَ الْاِسْلَامُ عَلٰى خَمْسٍ،	3
اَلْمَعْبُوْدُ بِالْحَقِّ. اَلْمَعْبُوْدُ مُطْلَقًا. مُسْتَحِقٌّ لِلْعِبَادَةِ - مَاتُسَمُّوْنَهٗ اِلٰهًا وَتَزْعُمُوْنَهٗ مَعْبُوْدًا:	4
كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُوْنَ -	5
مَا نَعْبُدُهُمْ اِلَّا لِيُقَرِّبُوْنَا اِلَى اللّٰهِ زُلْفٰى -	6
هُوَ الْاَوَّلُ وَالْاٰخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ - وَهُوَ مَعَكُمْ اَيْنَمَا كُنْتُمْ - اَيْنَمَا تُوَلُّوْا فَثَمَّ وَجْهُ اللّٰهِ - مَا لَكُمْ مِنْ اِلٰهٍ غَيْرُهٗ -	9
اَلْمُوَفَّقُ مِنَ اللّٰهِ الْمَنَّانِ قُطْبُ زَمَانٍ جَنَابُ مَوْلَانَا سَيِّدُنَا شَاهُ عَبْدُ الرَّحْمٰنِ مَدَّ اللّٰهُ تَعَالٰى ظِلَّ كَمَالِهٖ عَلٰى مَفَارِقِ الطَّالِبِيْنَ وَاَفَاضَ فَيْضَهٗ وَبِرَّهٗ عَلَى الْعٰلَمِيْنَ	10
وَمَا يُؤْمِنُ اَكْثَرُهُمْ بِاللّٰهِ اِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُوْنَ. اُولٰٓئِكَ كَالْاَنْعَامِ بَلْ هُمْ اَضَلُّ	14
حَقَائِقُ الْاَشْيَاءِ ثَابِتَةٌ -	15
اِلَيْهِ الْمَرْجِعُ وَالْمَاٰبُ. صُنْعَ اللّٰهِ الَّذِيْ اَتْقَنَ كُلَّ شَيْءٍ -	16
ذٰلِكَ قَوْلُهُمْ بِاَفْوَاهِهِمْ مَا لَيْسَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ -	20

ஹுவல்லாஹு அஹத்

முஸ்லிம் அத்வைத மூலமொழி.

பார்ஸி மூதர்ஜிம் இயற்றிய பாயிரம்.

பிஸ்மில்லா ஹிர்ரஹ்மா னிர்ரஹீம்.

எல்லாப்புகழும் லாஇலாஹ இல்லல்லாஹு என்னும் அத்வைத மூலமொழியால் ஆரிபுகளுடைய இருதயங்களைப் பிரகாசிக்கச் செய்தவனும் லாஹவ்ல வலாகுவ்வத்த இல்லா பில்லாஹி என்னும் உபமொழியால் ஆஷிகுகளுடைய நெஞ்சுகளை விரிவாக்கினவனுமாகிய அல்லாஹு தஆலாவுக்காம்.

பார்ஸி பய்த்து.

அஸ்பாராயே சுபூத்தெ வஹ்தத்தெ கீஷ்
குப்குத் லாஇலாஹ இல்லல்லாஹ்
மாஸிவாரா பஎக்நபஸ் ஸெமியான்
மீபரத் லாஇலாஹ இல்லல்லாஹ்

இதன்பொருள்:—அல்லாஹு தஆலா தன்னுடைய வஹ்தத்தென்னும் ஏகத்துவம் தரிபடுவதற்காக தானே லாஇலாஹ இல்லல்லாஹு என்று எடுத்தோதினன். லாஇலாஹ இல்லல்லாஹு வானது அவனின் வேறுஉண்டென்பதை இடையிலிருந்து ஒரே மூச்சில் ஒழித்துவிடும் என்பதாம்.

இன்னும் சலவாத்தும் சலாமும் எந்த நாயகமவர்களை அல்லாஹு தஆலா தவுஹீதுகலிமாவுடன் அனுப்பி அதை ஸ்தாபிக்கும்பொருட்டு தன்னுடைய கலாமுல் மஜீதாகிய குருஆனைக் கொண்டு அவர்களுக்கு பலத்தைக்கொடுத்தானே அந்த நாயகம் முஹம்மது முஸ்தபா சல்லல்லாஹு அலைஹிவசல்லமவர்கள் பேரிலும் இன்னும் பயபக்தியும் பரிசுத்தமுமுள்ள அவர்கள் கிளையார் தோழமார் பேரிலும் உண்டாவதாக.

* பார்ஸி பய்த்து.

ஆமதா அஸ்பயே ரிஸாலத்தெகீஷ்
கைரெமுர்ஸில் பிதான் ரசூலுல்லாஹ்
குத்பிரிஸ்திந்தா குத்பிரிஸ்தா தா
சூயெகுத் ஷூத்ரவான் ரசூலுல்லாஹ்

இதன்பொருள்.— தூதனுப்பினவன் வேறின்றி தங்கள் தூதுவேலையின் பொருட்டாக ரசூலுல்லா வந்தார்களென்றறி. அனுப்பினவனும் தானய் அனுப்பப்பட்ட ரசூலும் தானய் (கல்காகிய) தன்னிடத்திற்கே ரசூலுல்லாஹ் எழுந்தருள் செய்தார்கள் என்பதாம்.

அல்லாஹு தஆலாவைப் புகழ்ந்து அவனுடைய ரசூல் முஹம்மது சல்லல்லாஹு அலைஹிவசல்லமவர்கள் பேரிலும் அவர்கள் கிளையார் தோழமார்கள் பேரிலும் சலவாத்துரைத்த பின்னர் சத்தியார்த்தமும் சந்தேகமற்ற திடஞானமும் உள்ளவர்கள் (தவுஹீதென்னும் அத்வைத வயலில் நின்றும்) கொய்து குமித்தபோரிலிருந்து கதிர்களை ஆயும் அடியானகிய முஹம்மது நூருல்லா என்பவனும் முஹம்மது முகீமுத்தீன் என்பவருடைய குமாரனும் ஷாஜிஹான் ஆபாதென்னும் ராஜாதானியின் ஓர் ஜில்லாவான சம்பலம் என்னும் நகரத்தைச்சேர்ந்த ஆஜம்பூரில் வசிப்பவனுமாகிய நான் எல்லாத் தெள்ளிய அறிவாளரின் சமுகத்தில் அதினும் முக்கியமாக இஸ்லாமைத்தழுவும் எல்லா முஸ்லிம்களின் மேலான சமுகங்களில் செய்துகொள்ளும் விண்ணப்பம் யாதெனில்.—

இஸ்லாமென்னும் பிரகாச ஒளிவுக்கும் குபுருஎன்னும் அந்தகார இருட்டுக்கும் நடுவில் பிரிப்பது அல்கலிம்த்துத் தையிபாவேயன்றி வேறொன்றுமில்லையென்று ஆதம் அலைஹிஸ்ஸலாம் முதல் இதுவரையில் எக்காலத்திலும் தீனையுடையவர்கள் எல்லாரும் ஒரேவாக்காக ஒப்பினர்களென்பது தெரிந்த ஓர் காரியமாயிருக்கிறது.

---

* மேலே இரண்டு விடங்களிலும் காட்டியுள்ள பார்ஸி பய்த்துகளின் பொருள் இந்நூல் முழுவதையும் ஆராய்ந்து நோட்டமிடுவதினல் ஐயமறத் தெளிவாக விளங்கும், மயக்கமொழிக.

இன்னும் புனியல் இஸ்லாமு அலாகம்ஸின் என்கிற ஹதீ ஸினுலும் விளங்குகிற தென்ன வென்றால் ஈமானுக்கு முக்கிய ருகுனும் முந்திய தானுமாயிருப்பது ஹக்குடைய தவுஹீதைக் கொண்டு சாக்ஷிசொல்வ தென்பதுதான். அதாவது:—வஹீதுல் முத்லக் என்னும் தனிமுதலான ஹக்குதஆலா ஒருவன் மாத்தி ரமே உண்டென்று அவனது ஏகத்துவத்தை உள்ளது உள்ளபடி மனதால் உணர்ந்து உண்மைகொண்டு அதன்படி நாவால்சாக்ஷி கொடுப்பதாம். இப்படிஉணர்ந்து உண்மைகொள்ளாமல் நாவால் மாத்திரம் அல்கலிமத்துத் தையிபாவை மொழிவது சாக்ஷியமா காது. ஆகாதாகவே தங்களை இஸ்லாம் மதஸ்தர் என்று பிரஸ் தாபிக்கிற எல்லாரும் அல்கலிமத்துத் தையிபாவின் சுயமான பொருளையும் உண்மையான கருத்தையும் அறிவதில் ஆழ்ந்து நோட்டமிடக் கடமைப்பட்டவர்களா யிருக்கிறார்கள்.

அப்படியிருக்க சம்பவம் எப்படியாய்விட்டதென்றால் இஸ்லாம் மதஸ்தர்களில் சிற்சில மஹான்கள் தவிர மற்றஎல்லா முஸ்லிம்களும் லாஇலாஹ இல்லல்லாஹு என்பதன் பொரு ளையும் கருத்தையும் உள்ளது உள்ளபடி தெரிந்து கொள்ளாத வர்களா யிருக்கிறார்கள். மேலும் தற்போது வழங்கும் இல்மு களில் முயற்சிப்பவர்களான ஆலிம்களும் அல்கலிமத்துத் தை யிபா எதற்காக சொல்லப்பட்ட வாக்கியமென்றும் அதன் எதா ர்த்தமான பொருளும் கருத்தும் என்னவென்றும் அறியாதவர் களா யிருக்கிறார்கள். இவர்கள்மாத்திரமல்ல,தெள்ளிய அறிவும் தீர்ந்த விசாரணையுமான ஸ்தானங்களைக்கடந்த சலபுகளான சில ஆண்சிங்கங்களும் கலபுகளான சில நுண்ணறிவாளரும் தௌஹீதைப் பொருந்திய அல்கலிமத்துத் தையிபாவின் மஃனா வை விளக்கி இது தவுஹீது இது இஷ்ராக்கு என்று விளங்கும் படிக்கும் ஹக்குடைய மஃரிபாவின்பக்கம் (அதாவது அல்லா வை அறிவதற்கு) ஓர்வழியுண்டாகும்படிக்கும் அவ்வளவு விப ரமாகத்துலக்கிச் சொன்னார்களில்லை. இதற்குக்காரணம் யாதெ னில், ஒவ்வொரு வாக்கியத்திலும் பொதிந்தபொருளை அறிவ தும் விளங்கிக்கொள்வதும் அந்த வாக்கியத்தில் பாகுபாடான பதங்களை அறிவதைப் பொருத்திருக்கிறது.

அல்கலிமத்துத் தையிபாவில் "லா" என்னும் ஹர்பு நப்யும் "இல்லா" என்னும் இஸ்திஸ்னுவும் தவிர இன்னும் இரண்டு பதங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றுள் ஒன்று "இலாஹுன்" வும் மற்றொன்று "அல்லாஹு" வுமாம் இந்தநான்கு பதங்களும் பொருந்திய வாக்கியத்தின் சுயார்த்தத்தை அறியவேண்டிய விதிப்படி அறிவதற்கும் இதன் தார்க்கீபுஎன்னும் புணர்ச்சியை உள்ளபடி உணர்வதற்கும் ஒருவராவது முயலவில்லை. அவரவரும் வெவ்வேறுவிதமான ஒவ்வொருவழியில்செல்பவர்களானார்கள்.

அதெப்படியெனில்:-இலாஹுன் என்ற பதத்தின் விசாரணையில் ஒருசாரார் செய்துகொண்ட தீர்மானமாவது அல்கலிமத்துத் தையிபாவில் இலாஹுன் என்றதைக்கொண்டு கருதியபொருள் (அல்மஃபூது பில்ஹக்கி) நியாயமாக வணங்கப்படுகிற கடவுளேயாம் என்பதே. இன்னும் சிலர் (அல்மஃபூதுமுத்லகன்) நியாயமாகவோ நியாயமல்லாமலோ மொத்தமாக வணங்கப்படுகிற மஃபூதே இலாஹுன் என்றதில் கருதிய பொருளென்கிறார்கள். இன்னும் சிலர் அதைக்கொண்டு கருதியபொருள் (முஸ்தஹக்குன்லில் இபாதத்தி) வணக்கத்துக்குப் பாத்திரமானவன் என்கிறார்கள். இன்னும்சிலர் அதில்கருதியபொருள் (மாத்துஸம்மூனஹு இலாஹன் வதஸவ்வுர்தூனஹு மஃபூதன்) நீங்கள் எதற்கு இலாஹுன் என்று பெயரிட்டு அதை வணக்கத்துக்குரியது என்று நினைக்கிறீர்களோ அதுவே என்கிறார்கள். இன்னும்சிலர் அதைக்கொண்டு கருதியபொருள் வாஜிபுல் வுஜூதாகிய அல்லாஹுதஆலா என்று குறிப்பிடுகிறார்கள். ஆனால் அல்லாஹுதஆலாவுடைய கலாம் என்னும் வேதவாக்கியமோ இலாஹுன் என்பது மும்கினாகிய கல்குக்கும் வாஜிபாகிய ஹக்குக்கும் பொதுவாகச் சொல்லப்பட்ட (முஷ்தரக்கான) பலபொருட்கொருசொல்லான ஒரு பதமாயிருக்கிறதென்று அறிவிக்கின்றது.

இனி இலாஹுன்வில் எப்படியோ அப்படியே லா என்றதன் விசாரணையிலும் அல்லாஹ் என்றதன் பொருளிலும் அவர்களுக்குள் விகற்பமிருக்கிறது. அதெப்படியெனில், தஹ்ரிய்யாஎன்னும் காலவாதிகள் காலமேகடவுள் என்றும் ஜகமாதி சிருஷ்டிகள் உண்டாவதும் அழிவதும் அந்தக்காலத்தைக்கொ

ண்டே சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறதென்றும் சொல்கிறார்கள். சூபஸ்தாயிய்யா என்ற கூட்டத்தார் சிருட்டிகர்த்தாவும் சிருட்டியுமாமாகிய இவ்விரண்டிலும் சந்தேகமுள்ளவர்களா யிருக்கிறார்கள். இவ்விரண்டிற்கும் யாதொரு சுயப்பொருள் இருப்பதாக அவர்கள் எண்ணுவதில்லை. மஜூஸுகளோ, சிருட்டிகர்த்தர் இரண்டுபேர் உண்டென்று ஒப்புவதுடன் நன்மையைச் சிருட்டிப்பவன் யஜ்தான் என்றும் தீமையைச் சிருட்டிப்பவன் அஹ்ரமன் என்றும் பேரிடுகிறார்கள். பலாசிபா என்னும் பூதவாதிகள் ஒன்றுக்கொன்று பேதமாயும் பிரிந்ததாயுமிருக்கிற வுஜூது பஸீத்து என்னும் விரிந்தபூதங்களால் உலகம் உற்பத்தியாகின்றது என்கிறார்கள். முஜஸ்ஸிமா என்னும் ஜடவாதிகள் அல்லாஹு தஆலாவை தஷ்பீஹில்மாத்திரம் மட்டுண்டவன் அதாவது சிருட்டிகளின் கோலங்களாய் மாத்திரம் விரிந்திருப்பவன் என்கிறார்கள். முத்தகல்லிமுகளோ அவன் தன்ஜீஹில்மாத்திரம் மட்டுண்டவன் அதாவது சிருட்டிகளின் வேறானதய்யவன் என்கிறார்கள். அல்லாஹு தஆலாவுடைய கலாமும் றசூல் சல்லல்லாஹு அலைஹிவசல்லமவர்களுடைய ஹதீசும் ஆகிய சுருதிகளோ ஹமவோஸ்த் (எல்லாமவனே) என்று சூபியாக்களான அத்வைதிகள் சொல்வதற்குச் சார்பாக சாக்ஷிபகர்கின்றன. இப்படியே அந்தந்த சார்பாரும் அவரவரின் கோள்கையைக் கோண்டு மகிழ்பவர்களாயிருக்கிறார்கள். இதுதான் அல்கலிமத்துத் தையிபாவின் பாகுபாடுகளை விளங்கியறிந்த வரலாறு.

இனி அல்கலிமத்துத் தையிபாவில் பொதிந்துள்ள பொருளை உள்ளபடி உணர்வதில் கவனம்செலுத்த வேண்டுவது அவசியம். பின்னர் லாஇலாஹ இல்லல்லாஹு என்னும் கலிமாவானது இஷ்ராக்கை (இணையாக்கலை) நிவர்த்திப்பதா யிருக்கிறதென்று இஸ்லாமையுடைய உலமாக்கள் எல்லாரும் ஒரேதீர்ப்பாக ஒப்புக்கொண்டபிறகு தவுஹீது (ஏகமாக்கல்) டைய அர்த்தத்தில் அவர்களுக்குள் விகற்பமிருக்கிறது. சிலர் உலூஹியத்தில் தவுஹீது செய்வது அதாவது நாயகத்தன்மையை ஏகமாக்குவல் ஈமானின் ஒருபகுதி என்கிறார்கள் இதன் விபரமாவது:—அல்லாஹு தஆலா ஒருவன்மாத்திரமே நாயகன் என்று அறிவதும் அவனுடைய நாயகத்தன்மையில் மற்றொருவரை கூட்டாக்

காமலிருப்பதும் ஆகிய இதுவே உலூஹியத்தில் தவுஹீதாம். ஆகவே இந்த வகையில் இஷ்ராக்குஎன்பது இதன்மாற்றத்தில் மட்டுண்டிருக்கிறதாகத் தெரிகிறது. அதாவது:—அல்லாஹு தஆலா ஒருவன்தான் நாயகன்என்று அறியாமலிருப்பதும் அவனுடைய நாயகத்தன்மையில் மற்றொருவரை அவனுக்கு இணையாக்குவதும் இஷ்ராக்காகின்றது. இந்த இஷ்ராக்கு சனவிய்யா முஸல்லிஸாவென்னும் எஹூது நஸாராக்களில்தவிர மற்ற (அறபு) முஷ்ரிகுகள் எவருடைய மனதிலும் ஊசாடுவதல்ல. ஆதலால் இதை ரத்துசெய்ய அவ்வளவாகத் தேவையிருந்ததில்லை ஏனெனில், மேலே சொல்லிவந்தபடி எல்லாரும் அல்லாஹு தஆலா ஒருவனே உண்டென்று ஒருவாறு ஒப்புகிறவர்களா யிருக்கிறார்கள். இதை மறுப்பவர்கள் எவருமில்லை. அறபு முஷ்ரிகுகள் மேற்சொன்ன இஷ்ராக்குள்ளவர்களா யிருந்ததில்லை என்பதற்கு அல்லாஹு தஆலாவுடைய கலாமே சாக்ஷியாயிருக்கிறது. இப்படி உலூஹியத்தில் அவர்களிடத்திலும் இஷ்ராக்கில்லை என்றவகையில் மூமின்களுக்கும் முஷ்ரிகுகளுக்கும் நடுவில் யாதொருவித்தியாசம் வெளியாகவில்லை.

இன்னும் சிலர் இபாதத்தில் தவுஹீது செய்வது ஈமானின் ஒருபகுதி என்கிறார்கள். அதாவது:—அல்லாஹு தஆலாவைத் தவிர மற்றொருவரை அல்லது மற்றொன்றை வணக்கத்திற்குப் பாத்திரமென்று எண்ணுவது இஷ்ராக்கா யிருக்குமென்பதாம். இபாதத்தில் தவுஹீது என்றதில் கருதியபொருள் இதாகவே யிருந்தால் இதன்படி பார்த்தாலும் மூமின் முஷ்ரிகுகளுக்கு நடுவில் யாதொரு வித்தியாசம் தென்படவில்லை. அல்லாஹு தஆலா அல்லாததை அல்லாவாக எண்ணி அதை வணங்குவதும் கனப்படுத்துவதும் இஷ்ராக்காயிருக்குமென்றால் அப்போது விக்கிரகவணக்கக்காரரும் முஷ்ரிகாக மாட்டார்கள். ஏனெனில் அவர்கள் ஆலிஹத்து என்னும் தெய்வங்களை அல்லாவாக எண்ணி அவைகளை வணங்கவில்லை. அப்படிச் செய்கிறவர்களுமல்ல மேலும் ஆலிஹத்துகள் எங்களை அல்லாஹு தஆலாவினிடத்தில் நெருக்கிச் சேர்ப்பதற்கேயன்றி மற்றப்படி அவைகளை நாங்கள் வணங்குகிறதில்லை என்று அவர்கள் சொல்வதாக குருஆன் கூறுகின்றது.

இன்னும் இபாதத்தில் தவ்ஹீது என்பதைக்கொண்டு கருதியபொருள் அல்லாஹ் தஆலா அல்லாததை யாதொருகாரியத்தில் அல்லாஹ் தஆலாவுடன் கூட்டாக்காமலிருப்பதென்றால் இந்த அர்த்தப்படி தவ்ஹீது மூமின்களிலும் காணப்படவில்லை. ஏனெனில், மூமின்கள் சகலவஸ்துக்களையும் அல்லாஹ் தஆலா அல்லாத பிரத்தியேகமான மவுஜூதென்று நிர்ணயங் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே மூமின்கள் சர்வலோகத்தையும் உளதெனப் பொருள்படுகிற வுஜூதில் அல்லாஹ் தஆலாவுக் கிணையாக்கினார்கள். இதில் தீர்ந்தபக்ஷம் அல்லாஹ் தஆலாவினது வுஜூதை உத்தமவுஜூதென்றும் அதைநோக்க மற்றெல்லாவஸ்துக்களின் வுஜூதை அதமவுஜூதென்றும் அவர்கள் சொல்லலாம் என்றாலும் இதனால் வுஜூதில் இணையாக்கல் என்னும் தோஷம் நிவர்த்தியாகாது. இதைப்பற்றிய வாதம் பின்னால் வரும்.

இனி அல்லாஹ் தஆலா அல்லாதது லாபநஷ்டங்களை யுண்டாக்குமென்று எண்ணுமலிருப்பது தவ்ஹீதும் அப்படி எண்ணுவது இஷ்ராக்குமாயிருந்தால் இந்தப் பொருளிலும் மூமின்முஷ்ரிகு இருவரும் சமமாகிறார்கள். அதாவது:—முஷ்ரிகுகள் எப்படித் தங்கள் தெய்வங்கள் குணமாக்குமென்றும் லாபந் தருமென்றும் நஷ்டமுண்டாக்குமென்றும் எண்ணுகிறார்களோ அப்படியே மூமின்களும் (உவமையில்) நெருப்பு சுட்டதென்பதுபோல் குணப்பாட்டையும் லாபநஷ்டங்களையும் அல்லாஹ் தஆலா அல்லாததின் பக்கம் சேர்க்கிறார்கள். ஆனால் மூமின்கள் வஸ்துக்களின் குணப்பாடு அவற்றின் சிருட்டிகர்த்தாவாகிய அல்லாஹ் தஆலாவினால் உண்டாகிறதென்று எண்ணுவதாயும் முஷ்ரிகுகள் அதற்கு மாறாகக்குணப்பாடு செய்யும்சக்தி தங்கள் தெய்வங்களுக்குச் சுயமாக உண்டுஎன்று எண்ணுவதாயும் அதேபோல் மூமின்கள் நபிமார்களின் ஷபாஅத்திற்கு அல்லாஹ் தஆலாவுடைய உத்திரவுவேண்டுமென்று எண்ணுவதாயும் முஷ்ரிகுகள் தங்கள் தெய்வங்களின் ஷபாஅத்திற்கு உத்திரவு தேவையில்லைஎன்று எண்ணுவதாயும் இதனால் மூமின்முஷ்ரிகுகளுக்கு நடுவில் வித்தியாசமிருக்கிறதென்றும் வாதித்தால் இது ஏற்கத்தக்கதல்ல. ஏனெனில் முஷ்ரிகுகளும் விக்கிரகவணக்கக்காரரும் வானங்களையும் பூமியையும்

படைத்தவன் அல்லாஹு தஆலாஎன்றும் அவனே சகலசிருட்டிகளுக்கும் குணப்பாட்டைக் கொடுப்பவன் என்றும் எண்ணுவதாகவும் அவர்கள் அவன் சமூகத்தை அடுப்பதற்கு விக்கிரங்களை வசிலாவாக மாத்திரம் நிர்ணயித்துக்கொள்வதாகவும் அவனிடம் சிபார்சு செய்வதற்கு அவைகளை உதவிகளாக எண்ணுவதாகவும் குருஆனில் தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எங்களுக்கு ஷபாஅத்து செய்கிற தெய்வங்கள் அல்லாஹு தஆலாவினிடம் உத்திரவு தேடவேண்டியதில்லை என்றுவது அவன் விதித்தவிதிக்கு விரோதமாக லாபநஷ்டங்களை யுண்டாக்குவார்களென்றுவது அவர்கள் சொல்கிறதில்லை.

இனி முவஹ்ஹிதுகளான சூபியாக்களென்னும் அத்வைத சித்தாந்திகள் (தவுஹீதுன்பில்வுஜூதி) வுஜூதை ஒன்றுக்கல் என்கிறார்களே அதன்பொருள் என்னவென்றால் அல்லாஹு தஆலாவினது வுஜூது * மாத்திரம் உண்டுஎன்று ஒப்புவதும் அவனல்லாத ஒருமவுஜூது உண்டுஎன்று எண்ணுமலிருப்பதுமாம். இது சுத்தசத்தியமான தவுஹீதாயிருக்கிறது. எங்கினும் உம்மத்துடைய உலமாக்களும் முத்தகல்லிமுகளும் முபஸ்ஸிருகளும் முஹத்திசுகளும் முப்திகளும் அடியானுக்கு இந்த தவுஹீது விதிக்கப்படவில்லை என்றும் மேலும் ஷரகில் இது சுத்த ஷிருக்காயிருக்கிறதென்றும் சொல்லுகிறார்கள். மார்க்கம் எங்கிருந்து எங்கேபோய்விட்டதென்ற வித்தியாசத்தைப் பாருங்கள்.

ஆகவே இந்தப்பாவியாகிய நான் சலபு கலபுகளின் கிதாபுகளை ஆராய்ந்து தவுஹீது விஷயமாகக் கூறியுள்ளவைகளை நோட்டமிட்டேன். அதாவது ஹுக்கமாக்களான பண்டிதர்களுடையவும் உலமாக்களான சாஸ்திரிகளுடையவும் உரபாக்களான ஞானிகளுடையவுமான மதுஹபுகளைச் சீர்தூக்கிப்பார்த்தபின் மன்கூலாகிய சுருதிப்பிரமாணத்துடன் மஃகூலாகிய யுத்திப்பிரமாணத்தைப் பொருத்துவதற்கும் ஒன்றை மற்றொன்றினும் மேலாகக் கொள்வதற்கும் கூடாமல் கஷ்டமாயிருக்கக்கண்டேன்.

---

* உஜூது என்பதற்கு அர்த்தமும் அதன் வகைகளும் இந்நூலுடன் அண்டித்திருக்கும் துஹ்பத்துல் முர்ஸலாவில் விபரமாக எழுதப்பட்டிருக்கிறது. அங்கு கண்டு தெளிக.

ஆதலால் அல்கலிமத்துத் தையிபாவின் பொருளை விசாரித்துத் தெளிவதற்காக பாரவான்களான உலமாக்கள் பெருமை பொருந்திய சூபியாக்கள் இவர்களில் நின்றும் அனேகருடைய சமுகங்களில் ஹாஸிராகி இதைக்குறித்து அவர்களிடம் விசாரித்தேன். இதற்காக ஷாஜிஹான் ஆபாதிலிருந்து கல்கத்தாவரையில் யாத்திரை செய்தேன். காலத்தின் அறிவாளர்கள் தவுஹீதின் உண்மை வெளியாவதற்குப் பூர்வகால ஹுகமாக்களான பண்டிதர்களுடைய நூல்களைப் பார்க்கும்படி அவைகளைக் குறிப்பிட்டார்கள். உலமாக்களோ முதகத்திமீன்களுடைய கிதாபுகளையும் பத்வாக்களையும் பார்க்கும்படி சொன்னார்கள். சூபியாக்களான மஷாயிகுகள் கலிமத்துத் தௌஹீதின் பொருள் முவஹ்ஹிதுகளுக்குத் திடப்பட்டது எதுவோ அதன் இல்மு இரகசியத்தில் மனதுக்கு மனதாகவந்து கொண்டிருக்கிறதென்றும் லாஹிருஷரீஅத்தானது அதற்கு விரோதமாயிருக்கிறதென்றும் வஹ்தத்துல் வுஜூதின்மேல் வெள்ளிய தலீலுகளாயிருக்கிற ஹுவல் அவ்வலு வல்ஆகிறு போன்ற அனேகம் குர்ஆன் ஆயத்துகளுக்கு அவற்றின் வெளிப்படையான பொருளைவிட்டு ஷரகுக்குப் பொருத்தமாக மாற்றிப் பொருள்கொள்ள வேண்டுமென்றும் சொன்னார்கள். இதென்னபுதுமை! சத்தியமுள்ள ஹக்கான ஷரீஅத்தானது கலிமதுத்தவுஹீதின் பொருளுக்கு விரோதமாக வந்திருக்கிறதென்றும் லாஹிரு குருஆனும் ஹதீசும் அதைப்புறக்கணிக்கின்றனவென்றும் நம்பவேண்டுமென்றால் இதுவெகு விந்தையான ஈமானுயிருக்கிறது.

ஆகக்கூடி உலமா, ஹுகமா, மஷாயிகு இவர்களில் ஒருவராவது என்பிணியைத் தீர்க்கவில்லை. ஷரீஅத்தானது தரீகத்துக்கு விரோதமாக என் வந்ததென்பதையும் அவர்கள் அறிவிக்கவில்லை, பின்னர் அநேகமாகத் தேடித்திரிந்து கடைசியாக ஹிஜ்ரி ஆயிரத்து இருநூற்று முப்பத்திரண்டாம் ஆண்டு கல்கத்தாவிலிருந்து பிரயாணப்பட்டு லக்னோ நகரம்வந்து சேர்ந்தேன் அல்லாஹு தஆலாவின் மறைந்த நல்லுதவியாலும் வழிகாட்டலாலும் மேலான ஒரு ஆலீஜனபு அவர்களின் சமுகத்தை அடுத்து காரியசித்தியடைந்தேன் மகிமை பொருந்திய அந்த மஹானே தஜல்லியாத்து ரஹ்மானிய்யும் புயூலாத்து றப்பானி

ய்யுமாகிய அருளிறை நிறைந்தவர். மஆரீபுகளை அறிந்தவர். ஹக்கைதரிசிப்பவர். ஹக்கைதெரிசிப்பிப்பவர் வஹ்தத்தும் வர உமாகிய ஸ்தானத்தில் நிலையுற்றவர். நூரும் இர்பானுமாகிய ஞானச்சுடருக்குப் பளிங்குதீபம் போன்றவர். தவுஹீதும் ஈமானுமாகிய அத்வைத பொக்கிஷத்தின் திறவுகோலானவர். கலாமுல் மஜீதென்னும் வேதவாக்கியங்களில் நேர்கிற கஷ்டமான மயக்கங்களை மாய்ப்பவர். கலிமத்துத் தௌஹீதென்னும் சுயமான பொன்நாணயத்தில் கலந்துபோன போலிநாணயங்களை பரிக்ஷித்தறியும் நோட்டக்காரர். பரஜோதி என்னும்பெருங்கடலில் மூழ்கினவர் லாஇலாஹ இல்லல்லாஹு என்றசொல்லில் உண்மையுள்ள முவஹ்ஹிதுஎன்னும் அத்வைத சீலர் ஜின் மனுவென்ற இருவகுப்பாருக்கும் சன்மார்க்க போதகர். மக்கா மதீனஎன்னும் இரண்டு மஹா ஸ்தலங்களுக்கு புண்ணிய யாத்திரை செய்து ஹஜ்ஜும் ஜியாரத்துமான அரியவணக்கங்களை இயற்றியவர் அல்முவப்பகு மினல்லாஹில் மன்னுன் குதுபுசமானுகிய இவர்களின் நாமதேயம்யாதெனில், ஜனுப் மவுலானு ஹலரத்து செய்யிது ஷாஹ்அப்துர்ரஹ்மான் என்பதேயாம். மத்தல்லாஹு தஆலா லில்லசமாலிஹி அலாமபாரிகித்தாலிபீன் வஅபால பைலஹு வபிர்ரஹு அலல் ஆலமீன்.

நல்லாசிரியரான இந்த மஹானுடைய சன்னிதானத்தில் சிறிதுகாலம் சிரவணம்செய்து அல்கலிமத்துத் தையிபாவின் பொருளையும் வஹ்தத்துல் வுஜூதுடைய மஸஅலாவின் நுட்பத்தையும் விசாரித்துத் தெளிவதில் பாட மோதிப்பயனடைந்தேன். ஆலீஜனுபு ஹலரத்து மவுலானு அவர்களின் அருள்தங்கிய நாவிலிருந்து உதிர்த்த முத்துக்களென்னும் சத்தியவாக்குகள் ஒவ்வொன்றும் சந்தேகமில்லாத கலாமுல் மஜீதென்னும் வேதசுருதிகளின் வியாக்கியானமாயிருந்தது. பின்னர் அவர்கள் இயற்றிய நூல்களில் நின்றும் கலிமத்துல்ஹக்கி என்னும் ஓர் அரியநூலை இந்த மிஸ்கீனுக்கு நன்கொடையாகக்கொடுத்து ஆக்கியாபித்த தென்னவென்றுல், அல்கலிமத்துத் தைய்யிபாவின்பேரில் வருகிற சந்தேகங்களை நீக்குவதற்கும் அதில்பொதிந்துள்ள உண்மைப்பொருளில் திடஞானம் உண்டாவதற்கும் அது சம்பந்தமான தலீலுகளென்னும் பிரமாணங்களுடன்

வரையப்பெற்ற இந்த சில ஏடுகள் போதியவைகளாயும் பூர்த்தியுள்ளவைகளாயு மிருக்கின்றன. ஆதலால் முந்தி இதைப்பார்வையிட்டு இதில் வரைந்துள்ள விஷயங்களை நன்குணர வேண்டும் அதன்பிறகு அல்லாஹுதஆலா உதவிபுரிந்தால் பார்ஸி பாஷையில் இதற்குச் சுருக்கமாகவும் விளங்கக்கூடிய விதமாகவும் தர்ஜுமாசெய்து ஆகிரத்துடைய சவாபைச் சேகரித்துக் கொள்ளவேண்டும். இதை ஓதுகிற அனேகம் தாலிபுகளான மாணவர்கள் துஆசெய்வார்கள். அந்த துஆவோ கபூல்செய்யப்படுகிற பதவியை அடையும். மூமின்களுக்குப் பயன்படவேண்டுமென்ற நல்லெண்ணமாகிய வித்து மனதிலிருந்தால் அதுவிருக்ஷமாகிக் கனியைத்தரும் என்பதே.

எனக்கிருந்த பலவேலைகளின் கவலை இந்தப் பெரிய வேலைக்கு எவ்வளவோ தடையாயிருந்தது என்றாலும் ஈமானைப்பொருத்தவிஷயமா யிருந்ததினால் அதில் முயல்வதுகடமையெனக் கண்டேன். ஆதலால் அந்த அரியநூலைப்பார்த்துத் தெளிவதில் பராக்கானேன். அதன் வாசகம் முழுவதையும் பார்வையிட்டு நன்குணர்ந்தேன் அதன்பிறகு ஜனங்களில் சாமானியரும் சிறந்தோரும் வஹ்தத்துல் வுஜூதுடைய மஸ்அலா சம்பந்தமாகப் பொதுவாகவும் ஜனாபு மவுலானா அவர்களுடைய வாக்கியசம்பந்தமாகக்குறிப்பாகவும் காதைத்துளைக்கும்படி பேசிவந்த சந்தேகங்கள் தூஷணங்கள்முழுதும் நீங்கிவிட்டன. அதெவ்வாறெனின், ஜனாபு மவுலானா அவர்களுடைய கலாமின்பேரில் ஜனங்கள் குற்றங்கூறுவதற்குக் காரணம் அந்தஜனங்கள் விளக்கப்பிசகிலும் மதிமாருட்டமான இருட்டிலும் சிக்குண்டிருப்பதேயாம் அன்றியும் மவுலானா அவர்களுடைய கருத்தும் பொருளும் அந்த ஜனங்களுக்கு எட்டவில்லை, இல்லாவிட்டால் மவுலானா அவர்கள் எழுதிய எழுத்திலாவது பேசிய வார்த்தைகளிலாவது மறுக்கவும் நிராகரிக்கவும் தகுதியான யாதொரு விஷயமும் இல்லை.

ஜனாபு மவுலானா அவர்களுடைய வாக்கியங்களைப்பற்றி ஜனங்கள் குற்றங்கூறுவதற்குப் பலகாரணங்களுண்டு. அக்காரணங்கள் முழுதும் அந்த ஜனங்களில் இல்மில்லாமையும் விளக்கம் போதாமையுமான குறையே தவிரவேறல்ல,

முதலாவது காரணம்:—வஹ்தத்துல் வுஜூதுடைய மஸ்அலாவாகிறது. மன்கூல் மஃகூல் என்னும் சுருதி யுக்திகளுக்கு விரோதமானதென்றும் அது மவுலானா அவர்களால் கற்பனை செய்யப்பட்டதென்றும் அனேக ஜனங்கள் நினைக்கிறார்கள். உண்மை அப்படியல்ல. எல்லா சமயவான்களும் இஷ்ராகிய்யூன் * மஷ்ஷாயிய்யூன்களான ஹுகமாக்களும் முற்காலத்து முத்தகல்லிமுகளும் தீர்ந்தவிசாரணையும் திடஅறிவுமுள்ள எல்லாரும் வஹ்தத்துல் வுஜூதின் உண்மையை ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படியே ஹிக்மத்துடைய கிதாபுகளும் தஸவ்வுபுடைய கிதாபுகளும் அதன் விபரத்தால் நிறைந்திருக்கின்றன.

இரண்டாவது காரணம்:—வஹ்தத்துல் வுஜூது உண்மையேயாயினும் அதை சாமானியர்களுக்கு வெளியிடக்கூடாதென்றும் ஆனால் மவுலானா அவர்கள் அப்படி வெளிப்படுத்துவது ஆகுமெனக் காண்கிறார்களென்றும் இது ஷரகுக்கு விரோதமாயிருக்கிறதென்றும் அனேக ஜனங்கள் நினைக்கிறார்கள் வஹ்தத்துல் வுஜூதை வெளியாக்கக் கூடாதென்ற இந்தவாதமே குருஆனுக்கும் ஹதீசுக்கும் விரோதமென்பதை இவர்கள் அறியாமலிருப்பது ஓர்புதுமை! வஹ்மிய்யென்னும் மதிமாருட்டமான ஒருகியாசே யல்லாமல் அந்த வாதத்தின்மேல் அவர்களுக்கு யாதொரு தலீலுமில்லை. அந்த வாதத்துக்கு மறுப்பு இந்த ரிஸாலாவின் அனுபந்தத்தில் அதற்குமேல் அதிகமில்லை யென்கிற அவ்வளவு நல்லவிதமாகப் போதிய பிரமாணங்களுடன் வரையப்பட்டிருக்கிறது.

---

* பூர்வகால ஹுகமாக்களான பண்டிதர்களில் சிலர் வஸ்துக்களின் ஹகாயிகு என்னும் தத்துவங்களைத்தங்கள் சுயப்பிரயாசையான தெண்டிப்பினால் மன வெளிச்சமடைந்து அதனால் தெரிந்துகொண்டவர்களாயிருக்கிறார்கள் இவர்கள்தாம் இஷ்ராகிய்யூன் (வெளிச்சமுற்றவர்) என்பவர்கள். அப்லாதூன் பகராத்துமுதலியவர்கள் இந்தவகுப்பினரேயாம், இன்னும் சிலர் தங்கள் சுயதெண்டிப்பினாலல்லாமல் ஆசான்களைத் தேடித்தேடித் தூரப்பிரயாணஞ்சென்று ஆசான்களை அடைந்து அவர்களிடம் வஸ்துக்களின் ஹகாயிகுகளைக் கேட்டுத்தெளிந்தவர்களா யிருக்கிறார்கள் இவர்கள் ஆசான்களைத் தேடித்தேடி நடப்பவர்களா யிருந்தபடியால் இவர்களுக்கு மஷ்ஷாயிய்யூன் (மிக்க நடப்பவர்) என்றுபெயர் வழங்கப்படுகிறது.

மூன்றுவது காரணம்:—ஐனபு மவுலானு அவர்கள் மற்ற உலமாக்களுக்கு விரோதமாக சில அறபிய்யத்தான காயிதாக்களை அமைத்துக்கொண்டார்களென்று அந்த ஜனங்கள் நினைக்கிறார்கள். உண்மை அப்படியல்ல, அவர்கள் புதிதாக யாதொரு காயிதாவையும் ஏற்படுத்தவில்லை. மேலும் அல்கலிமத்துத்தையிபாவானது எந்தகாயிதாவின்மேல் பொதிந்திருக்கிறதோ அந்த பழய காயிதாவையே இதற்குமுன் எவரும் எடுத்து விளக்காத அவ்வளவு நல்லவிதமாக விரித்து விளக்கி யிருக்கிறார்கள்.

நாலாவது காரணம்:—சூபியாக்களின் சொற்கள் தூஷணைங்களுக்குட்படாத துய்யவைகளாயிருக்க ஐனப் மவுலானு அவர்கள் சில சூபியாக்களான உலமாக்களின்மேல் குற்றங்கூறி தூஷித்திருப்பதாக அந்த ஜனங்கள் நினைக்கிறார்கள். மவுலானு அவர்களின் காரியமோ இவர்கள் எண்ணும் எண்ணத்துக்கு வெகுதூரமானது. எல்லா சூபிய்யாக்களிடத்திலும் உம்மத்தின் உலமாக்களிடத்திலும் ஐனப் மவுலானு அவர்கள் கொண்டிருக்கிற அவ்வளவு நல்ல எண்ணம் மற்ற எவரும் அந்த சூபியாக்களிலும் ஆலிம்களிலும் மிகச்சிறந்தவரா யிருப்பவரிடத்திலும் கொண்டிருக்கமாட்டார்கள். மவுலானு அவர்கள் முஸ்லிம்களில் ஒருசின்ன மனிதனையும் எப்போதாவது இழிவாக அல்லது இலேசாக எழுதினார்களென்றுவது பேசினார்களென்றுவது எவரும் சொல்லமுடியாதென்றால் அருமைவாய்ந்த பெரியோர்களைக்குறித்து அதிகமாக அவர்கள் என்னசொல்லக்கிடக்கிறது மெய்தான்; அல்கலிமத்துத் தையிபாவின் புணர்ப்பிலும் பொருளிலும் சூபியாக்களுடையவும் உலமாக்களுடையவும் சிலவாக்கியங்கள் குருஆனுக்கும் ஹதீசுக்கும் விரோதமாயும் உசூலுக்கும் பலாகத்துக்கும் மாற்றமாயு மிருந்ததைக்கண்டு கட்டாயம் அதைத்திருத்துவதில் பராக்கானார்கள். நேரானமார்க்கம் இதுவென்று வெளியாக்குவதில் அகத்தியம் மேல்சொன்ன வாக்கியங்களின் தப்புகள் வெளிப்படும். இப்படியான வாதப்போர் பூர்வத்திலிருந்து ஹகீமாக்களுக்கும் உலமாக்களுக்கும் முஜ்தஹிதுகளுக்கும் முகல்லிதுகளுக்கும் நடுவே நடைபெற்றுவருவது மறைந்ததல்ல.

ஐந்தாவது காரணம்:—இஸ்லாம்மதத்தைத் தழுவுகிற உயர்ந்தோர் இழிந்தோர் எல்லாரும் அல்கலிமத்துத் தையிபாவில் சர்வலோகத்தையும் அல்லாஹுதஆலா அல்லாத வேறுபொருள் என்றும் அல்லாஹுதஆலா தன்ஜீஹில்மாத்திரம் மட்டுண்டவன் என்றும் பொருள்படுத்தியே ஈமான்கொண்டிருக்கிறார்கள். மவுலானா அவர்களிடத்திலோ இந்தப்பொருள் சுத்தஷிருக்காயிருக்கிறது. ஆதலால் மவுலானா அவர்களுடைய கொள்கையில் இஸ்லாம் மதஸ்தர்களில் அனேகம்பேர் ஈமான்என்னும் செல்வத்தை அடைந்தவர்களாயிருப்பதில்லை என்றும் இந்தக் கொள்கையில் பெரிய கெடுதிருக்கிறதென்றும் பெரும்பாலார் நினைக்கிறார்கள். இப்படி நினைப்பவர்களின் சந்தேக நிவர்த்திக்காக ஜனாபு மவுலானா அவர்கள் இந்த ரிஸாலாவின் அனுபந்தத்தில் எழுதியிருப்பதாவது:—லாஇலாஹ இல்லல்லாஹுவைக் கொண்டுள்ள மொத்தமான ஈமானுகிறது அல்கலிமத்துத்தையிபாவின் மற்றொரு பகுதியாகிய முஹம்மதுர் ரசூலுல்லாஹியில் அநூர்ப்புதமாய் உள்ளடங்கி எல்லாமூமின்களுக்கும் உண்டாய்விடுகிறது என்பதே. ஆனால் அல்லாஹு தஆலாவுடன் அவனல்லாத வேறுபொருள் உண்டென்று கொள்ளும் கொள்கையான ஷிருக்கென்பது ஒருகாரியமாயிருக்கிறது. இதில் அனேகம் சாமானியரும் சிறந்தோரும் சிக்குண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களில் அனேகர் அல்லாவைகொண்டு ஈமான்கொள்கிறார்களில்லை என்கினும் அவர்கள் முஷ்ரிகுகளாயிருக்கிறார்கள். என்கிற இது அல்லாஹு தஆலாவுடைய திருவசனமாயிருக்கிறது சில ஹதீசுகளும் இதைப்பற்றி அறிவிக்கின்றன.

ஆறுவது காரணம்:—ஜனாபு மவுலானா அவர்கள் விக்கிரகங்கள்முதலான வஸ்துக்களை அல்லாஹுதஆலா அல்லாத வேறுபொருள்என்று கொள்ளாமல்அவை அல்லாஹ்தான்என்றுஎண்ணுகிறார்களாதலால் அவைகளை வணங்குவது ஆகுமென்றும் மவுலானாஅவர்கள் எண்ணியிருக்கலாமென்று சிலர் நினைக்கிறார்கள் இந்த நினைப்புள்ளவர்கள் உலாயிக கல்அன்ஆமி என்ற ஆயத்தின் விதிப்படி மதிகெட்ட மிருகங்களாயிருக்கிறார்கள். ஜகமாதிசிருட்டிப்பொருள் அல்லாவாகவே யிருக்கிறதென்று நிர்ணயம் வைப்பது ஷரகின்படி சுத்த ஈமானாயிருக்குமென்பதும்

குறிப்பான ஒருபொருளுக்கு வணக்கத்தின் பாத்தியதை உண்டென்று நிர்ணயங்கொள்வது பெரியகுபுரும் மீறலுமாயிருக்குமென்பதும் ஆகிய இவ்விரண்டில் முந்தியது விதியும் பிந்தியது விலக்குமாயிருப்பதை அவர்கள் அறிகிறார்களில்லை. மவுலானா அவர்களுடைய கொள்கையோ ஷரகுக்கு மயிர்முனையளவும் மாறுபட்டதல்ல.

ஏழாவது காரணம்:—நஸாறாக்கள் அல்லாவை (பிதாகுமாரன் பரிசுத்த ஆவிஎன்று) மூன்றாக்கினதால் காபிரானார்களென்றும் மஜூசுகள் (யஜ்தான் அஹ்ரமன் என்னும்) இரண்டு சிருட்டிகர்த்தர் உண்டென்று கொண்டதினால் முஷ்ரிகானார்களென்றும் பின்னர் சர்வலோகத்தையும் அல்லாஹு என்று சொல்லுகிறவன் ஏன்காபிரும் முஷ்ரிகும் ஆகமாட்டான் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். இந்த அறிவீனர்கள் நஸாராக்களுடையவும் மஜூஸுகளுடையவும் குபுருஷிருக்குகளுக்குக் காரணம் அவர்கள் அல்லாஹு தஆலாவை மூன்று அல்லது இரண்டு என்னும் கணக்கில் அடக்கினதாயிருக்குமென்பதை அறிகிறார்களில்லை. ஜனாபு மவுலானா அவர்களும் மற்ற முவஹ்ஹிதுகளான அத்வைதிகளும் அல்லாஹு தஆலாவை ஒருவஸ்துவிலும் மட்டுபடுததுகிறதில்லை. அவனைத் தன்ஜீஹில் மட்டுபடுத்துவதுங்கூட ஷிருக்காயிருக்கிறதென்று அவர்கள் நினைக்கிறார்கள். அவர்கள் எந்தப்பொருளைநாடி ஜகமாதிசிருட்டிகளை அல்லாதான் என்று சொல்லுகிறார்களென்றால் முபர்ரிகூன் என்னும் துவிதசித்தாந்திகள் எந்தவஸ்துவை மவுஜூது என்றும் அல்லாஹ்வின் வேறானதனிப்பொருள் என்றும் எண்ணுகிறார்களோ அந்தவஸ்துவுக்கு நாமரூபங்கள்தவிர எதார்த்தமாக யாதொரு வுஜூதில்லை, உண்மையில் அந்த மவுஜூது அல்லாஹுதஆலாவினது வுஜூதையே ஆதாரமாகக் கொண்டது என்றபொருளைக் கருதியேயாம்.

இனிஜனாபு மவுலானா அவர்களும் மற்ற முவஹ்ஹிதுகளான அத்வைதிகளும் ஜகமாதிசிருட்டிகளுக்கு வஹ்மும் கியாலுமாகிய மருண்ட புத்தியும் மாறிய நினைவுமேதவிர சுயம்பாக யாதொரு வுஜூதில்லையென்று அறிந்திருக்கிறார்கள் இது ஹகாயிகுல் அஷ்யாயி சாபித்ததுன் என்ற அகீதாவுக்கு (அதா

வது நெருப்பினது சூடும் நீரினது குளிர்ச்சியும்போல் வஸ்துக்களின் தத்துவங்கள் எதார்த்தமாயுண்டுஎன்னும் கொள்கைக்கு) விரோதமானதென்று துவிதசித்தாந்திகள் நினைக்கிறார்கள். இப்படி நினைப்பதற்கும் காரணம் அத்வைதிகளுடைய கருத்து அவர்களுக்கு விளங்காமையும் எட்டாமையுமேயாம். அத்வைதிகள் ஜகமாதிசிருட்டிகள் எப்போதும் உளதென்றுவது அறவே இலதென்றுவது வெறும் நினைவென்றுவது ஒருபோதும் எண்ணுகிறதில்லை. மேலும் ஜகமாதிசிருட்டிகள் ஒன்றுக்கொன்று பேதமாயும் வேறாயும் தோற்றுகிற தோற்றத்தையே (இஃதிபாரிய்யுன், வஹ்மிய்யுன்) கற்பனைஎன்றும் மருக்ஷியென்றும் (எண்ணுகிறார்கள்.) அலையாதிகற்பித ரூபங்களுக்குக் கடல்நீரே ஆதாரமாயிருப்பதுபோல்) ஜகமாதிகற்பித சிருட்டிகளுக்கு சதோதயமாய் விளங்கும் அல்லாஹுதஆலாவே ஆதாரமென்றும் அந்த ஒரு வுஜூதே சகலவஸ்துக்களின் ஹகீகத்தான தத்துவமாயிருக்கிறதென்றும் சொல்லுகிறார்கள்.

ஆனால் உணர்ச்சியாலும் நாமரூபங்களாலும் உலகப்பொருள் பலவாயும் ஒன்றுக்கொன்று பேதமாயும் விரோதமாயும் இருப்பதை ஒப்புக்கொள்ளாமலிருக்கவிடமில்லை யென்று எவரும் ஆக்ஷேபித்தால், அதற்கு ஜவாபாவது:- இது அல்லாஹுதஆலாவுடைய நாட்டத்தில் அடங்கியுள்ள அவ்வியக்தப்பொருளாதலால் கன்ஜுல்மக்பிய்யி என்னும் அந்த அவ்வியக்தப்புதையல் வியக்தமாவதும் (வெளிப்படுவதும்) உலகத்தை அடுக்காகக் கோப்பதும் றசூல்மார்களை அனுப்புவதும் கிதாபுகள் சுஹ்புகள் இதுகளை ஒன்றன்பின்ஒன்றாக அனுப்புவதும் அம்ரு நஹ்யு என்னும் விதிவிலக்குகளை நடத்துவதும் சவாபு அதாபுகளைமுறையே புண்ணிய பாவங்களுக்குப் பலனாக்குவதும் ஷரீஅத்துடைய சகல ஹுகுமுகளென்னும் சக்கரத்தை ஆட்டுவதும் (இலைஹில் மர்ஜிஉ வல்மஆபு) அல்லாவினிடத்திலேயே ஐக்கியமும் அடக்கமும் என்றபொருள் உண்மையாவதும் ஆகிய இவையாவும் உணர்ச்சியாலும் நாமரூபங்களாலும் ஒன்றுக்கொன்று பேதப்பட்டு பலவாயிருத்தலைப்பொருத்து நிற்கிறது ஆதலால் சுன்அல்லா ஹில்லதீ அத்கனகுல்லஷைஇன் என்ற

ஆயத்தின் விதிப்படி உறுதிப்பட்டு நீங்காமலிருக்கிற வஹ்மிய் யாகிய நாமரூபாதி பேதங்கள் உண்டென்று ஒப்புவதுசுத்த ஈமானயிருக்கிறது.

ஆகவே பூமியைப் பூமியென்றும் வானத்தை வானமென்றும் இன்சானை இன்சான் என்றும் ஹைவானை ஹைவான் என்றும் அனுசிராகிய மண்ணுதி பஞ்சபூதங்களை அனுசிர் என்றும் அறிவதும் சொல்வதும் அத்வைதிகளிடத்தில் சுத்த ஈமானபிருக்கிறது ஆனல் இவைபடங்கலின் ஹகீகத்துகளுக்கு ஆதாரம் அல்லாஹுதஆலாவினது வுஜூதாகவேயிருக்கிறதென்று அவர்கள் நிச்சயித்திருக்கிருர்கள். அதெவ்வாறெனின்; கப்பாரும் கஹ்ஹாரும்போல், நாபிஉம் லார்ரும்போல், ஹாதியும் முலில்லும்போல் * ஒன்றுக்கொன்று நேர்மாருன குணபேதங்களையுடைய இந்த சிபத்துகளெல்லாம் எல்லாருடைய ஒற்றுமைப்படி ஒரேதாத்தாயிருப்பதுபோல் சகலவஸ்துக்களின் பலவகையான குணபேதங்களும் அவ்வாறு இருப்பதாக அவர்கள் எண்ணுகிருர்கள். எதுபோலெனில் (நவ்உ, ஜின்சு, பஸ்லு,) சுஜாதி, விஜாதி, சுகதம் ஆகிய இவைகளில் தோன்றுகிறபேதம் வெறுங்கற்பனையாயிருந்து கொண்டு எதார்த்தமாக உள்ளதெனக்காட்டுவது போலவாம்.

இன்னுமிப்படியே அந்த ஜனங்களுக்கு முவஹ்ஹிதுகளுடைய சித்தாந்தத்தைப்பற்றிப் பொதுவாகவும் ஜனப்மவுலானு அவர்களுடைய கலாமைப்பற்றிக் குறிப்பாகவும் வருகிறசந்தேகங்கள் தூஷணங்கள் ஒவ்வொன்றும் கலிமத்துல்ஹக்கி என்னும் ரிஸாலாவைப் பார்வையிடுவதினுல் தக்கவிதமாக ஜவாபுகிடைக்கும் இன்னுமதைப்பொறுமையுடன் கவனித்து நோட்டமிடுவதினுல் ஜனப்மவுலானு அவர்கள் அல்கலிமத்துத்தையிபாவின் பொருளையும் புணர்ப்பையும் விரித்து விளக்கினதிலும் அதன்

---

* மேற்கண்ட கப்பார், கஹ்ஹார், நாபிஉ, லார்ரு, ஹாதி, முலில்லு என்றசொற்களுக்குமுறையே மிக்கஇரங்கிமன்னிப்பவன், மிக்ககடிந்து காய்பவன், லாபங்கொடுப்பவன் நஷ்டமுண்டாக்குபவன் நல்வழிகாட்டுபவன் வழிதப்பச்செய்பவன் என்பது அர்த்தமாதலால் அவை ஒன்றுக்கொன்று நேர்மாருன குணங்களென்னப்பட்டன.

3

மேல் அதன் தலீலுகளான பிரமாணங்களைப் பொருத்திக்காட்டினதிலும் மற்றஎவரும் அவர்களைமிகைக்கவில்லை என்றும் முதகத்திமுகள் முதஅக்கிருகளில் நின்றும் ஒருவராலும் அவிழ்த்துவிடப்படாத கெட்டியான முடிகளை ஐஉப்மவுலானு அவர்கள் அவிழ்த்து விட்டார்களென்றும் நன்கு புலப்படும்

உண்மையாகக் கலிமத்துல்ஹக்குடைய பொருளும் வாக்கியங்களும் (இல்ஹாமாத்துர்ரப்பானிய்யி) றப்புடைய பக்கத்தினின்றும் உதித்த உதிப்புகளாயும் அவனருளிய ஆயத்துகளாயுமிருக்கின்றன. இனிமவுலானு அவர்களுடைய கலாமின் பொருளுக்கும் மற்றஉலமா, உரபாக்களுடைய கலாமின்பொருளுக்கும் பெரியதாரதம்மியம் உண்டென்னும் உண்மையை ரூபிக்க அடியிற்சிலஞாயங்கள் வரையப்படுகின்றன.

முதலாவது:—முவஹ்ஹிதுகளான எல்லாசூபிய்யாக்களின் சித்தாந்தம் ஹக்குக்கு கல்குவேறல்ல ஹக்குதான் என்பதாயிருக்கிறது. அவனன்றிவேறில்லை என்பதன்மேல் அறிவிக்கிற அத்தாக்ஷி அல்கலிமத்துத்தையிபாவேயாம் என்று அவர்கள் எல்லாரும் ஒர்மித்திருக்கிறார்கள். என்றாலும் அதன்தப்ஸீருகளில் ஒருவருடைய தப்ஸீரினுலாவது அல்கலிமத்துத்தைய்யிபா தாவீல் * செய்யப்படாமல் ஐனிய்யத்துடைய மக்சதுக்கு அதாவது ஹக்கும்கல்கும் ஒன்றுதான்வெறல்ல என்னும் கருத்துக்குக் கொண்டுபோகவில்லை. தஃவீல்செய்த பிறகுங்கூட அந்தக்கலிமாவானது ௦ இலாஹு—மாத்திரம் அல்லாஹ்தான் என்று அறிவிக்கின்றது. இலாஹு—வல்லாத பூமியும் வானமும் மற்றசிருட்டிகளும் அல்லாஹ்தான் என்பது அவர்களுடைய எண்ணப்படி ஒருசயிக்கினையைக் கொண்டேயன்றி வெளிப்படையாக அந்தக்கலிமாவினுல் விளங்காது. மவுலானு அவர்களின் அழகான தப்சீரினுல் லாஇலாஹ இல்லல்லாஹு—வானது தாவீல் செய்யப்படாமலே இலாஹு— அல்லாஹ்தான் என்பது இபாரத்துந்நஸ்ஸாகிய சத்தப்பிரமாணத்தினுலும் மற்ற எல்லா வஸ்துக்களும் அல்லாஹ்தான் என்பது தலாலத்துந் நஸ்ஸாகிய அருத்தாபத்தியாலும் அறிவிக்கின்றது.

---

* தாவீல்—வலிந்துரைகோடல் ௦ இலாஹு—வணங்கப்படுகிற சுவாமி,

இரண்டாவது:-தவுஹீதுடைய (தலீலுகளென்னும்) பிரமாணங்களாக வந்திருக்கிற ஆயாத்து பப்பினுத்தாகிய வெள்ளிய சுருதிகளை அவைகளின் (மதுலூல்) பிரமேயமாகிய லாஇலாஹ இல்லல்லாஹு-வின் மேல் தாவீல் இல்லாமலும் பொருளைப்பேதப்படுத்தாமலும் சாபு நஹ்வு மன்திகு மஆனி இதுகளின் காயிதாக்களின் பிரகாரமும் குருஆனிலும் ஹதீசிலும் வந்தவாசகப்படிக்கும் மவுலானு அவர்கள் பொருத்திக் காட்டியிருப்பது போல் முதகத்திமுகள் முதஅக்கிருகளில் நின்றும் ஒருவராவது பொருத்திக்காட்டவில்லை.

மூன்றுவது:—அல்கலிமத்துத்தையிபாவானது எல்லாருடைய சம்மதப்படி இஷ்ராக்கென்னும் இணையுண்டாக்கலை நீக்குவதாயிருக்கிறது. ஆகவே அந்தக்கலிமாவுக்குப்பொருள் எப்படியிருப்பதில் எல்லாவகை இஷ்ராக்கும் நீங்கிவிடுமோ அப்படியாக அதன்பொருள் இருக்கவேண்டும். ஆனால் லாஹிரு உலமாக்கள் அந்தக்கலிமாவுக்கு அமைத்துள்ள பொருளால் இபாதத்தில் ஷிருக்கு என்னும் ஒருவகை ஷிருக்குமாத்திரம் நீங்குகிறது. மற்றநாலுவகை ஷிருக்குகள் அதாவது:-வுஜூதில் இஷ்ராக்கும் தஃசீரில் (குணங்கொடுப்பதில்) இஷ்ராக்கும் அல்லாஹு தஆலாவைத் தன்ஜீஹில் மட்டுபடுத்தலென்னும் இஷ்ராக்கும் அவனைத் தஷ்பீஹில் மட்டுபடுத்தலென்னும் இஷ்ராக்கும் ஆகிய இந்த ஷிருக்குகளெல்லாம் அவர்களமைத்துள்ள பொருளால் நீங்கமாட்டா. மவுலானு அவர்களுடைய தப்ஸீரான பொருளின்படி அதாவது:-அல்லாஹ தவிர அன்னியமாக யாதொரு பொருளில்லையென்ற அர்த்தபடி எல்லாவகை இஷ்ராக்கும் லாஇலாஹ என்கிற ஒரே நப்யாகிய எதிர்மறைச் சொல்லைக்கொண்டு ஒரே முறையில் நீங்கிவிடும். ஏனெனில் அவனல்லாத வேறுபொருளுக்கு வுஜூதே யில்லையென்றுகும்போது பின்பு அந்தவேறு பொருளில் வுஜூது, தஃசீரு, தன்ஜீஹு, தஷ்பீஹு இவைகளில் ஒன்றேனும் பெறப்படாமையினுலென்க.

நாலாவது:—முவஹ்ஹிதுகளான சூபியாக்கள் அவனன்றி வேறென்றில்லையெனக் கொள்வதேசுத்த ஈமானுயிருக்கிறதென்று சித்தாந்தப்படுத்தியிருப்பதுடன் அந்தசூபியாக்களில் அனேகர் குர்ஆனுடைய பலஆயத்துகள் ஹக்குக்கு கல்குவேருயிருப்

தாகவும் அறிவிக்கின்றனவென்று சொல்லியும் எழுதியும் போயி ருக்கிறார்கள். இதுவோ உண்மையல்லாதவெறும்பேச்சாயிருக்கி றது ஜனாப்மவுலானா அவர்கள் அல்லாஹுதஆலாவுடைய கலா மில் நின்றும் ஒரு ஆயத்தாவது ரசூல்சல்லல்லாஹு அலைஹிவ சல்லமவர்களுடைய ஹதீசுகளில் நின்றும் ஒருஹதீசாவது சத் தம், திருஷ்டாந்தம், அனுமானம், உபமானங்களாகிய நால்வ கைப்பிரமாணங்களில் ஒன்றினாலும்ஹக்குவேறு கல்குவேறென அறிவிப்பதில்லை என்று உசூல்காயிதாவின் அத்தாக்ஷிகளைக் கொண்டு திரப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இந்தக்காரணங்கள்தான் மவுலானா அவர்களை இதுவிஷயத்தில் தனித்தவர்களென்றாக்கி விட்டன

இதுவுமன்றி கலிமத்துல்ஹக்கு என்னும் ரிஸாலாவை ஆழ் ந்து நோட்டமிட்டபிறகு மவுலானா அவர்களுடைய மதுஹபா னது முதகல்லிமுகளுடைய மதுஹபைச்சார்ந்த சூபியாக்கள் உலமாக்கள் இவர்களுடைய மதுஹபுகளைக்காண பலவிதத்தி லும் மேலிட்டிருப்பதாகத் தெரியவந்தது.

அவைகளில் ஒன்று:—முத்தகல்லிமுகளுடைய மதுஹபின் படி அல்லாஹு தஆலாவின்பேரில் ஈமான் கொள்வதென்பது அறவேபுத்தியில் அமையாது ஏனெனில் ஒருவஸ்து உண்டென் று உண்மைகொள்வதும் அதற்கு வழிபடுவதும் அதன் ரூபம் மனதுக்குப்புலப்படுவதைப் பொருத்ததாயிருக்கிறது. அல்லா ஹு தஆலா உடைய குன்ஹுதாத்தாகிய தத்சொரூபத்தை ரூபகரப்படுத்துவது எவரிடத்தும் முடியாதகாரியம். ஆனால் ஒருவிதத்தில் முடியுமென்றால் முதகல்லிமுகளுடைய மதுஹபின் படி அவ்விதமாக ரூபகரப்படுத்தவிடமேயில்லை. ஏனெனில் அவ ர்களுடைய மதுஹபில் அல்லாஹு தஆலா ஜவ்ஹருமல்லாத அர்லுமல்லாத அருஷிலுமில்லாத பருஷிலுமில்லாத காலத்திலு மிலலாத தேசத்திலுமில்லாத புத்தியிலும் அமையாத வஹ்மிலு மவராத இத்தன்மையான ஒருநிலையில் பட்டுண்டிருக்கிறான் இதுவுமன்றி அவன் சர்வ சிருட்டிக்கும் புறம்பில் வேறாகவும் சகல வஸ்துக்களையும் சூழ்ந்தவனாகவுமிருக்கிறான் என்று அவர் கள் சொல்லுகிறார்கள் (தாலிக கவ்லுஹும் பிமாலைச பீகுலூபி

ஹிம்) இதுவோ அவர்கள் மனதில் இல்லாதவெறுஞ் சொல்லா யிருக்கிறது. ஏனெனில் அவர்களுடைய கொள்கைப்படி மாசி வல்லாஹி என்று அவர்கள் அருத்தப்படுத்துகிற பொருட் களைத்தவிர புறம்பில் வேறாக ஒருமவுஜூதில்லை என்பது பிரத் தியக்ஷமாதலினாலென்க.

மவுலானா அவர்களுடையவும் பற்றமுவஹ்ஹிதூன் குத்தி ஸத் அஸ்ராருஹூம் அவர்களுடையவும் ஹாலைப்பற்றி நான் சந்தோஷப்படுகிறேன் ஜனமா துவல்லூ பஸம்ம வஜ்ஹுல் லாஹி என்ற மஹாவாக்கியத்தின் பொருளை உண்மையாக்கி வைப்பவர்களாயும் லாஇலாஹ இல்லல்லாஹு என்ற அத்வை தமூலமொழியின் கருத்தைக்கண்டறிந்தவர்களாயும் இருப்பவர் கள் இவர்கள்தாம். (ஹர்குஜா மீநிகரம் ரூயெத்துரா மீபீனம்) நான் பார்க்கிற ஒவ்வொரு இடத்திலும் உன்தீதாரை தெரிசிக் கிறேன் என்னும் உண்மைக்கு உறைவிடமாயிருப்பவர் இந்த பரிசுத்தமார்க்கத்தாரேயாம்.

இரண்டாவது:—அல்லாஹு தஆலாவுடைய சிபத்துகளை உண்மையாக்கிவைப்பதும் ஹக்கான அகீதாக்களுக்குவழிபடுவ தும் எப்படி உண்டாகவேண்டுமோ அப்படி உண்டாவதுமுத்த கல்லிமுகளுடைய மதுஹபில் ரூபகரப்படாது. உதாரணமாக, வஹுவஸ்ஸமீஉல் பஸீர், வஹுவஸ்ஸமீஉல் அலீம். என்னும் ஆயத்துகளில் சொல்லப்பட்டிருப்பதுபோல் (சம்உ, பஸரு, இ ல்மு) கேள்வியும் பர்ர்வையும் அறிவும் ஆகிய இந்த சிபத்துகளை அல்லாஹு தஆலாவில்மாத்திரம் கட்டுபடுத்துவதும்மற்றவரில் இந்த சிபத்துகள் காணப்படாமலிருப்பதும் முவஹ்ஹிதூன் குத்திஸத் அஸ்ராருஹூம் அவர்களுடைய மதுஹபில் அல்லா மல் முதகல்லிமுகளுடைய மதுஹபில் ரூபகரப்படாது. ஏனெ னில் (சமீஉன், பஸீருன்) கேட்பவன் பார்ப்பவன் என்பதன் பொருள் இன்சானில் காணப்படுகிறது. பின்பு சம்உ, பஸ்ரு என்னும் சிபத்துகளை அல்லாஹு தஆலாவில் மட்டுபடுத்தல் எங்கேயிருக்கிறது? அவனோ இன்சானுக்கு ஏற்பட்டுள்ள வெளி ப்புலன்களும் உட்புலன்களுமாகிய ஞானேந்திரிய பஞ்சம், அ

தக்கரணபஞ்சம் என்னும் தசகருவிகளையும் விட்டுப்பரிசுத்தமா யிருக்கிறான். ஆகவே அல்லாஹுதஆலாவுடைய சிபத்துகளைக் கொண்டு ஈமான்கொள்வதென்பதும் மேற்சொன்ன ஆயத்துக ளை உண்மையாக்கி வைப்பதென்பதும் முத்தகல்லிமுகளுடைய மதுஹபில் வாய்க்காது. ஆனால் மவுலானா அவர்களுக்கும் மற்ற மூவஹ்ஹிதூன்குத்திஸத் அஸ்ராருஹும் அவர்களுக்கும் இந்த ச்செல்வம் சிக்கியிருக்கிறது. அவர்கள் ஐனுல் யகீன் என்னும் திட அறிவாகிய கண்ணில் பீயபுசுர் (என்னைக்கொண்டே பார்க் கிறான்) என்னும் சுர்மாவைத்தீட்டிக் கொண்டும் பீயஸ்மஃ (என்னைக்கொண்டே கேட்கிறான்) என்னும் பொருளைக் காது கள் தோறும்கேட்டுக்கொண்டு-மிருக்கிறார்கள்.-அவன்பார்க்கிற தைப்பார்க்கிறார்கள். அவன்கேட்கிறதைக் கேட்கிறார்கள். அவ ர்கள் மாத்திரமா! நீயுந்தான்!!.

பார்ஸி பைத்துகள்.

ஸுர்மயே சுர்ஜெஹுரெ பீ யப்ஸுர்
  பிகஷீ தர்தொ சஷ்மெ புர்ஜங்கார்
ஜெந்தரு ஹேபெரு நிஷேபொ பிராஜ்
  அஸ்பஸோ பேஷோ அஸ் யமீனெயஸார்
ஷாஹிதே லா இலாஹ இல்லாஹு
  பேஷெத்தூ பர்த கீரத் அஸ்ருக்ஸார்
ஸம்ம வஜ்ஹுல்லாஆய தத்பநஜர்
  வஹுவ மஅகும் நுமாய தத்தீதார்.

இதன்பொருள்:—பீயப்ஸுர் என்னும் ஒளியில் நின்றுமு ள்ள சுர்மாவை (ஹக்குவேறு கல்குவேறு என்று கொள்ளும் கொள்கையான) தூசுநிறைந்த இரண்டு கண்களிலும் தீட்டிக் கொள்வாயாகில் அப்போது உள்ளாலும்புறம்பாலும் கீழாலும் மேலாலும் பின்னாலும் முன்னாலும் வலப்பக்கத்தாலும் இடப்ப க்கதாலும் அவனன்றி யாதொருமவுஜூதில்லை யென்று சாக்ஷி கொடுக்கிற லாஇலாஹஇல்லாஹுவானது உன்னை மூடிக் கொண்டிருக்கிற திரையை உன்முகத்திலிருந்து எடுத்துவிடும். அப்போது; அங்கு அல்லாவுடையமுகமிருக்கிறது என்னும்

உண்மை உனக்குத்தெரியவரும் இன்னும் அவன் உங்களோடிருக்கிறான் என்பது உனக்கு தீதாரைக் காட்டிவிடும் என்பதே-

மூன்றாவது:—அல்லாஹூ தஆலாவுடைய லிகாவைத்தெரிசிப்பது உண்மையென்று ஈமான் கொள்ளுதல் ஹக்கான அகாயிதுகளின் தொகையில் ஒன்றாயிருக்கிறது முத்தகல்லிமுகளுடைய மதுஹபின்படி அதில் நம்பிக்கைவருவது அசாத்தியம் ஏனெனில் தெரிசனை உண்டென்று நம்பிக்கை வருவதற்கு தெரிசிக்கப்பட்ட பொருளின் உருவம் புத்தியில் அமைய வேண்டும் உருவமும் கோலமும் இல்லாமல் சுத்தமாயிருக்கிறவனைத்தெரிசிப்ப தென்பது மனதுக்குப் புலப்படாத ஓர் பேச்சாயிருக்கிறது. இதனால்தான் முஃதஸிலாக்களும் ராபிலிகளும் இஸ்லாம்மதஸ்தர்களில் இன்னும் அனேகவகுப்பாரும் அல்லாஹூதஆலாவுடைய லிகாவை தெரிசிப்ப தென்பதில்லையென்று இன்காரு செய்கிறார்கள். அஷாயிராக்களும் முத்தகல்லிமுகளும் அது உண்டென்று ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்கள். ஆனால் அதில் மனம் நிலைப்பதற்கு ஏதுவான மஃகூல் என்னும் யுக்திப்பிரமாணத்தால் அதன் கைபியத்தை (இன்னவிதமென்பதை) பயான் செய்கிறார்களில்லை. முகல்லிதுகளாயும் முத்தகல்லிமுகளாயுமிருக்கிற சூபியாக்களான ஹலரத்துமார்கள் தெரிசனையை கஷ்பின்பேரிலும் பனாவுடைய மகாமில் சேர்வதின்பேரிலும் சொந்தமாக்குகிறார்கள் இன்னும் ஆகிரத்தில் தெரிசனை அசாத்தியமென்றும் பாவனையில் அது உண்டாகலாமென்றும் நிர்ணயம் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே முத்தகல்லிமுகளுடையவும் அவர்களைப் பின்பற்றினவர்களுடையவும் மதுஹபின்படி அகஸ்ஸுல் கவாஸ்ஸுகள் தவிர மற்ற எல்லாமுஸ்லிம்களான அவாம்முகளுக்கும் கவாஸ்ஸுகளுக்கும் தெரிசனை மஸ்அலாவில் இல்முல் யகீனும் வாய்க்கவில்லை. பின்பு ஐனுல்யகீனையும் ஹக்குல்யகீனையும் குறித்து என்னசொல்லக்கிடக்கிறது?

சுவால்:— முவஹ்ஹிதுகளுடைய மதுஹபின்படி அல்லாஹூதஆலாவுடைய தெரிசனை ஒவ்வொருவருக்கும் துன்யாவிலும் ஆகிரத்திலும் ஹாசிலாயிருக்கிறதென்று நீர்சொல்லும் சொல்லானது ஷரீஅத்துக்குவிரோதப்படுகிறது. ஏனெனில் யாராவு

தொருவன் துன்யாவில் நான் விழித்திருக்கையில் முகக் கண்ணை க்கொண்டு அல்லாஹு தஆலாவைபார்த்தேன்என்று சொல்லு வானுகில் அவன் பொய்யனும் ஜின்தீகுமாயிருக்கிறுன் என்று ஷரகில் வெளிப்படையாக வந்திருக்கிற தென்று எவராவது சொன்னுல்அதற்கு;

ஜவாபு:— குருஆனிலும் ஹதீசிலும் இம்மாதிரி வெளிப்ப டையான சொல் வந்திருப்பதில்லை. எவ்விடத்திலாவது மேற் சொன்ன வாசகத்தால் சமிக்கைசெய்யப் பட்டிருந்தால் அதன் கருத்து; றப்புல்இஸ்ஸத்தாகிய அல்லாஹு தஆலவின் தன்ஜீஹ உடையமர்த்தபா என்றுசொல்லப்படுகிற தாத்து மாத்திரமா ன வுஜூதுல் முத்லக் என்பதாகும். ஒளி, ஓசை, ஊறு, சுவை நாற்றம் என்னும் மஹ்ஸூசாத்துகளை உணருந்தன்மையுள்ள ஐயறிவுகள் அந்த பரிசுத்த தாத்தைக் கண்டடையமுடியாது. இதேதவிர அல்லாகுதஆலாவை துன்யாவில் ஒருசாயலாகவோ சாயலல்லாமலோ அறவேஎவ்விதத்திலும் காணமுடியா தென்ப தில்லை இந்தப்பொருளும் கருத்தும் சரியென்பதின்பேரில் சூர த்து புஸ்ஸிலத்தின் கடைசியில் அலாஇன்னஹும் பீமிர்யத் தின்மின் லிகாயி றப்பிஹிம் அலாஇன்னஹு பிகுல்லிஷையின் முஹீத்து என்கிற உறுதியான தலீல் இருக்கிறது. இதற்குமா ருக வாதிப்பவர் தமது வாதத்தின்மேல் ஆதாரமாக குருஆனில் நின்றும் ஒருபிரமாணத்தைக் கொண்டுவரக்கடவர்.

ஜனுப் மவுலானு அவர்களுடையவும் மற்ற முவஹ்ஹிதூன் தாமத் பரகாதுஹும் இலாயவ்மித்தீன் அவர்களுடையவும் மதுஹபின்படி தெரிசனை என்னும் இந்தச்சிறந்தசெல்வமானது ஒவ்வொருவருக்கும் துன்யாவிலும் ஆகிரத்திலும் உண்டாயிருக் கிறது ஹக்குவேறு கல்குவேறு என்னும் மருட்சியில் மருண்டு கிடப்பவர் தம்மைப் பாராதவரா யிருந்தாலும் இருக்கட்டும். ஆனுல் அல்லாஹு தஆலாவே பார்க்கிறவனுயிருக்கிறுன் பார்க் கப்படுவதற்கு உண்மையில் அவனன்றி வேறு பொருள் இல்லை. ஹலரத்து அத்தார் அலைஹிர்றஹ்மத்துல் கப்பார் அவர்கள் சொல்லுகிறுர்கள்: —

பார்ஸி பைத்துகள்.

நாஜிரே குத் குதஸ்த் குத்மன் ஜுஹர்
குத் தமாஷா வகுத்த மாஷா கார்
ஆஷிகே குத் குதஸ்தொ குத் மஃஷூக்
குத் தபீபே குதஸ்தொ குத்பீமார்
அஸ்பராயே பரேபெ குத் குத்கஷ்த்
ஜல்வதர் கத் வதர் கதம் ரப்தார்
தாப்தர் ஜுல்பொ வஸ்ம பர்அப்ரு
சுர்மதர் சஷ்மொ காஸ பர்ருக்ஸார்
ரங்குதர் ஆபொ ஆப் தர்யாகூத்
போய் தர்மிஷ்கொ மிஷ்க் தர்தாத்தார்
றப்பி அரினீ பகோஷெ குத் குத்குப்த்
குத் பகுத் கரத் ஹஸரத் தேதீதார்
பாஸ்குத் குப்த் லன்தரானீ ஜுத்
பஹ்ரெச்சே பஹ்ரெ கர்மி யேபாஜார்,

இந்த பைத்துகளில் பொதிந்துள்ள பொருட்களின் சாரம் என்ன வென்றால்:—அல்லாஹு தஆலாவானவன் பார்க்கிறவனும் தானய்ப்பார்க்கப்படுவதும் தானய் ஜாலக்காக்ஷியும் தானய் ஜாலவித்வானும் தானய் ஆஷிகும் தானய் மஃஷூகும் தானய் வயித்தியனும் தானய் வியாதியஸ்தனும் தானய் விளங்குகிறான் என்பதும், அவன் தன் ஜாலசக்தியினல் தானே தேகாதி பிரபஞ்சங்களில் வெளியாகி சர்வமும் தானகியிலங்குகிறான் என்பதும், தானே (மூசா அலைஹிஸ்ஸலாமாகித்) தீதாரை தெரிசிக்க ஆவல் கொண்டு என் ஆண்டவனே உன்னை யெனக்குகாட்டு என்று தன் காதுக்குத்தானே சொன்னான் என்பதும், பிறகு தானே நீ என்னைப் பார்க்கவேமாட்டாய் என்று சொன்னான் என்பதும், இவையாவும் எதற்காகவெனில் பிரபஞ்ச விவகாரங்கள் நடைபெறுவதற்கேயாம் என்பதுமாம்.

இன்னுமிதுபோலவே துவிதசித்தாந்திகளும் முத்தகல்லிமுகளுமான இவர்களுடைய மதுஹபின்படி கவாஸ்ஸுகளும்அவாம்முகளும் கால்சருகும்தானமாகிய மஜல்லத்துல் அக்தாமி என்னும் ஐப்ருகத்ருடைய மஸ்அலாவும் மற்றகஷ்டமானமஸ்அலாக்

களும்கலிமத்துல்ஹக்கிஎன்னும் ரிஸாலாவின் கருத்துகளை ஆழ்ந்துநோட்டமிட்டபின் நல்லவிதமாகவிளங்கிவிடும் கபிய்யும் ஜலிய்யுமாகிய ஷிருக்குகளைவிட்டும் கரைசேர்க்கும் அந்தரிஸாலாவைப்பார்த்துத் தெளிந்தவர்கள் இல்முல்யகீனுகிய பரோக்ஷஞானமென்னும் விசாலித்த ஞான பூமியைக்கடந்து ஐனுல் யகீனுகிய அபரோக்ஷஞானமென்னும் அகண்டவெளிக்கும்பின்பு ஹக்குல் யகீனுகிய பரவெளிக்கும் செல்வார்கள் இன்னும்பலவாகக்காண்டலைவிட்டு ஒன்ருகக் காணத் துணிவார்கள் எம்மட்டென்ருல் குபுரு, இஸ்லாம்என்ற துவேஷாபிமானங்களினின்றுங்கழன்று விடுதலும் பெறுவார்கள்.

பார்ஸி பைத்து.

பாரிகஸ் ரஸ்மொ ரஹே கப்ரொமுசல் மாங்கர்தீ
முர்ஷிதா கிர்தெத்து கர்தம்கெ செஇஹ் சாங்கர்தீ

இதன்பொருள்எனக்குச் சன்மார்க்கத்தையுபதேசிக்க வெழுந்தருளிய ஞானுசிரியரே! என்னை (இரண்டு கர்த்தாக்கள் உண்டென்னும் கொள்கையையுடைய) மஜூசிகளின் மார்க்கத்தினின்றும் (ஹக்குவேறு கல்லுகுவேறு என்ற கொள்கையையுடைய) முசல்மான்களின் மார்க்கத்தினின்றும் விடுவித்தபேருதவிக்காகத் தேவரீருடைய திருமேனியை வலசாரியாகச் சூழ்ந்து துதிக்கிறேன் என்பதே.

ஹாசிலுல்கலாம்:—கலிமத்துல் ஹக்கைப்பார்த்துத்தெளிந்தபின் ஐனுப் மவுலான அவர்களுடைய ஆக்ஞைப்படி அதைப் பார்ஸி பாஷையில் எளியநடையில் தெளிவாகத் தர்ஜமாசெய்வதில் பராக்கானேன் விரிவஞ்சிவியாக்கியானஞ்செய்யாமல் விடுத்தேன். ஆனல் சுருங்கிய சில வாக்கியங்களுக்கு அவற்றின் கருத்தையும் சாரத்தையும் எடுத்து விளக்கியிருக்கிறேன் உரைஎழுதிமுடிந்தபிறகு ஐனுப்மவுலான அவர்களின்பார்வைக்குக் கொண்டு போனேன். அவர்களின் மகிமைதங்கிய மனதுக்கும் அது மக்பூலாய் விட்டது. (அல்ஹம்துலில்லாஹி அலா இஹ்சானிஹி) இந்தப்புல்லறிஞனின் சின்முயற்சியும் பெரிய மதிப்பை அடைந்தது. மவுலான அவர்களின் அங்கீகாரத்தினல் இந்த ஷாஆனது மத்தனுபோல்ஆய்விட்டது ஆதலால் இதற்கு நூல்முத்

லகி பீதர்ஜமத்தி கலிமத்தில் ஹக்கி என்று பேரிடப்பட்டது. ஜனாப்மவுலானாஅவர்கள் இந்த அரியநூலின் மத்தனு ஷறஹூ களில் அல்கலிமத்துத்தைய்யிபாவின் விஸ்தரிப்புதவிரவேறெதுவும் புகக்கூடாதென்று நோக்கமுள்ளவர்களாயிருந்த படியால் அந்தசத்திய நிலையுள்ள அத்வைத பெருமானின் அற்புதத்தினால் மாத்திரம் லாஇலாஹஇல்லல்லாஹூமுஹம்மதுர் ரசூலுல்லாஹி என்னும்கலிமாவே இவ்வுரை பூர்த்தியான ஆண்டைக்குறிக்கும் கருவாய் அமைந்தது. அடியில் வரைந்துள்ள பைத்துகள் அவ்வாண்டைத்தெரிவிக்கும். அதாவது ஹிஜ்ரீ ஆயிரத்துஇருநூற்று முப்பத்தைந்தாம் ஆண்டு என்பதே. (அந்த பய்த்துகள் இங்கு எழுதாமல் விடப்பட்டன)

ஹக்குதஆலா இந்த முத்தர்ஜிமை லாஇலாஹ இல்லல்லாஹூ வின் பரக்கத்தைக்கொண்டு தவுஹீதும் இருபானுமாகிய பொக்கிஷத்தின் திறவு கோலாக்கு வானாகவும் இன்னும் முஹம்மதுர் ரசூலுல்லாஹியின் ஹூர்மத்தைக் கொண்டு வாய்வாத மென்னும் பதவியி னின்றும் சமாதிநிலை யென்னும் மேலானபதவியில் சேர்ப்பானாகவும்.

இப்போது நான் என்வேலையை ஆரம்பிக்கின்றேன் ஆரம்பித்தது முதல் முடிவுபெறும் வரையில் அல்லாஹூ தஆலா இந்த வேலையில் எனக்கு உதவிபுரிபவன் என்று அவன்மேல் ஆதரவுவைக்கின்றேன். ஜனாப் மவுலானா தாம லில்லுஹூம் அவர்கள் கலிமத்துல் ஹக்கியென்னும் முஸ்லிம் அத்வைத மூல மொழியை விளக்கிச் சொல்லத் தொடங்குகிறார்கள்.

பிஸ்மில்லா ஹிர்றஹ்மா னிர்றஹீம்.

அன்புபாலிப்பவனும் அருள்புரிபவனுமான அல்லாஹூ தஆலாவினது நாமத்தினால் கிதாபைத் தொடங்குகிறேன்.

புகழடங்கலும் அல்லாஹூ தஆலாவுக்கே உரித்தானவை. அவனேநமது பிராணநரம்பினும் அதிகமாகநெருங்கிநம்மைஅடுத்திருப்பவன் (இப்பொருள் பொருந்திய வாக்கியம் குருஆனில் வந்திருக்கிறது.) இன்னும்நிறைவான சலவாத்தும் நிலையான சலாமும் புகழுக்குரியதானத்தை அதாவது ஷபாஅத்தின் பதவியை உடையவர்கள் பேரில் உண்டாவதாக. (அவர்கள் யாரெனில் அஸாஅன்யப்அதக என்றஆயத்தில் அல்லாஹூ தஆலா

அருளிய வாக்குறுதிப்படி முஹம்மது சல்லல்லாஹு அலைஹி வசல்லமவர்கள்தாம்.) இன்னுமந்த சலவாத்தும் சலாமும் அவர்களுடைய கிளையார் தோழமார்மீதும் உண்டாவதாக, அவர்களுக்குச் சொர்க்க பதவியின் நல்மாராயமும் இன்னுமதிகமாக ரஹ்மானுடைய லிகாவாகிய தெரிசனையுமுண்டாகுக.

இனி ஹம்து சலவாத்துகளை யோதியபின்னர் அப்துர்ரஹ்மான் என்னும் பகீர்சொல்லுகிறான் அவனைக்குற்றப்படுத்துகிற காரியங்களினின்றும் அல்லாஹுதஆலா அவனைக்காப்பானாக. சொல்வதுயாதெனில்:— திடனாகத் தவுஹீதாகிறது ஈமானுடையருகுனுகளில் நின்றும் முதன்மையான ஒரு ருக்னாயிருக்கிறது. இன்னும் லாஇலாஹ இல்லல்லாஹு என்னும் தவுஹீது கலிமாவானது இஸ்லாமின் எடுப்புகளாக விதிக்கப்பட்ட ஐந்து பர்லுகளில் முந்தின பர்லாயிருக்கிறது.

(இது அப்துல்லா ஹிப்னு உமர் றலியல்லாஹு அன்ஹுமா அவர்களால் மிஷ்காத்தில் ரிவாயத்து செய்யப்பட்டிருக்கிற சஹீஹான ஹதீசினால் ஏற்படுகிறது. அது வருமாறு: அல்லாஹுதஆலாவே தவிர வணங்கப்படுகிற இலாஹு வேறல்லஎன்றும் மெய்யாக முஹம்மது சல்லல்லாஹு அலைஹிவசல்லமவர்கள் அவனுடைய அடியாராயும் ரசூலாயுமிருக்கிறார்களென்றும் சாக்ஷிபகர்வதும் தொழுகையை நிலைப்படுத்துவதும் சகாத்துகொடுப்பதும் ஹஜ்ஜும் றமலானுடைய நோன்பும் ஆகிய இவ்வைந்துகாரியங்களின்பேரில் இஸ்லாம் எடுக்கப்பட்டதென்று ரசூல் சல்லல்லாஹு அலைஹிவசல்லமவர்கள் திருவுளமானார்கள் என்பதாம்.)

ஆகவே அந்தக்கலிமாவை அறிவதும் அதிற்பொதிந்துள்ள பொருள் உண்மையென்பதை நம்புவதும் முஸ்லிமாகிய ஆண்பெண் அனைவர் பேரிலும் விதியாயிருக்கிறது. (அப்படியிருக்க) அல்உம்மத்துல் மர்ஹூமத்தாகிய அஹ்லுல் இஸ்லாம்களில் நின்றும் சித்தசுத்தி பெற்ற சூபிய்யாவென்னும் ஒருசாரார் தவிர மற்றவரெல்லாரும் அல்கலிமத்துத்தைய்யிபாவுக்கு அல்லாஹுதஆலா ஒருவன் என்பதும் வணக்கத்துக்குப் பாத்திரமானவன் என்பதுமேயன்றி அதற்குவேறுபொருள் இல்லையென்று நிர்ணயங்கொ

ண்டிருக்கிறார்கள். காரியம் அப்படியல்ல (அதாவது கலிமாவுக்குப்பொருளும் கருத்தும் மூஸ்லிம்களில் பெரும்பாலரர்கொண்டிருக்கிறபடியல்ல) ஏனெனில் அறபு முஷ்ரிகுகளான காபிருகளும் அல்லாஹுதஆலா ஒருவன் என்பதை உறுதியாக நம்பினவர்களாயும் அவனேவணக்கத்துக்குப் பாத்திரமானவன் என்பதை ஒப்புக்கொள்கிறவர்களாயும் இருந்தார்கள். (அவர்களுடைய அகீதா இப்படியே இருந்ததென்பதற்கு குருஆனில் அனேகம் தலீலுகள் இருக்கின்றன.)

அந்த முஷ்ரிகுகளில் ஒருவராவது அக்காலத்திய விக்கிரகங்களாகிய புத்துகளில் ஒரு புத்தையும் இதுதான் சர்வலோகத்தையும் பரிபாலிக்கிற அல்லாஹ் வாயிருக்கிறதென்று சொன்னதில்லை. இதற்கு சாக்ஷி அவர்கள் சொல்லிய வாக்கியமேயாம் அதாவது (நாங்கள் வணங்கும் தெய்வங்கள்) எங்களை அல்லாஹ்வினிடம் நெருக்கிச்சேர்ப்பதற்கே யல்லாமல் மற்றப்படி நாங்கள் அவைகளைவணங்குவதில்லை யென்றும் அந்த சுவாமிகள் எங்களுக்காக அல்லாஹுதஆலாவினிடம் ஷபாஅத்துச் செய்பவர்களாயிருக்கிறார்களென்றும் அந்த முஷ்ரிகுகள் சொன்னார்களென்பதாம். (அவர்கள் இப்படிச் சொன்னதை அல்லாஹுதஆலா குர்ஆனில் எடுத்துக்கூறுகின்றான்.)

மேற்சொன்னபொருள் மாத்திரமே அல்கலிமத்துத்தையிபாவின் கருத்தாயிருந்தால் (அதாவது அல்லாஹ்ஒருவன்என்பதும் வணக்கத்துக்குப் பாத்திரமானவன் என்பதும் ஆகிய இதுதான் அதற்குப்பொருள் என்றால்) அப்போது முஷ்ரிகுகளுக்கும் மூஸ்லிம்களுக்கும் நடுவில்யாதொரு வித்தியாசமில்லை. (ஏனெனில் இதன்படி இருதாரத்தாருக்கும் அல்லாஹ்வைப்பற்றியுள்ள நிர்ணயம் சரியாயிருப்பதினாலென்க.)

இன்னும் திடனாக லாஇலாஹ இல்லல்லாஹு என்னும்கலிமாவானது முஷ்ரிகுகளுடைய கொள்கையை மறுப்பதற்காகவே இறங்கிற்று என்பதிலும் நபிமார்கள் அலைஹிமிஸ்ஸலாத்து வஸ்ஸலாமவர்கள் அனைவரும்அதைப்பொதுவாகத் தங்கள் உம்மத்துகளுக்கு எடுத்தோதும்படி ஏவப்பட்டார்களென்பதிலும் யாதொருசந்தேகமில்லை.

(அதாவது:—முன்னுள்ள நபிமார்களும் அல்கலிமத்துத் தையிபாவில் பொதிந்துள்ள இந்தப்பொருளையே அவரவர்களுடைய உம்மத்துகளின் பாஷையில் எடுத்தோதும்படி கட்டளை இடப்பட்டிருந்தார்கள். அந்தக்கட்டளைப்படி முன்னுள்ள நபிமார்கள் ரசூல்மார்கள்ஒவ்வொருவரும் தங்கள்உம்மத்துகளுக்கு அதை எடுத்தோதின வகையை அல்லாஹு தஆலா குர்ஆனில் தெரிவித்திருக்கிறான். அதுவருமாறு:—

ஆயத்து:-திடனாக நாம் நூஹு நபியை அவருடையகவுமுகளிடம் அனுப்பினோம். பின்பு அவர் ஓ என் கவுமுகளே! நீங்கள் அல்லாஹ்வை வணங்குங்கள் உங்களுக்கு அவனல்லாத யாதொரு இலாஹும் இல்லை என்றுசொன்னார்.

ஆயத்து:—இன்னும் ஆதுக்கூட்டத்தினிடம் அவர்களின் சகோதரரான ஹூது நபியை அனுப்பினோம் அவர் ஓ என்கவுமுகளே! நீங்கள் அல்லாஹ்வை வணங்குங்கள் உங்களுக்கு அவனல்லாத யாதொரு இலாஹும் இல்லை என்றுசொன்னார்.

ஆயத்து:—இன்னும் சமூது கூட்டத்தினிடம் அவர்களின் சகோதரரானசாலிஹுநபியை அனுப்பினோம் அவர் ஓ என்கவுமுகளே! நீங்கள்அல்லாஹ்வைவணங்குங்கள் உங்களுக்கு அவனல்லாத யாதொரு இலாஹும் இல்லையென்று சொன்னார்.

ஆயத்து:—இன்னும் மதுயன் கூட்டத்தாரிடம் அவர்களின்சகோதரரான ஷுஐபுநபியை அனுப்பினோம் அவர் ஓ என் கவுமுகளே! நீங்கள் அல்லாஹ்வைவணங்குங்கள் உங்களுக்கு அவனல்லாத யாதொரு இலாஹும் இல்லைஎன்று சொன்னார். (அலாநபிய்யினாவ அலைஹிமிஸ்ஸலாத்து வஸ்ஸலாம்) இப்படியே ஒவ்வொரு நபியும்தம்கூட்டத்தாரை நோக்கி அல்லாவுக்கு வேறாக சுயம்பான யாதொரு தெய்வம் உங்களுக்கில்லை யாதலால் நீங்கள் அவனையே வணங்குங்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டு வந்தார்கள். எந்த வரையிலென்றால்;)

நம்முடைய நபியாயும் நமக்கு ஷபா அத்துசெய்பவர்களாயும் அவதரித்த முஹம்மதர் ரசூலுல்லாஹி சல்லல்லாஹு அலைஹி வசல்லமவர்களும் ஜனங்கள் லாஇலாஹ இல்லல்லாஹு

(அல்லாஹ்வையன்றி இலாஹு வேறல்ல) என்று சொல்லுகிற வரையில் அவர்களுடன் போர் செய்யும்படி எனக்குக்கட்டளை பிறந்திருக்கிற" தென்று திருவுளமானார்கள் ஆகவே அல்கலிமத் துத் தயிபாவின் பொருளும் கருத்தும் முன்சொன்ன தல்ல வென்றும் வேறு பொருள் இருக்கிறதென்றும் அப்பொருளை முஷ்ரிகுகள் ஒப்பாமல் கடினமாக மறுத்தார்களென்றும் அதற் குமாறான கொள்கைவைத்திருந்தார்களென்றும் தெரிய வந்தது. அந்தக்கொள்கையோ; ஆலிஹத்தென்னும் சுவாமிகளும் மற்றுமுண்டான வஸ்துக்களும் அல்லாஹு தஆலா அல்லாத அன்னியப் பொருள்களாயிருக்கின்றன வென்னுங் கொள்கை தான். ஆதலால் அவர்களுடைய அந்தக்கொள்கையைரத்துசெய் வதில் லாஇலாஹ இல்லல்லாஹு என்ற கலிமா இரங்கிற்று,

அதாவது லாஇலாஹ கைறுல்லாஹி ஒருஇலாஹும் அல் லாஹ்வின் வேறல்ல என்பது கலிமாவின் அர்த்தம்.இதன் கருத் தாவது,-அல்லாஹ் அல்லாத வேறுபொருள் என்றுநீங்கள் உங் கள் மருண்டபுத்தியால் நினைக்கிற ஒவ்வொருபொருளும் அல் லாஹ் அல்லாததல்ல மேலும் அது அல்லாவாகவேயிருக்கிறது என்பதாம்.

பார்ஸி பைத்துகள்.

ஹர்நக்ஷெகெ பர்த்அக்தயே ஹஸ்தீபய் தாஸத்
ஈஞ்ஸ-ூரத்தே ஆங்கஸஸ்த் கீன்நக்ஷாராஸ்த்
தர்யாயெ குஹன் கேமீஜனத் மவுஜேநௌ
மௌஜெ கானந்தர் ஹகிகத் தர்யாஸ்த்

இதன் பொருள்:—உளதெனும் படத்தின்மேல் தோற்று கிற ஒவ்வொரு சித்திரமும் அதைச் சித்தரித்தவனுடைய உருவ மாயிருக்கிறது. தொன்றுதொட்டு பழையதாயுள்ள கடலானது புதிதாக அலைத்துவீசினால் அதை அலையென்று சொல்கிறார்கள் உண்மையில்அதுகடலேயாம் என்பது.இன்னும் (சர்வமும் அல் லாவாகவே இருக்கிறது என்ற) இந்தப்பொருள் சரியென்பது சமீபத்தில் (இன்ஷா அல்லாஹு தஆலா)அதற்குமேல் அதிகமி ல்லாத அவ்வளவு துலக்கமாக வெளியாகும் இன்னும் அறபுகள்

அப்பாஷையை உடையவர்களாயிருந்தார்கள். அவர்களொருவரோடொருவர் சம்பாஷிப்பதில்வழங்கும்பொருளை கஷ்டமில்லாமல் சுலபமாக விளங்கிக் கொள்கிறவர்களா யிருந்தார்கள். ஆகவே கலிமாவின் கருத்தாகிய பொருளை அவர்கள் நன்குணர்ந்தார்கள். பின்பு அதை நம்பினவர்கள் ஈமான் கொண்டார்கள் முஷ்ரிகுகள் அதை ஒப்பாமல் மறுத்தார்கள். இன்னும் "அல்லாஹுதஆலா அல்லாத யாதொருஇலாஹும் இல்லையென்று அவர்களுக்குச் சொல்லப்பட்டால் அவர்கள் பெருமையடிப்பவர்களாயும்; இன்னும் எல்லாத்தெய்வங்களையும் (முஹம்மது) ஒரே தெய்வமென்று ஆக்கிவிட்டார்? ஆ! இது வெகுவிந்தையான பேச்சாயிருக்கிறது என்றுசொல்கிறவர்களாயுமிருந்தார்கள்"

இன்னும் மேற்சொன்னபொருளே (அதாவது எல்லாம் அவனென்பதே) கலிமாவுக்குப் பொருத்தமான பொருளாயும்சுயமான அர்த்தமாயு மிருந்தபடியால்அஸ்ஹாபுகள் தாபிஊன்கள் அலைஹிமுர் ரிலுவான் இவர்களில் ஒருவராவது தபஉத்தாபியீன்களும் அவர்களுக்குப்பின்னால் வருகிறவர்களும் கலிமாவின் பொருளை விளங்கிகொள்ளார்களென்றுஐயப்படவில்லை ஆதலால் கலிமாவுக்குஷறகுசெய்யவும்அதன்பொருளை விரித்துரைக்கவும் அவர்கள் சூழவில்லை பின்பு எந்தக்காலத்தில் பொய் பரவுமென்று ஹதீதில் சமிக்கை செய்யப்பட்டிருக்கிறதோ அந்தக்காலத்தில் கலிமாவின் கருத்தை விளங்குவதில் மறதியும் பிழையும் வெளிப்படத் தொடங்கின. (காலத்தின் தன்மையைக்குறித்து சமிக்கைசெய்துவந்திருக்கிற ஹதீது யாதெனில்:—காலங்களில் நல்லகாலம் என்காலமும் பிறகு என் காலத்தவர்களை அடுத்தவர்களின் காலமும் பிறகு அவர்களை அடுத்தவர்களின் காலமுமாம் பிறகு பொய் பரவிவிடும் என்று ரசூல் சல்லல்லாஹு அலைஹிவஸல்லமவர்கள் திருவுளமாயிருக்கிறார்கள் என்பதே.)

கைசேதத்தினும் பெரிய கைசேதமென்னவென்றால் திடனகை பெரியபெரிய உலமாக்களில் நின்றும்கீழ்நாட்டார், மேல்நாட்டார், ஸலபுகள், கலபுகள், முஹத்திசுகள், முபஸ்ஸிருகள், முஜ்தஹிதுகள், முகல்லிதுகள், முதகல்லிமுகள், முத்தபக்கிஹுகள், இவர்கள் எல்லாரும் அல்கலிமத்துத்தைய்யிபாவை அதன்

தானங்களில் நின்றும் புறட்டி விட்டார்கள் இன்னும் அதை முஹ்கமில் நின்றும் முத்தஷாபஹின் பக்கம் திருப்பிவிட்டார்கள் (இதன்கருத்து லாஇலாஹ இல்லல்லாஹு என்னும் கலிமாவானது நேரேபொருள்தரக்கூடிய சுருதிகளில் ஒன்ருயிருக்க பொருள் பொருந்தாமல் இடர்படுகிற சுருதிகளில்ஒன்ருக அதை மாற்றிவிட்டார்களென்பதாம்) இன்னும் அதில் பொதிந்துள்ள பொருளைக் கெட்டபொருளாகப் பேதப்படுத்திவிட்டார்கள் அதாவது லாஇலாஹ இல்லா கைருல்லாஹி அல்லாவுக்கு வேருகவேயன்றி அல்லாதானுக யாதொரு இலாஹும் இல்லையென்பதாம். இதன் விஸ்தரிப்பு பின்னல் வரும் இன்ஷா அல்லாஹு தஆலா.

பின்பு அந்தப் பெரியபெரிய உலமாக்கள் லாஇலாஹஇல்லல்லாஹு என்று மொழிந்ததினல் தங்கள் நாவை ஷிருக்கில் நின்றும் காத்துக்கொண்டார்கள் அவர்கள் அறியாதபுரத்தில் லாஇலாஹஇல்லாகைருல்லாஹி என்று நிர்ணயங்கொண்டதினல் தங்கள் கல்பைக்கொண்டு ஷிருக்கு செய்தார்கள் (தாஙகள் கொண்டிருக்கும் வேறென்பதும் பலவென்பதுமான அகீதாவானது லாஇலாஹ இல்லல்லாஹுவுக்கு விரோதமென்பதை அவர்கள் அறியவில்லை. இதுமாத்திரமா! எதை அவர்கள் குபுரும்ஷிருக்குமாயிருக்கிறதென்று நினைக்கிருர்களோ அந்த எல்லாம்ஏகமென்பதுதான் லாஇலாஹ இல்லல்லாஹுவில் கருதியபொருள் என்பதையும் அவர்கள் தெரிந்துகொள்ளவில்லை.) வேறு என்பதும் பல என்பதுமான இந்தக் கொள்கையைவிட்டு அல்லாஹ்விடத்தில் நாம் காவல் தேடுகிறோம்.

திடனுக அல்கலிமத்துத் தைய்யிபாவிலும் அதன் தலீலுகளாகிய பிரமாணங்களிலும் நாளுக்கு நாள் பிழையும் மாற்றலும் திருப்பலும் பரவிவந்து கடைசியாக எல்லாமுஸ்லிம்களுடைய எண்ணத்தில தவுஹீது ஷிருக்காயும் ஷிருக்கு தவுஹீதாயும் மாறிவிட்டது. ஆனல் எந்த சிலஜனங்களுக்கு அல்லாஹுதஆலாஹிதாயத்துசெய்ய நாடினனே அவர்கள்கலிமாவின் கருத்தைக் கண்டறிந்தார்கள். மேற் சொன்ன பிழையாதிகுற்றங்களைநான்அறியும்படி அல்லாஹு தஆலா எனக்கு நல்லுதவிபுரிந்து அவனிடத்தில் அதன் கருத்து எதுவோ அதை எனக்கு

இல்ஹாம் செய்த (உதிப்பித்த)போது ஒரு பீடிகையும் பல பிர கரணங்களும் மூன்று அத்தியாயங்களும் ஒரு அநுபந்தமுமாக ஒருங்குபடுத்தி கலிமத்துல்ஹக்கிஎன்றுபெயரிட்டுஅதைவிரித்து விளக்குவதில் முயற்சி என்னும் இடுப்பை வரிந்து கட்டினேன்.

பீடிகை

அறிந்து கொள் அல்கலிமத்துத் தைய்யிபாவின் கருத்தை விளங்கிக்கொள்வது சில எச்சரிக்கைகளைப் பொருத்திருக்கிறது.

முதலாவது எச்சரிக்கை

முஷ்ரிகுகளில் ஷிருக்கு என்னும் சக்கரம் ஆடுவதற்கு ஆதாரமான அச்சு இதுதான்என்று குறிப்பிடுவதில் பேசுவது. (அதாவது முஷ்ரிகு எந்தக்கொள்கையைக்கொண்டு முஷ்ரிகாய் இருக்கிறான் என்பதை ஆராய்தல்.) திடனாக லாஇலாஹ இல்லல்லாஹு என்னும் கலிமாவை எடுத்தோதி எதிர் நோக்கிப்பேசப்படுகிறவர் எல்லாமனிதருமாயிருந்தபோதிலும் அவர்களில் குறிப்பானவர்கள் அறபுகள்தாம் என்பதுமறைந்ததல்ல. ஏனெனில் திடனாக(அதைஎடுத்தோதும்படி ஏவப்பட்ட)றசூல்சல்லல்லாஹு அலைஹிவசல்லமவர்கள் அறபியாயிருத்ததினாலென்க. அன்றியும் பேசுகிற முத்தகல்லிமாகிய அல்லாஹுதஆலாபேச்சுநாகரீகமுள்ளஎல்லாரினும் மிக்கநாகரீகமுள்ளவன் என்பதும் அவன்முகாதபாகிய முன்னிலையின் தேட்டத்துக்குத்தக்கவாறேயல்லாமல்பேச்செடுத்துப் பேசான் என்பதும் மறைந்ததல்ல. இன்னும் (ஒ முஹம்மது சல்அம்!) ஏழுவானங்களைப் படைத்தவனும் கனந்தங்கிய அருஷை உண்டாக்கியவனுமாகிய நாயகன் யார்என்று நீர்அந்த முஷ்ரிகுகளைக்கேளும். அல்லாஹ்தான்என்று அவர்கள் சொல்வார்கள் என்பதாகவும். இன்னும் "வானங்களையும் பூமியையும் படைத்தவன் யார் என்று நீர் அவர்களைக் கேட்டால் அஜீஜும் அலீமுமாகிய அல்லாஹ் அவைகளைப்படைத்தான் 'என்று அவர்கள் சொல்வார்கள்" என்பதாகவும் அல்லாஹுதஆலா அருளிய திருவாக்கியங்களானவை அறபுகள் அல்லாஹுதஆலாவுடைய வுஜூதையும் அவன் ஒருவனென்பதையும் சிருட்டிகர்த்தாஎன்பதையும் ஒப்புகிறவர்களாயிருந்தார்களென்று துலக்கமாக அறிவிக்கின்றன. (அதாவது அல்

லாஹ் ஒருவனென்பதை அவர்கள் மறுத்ததில்லை. சர்வலோகத்தையும் சிருட்டிப்பவன் அவன்தான் என்று அவர்கள் அறிந்திருந்தார்கள் என்பதாம்.)

இன்னும் அல்லாஹுதஆலாவுடைய கலாமாகியசுருதிப்பிரமாணத்தினாலும்யுக்திப்பிரமாணத்தினாலும்வாஜிபுல்வுஜூது பலவாயிருத்தல் கூடாதென்றும் எல்லாவிதத்திலும் அதற்கு உபமானம் இழந்திருக்க வேண்டுமென்றும் திடனாக அறபுகள் ஒப்புக்கொள்வதாக ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படியிருப்பதுடன் அவர்கள்மேல் முஷ்ரிகூன் என்னும் பதத்தை நடத்தினான். இன்னும் அவர்களை நோக்கி "அல்லாஹ் என்பதெல்லாம் ஒரேஇலாஹுதான்" என்றும் "அவனையொத்த பொருள் ஒன்றுமேயில்லை" என்றும்வார்த்தையைஎடுத்துரைத்தான்.(இப்படி முகாதபாகிய முன்னிலையானவன் மறுக்காததும் அவன் வேண்டாததுமான ஒருவாரத்தையை அவனுக்கு எடுத்துரைப்பது பலாகத்தென்னும் நாகரீகத்துக்குத் தூரப்பட்டதாயிருக்கிறது.)

ஆகவே ஷிருக்குக்குக் காரணமாக முஷ்ரிகுகளில் வேறு ஏதோ ஒருகாரியமிருப்பதாகத் தெரியவந்தது. அந்தக்காரியம் இன்னதென்று ஆராய்ந்தறியவேண்டும் அப்படி ஆராய்ந்து பார்த்தபிறகு முஷ்ரிகுகளில் சிலகாரியங்கள் தென்பட்டன.

அவற்றுள் முதலாவது காரியம்:—அல்லாஹுதஆலாவையும் முஜர்ரது, மாத்தாக்கள் என்னும் சூக்குமதூலங்களைப் பொதிந்த மற்றவஸ்துக்களையும் வேறுபிரித்து அவன் வேறு அவைகள் வேறுஎன்று கொள்ளுங் கொள்கையாம்.

இரண்டாவது காரியம்:-மலக்குகளை அல்லாஹுதஆலாவுடைய பெண்மக்கள் என்று அவர்கள் சொன்னதினாலும் "ஓ முஹம்மது! (சல்லல்லாஹு அலைஹிவசல்லம்) உம்முடைய ஆண்டவனின்வர்ணிப்பை எங்களுக்குச் சொல்லும்அவன் எந்தவஸ்துவால்? ஆனவன் பொன்னினாலா? அல்லது வெள்ளியினாலா"? என்று அவர்கள் கேட்ட கேள்வியினாலும் அல்லாஹுதஆலா தஷ்பீஹில்மாத்திரம் மட்டுண்டவன் என்று அவர்கள் கொள்ளும் கொள்கையாம்.

மூன்றாவது காரியம்:-புத்துகளாகிய விக்கிரகங்களை வணக்கத்துக்குப்பாத்திரமானவைகள் என்றும் குணங்கொடுப்பவைகளென்றும் தாமே அறிந்தோ அல்லது (இன்னா வஜத்னா ஆபாஅனா அலாதாலிக்க) என்று அவர்களில் சிலர்சொல்கிறபடி அவர்களின் பிதாக்களைப்பின்பற்றியோ சஜ்தாவைக் கொண்டு அந்த விக்கிரகங்களை அவர்கள் வணங்குவதாம்.

நாலாவது காரியம்:—அவர்கள் தங்கள் விக்கிரகங்களுக்கு இலாஹு (சுவாமி) கள் என்று பேர்வைப்பதாம்.

ஐந்தாவது காரியம்:—"எங்கள் சுவாமிகள் எங்களுக்காக அல்லாகு தஆலாவினிடம் ஷபாஅத்து செய்யு" மென்று அவர்கள் சொன்னதினால் அந்த சுவாமிகளிடத்தில் அவர்கள் ஷபாஅத்தின் ஆதரவு வைத்திருந்தார்களென்பதாம்.

(அல்லாஹு தஆலாவுடைய கலாமினாலும் புத்தியின் ஆராய்தலாலும் குபுர்ஷிருக்குகளுக்கு இந்த ஐந்துகாரியங்கள் தான் காரணங்களாகக் காணப்படுகின்றன. இனி இந்த ஐந்து காரியங்களில் நின்றும்எந்தக்காரியம் ஷிருக்குக்குக்காரணமாகும்? ஒவ்வொன்றும் தனித்தனியாகவா? அல்லதுஎல்லாம்சேர்ந்தா? என்று மனதில் ஒரு கேள்விபிறக்கிறது. இதற்கு ஜனாப்மவுலானா அவர்கள் விடையளிக்கிறார்கள். அது வருமாறு:—)

ஐந்தாவது காரியம்:-(அதாவதுமுஷ்ரிகுகள் தங்கள்சுவாமிகளிடத்தில் ஷபாஅத்தின் ஆதரவுவைப்பது) ஷிருக்குக்குக்காரணமல்லவென்பது மறைந்ததல்ல. ஏனெனில் அல்லாஹு தஆலாவல்லாத அன்னியரிடத்தில் ஷபாஅத்தை ஆதரவு வைப்பது ஷரகின்படி ஆகும். நபிமார்கள் அலைஹிமிஸ்ஸலாமவர்கள் நமக்காக அல்லாஹு தஆலா வினிடத்தில் ஷபாஅத்து செய்பவர்களாயிருக்கிறார்கள்.

(அல்லாஹு தஆலாவல்லாத அன்னியரிடத்தில் என்றுஜனாப்மவுலானா அவர்கள் தங்கள் மத்தனுஎன்னும் மூலவாக்கியத்தில் கொண்டுவந்த இந்தச் சொல்லானது அன்னியம் உண்டென்பவர்களின் மதத்தைத்தழுவும்பாவனையாக அவர்களுக்கு எடுத்துக்காட்டினமறுக்கமுடியாதஅத்தாக்ஷியாயிருக்கிறதுஅதாவது லாஹிரு உலமாக்களின் கொள்கைப்படி அன்னியம்உண்டென்ப

துஷிருச்குக்காரணமாகாவிட்டால்அவர்கள் கொள்கைப்படி அல்லாவுக்கு வேறாயிருக்கிற நபிமார்கள் அலைஹிமிஸ்ஸலாம் தங்கள் உம்மத்துகளுக்கு ஷபாஅத்து செய்வார்களென்று அவர்களிடத்தில் ஆதரவுவைப்பது ஷரகின்படி ஆகுமாயிருக்கிறது. ஆகவே அன்னியரிடத்தில் ஆதரவுவைப்பதில் முஷ்ரிகுகளும் மூமீன்களும் சரிசரியாயிருக்கிறார்கள்)

நாலாவது காரியமும் (அதாவது விக்கிரகங்களுக்கு இலாஹு என்ற பெயரை வழங்குவதும்) ஷிருக்குக்குக்காரணமாயிருக்க முக்கியமானதல்ல. ஏனெனில் இலாஹு என்னும் மொழியானது பலபொருட்கொரு சொல்லான ஒருபதமாயிருக்கிறது. சமயத்துக்குத்தக்கவாறு ஒரு கால் அல்லாஹு தஆலாவுக்கு ஒருகால் (மனிதர் மன்றஜீவர் தாவரம் தாது முதலான) சிருட்டிகளில் நின்றும் வணங்கப்படுவதாயிருக்கிற பொருளுக்கும் இலாஹு என்றபதத்தை வழங்கப்படும். அல்லாஹு தஆலாவுக்கே உரித்தானதென்று குறிக்கப்படாத நாமங்களை அவனல்லாத அன்னியருக்குச்சொல்வதில் ஷிருக்கில்லை. ஏனெனில் அல்லாஹு தஆலா இன்னல்லாஹ பின்னாசி என்ற ஆயத்தில் எப்படித்தனக்கு ரஊபுன் ரஹீமுன் என்று பேர் சொன்னானோ அப்படியே ஹரீஸுன் அலைக்கும்என்ற வாக்கியத்தில் தன் ஹபீபு முஹம்மது அலைஹிஸ்ஸலாத்து வஸ்ஸலாமவர்களுக்கும் ரஊபுன் ரஹீமுன் என்றுபேர் சொல்லுகிறான் (ஆகவே விக்கிரகங்களுக்குஇலாஹு என்று பேர்சொல்வதற்குப்பொருள் வணக்கப்படுகிற சிருட்டியென்பதாம் இதில் யாதொரு ஷிருக்கில்லை)

மூன்றாவது காரியமும் (அதாவது விக்கிரகங்களை வணங்குவதும்) ஷிருக்குக்குக் காரணமாயிருப்பதற்கு ஊன்றுதல் உள்ளதல்ல. ஏனெனில் விக்கிரகங்களை வணங்குகிறவர்கள் அவைகளை அல்லாஹ்வாக எண்ணி அவைகளுக்கு சஜ்தா செய்கிறதில்லை இதற்குதலீல் மேலேசென்றுவிட்டது (அதாவது:-சிருட்டிகளைப் படைப்பவனும் பரிபாலிப்பவனும் அல்லாஹுத் ஆலாதான் என்று அவர்கள் அறிந்திருப்பதும் எங்கள் சுவாமிகள் எங்களை அல்லாஹ்விளிடம் நெருக்கிச் சேர்க்கவேயல்லாது மற்றப்படி நாங்கள் அவைகளை வணங்குகிறதில்லையென்று அவர்கள் சொல்வதுமாம்.) மேலும் அவைகளைக்கனப்படுத்தும் வந்தனமாக

அவைகளுக்கு சஜ்தா செய்கிறார்கள் ஒரு சிருட்டி மற்றொரு சிருட்டிக்கு சஜ்தா செய்ததாக திடனாகக் குருஆனில் வந்திருக்கிறது. அதெவ்வாறெனின் "ஆதமுக்கு சஜ்தா செய்யுங்களென்று மலக்குகளுக்கு நாம்சொன்னபோது மலக்குகள் எல்லாரும் சஜ்தா செய்தார்கள்" என்றும் "யாகூபு யூசுபு அலைஹிமஸ்ஸலா மிவர்களுக்கு(இவர்களின் பிள்ளைகளும் சகோதரர்களும்) சஜ்தாவில் சாஷ்டாங்கமாக விழுந்தார்கள்" என்றும் குருஆனில் வந்திருக்கிறது.

இரண்டாவது காரியமும் (அதாவது அல்லாஹுத ஆலாவை தஷ்பீஹில் மாத்திரம் மட்டுபடுத்துவதும்) ஷிருக்குக்குக்காரண மாயிருக்க முக்யமானதல்ல. ஏனெனில் அஹ்லுல் கிதாபிகளாகிய யஹூதி நஸாராக்களும் அல்லாஹுத ஆலாவைத் தஷ்பீஹில் மாத்திரம் மட்டுபடுத்தி யஹூதிகள் உஜைரு அலைஹிஸ்ஸலாமை அல்லாஹ் உடைய மகன் என்று சொன்னார்கள். நஸாராக்கள் மசீஹு அலைஹிஸ்ஸலாமை அல்லாவுடைய மகன்என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு முஷ்ரிகூன் என்று அல்லாஹு தஆலா பெயரிடவில்லை. (அதாவது முஷ்ரிகு என்ற சொல்லை அவர்கள்மேல் நடத்தவில்லை) மேலும்முஷ்ரிகுகளுக்கும் அஹ்லுல் கிதாபிகளுக்கும் நடுவில் சில ஹுகுமுகளைக் கொண்டு பிரித்திருக்கிறான்.

அந்த ஹுகுமுகள் எவை யென்றால் "கிதாபைக்கொடுக்கப்பட்டவர்களின்(யஹூதி நஸாராக்களின்) உண்டி உங்களுக்கு ஹலாலாயும் உங்களுடைய உண்டி அவர்களுக்கு ஹலாலாயு மிருகிறது" என்றும் "மூமினாத்தாகியபெண்களில்முஹ்சனத்தானவர்களும் உங்களுக்குமுன் கிதாபைக்கொடுக்கப்பட்டவர்களில் நின்றும் முஹ்சனத்தானவர்களும்ஆகிய இவர்களுக்கு நீங்கள் அவர்களின் மஹரைக்கொடுப்பீர்களாகில் அவர்கள் உங்களுக்குஹலாலாவார்கள்" என்றும், இன்னும் காபிர்களுடைய தன்மையைக் குறித்து "முஷ்ரிகுகள் நஜ்சானவர்கள்" என்றும் "முஷ்ரிகத்தான பெண்களை அவர்கள் ஈமான்கொள்கிறவரையில் நீங்கள் நிகாஹு செய்யவேண்டாம்" என்றும் "மூமினத்தான அடிமைப்பெண் முஷ்ரிகத்தான பெண்ணைக்காண கைரானவள் அவ

ள் உங்களை ஆச்சரியத்திலாக்கினாலும் சரியே" என்றும் அல்லாஹு தஆலா திருவுளமாயிருக்கிறான்.

பின்னர்மேலே பேசிவந்த இந்த முகத்தமாவினால் அல்லாஹு தஆலாவுக்கு அன்னியமாக ஒருபொருள் உண்டென்று எண்ணுவதும் அல்லாஹு தஆலாவுக்கும் இலாஹுகள் முதலான இதரசிருட்டிகளுக்கும் நடுவில் வேறுபிரித்து அவன்வேறு அவைவேறுஎன்றுகொள்வதுமாகியஇதுதான் ஷிருக்குக்குமுக்கிய காரணமாயிருக்கிறதென்று வெளியாயிற்றுஇந்த ஷிருக்கைநீக்குவதுகொண்டு எல்லா ஷிருக்கும் நீங்கிவிடும் அது வெளிப்படையான ஷிருக்காயிருந்தாலும் மறைவான ஷிருக்காயிருந்தாலும் மற்றஏதாயிருந்தாலுஞ் சரி. ஏனெனில்அவனுக்கன்றி வேறொன்றுக்கு வுஜூதில்லையென்றொழிப்பதில் அந்தவேறொன்றைவிட்டு மஃபூதியத்து,முவஸ்ஸரிய்யத்து, காலிகிய்யத்து (வணங்கப்படல், குணங்கொடுத்தல், சிருட்டித்தல்) முதலானஎல்லாக்குணங்களையும் ஒழித்ததென்றாகும். ஒருவஸ்துவுக்கு மற்றொருவஸ்துவைத் தரிபடுத்தினால்அந்தமற்றொருவஸ்துஅதற்கு உபவஸ்துவென்றாகும். வஸ்துவேயில்லையென் றொழித்தால் உபவஸ்து ஏது? (இதன்கருத்துகுணியில்லையாயின் குணமுமில்லைஎன்பது. உதாரணம்:—பாலைவனக்கானலில் தோற்றுகிறஜலத்துக்கு உண்மையில்வுஜூதில்லை. இல்லையாகவே குளிர்ச்சி நெகிழ்ச்சி என்ற அதன் குணங்களும் தணித்தல் இழுத்தல் என்ற அதன்தொழில்களும் அதற்கில்லை யென்றாயின.)

இரண்டாவது எச்சரிக்கை

அல்கலிமத்துத் தையிபாவின் கருத்து இன்னதென்பதில் பேசுவது. லாஇலாஹ இல்லல்லாஹு என்னும் கலிமாவை கொண்டு கருதியபொருள் என்னவென்றால், ஜகமாதி சகலவஸ்துக்களும் அல்லாஹு தஆலாவுக்கு வேறாயிருப்பதாக முஷ்ரிகுடைய எண்ணத்தில் மருளாக ஏற்பட்டிருக்கிற வேற்றுமையை ஒழிக்கவேண்டுமென்பதுதான். (அதாவது சர்வலோகத்தையும் அல்லாவின் வுஜூதல்லாத பிரத்தியேகமான வுஜூதென்று முஷ்ரிகுகள் தங்கள் மருக்ஷியினால் கொண்டகொள்கையை மாய்க்கவேண்டு மென்பதாம்.) இல்லையாயின் உண்மையில்அவன் வேறாயும் வஸ்துக்களின் ஹகாயிகுகள்வெவ்வேறாயு

மிருப்பதில்லை. ஆகவே உண்மையில் இல்லாத வேற்றுமையை இல்லையென மறுக்கத்தேவையில்லை. இதன் உண்மை விளங்குவது வஹ்தத்துல் வுஜூதைத் தரிபடுத்துவதின்பேரிலும்அல்லாஹூ தஆலாவுக்கும் மற்றசிருட்டிகளுக்கும் நடுவில் வருகிற பலவென்பதும் வேறென்பதுமான மருக்ஷியை நீக்குவதின்பேரிலும் நிலைபெற்றதாயிருக்கிறது. ஏனெனில் ஒன்றென்பதும் பலவென்பதும் ஆகிய இவ்விரண்டும் ஒன்றுக்கொன்று நேர்மாறாயிருக்கிறது. ஆகவேஒன்றென்பது இன்னவிதமென்று ஏற்படாதவரையில் பலவாயும் வேறாயும் காண்கிற பேதத்தைமாய்த்தலென்பது மனதில் எப்படி அமையும்?)

வஹ்தத்துல் வுஜூது.

இனிநாம் வஹ்தத்துல் வுஜூதை (நக்லு என்னும் சுருதிப் பிரமாணத்தால் ருசுப்படுத்தலைப் பின்நிறுத்தி அதை) அக்லுஎன்னும் யுக்திப்பிரமாணத்தால் முந்தி ருசுப்படுத்துவோம் பின்னர் அறிந்துகொள்:-திடனுக அகாபிருல்ஹூகமா என்னும் பெரிய பெரிய பண்டிதர்கள் வஸ்துக்களுடைய ஹகாயிகு என்னும் தத்துவங்களின் மூலங்கள் வாஜிபுஎன்றும் இம்தினூஉ என்றும் இம்கானு என்றும் மூன்றாயிருக்கின்றனவென்று சொண்டிருக்கிறார்கள். இதுவோபிசகான கொள்கையா யிருக்கிறது ஏனெனில்அவர்களிடத்தில் இந்தப் பாகுபாடென்னும் சக்கரத்துக்கு நடுமுளையாயிருப்பது பின் கூறும் யுக்தியாம். அதாவது எது அறியப்படுவதும் அதன் பண்பாதிகுணங்கள் அறிவிக்கப்படுவதுமாயிருக்கிறதோ அது (ஷைவுன்) வஸ்துவாம். அது இருந்தால் தனதுண்மையை வேண்டுவதா யிருக்கும் அல்லது தனது இன்மையை வேண்டுவதா யிருக்கும் அல்லது உண்மை இன்மைகளில் ஒன்றையும் வேண்டாததாயிருக்கும். பின்னர் முந்தினது (உண்மையை வேண்டுவது)வாஜிபும் இரண்டாவது (இன்மையை வேண்டுவது) மும்தனிஉம் மூன்றாவது (உண்மை இன்மைகளில் ஒன்றையும் வேண்டாதது) மும்கினுமாம் என்பதே. இந்தப் பாகுபாட்டின்மேல் நீங்காத இரண்டுசந்தேகங்கள் வருகின்றன,

அவற்றுள் ஒன்றுயாதெனில், வாஜிபு (தனதுவுஜூதை வேண்டலால்) தாத்தென்னும் தத்சோரூபஸ்தானத்தில் அத

ற்கு வுஜூது இல்லை யென்றொழிவதாம். இதுவோ சந்தேகமின்றி அசங்கிதமாம். இரண்டாவது யாதெனில்; நபிமார்கள் அலைஹிமிஸ்ஸலாம் தங்கள் வருகைக்குக்காரணமான லாஇலாஹ இல்லல்லாஹு (அல்லாவல்லாதயாதொரு இலாஹும் இல்லை) என்ற கலிமாவைக்கொண்டுவந்த திருஷ்டாந்தத்தினால் வேண்டல் அல்லது தேட்டமென்பது, வுஜூதினது பரஉ என்னும்புடை பெயர்ச்சியாயிருக்கிறது. இது பிரத்தியக்ஷம். பின்பு, ஒரு பொருள் தனது தாத்தென்னும் தத்சொரூபஸ்தானத்தில் உளதுமல்லாமல் இலதுமல்லாமல் இரண்டையும் விட்டு ஒழிந்திருக்கிறதென்றால் இது எப்படி ரூபகரமாகும்? இதுவுமன்றி உளதுமல்லாமல் இலதுமல்லாமல் ஒரு மாஹியத்தான சுயம்பு உண்டென்பது ஒன்றுக்கொன்று நேர்மாறான இருவிததன்மையுமின்றி ஒரு பொருளிருத்தல் கூடாதென்ற ஞாயப்படிக்கும் பிசகாகும். ஆகவே இந்த யுக்தியின் மேல் எடுக்கப்பட்ட மேற்சொன்ன பாகுபாடு தப்பாய்ஒழிந்தது. (ஒழியவே ஒரேவுஜூதைக்கொண்டு மவுஜூதான மாஹியத்துமுத்லகா என்ற ஏகசொரூபம் இருந்தபடியே தன்நிலையில் தரிபட்டது.)

(இனிவுஜூது என்பது தாத்துதானா? அல்லது வேறா? ஒரு ஜாதியுள் ஒன்றா? அல்லது ஜாதியற்ற தனிமுதலா? அகத்திலாவது புறத்திலாவது ஒன்றுக்கொன்று பேதமான தனித்தனி பொருள்களை உடையதா? அல்லவா? என்பதை விசாரித்தறிய வேண்டியது பாக்கியாயிருக்கிறது. இதைக்குறித்து மவுலானா அவர்கள் சொல்கிறதாவது.)

பின்னர் அறிந்துகொள்:-திடனாகவுஜூதாகிறது ஜாதியற்ற சுயம்பான தனிமுதலதா யிருக்கிறதென்றும் ஒன்றன் கூட்டத்திலடங்கிய ஓர் பொருளல்லவென்றும் ஒன்றுக்கொன்று பேதமாய் வேறுபட்ட தனித்தனி பொருள்கள் அதன் அகத்திலுமில்லை புறத்திலுமில்லை யென்றும் இல்முல் ஹிக்மத்தென்னும்தத்வசாஸ்திரவிசாரணையில் தரிபடுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

இன்னுமந்த இல்முல் ஹிக்மத்தில் ஸ்த்தாபிக்கப்பட்டிருப்பதாவது:—வுஜூதுக்கு தாத்து இன்றியமையாத வாஜிபாயிருக்கிறது. (ஆதலால் வுஜூதே தாத்தும் தாத்தே வுஜூதுமாம்.)

அந்த வுஜூது தானல்லாத பிறிதொன்றை வேண்டாது. வேண்டினல் அதம் என்னும் இல்லாமையை வேண்டுவதாகும் இது புத்தி ஒப்புக்கொள்ளாத விஷயம். ஆகவே யுக்திப்பிரமாணப்படி வாஜிபுல் வுஜூது பலவாயிருத்தல் கூடாதாகையினல் அது ஒன்ருகவே இருக்கவேண்டுவது அவசியமாயிற்று.

இனிசிருட்டிகளில் புலப்படுகிற பல வென்பதும் வேறென்பதுமானபேதம் எதார்த்தமானதல்ல. ஏனெனில்இரண்டுவஸ்துக்களுக்கு நடுவே பேதங்காணப்படுவதற்கு அவ்விரண்டிலுமாவது அவைகளில் ஒன்றிலாவது ஒருமூன்ருவது காரியம் சேரவேண்டும். அப்படிச் சேராதவரையில் பேதங்காணப்படாது. ஆனல் ஒருவஸ்து அதுதானகவேயிருக்கிற தன்னேடு சேராதென்பது வெளிப்படை. பின்னர் அந்த மூன்ருங்காரியம் இருந்தால் வுஜூதாய் (உளதாய்) அல்லது அதமாய் (இலதாய்) இருப்பதைவிட்டுஒழியாது. வுஜூதாயிருந்தால் அதுதானகவே இருக்கிற தன்னேடு சேராது. அதமாயிருந்தால் அதுவும் வுஜூதுடன்சேராது. சேர்ந்தால் ஒன்றுக்கொன்றுநேர் மாருன இரண்டு முரண்படுதன்மைகள் ஒன்றில் அமைவதுவந்து பூணும். இதுவோ அசாத்தியம்.

ஆகவே எதனல் பேதம் தோற்றுகிறதோ அது (தோன்றியழிகிற) செயற்கையாகிய ஒருஅதமா இருக்கவேண்டுவது அவசியமாயிற்று. அதுவோ சுழன்றுபோவதும் வெறுங்கற்பனைமாத்திரமுமான ஒருகாரியமாயிருக்கிறது. புறம்பில்அதற்குச் சுயமாக யாதொரு வுஜூதில்லை. ஆனல் மருண்டபுத்தியில் கற்பனையாகக் காணப்படுகிறது. கற்பனுருபமான இந்தப்பேதம் வுஜூது ஒன்றென்பதை இல்லை யெனப் பாதிக்காது. ஆகவே வஹ்தத்துல்வுஜூது எதார்த்தயாகத் தரிபட்டது.

(இனி வஹ்தத்துல் வுஜூதுதரிபடுவது கொண்டு மவுஜூதாத்தாகிய சிருட்டிகளில் காணப்படும் பேதம் நீங்கமாட்டாதென்ற சந்தேக நிவர்த்திக்காக ஜனுப்மவுலாஞு அவர்கள் சொல்கிறதாவது:-)

வுஜூதானது மவுஜூதைவிட்டுக்கடக்காது. கடந்தால் அது இலதென்னும் மஃதூமில் கடந்ததாகும். அப்படியானல் ஒன்றுக்கொன்று நேர்மாருன இரண்டுமுரண்கள் ஒன்றில்அமை

வது வந்துபூணும். இதுவோ அசாத்தியம். இன்னுமிது போல வே மவுஜூதென்னும் சிருட்டியானது வுஜூதுக்குமேல் அதிகரிக்காது. அதிகரித்தால் அதமென்னும் இன்மையைக் கொண்டே அதிகரிக்கும் இதுவும் இரண்டு முரண்கள் ஒன்றில் அமைதலென்னும் குற்றமாகும். ஆதலால்வுஜூதுக்கும்மவுஜூதுக்குமிடையில் சொல்லால் மாத்திரமேயன்றி பொருளால் யாதொருபேதமில்லையென்று வெளியாயிற்று. ஆகவே மவுஜூதாத்தின் வஹ்தத்தும் அது பலவல்லவென்பதும் தரிபட்டது.

பின்னர் வுஜூதானது புறம்பாகவும் உள்ளாகவும்காலமாகவும் இடமாகவும் விசர்ப்பித்துக்காட்டுகிற பேதமும்இதேபோல் மவுஜூதாத்தென்னும் வானம், பூமி, இவ்விரண்டுக்கு மிடையிலுள்ள பஸாயித்தென்னும் அணுவிராகிய விரிந்தபூதங்கள்முரக்கபாத்து என்னும் பௌதிகங்கள் ஆகிய சிருட்டிகளில் காணப்படும் பேதமும் இவையடங்கலும் வெறுந்தோற்றமான கற்பனையாயிருக்கிறது. எதுபோலெனில் பாலைவனத்திலுற்ற கானலைத் தவனமுள்ளவன் ஜலமென்று எண்ணுவது போலவாம். ஆகவே ஹகீகத்து என்றும் தாத்து என்றும் மாஹியத்து என்றும் வழங்கப்படுகிற இந்தச்சொல்லை வுஜூதுக்கு மாத்திரம் எதார்த்தமாகவும் வுஜூதுக்கு நேர்மாறான அதமுல்மஹ்லு, மும்தனிஉ இவைகளுக்கு இரவலாகவும் நடத்தப்படுகிறது.

ஆகவே வுஜூது சதோதயமாய் விளங்குவதாம். அதாவது அதுஎப்போதும் அழிவையடையாது. இலதுமாகாது. இல்லாவிட்டால் அதன்மாஹிபத்து என்னும் சுயம்பு கெட்டு மற்றொன்றாக மாறுவது வந்துபூணும். இதுகூடாது. பின்னர் சதாவாயிருக்கும் மவுஜூதுக்கும் இன்னும் எதனுடைய வஹ்தத்து அறியப்பட்டதாயும் புத்தியினிடத்தில் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டதாயுமிருக்கிறதோ அந்த வாஜிபுல் வுஜூதுக்குமநடுவில் யாதொருவித்தியாசமுமில்லை ஆதலால் ஒவ்வொருமவுஜூதும் அது சிருட்டிகர்த்தாவாயிருந்தாலும் சிருட்டியாயிருந்தாலும் சரியே அதன் வுஜூது எப்போதுமுளதேயாம். வுஜூதுக்கும் மவுஜூதுக்குமிடையில் காணப்படுகிறபேதம் வெறுங் கற்பனையாயிருக்கிறது.

நீபார்க்கவில்லையா? உவமையில் ஜெய்தைப்போல் மும்கினு ல்வுஜூது என்று பேர்வைக்கப்பட்ட பொருளானது மடித்துப் போன எலும்பாயும் எலும்பிலிருந்து மண்ணாயும் மண்ணிலிருந் து நீராயும் நீரிலிருந்து காற்றாயும் காற்றிலிருந்து தீயாயும் மாறி மாறி வந்துகொண்டிருந்தபோது அதன் இருப்பு நீங்காமல் நி லைத்திருக்கக்காணப்பட்டது. ஆகவே அது நித்தியமாக வாஜி புல்வுஜூதாயிருக்கும். அனாதியாகவும்வாஜிபுல்வுஜூதாயிருந்த து. பின்பு ஒரு மர்த்தபாவில் நின்றும்மற்றொரு மர்த்தபாவுக்கு மாறி மாறி கடைசியில் பிள்ளையாகப்பெறப்பட்டு ஜெய்துஎன்று பேரிடப்பட்டது. அந்த வுஜூது அனாதிநித்தியமாகஎப்போது மிருந்து வருவதென்பது மறைந்ததல்ல. ஏனெனில்எப்போதுமி ருந்துவருவதென்பதற்குப்பொருள் எதுவென்றால், எதன் இரு ப்பு அவசியமாயும் அந்த இருப்பு அதைவிட்டு நீங்குவது கூடா தாயுமிருக்கிறதோ அதுவேயாம். ஜெய்துடையவுஜூதுஎன்பது மப்தவுல்ஆதாரி அதாவது பலபண்புகளும் குணங்களும் வெளிப் படுவதற்கு ஸாதனமாயிருக்கிற ஓர்பொருளாம். அந்த வுஜூது மேற் சொன்ன மாறுதல்களில் ஒன்றிலாவது ஜெய்தை விட்டு அறவே நீங்கவில்லை இதுவெளிப்படை. அந்த வுஜூதை விட்டு நீ ங்கினதெல்லாம் குறிப்பான பண்புகளே தவிர வேறல்ல அந்த பண்புகள் பொருளல்லாத வெறும் நாம ரூபங்களான கற்பனை மாத்திரமா யிருக்கிறது. அது அழிவதினால் வுஜூது அழியாது. எதுபோலெனில் ஜெய்துடையஜீவகாலத்தில் பிள்ளைப்பருவத்தி லிருந்து வாலிபத்துக்கும் வாலிபத்திலிருந்து கிழத்தன்மைக்கும் அவன் மாறிக் கொண்டிருந்தபோது அவன்வுஜூது அழியாத துபோலவாம் அவன் ஒருபண்பிலிருந்து மற்றொரு பண்புக்கு மாறுவது அவன் வுஜூதையும் அதன் நித்தியத்துவத்தையும் சேதப்படுத்தாதென்று வெளியாயிற்று. இம்மாதிரியான மாறுத லுக்கும் வெறுந்தோற்றமான விகாரத்துக்கும் இம்கானுல் காஸ்ஸ என்று சொல்லப்படும். இல்லையாயின் அந்த வஸ்து அனாதி என்றாகாதவரையில் அதுவுஜூதில் வராது (இருந்து தான் வரவேண்டும் இல்லாதது வராது.)

இனி நக்லுஎன்னும் சுருதிப் பிரமாணத்தால் வஹ்தத்துல் வுஜூதுடைய தரிபாட்டுக்கு ஆதாரமாக குருஆனில் நின்றும்

அல்லாஹூ தஆலா அருளிய திருவாக்கியங்களில்ஒன்று இது:- ஹூவல் அவ்வலு வல்ஆகிரு, வல்லாஹிறு, வல்பாத்தினு இதன்பொருள்:—அவனே முன்னவன் அவனே பின்னவன் அவனே வெளியாயிருப்பவன் அவனே உள்ளீடா யிருப்பவன் என்பதாம். சகலவஸ்துக்களும் இந்த நாலில் அடக்கியிருக்கின்றன. அவை ஜாதியுள்ள பொதுப் பொருளாயிருந்தாலும் ஜாதியற்றதனிப்பொருளாயிருந்தாலும் ஜாதிப் பொருளின் சம்பந்தியாயிருந்தாலும் தனிப்பொருளின் சம்பந்தியாயிருந்தாலும் ஐயறிவுக்குப் புலப்படுவதாயிருந்தாலும் புத்திக்குப்புலப்படுவதாயிருந்தாலும் நல்லதாயிருந்தாலும் கெட்டதாயிருந்தாலும் சரி. ஒன்றையும் அவன் இந்த ஆயத்தில் புகுத்தாமல் விடவில்லை. அன்றியும் இந்த ஆயத்தில்"ஹூவ"என்னும் பயனிலையை"அல் அவ்வலு" என்னும் எழுவாய்க்கு முன் கொண்டுவந்த தானது அறபி இலக்கணப்படி தேற்றப்பொருளின் நயத்தைத்தருவதால் மேற்சொன்ன முன், பின், புறம், அகம் என்னும் நாலு சிபத்துகளும் அல்லாஹூதஆலாவிலேயே மட்டுண்டவைகளென்றுஅறிவிக்கின்றது.

இன்னும் வஹ்தத்துல் வுஜூதின் மேல் அறிவிக்கின்ற ஆயத்துகளில் இன்னு மொன்று:—லாஇலாஹ இல்லல்லாஹூ என்னும் உபதேச வாக்கியமாம். இதன்பொருள்:—அல்லாஹூ தஆலாவல்லாத யாதொரு இலாஹூம் இல்லை என்பதாம்.

இன்னுமொன்று:—உங்களுக்கு அவனல்லாத யாதொரு இலாஹூம் இல்லையென்பதாம்.

இன்னுமொன்று:—வானம் பூமிகளாகிய அவ்விரண்டிலும் அல்லாஹூதஆலாவல்லாத இலாஹூகள் இருக்குமாயின் அவ்விரண்டும் கேட்டையடைந்திருக்கும் என்பதாம்.

இன்னுமொன்று:-அவர்கள் சொல்வதுபோல் அவனுடன் பல இலாஹூகளிருந்தால் அப்போது அந்த இலாஹூகள் அருஷையுடைய அந்த ஆண்டவன் பக்கம்போக ஒருவழியைத் தேடியிருப்பார்கள் என்பதாம்.

இன்னுமொன்று:-அவனுடன் அவனல்லாத யாதொரு இலாஹூம்இருப்பதில்லை அப்படியிருந்தால்அந்தஇலாஹூகள் தங்கள் சிருட்டிகளைக்கொண்டு போயிருப்பார்கள் என்பதாம்.

இன்னுமொன்று:-அந்த சுவாமிகள் (அல்லாஹூதஆலாவல்லாத) இலாஹூகளாயிருந்தால்அவைநரகத்துக்குவரமாட்டா என்பாதாம்.

இன்னுமொன்று:-நீங்கள் எங்குதிரும்பினாலும் அங்கு அல்லாஹூடைய முகமிருக்கிறது என்பதாம்.

இன்னுமொன்று:-அவனைப்போலயாதொரு வஸ்துவுமில்லை என்பதாம்.

இன்னுமொன்று:-நிடனாக அவன் எல்லாவஸ்துக்களையும் சூழ்ந்தவனாயிருக்கிறான் என்பதாம்.

இன்னுமொன்று:-அவனே கேட்கிறவனும் அறிகிறவனுமாயிருக்கிறான் என்பதாம்.

இன்னுமொன்று:—அவனே வானங்களிலும் பூமியிலும் அல்லாஹ்வாயிருக்கிறான் என்பதாம்.

இன்னுமொன்று:—அவனே வானத்திலும் இலாஹாய் பூமியிலும் இலாஹாய் இருப்பவன் என்பதாம்.

இன்னுமிதேபோல் தவுஹீதின் மேல் அறிவிக்கின்ற மற்ற ஆயத்துகளையும் ஊகித்தறிந்துகொள்.

இனி ரசூல் சல்லல்லாஹூ அலைஹிவசல்லமவர்களுடைய ஹதீசுகளில் நின்றும் வஹ்தத்துல் வுஜூதின் மேல் அறிவிப்பது லாஇலாஹஇல்லல்லாஹு நீயல்லாதயாதொரு இலாஹூம் இல்லையென்பதும் ஒன்றும்.

இன்னும் "முஹம்மதுடைய உயிர்யார் வசமிருக்கிறதோ அந்த நாயகன்மேல் ஆணையாக நீங்கள் நீர்மொள்ளும்பாத்திரத்தை ஒரு கயிற்றிற் கட்டி கீழ்பூமியாகிய பாதலத்துக்கு இறக்குவீர்களாகில் அது அகத்தியம் அல்லாவின்மேல் விழும் என்கிற ஹதீசும் ஒன்றும்.

இன்னும் நீங்கள் காலத்தைத் திட்டவேண்டாம் நிடனாகக் காலமாகிறது அல்லாஹ்தானாகவே யிருக்கிறது என்கிற ஹதீசும் ஒன்றும்.

இதுகளல்லாத இன்னும் அநேக ஹதீசுகள் ஹக்கையும் கல்கையும் ஒன்ருக்குவதின் பேரில் தெளிவாக வந்திருக்கின்றன.

3-வது எச்சரிக்கை.

நபிமார்கள் அலைஹிமிஸ்ஸலாம் நீங்கலாக மற்றமனிதர்களுடைய அக்லு என்னும் அபேதபுத்தியை வஹ்மு என்னும் பேதபுத்தி மிகைத்திருக்கிறது. ஆனுல் அல்லாஹுதஆலா நாடின சிலருடைய அக்லானது அவர்களின் வஹ்மை மிகைத்திருக்கிறது. புத்தியால் உணரப்படுகிற பொருட்களுக்கும் வஹ்மால் தோற்றப்படுகிற பொருட்களுக்கும்நடுவில் பகுத்தறிதல் திடனுக அநேகருக்குக் கஷ்டமாய் விட்டதென்பது மன்கூல் மஃகூல்களான சுருதியுக்திகளைப் படித்தவர்களுக்குத் தெரிந்திருக்கிறது. இதனுல்தான் ஹஜரத்து பரீதுத்தீன் அத்தார் றஹிமஹுல்லா அவர்கள் சொல்லியிருக்கிருர்கள்.

பார்சி பைத்துகள்.

அய்பிராதர் அஸாயெ தூ வஹ்மஸ்த்
கேஹமீ உப்தியஸ் ஸரே தீவார்
வர்ன ஹங்காமெ ரப்தனத் பஜமீன்
ஜெரெப்பா ஆயதத் ஹமா மிக்தார்

இதன் கருத்து:-சகோதரனே! உன்தேகமான தடியானது வஹ்மாயிருக்கிறது ஆதலால், அதை நானென்றுகருதும் பேதபுத்தியாகிய அபிமானத்தை விட்டுவிடு. இல்லையாயின் நீஞான பூமியிற் செல்லும்போது அந்த அபிமானத்தாளவான வாசனு நிழல் உன்னைவிடாமல் தொடர்ந்துவரும் என்பதே.

இனிஅல்கலிமத்துத் தையிபாவில் கருதிய பொருள் ஹக்கும் கல்கும் வேறு என்ற துவிதத்தை நீக்கி அவ்விரண்டையும் ஏகமாக்கலென்பதேயாம் இந்தப் பொருளோ வஹ்மு என்னும் பேதபுத்திக்கு விரோதமாயிருக்கிறது. ஆகையினுல்தான் அந்தப் புத்தி அதை ஒப்புகிறதில்லை. இதுவுமன்றி லாஇலாஹ இல்லல்லாஹு (அல்லாஹுதஆலா வல்லாத மவுஜூது ஒன்றுமேயில்லை)என்பதுவஹ்முக்குப்பிரத்தியக்ஷவிரோதமாயுமிருக்கிறது இதனுலேயேபெரியபெரியஉலமாக்கள்தையிபாவென்னும்மணம்

பொருந்திய அந்தக் கலிமாவை கபீசா என்னும் மணங்கெட்ட கலிமாவாகும்படி அதாவது லாஇலாஹ இல்லா கைருல்லாஹி என்ருகும்படி திருப்பிவிட்டார்கள். இதன் பொருள் அல்லாவுக்கு வேருகவேயன்றி அல்லாவாக யாதொரு மவுஜூதில்லையென் பதாம்.

ஆனல் தவுஹீதும் இன்னும் இஸ்லாமுடைய மற்றஹுகுமு களில் நோன்பு, தொழுகை, சக்காத்து, ஹஜ்ஜு, ஜிஹாது, மஆது முதலான அநேகம் ஹுகுமுகளும் அக்லுங்நாகிஸாகிய வஹ்மூக்கு முரணுகவேவிதிக்கப்பட்டன வென்பதையும் அவைகளை இருந்தபடி அப்படியேவிட்டுவிடவேண்டு மென்பதையும் அதாவதுமார்க்க விதிகளைவஹ்மூக்கு ஒத்திருக்கும்படி தஃவீல் செய்து திருப்பக்கூடாதென்பதையும் அந்த உலமாக்கள் அறியவில்லை.

இஸ்லாமுடைய. தவுஹீது முதலான விதிகள் வஹ்மூக்கு விரோதப்படாமல் ஒத்திருந்தால் பின்புஅம்பியாக்களை அனுப்பினதில் என்னநயமிருக்கிறது? அப்படி அனுப்பினதும் அவர்களால் முஹ்ஜிதாத்தென்னும் அற்புதங்களை வெளிப்படுத்தினதும் வீணென்ருகும். மனிதர்களின் வஹ்மை நீக்கவும் அவர்களின் இன்காரான நிராகரிப்பைப் போக்கவுந்தான் முஃஜிஸாக்களை வெளிப்படுத்தினது. எனெனில் முஃஜிஸாவும் அக்லுக்கு முரணுன ஓர்காரியமாயிருக்கிறது. ஆகவே அக்லுக்கு முரணுன விதி எதுவோ அதுவும் அக்லுக்குமுரணுனமுஃ ஜிஸாவைக்கொண்டே யொழிய தரிபடாதாகையினுலென்க. உதாரணமாக:— நபி அலைஹிஸ்ஸலாமவர்கள் அல்லாஹு தஆலா மெய்யாகவே கபுரிலிருப்பவர்களை எழுப்புவான் என்றும் மவுத்தானவர்களை ஹயாத்தாக்குவான்என்றும் அக்லுக்குப்பிரத்தியக்ஷவிரோதமாகப் பிரஸ்தாபித்தார்கள், ஹயாத்தாக்கல் என்னும் இந்த முஃஜிஸாவை அல்லாஹு தஆலா ஈசா அலைஹிஸ்ஸலாமவர்களால் வெளியாக்கின்படியால் மனிதர்கள்தங்கள் வஹ்முநீங்கிஅதை உண்மையென்று ஒப்புக்கொண்டார்கள்.

இன்னுமிதுபோலவேதவுஹீதும் அக்லுங்நாகிசாகிய வஹ்முக்கு மாற்றமாயிருந்தபடியால் லாஇலாஹஇல்லல்லாஹு என்று அதாவது அல்லாஹு தஆலா வல்லாத யாதொரு இலா

ஹூம் இல்லையென்று முஷ்ரிகுகளுக்கு சொல்லப்பட்டபோது அவர்கள் வியப்படைந்து எல்லா இலாஹூகளையும் முஹம்மது ஒரே இலாஹூ என்று ஆக்கிவிட்டார்? ஆ! இதுஒருவிந்தையான பொருளாகவேயிருக்கிறதென்று சொன்னார்கள். பிறகு அல்லாஹூதஆலா ரசூல் சல்லல்லாஹூ அலைஹிவசல்லமவர்களுடைய கையின்பேரில் தொடர்ச்சியாக முஃஜிசாக்களை வெளியாக்கினபடியால் அவர்களின் வார்த்தையை உண்மையென்று நம்பினவர்களுடைய வஹ்மு நீங்கிவிட்டது.

பின்னர் தவ்ஹீது என்னும் பதமானது வஹ்தத்து என்னும் சொல்லடியாய் தப்ஈலு என்னும் ஒலிநிறையில் பிறந்த ஓர் மொழியாயிருக்கிறது. எதுபோலெனில் இஷ்ராக்கு என்பது ஷிருக்கு என்னும் சொல்லடியாய் இப்ஆலு என்னும் ஒலிநிறையில் பிறந்தஓர்மொழியாயிருப்பது போலென்க (தப்ஈலுன், இப்ஆலுன் என்ற ஒலியளவைகளால் நிறுத்தெடுத்த வினைப்பெயர்ச்சொற்கள் பிறவினைப்பெயர்ச்சொற்களாம்.)

ஆகவே தவ்ஹீது என்பதற்குப்பொருள் பலவை அல்லது பலவாக்கலை ஒன்றாக்கல் என்பதாம். இதேபோல் இஷ்ராக்கு என்பதற்குப்பொருள் ஒன்றை அல்லது ஒன்றாக்கலைப் பலவாக்கல் என்பதாம். அதாவது தனது தாத்தென்னும் தத்சொரூபத்தால் அகண்ட பரிபூரணமாய் அனாதி நித்தியத்துவங்களைப்பொருந்தியும், தன் சொரூபங்கெடாமல் தன்னிடத்தில் சுயம்பல்லாத நாமரூபங்களான குறிப்புகளாகவும் கண்டங்களாகவும் ஜகமாதி சிருட்டிகளை கற்பனையாக நிருமிப்பதாயும் இருக்கிற ஒரே வுஜூதான அல்லாஹூ தஆலாவை அச்சிருட்டிகளினின்றும் வேறுபிரித்து அவைகளை அவனின் வேறான தனிமுதல்களெனமருண்டு அந்தமருக்ஷி காரணமாக முஷ்ரிகு தன் நினைவில் வுஜூதைப் பலவாக்கிக் காண்கிறான். அது எதைப்போலெனில் அஹ்வல் என்னும் சாரக்கண்ணன் உண்மையில் ஒன்றாயிருக்கிற ஒருபொருளைஇரண்டாகக்காண்பதுபோலவாம் அதாவது பொருளல்லாத வெறுந்தோற்றத்தை தனதுமருளால் பொருளெனக் கருதுகின்றான் என்பதாம்.

இந்த உபமானத்தில் உபமேயப் பொருத்தமாவது அஹ்வல் என்னும் சாரக்கண்ணன் ஒருபொருளை இரண்டாகக்காண்கிறுன். இதேபோல் முஷ்ரிகுளதார்த்தத்தில் ஒன்ருயும் கற்பனையில் பலவாயும் விரிந்திருக்கிற ஒரே வுஜூதைப் பலவுஜூதென்று காண்கிறுன். ஆகவே லாஇலாஹ இல்லல்லாஹு என்னும் கலிமதுத்தையிபாவானது முஸ்லிமுடைய மனதில் ஹக்வேறு கல்குவேறு என்று இரண்டாகத் தோற்றும் மருக்ஷியை தெளித்து உண்மையில் அது எப்படியோ அப்படியே ஹக்கும் கல்கும் ஒன்றே என்னும் திடஅறிவைக் கொடுக்கிறது. அதாவது:—சுயம்புவல்லாத நாமரூபங்களாய்மாத்திரம் தோற்றுகிற ஜகமாதிசிருட்டிகளை சுயம்புவான அல்லாஹு தஆலாவில் அடக்கி உள்ளது ஒன்றுதான் என்னும்மெய்யறிவைக் கொடுக்கிறது லாஇலாஹ இல்லல்லாஹுஎன்னும் கலிமாஎன்பதாம் இதனுல் அதற்குத் தவுஹீதுகலிமா என்று பேரிட்டகாரணம் வெளியாயிற்று.

இதன் மொத்தக் கருத்தென்ன வென்ருல் வேறுஎன்பதை இல்லையென் ருழிப்பதில்தான் தவுஹீது என்பதின் அகராதிஅர்த்தம் பொருந்துகின்றது. அப்படிக்கில்லாமல் வேறு உண்டெனக்கொள்வதில் தவுஹீதுஎன்ற பதத்துக்குஅர்த்தம் பொருந்தவில்லை. லாஹிருஉலமாக்களுடைய சொல்லின்படி லாஇலாஹ இல்லல்லாஹு என்னும் கலிமாவாகிறது அல்லாஹு தஆலாவினது வுஜூதில் எண்ணிறந்த பொருட்களை அவனுக்கு இணையாக்குவதால் அந்தக்கலிமாவுக்கு இஷ்ராக்குடைய கலிமா வென்று பேரிட்டிருக்க வேண்டும் ஏனெனில் ஏகபரிபூரணத்தில் இன்னுமொன்றுண்டெனக் கொள்ளவேண்டு மாதலினு லென்க.

இன்னு மதற்கு அல்கலிமத்துத் தையிபா என்றுபேரிட்ட காரணமும் வெளியாயிற்று அதென்னவெனில் தையிபாஎன்ற சொல்லானது நல்லமணம் என்றபொருள்பொருந்திய தீபுன் என்ற சொல்லடியாய்ப்பிறந்த ஓர் சொல்லாயிருக்கிறது ஆகவே சகலமும் தானுய் சகலமும் தன்னிடத்தில் ஐக்கியமாமென்ற நல்லமணம் அக்கலிமாவினின்றுமே மோக்கப்படும் ஆகவே தவுஹீதுன், இஷ்ராக்குன் என்றபதங்கள் முறையே ஒன்ருக்கல்,

இணைவுண்டாக்கல் என்றபொருள்களைத்தருவனவாம்) இதற்கு மாற்றமாக கலிமத்துல் இஷ்ராக்கியாகிய அல்கலிமத்துல் கபீசாவில் நின்றும் வேறு என்பதும் பிரித்தல் என்பதுமான கெட்டமணம் மோக்கப்படும். இதன் உண்மையை இன்னமல் முஷ்ரிகூன நஜசுன் இணைவைப்பவர் அருவருப்பான நஜ்சுகளேயாவர்என்னும் வேதவாக்கியம் நமக்கு விளக்குகிறது. நஜ்சுக்கு ஆபாசமான துர்நாற்றமிருக்கவேண்டிய தவசியம். அந்த நாற்றம் யாதெனில்; வுஜூதில் அல்லாஹுதஆலாவுக்குமற்றொன்றையிணையாக்கல் என்னும் ஷிருக்கேயாமென்க.

நாலாவது எச்சரிக்கை.

அறிந்துக்கொள்:—அல்கலிமத்துத் தையிபாவில் ஹக்குதஆலாநாடிய கருத்தான பொருள் எதுவோ அதைஉற்றறிவது சிலகாரியங்களைப் பொருத்துநிற்கிறது.

அவற்றுள் முதலாவது காரியம்:—வஹ்மு என்னும் பேதபுத்தியில் தோற்றப்படுகிற பொருள்களுக்கும் அக்லு என்னும் சுத்தபுத்தியால் உணரப்படும் பொருள்களுக்கும் இடையில் பகுத்தறிவதாம். இரண்டாவது பிறர்சொல்லை நம்பிப்பின்பற்றலென்னும் தக்லீதாகிய கயிற்றைத்தறிப்பதும் குறுஆன் ஹதீசுகளில் நின்றும் முஹ்கமாத்து என்னும் திடப்பிரமாணங்கள் அறிவிக்கிறபடி அதன் உண்மையை அறியவேண்டுமென்ற உறுதியான நாட்டம் வைப்பதுமாம். மூன்றுவது கலிமாவுடைய பொருளின் வியாக்கியானத்தில் உலமாக்களுக்கும் சிலசூபியாக்களுக்கும் பிழைகள் நேர்ந்ததற்குக் காரணம் என்னவென்பதைக்கண்டறிவதாம். இதன்விபரம் பின்னால்வரும். நாலாவது குறுஆன் ஹதீசுகளில் நின்றும் முஹ்கமாத்தான தலீலுகளை உண்மையென்று ஏற்பதும்ஒப்புக்கொள்வதுமாம். கலிமாவுடைய பொருளைத்திருத்தியும் பொருத்தியும் காட்டுவதற்குநாம் எடுத்துக்கொண்டபிரமாணங்கள் அந்த முஹ்கமாத்தானதலீலுகளேயாம். இதன்கருத்தென்னவென்றால், குருஆனையும் ஹதீசையும் நம்புகிறவர் எவரோஅவரையே நாம்முன்னிலையாக்கிப் பேசுகிறோம் என்பதும் அதைமறுப்பவரிடத்தில் நமக்குப்பேச்சில்லையென்பதுமாம். ஐந்தாவது நம்முடைய தாவா என்னும்

வாதத்தைசரியென்றுநம்புவதாம். அந்ததாவாஎன்னவென்றால் அல்லாஹுதஆலாவையும் மற்றவஸ்துக்களையும் வேறுபிரித்து அவன் வேறு அவைவேறு என்பதின்பேரில் அறவே குர்ஆனும் அறிவிக்காது யாதொரு ஹதீசும் அறிவிக்காது. இன்னும் இபாரத்துந்நஸ்ஸினாலும் அறிவிக்காது ஏனெனில் இபாரத்துன்னஸ்ஸு என்பது சொல்லக்கருதிய பொருளை அதற்கு நேர்சம்பந்தமான சத்தத்தால் எடுத்துரைப்பதாம். குர்ஆன் ஹதிசுகளில்ஒன்றிலாவது ஹக்குவேறு கல்குவேறு என்றபொருளை அதற்குநேர்சம்பந்தமான சத்தத்தால் எடுத்துரைக்கப்படவில்லை. தலாலத்துந்நஸ்ஸு இஷாரத்துந்நஸ்ஸு இக்திலாவுந்நஸ்ஆகிய இந்தப் பிரமாணங்களில் ஒன்றினாலாவது அறிவிக்குமாவென்றால் அதனாலும் அறிவிக்காது. ஏனெனில் தலாலத்துந்நஸ்ஸு என்பது வாசகநடையில்கருதிய பொருள்நேரில் விளங்காதபோது அதை விளக்கும் பொருட்டு அந்த நடையிலிருந்து பிரிகிற அதன் சார்பான ஒரு திருஷ்டாந்தமாம். நடையே இல்லாதபோது அதிலிருந்து பிரிவதென்பதுமில்லாமலொழிந்தது. மற்றஇரண்டுபிரமாணங்களும் அங்ஙனமேயாம் இதுதான் நம்முடையதாவா.

மெய்தான் வஹ்மு என்னும்மருண்டபுத்தியால்ஹக்குவேறு கல்கு வேறு என்று தோற்றப்படும். குர்ஆன் ஹதீசுகளில்நின்றும் ஒவ்வொரு வாசகநடையும் ஹக்குக்கு கல்குவேறென்று அறிவிக்காதபொருளில் நடத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் வஹ்மானது ஹக்குக்கு கல்குவேறு என்றபொருளில் அதைத்திருப்பமுந்துகிறது. உதாரணமாக:— வேறென்பதில்லாத பொருள்களில் நடத்தப்பட்டவைகளும் அவைகளில் வேறென்பதுண்டென்னும் மருகஷியுண்டாகிறவைகளுமான ஆயத்துகளில் ஒன்று:—“அல்லாவுடைய லஃனத்து பொய்யர்கள் பேரிலாயிருக்கும்” என்பதும், இன்னமொன்று “திடனாக அல்லாஹு தஆலா காபிர்களுக்குப் பகைவனாயிருக்கிறான்” என்பதும், இன்னுமொன்று “இபுராஹீம் (அலைஹிஸ்ஸலாம்) விக்கிரகங்களைத் துண்டுதுண்டாக்கி விட்டார்கள்” என்பதும் இன்னுமொன்று “சர்வலோகங்களையும் பரிபாலிப்பவன் தவிர திடனாக விக்கிரகங்கள் எனக்கு சத்துருக்களாயிருக்கின்றன” வென்பதும், இன்னுமொன்று “திடனாக நீங்களும் நீங்கள் வணங்குகிறவிக்கிரகங்களும் நரகக் கட்டைகள் தாம்” என்பதும் இன்னுமிவைபோன்ற மற்ற ஆயத்துகளுமாம்.

இந்த ஆயத்துகள் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொருபொருளில் நடத்தப்பட்டிருக்கிறது. அதெப்படி யெனில் பொய்யன் பேரில் லஃனத்துவருவதும் காபிர்களுக்கு அல்லாஹுதஆலாபகைவனுயிருப்பதும் விக்கிரகங்கள் துண்டுதுண்டாய்ப் போவதும் அவை இப்ராஹீம் அலைஹிஸ்ஸலாமவர்களுக்கு சத்துருவாயிருப்பதும் நரகக்கட்டைகளாயிருப்பதும்போலவாம். இந்தப்பொருட்களில் ஹக்குக்கு கல்குவேறு என்று அறிவிக்கிற பொருள் உண்மையில் ஒன்றுமேயில்லை. இதுவெளிப்படை. இந்தவஸ்து அல்லாஹுதஆலாவல்லாத வேறு வஸ்துவென்று நேர்சத்தத்தில்வாக்கிய மிருந்தால்தான்வேறுஎன்றபொருளில் வாசகநடை நடத்தப்பட்டதென்ருகும் மேற்சொன்னபொருட்களில ஒரு பொருளாவது அல்லாவுக்கு வேருயிருக்கிறதென்பதின் பேரில் அந்த ஆயத்துகள் அறிவிக்கவில்லை.

ஆனல் எல்லாம் அவனே என்பதில் லஃனத்து செய்கிறவனும் தானுய் லஃனத்தை அடைகிறவனும் தானுய் அல்லதுதானே தனக்குப்பகைவனுய் அல்லது தானே தன்னை வேதனைக்குள்ளாக்குகிறவனுய் அல்லது தானே தன்னை இழிவுபடுத்திக் கொள்ளுகிறவனுய் இருக்கிருன் என்பது வந்து லபிப்பதால்அப்படியிருப்பது கூடாதென்று வஹ்மு மறுக்கின்றது ஆகவே அந்த வஹ்மானது அல்லாஹ் வேறு என்றும் அவனின் எதிராகச் சொல்லப்பட்ட சிருட்டிகள் வேறு என்றும் இரண்டுக்கும் நடுவே வேற்றுமையைகுறிக்கின்றது ஆதலால் அவாம்மு என்னும் சாமானிய ஜனங்கள் இப்போது சொல்லி வந்த ஆயாத்துபோல் கொத்தவை அல்லாஹ் வேறு ஜகமாதி சிருட்டிகள் வேறு என்பதை வெளிப்படையாக அறிவிக்கின்றன வென்று விளங்கிகொள்ளுகிருர்கள் என்ருலும் இவ்விதமான விளக்கம்பிசகென்பது உசூலுடையகாயிதாக்களையும் குருஆனுடைய சொல்லடுக்கான கோர்வையின் காரணங்களையும்தலாலத்தின் வழிகளையும் அறிந்தஅறிவாளரான கலைக்ஞானிகளுக்கு நன்ருய்த் தெரிந்திருக்கிறது.

ஆதலால் நம்முடைய வாக்கியங்களில் தர்க்கம் பேசுகிறவர் எவரோ அவர் குருஆன் ஹதீசுகளல்லாத மற்றென்ருல்

வாதிக்கவராமல் குருஆனில் நின்றும் ஹதீசுகளில் நின்றும் முஹ்கமாத்துகளைக்கொண்டு ஹக்குக்கு கல்கு வேறு என்பதை ருசுப்படுத்தக்கடமைப்பட்டவராவார். காபிர்கள் சொல்லிக்கொண்டிருந்ததுபோல் எங்களுடைய இந்தமார்க்கமானது நாங்சள் எங்கள் பிதாக்களை இதன்மேல் இருக்கக்கண்ட ஒருமார்க்கமாயிருக்கிறது என்று இம்மாதிரியான வார்த்தைகளைக்கொண்டும் வஹ்மும்தக்லீதுமாகிய பாசவலையிலிருந்து நீங்காத உலமாக்களுடையவும் சூபியாக்களுடையவுமான வாக்கியங்களைக்கொண்டும் வாதிக்காமலிருக்கவும் கடமைப்பட்டவராவார்.

ஏனெனில் திடனாக நாம் சித்தசுத்திபெற்ற சூபியாக்களை வலதுபக்கத்திலும் உலமாக்களை இடது பக்கத்திலும் விபரீத வஹ்முகளைநமது காலடிகளுக்குக் கீழேயும்தவுஹீதில் மாத்திரம் நடத்தப்பட்ட குர்ஆனையும் ஹதீசையும் தீர்ப்பளிக்கும் நீதிபதியாக நமக்கு முன்னிலேயும் ஆக்கிக்கொண்டு குர்ஆன் ஹதீசுகளில்நின்றும் முஹ்கமாத் தென்னும் திடப்பிரமாணங்களைக்கொண்டு தவுஹீதின்சார்பான ஆதாரங்களுடன் அதைத்தரிப்படுத்தினோம். உலமாக்களின் மீதும் சிலசூபியாக்களின் மீதும் ரத்து செய்வதில் முயற்சி யென்னும் இடுப்பை நாம்வரிந்து கட்டினதெல்லாம் எதற்காகவெனில் சத்தியத்தையும் சன்மார்க்கத்தையும் வெளிப்படுத்துவதற்கு நாம் நாடினதினாலேயாம் உலமாக்களுடையவும் சிலசூபியாக்களுடையவும் மர்தூதான சிலவாக்கியங்கள்சத்தியத்தையும் சன்மார்க்கத்தையும் தெரியவொட்டாமல் மறைப்பவைகளாயிருக்கின்றன. ஆதலால் அந்தமறைப்பைநீக்கி சத்தியத்தை வெளிப்படுத்துவது நம்பேரில் விதியாயிற்று அந்த மர்தூதானவாக்கியங்களை மறுப்பதுகொண்டேயொழியமற்றப்படிஅந்த மறைப்பைநீக்குவதென்பதுரூபகரப்படாது இந்தஅவசியத்துக்காகவே மேற்சொன்ன வாக்கியங்களை மறுக்குமுறையாகத்தர்க்கத்தைத் தொடுத்தோம். இல்லையாயின் ஒருவர் விஷயத்தில்பொல்லாங்கு பேசுவதையும் துர்வாதம் செய்வதையும் குற்றங் கூறுவதையும் விட்டுநாம் நீங்கியிருக்கிறோம். மேலிட்டு உலமாக்களையும் சாலிஹீன்களையும் நாம் குற்றங் கூறுவதெங்ஙனம்?

கலிமா தையிபாவில் பொதிந்துள்ள அம்சங்களின் தொகுப்பு

இந்தப் பிரகணமானது அல்கலிமத்துத் தைய்யிபாஎந்த அம்சங்களைப் பொதிந்திருக்கிறதோ அந்த அம்சங்களைமொத்தமாகத் தொகுத்துச் சுட்டுவதா யிருக்கிறது.

அறிந்துக்கொள்திடஞக அல்கலிமத்துத்தைய்யிபாவானது பலஅம்சம்களைப் பொதிந்திருக்கிறது. அவைகளில் அனேகஅம்சங்கள் கீழ்நாட்டார், மேல் நாட்டர், சலபுகள், கலபுகள், ஆகிய இவர்களில் பெரிய பெரிய உலமாக்களுக்கும் தெரியாமல் மறைந்து கிடந்தன. அந்தஅம்சங்களில்,

முதலாவது:-ஜின்ஸியத்தை நப்யுசெய்வதற்குள்ள "லா" என்னும் மொழியாம் (அதாவது:—ஒருஜாதிப்பெயர்ப் பொருளெல்லாவற்றையும் பொதுவாக இல்லையெனமறுக்கும் எதிர்மறைச் சொல் என்பதாம். உதாரணம்:— லாறஜுல பித்தாரி, லா பர்ஸ பில்இஸ்தப்லி, லாஷஜர பில்அர்லி. இவற்றின் அர்த்தம் முறையே இந்த வீட்டில் ஒரு புருஷனும்இல்லை, இந்த லாயத்தில் ஒருகுதிரையுமில்லை, இந்தப்பூமியில் ஒருமரமுமில்லை என்பது.)

இரண்டாவது அதன் மன்கூரான இலாஹூ என்னும் இஸ்மாம். (அதாவது:-ஒருஜாதிப்பொருள்களெல்லாவற்றையும்பொதுவாகக்காட்டக்கூடிய பொதுப்பெயர்என்பதாம். உதாரணம்:- இன்சானுன்; பர்சுன், ஷஜருன். மனிசன், குதிரை, மரம் முதலியவை.) இலாஹூ என்ற பெயரும் இவ்வகையிற் சேர்ந்ததுதான்.

மூன்ருவது அந்த இஸ்மின் மஹ்றூபாகிய கபராம் (அதாவது:-அந்த எழுவாய்ப்பெயர்க்குத் தொக்கிய பயனிலை என்ன என்பதாம். உதாரணம்:-அவன்பிறன் அல்லன். இதில் "அவன்" என்றஎழுவாய்ப்பெயர்க்கு "ஜெய்துதான்" என்னும் பயனிலை தொக்கியிருக்கிறது.)

நாலாவது அது மஹ்றூபு என்பதின் பேரில் அறிவிக்கிற கரீனு என்னவென்பதாம். அதாவது:-பயனிலைதொக்கியதென்பதற்கு நெருங்கிய அத்தாக்ஷி என்னவென்பதாம். உதாரணம்:- "உனக்குப்படிப்பித்தவர்யார்"? என்னும்வினவுக்கு விடையாக "என்தந்தை" என்ருல் இது எழுவாய்ப்பெயராகிறது. இதில்

"படிப்பித்தார்" என்னும் பயனிலை தொக்கியதற்கு நெருங்கிய அத்தாக்ஷி வினவினுர் விளங்கிக்கொள்ளும் விளக்கமேயாம்.)

ஐந்தாவது இஸ்திஸ்னவுக்குள்ள இல்லா என்னும் கலிமா வாம். அதாவது:-அன்றி, தவிர, ஒழியஎன்பதுபோன்ற நீக்கப் பொருளைக்குறிக்கும் சொல்என்பதாம். உதாரணம்:-ஜா அனில் கவுமு இல்லாஜெய்துன்.ஜெய்துதவிரஅக்கூட்டத்தார் எல்லாரும் என்னிடம்வந்தார்கள். இதில்தவிரஎன்னும் சொல் ஜெய்தை நீக் கப்பொருளாகக்குறிக்கிறது.)

ஆருவது முபர்ரகு உடைய விளக்கமாம் (அதாவது ஒரு வாக்கியப்புணர்ப்பில் நீக்கப் பொருளாயிருப்பதற்கு அதுநீங்கி வந்த விடந்தோன்ருமலிருந்தால் அந்தவாக்கியம் முபர்ரகு என்று சொல்லப்படும் ஆகவே லாஇலாஹஇல்லல்லாஹு-வில் இதன் விபரத்தைவிளங்கி அறியவேண்டுமென்பதாம்.

ஏழாவது அல்கலிமத்துத் ஊதய்யிபா வானது சிபத்தின் மேல் மவுசூபைகஸ்ருசெய்கிற வகையில் சேர்ந்ததேயல்லாமல் மவுசூபின்மேல் சிபத்தைகஸ்ரு செய்கிறவகையில் சேர்ந்ததல் லவென்பதும் அந்தகஸ்ருங்கூட கஸ்ருல்இப்ராதியும் கஸ்ருத்த அய்யுனியுமாயிராமல் கஸ்ருல்கல்பியா யிருக்கிறதென்பதுமாம்.

சிபத்தின்மேல் மவுசூபை கஸ்ரு செய்வதென்பது குணத்தின்மேல் குணியைச்சொந்தப்படுத்துவதாம் உதாரணம் சுடுகையுள்ளது நெருப்புதான். கைப்புள்ளது உப்புதான் இதில் சுடுகைநெருப்புக்கேசொந்தமென்றும் கைப்பு உப்புக்கே சொந்தமென்றும் குணங்களுக்குக் குணிகளைச் சொந்தப்படு த்தியவாறு காண்க.

மவுசூபின்மேல் சிப்பத்தை கஸ்ருசெய்வதென்பது குணியி ன்மேல்குணத்தைச் சொந்தப்படுத்துவதாம்.உதாரணம்:—காக் கையின்நிறம் கறுப்புதான் கிளியின்நிறம்பச்சைதான் இதில் கா க்கைக்குரியது கறுப்புநிறந்தான் என்றும் கிளிக்குரியது பச்சை நிறந்தான் என்றும் குணிகளுக்குக் குணங்களைச் சொந்தப்படுத் தியவாறுகாண்க.

கஸ்ருல் இப்ராதிஎன்பது ஒருவன்மற்ருருவனில் நிச்சயி த்த இரண்டு அம்சங்களில் வேருருவன் ஒன்றைமறுத்து ஒன்

றுதான் உண்டென்று அவனுக்கு விளக்குவதாம். எதுபோலெனில் ஜெய்து காதிபும்புலவனு மாயிருக்கிறனென்று ஒருவன் நிச்சயிக்க மற்றொருவன் அதைமறுத்து ஜெய்துகாதிபும்புலவனு மல்லன், காதிபு மாத்திரந்தான் என்று அவனுக்குச் சொல்வது போலவாம்.

கஸ்ருத் தஅய்யுனி என்பது இரண்டு அம்சங்களில் எதையும் நிச்சயிக்காமல் இதுவோ அதுவோ என்று சந்தேகிக்கும்போது அவ்விரண்டில் ஒன்றைக்குறிப்பிட்டு சந்தேகத்தை நீக்குவதாம். எதுபோலெனில் ஜெய்துகாதிபோ அல்லது புலவனோ என்றுஒருவன் சந்தேகிக்க மற்றொருவன் ஜெய்து புலவனல்லன் காதிபுதான் என்று குறிப்பிட்டு அவன் சந்தேகத்தை நீக்குவது போலவாம்.

கஸ்ருல் கல்பிஎன்பது உள்ள அம்சத்தை இல்லையாக எண்ணியிருப்பவனுக்கு அதையே மாற்றி உள்ளதாகக் கூறுவதாம் எதுபோலெனில் காதிபாயிருக்கிற ஜெய்தைகாதிபல்லன் என்று ஒருவன் நினைக்க மற்றொருவன் அந்த எண்ணத்தை மாற்றி ஜெய்து காதிபுஅல்லனல்லன் அவன்காதிபுதான் என்று அவனுக்குச்சொல்வது போலவாம்.)

எட்டாவது அல்கலிமத்துத்தைய்யிபாவானதுஈஜாபிசல்பி என்னும் இரண்டுஹுகுமுகளைப்பொதிந்திருக்கிற தென்பதாம் (அதாவது தழுவற்பாலது தள்ளற்பாலதுஎன இரண்டுவிதிகளை அடக்கிக்கொண்டிருக்கிறது என்பதாம். உதாரணம் லாபித்தாரி இல்லஸ்ஸிப்யானு இந்த வீட்டில் சிறுவரே யன்றி இல்லை என்றால் அந்தவீட்டில் சிறுவர் உண்டெனத்தழுவலும் மற்றவர் இல்லையெனத் தள்ளலும் பெறப்பட்டவாறு காண்க.)

ஒன்பதாவது அல்கலிமத்துத்தையிபாவானது சாலீபாமூஜீபாஎன்ற இரண்டு குல்லிய்யாவான ஹுகுமுகளின் பக்கம்மீளுமென்பதாம். (அதாவது அல்லஇல்லை, ஆம் உண்டு என்னும் இரண்டு பொதுவிதிகளில் வந்து அடங்குமென்பதாம். இதன் விபரத்தை 1-வது அத்தியாயத்திற் காண்க.)

பத்தாவது அல்கலிமத்துத்தையிபாவானது குர்ஆனுடைய கோர்ப்பின் வகைகளில் நின்றும் முஹ்கமாத்தல்லாத தாயிரா

மல் முஹ்கமாத்தில் ஒரு முஹ்கமாயிருக்கிறதென்பதாம். (அதாவது:-பொருள் பொருந்தாமல் இடர்படுகிற ஐயப்பிரமாணங்களில் ஒன்றாயிராமல் நேரேபொருள்தருகிற திடப்பிரமாணங்களில் ஒன்றாயிருக்கிறதென்பதாம்.)

ஆகவே நஹ்விலும் மஆனியிலும் பயானிலும் பலாகத்திலும் உசூலுடைய பன்னிலும் மன்திகுவிலும் தப்ஸீரிலும் ஹதீசிலும் தேர்ச்சையடைந்த அறிவைக்கொண்டு அல்கலிமத்துத்தைய்யிபாவை அதன் தலீலுகளுடன் ஆராய்ந்தறிவது அவசியமாகும்.

தமிழ் மூதர்ஜிமின் ஓர் அறிவிப்பு

(2-வது முதல் இறுதிஎட்டாவது பிரகரணம்வரையில் மேலே முதலாவது பிரகரணத்தில் தொகுத்துச் சொன்னவைகளை நூலாசிரியர் வகுத்துக்காட்டபுகுந்து அவைகளில் அல்கலிமத்துத்தைய்யிபா வென்னும் மூலப்பிரமாணத்தில் பொதிந்துள்ள எதார்த்தமான பொருள் எல்லாம் அவனே என்பதுதான் என்று வாதித்து அதற்குச் சார்பான பிரமாணங்களாலும் சர்பு நஹ்வுமன்திகுமஆனிமுதலிய அறபி காயிதாக்களாலும் திருஷ்டாந்தப்படுத்தி வெகுதிரமாக ஸ்தாபித்திருக்கிறார்கள். அவை அறபிபாஷையில்பாண்டித்யமுள்ளவர்களுக்கேயன்றி அதில் அறைகுறையாயிருப்பவருக்குங்கூட விளங்கமாட்டா. எனவே ஏனையோர் விளங்கிக்கொள்வ தெங்ஙனங்கூடும்? கூடாதாகையால் அவை முழுவதும்தமிழில் உரைசெய்யப்படாமல் விடப்பட்டன. ஆனால் அந்தப்பிரகரணங்களால் ஏற்பட்ட சாராம்சங்களான முடிவு ஒவ்வொன்றையும் நூலாசிரியர் எட்டாவது பிரகாரணத்தின் இறுதியில் எண்ணிட்டுத்தொகுத்துக் காட்டியிருப்பதை இந்நூலில் எடுத்தெழுதப்பட்டிருக்கிறது, அதை சமீபத்தில் 62-வது பக்கத்தில் காணலாம்.)

அடியில் காட்டியிருக்கும் விஷயங்கள் மூலப்பிரதியின் எட்டாவது பிரகரணத்திலிருந்து எடுத்தெழுதப் பட்டவைகள்.)

லாஇலாஹ இல்லல்லாஹு என்னும் கலிமாவானது குர்ஆனுடைய முஹ்கமாத்தென்னும் திடப்பிரமாணங்களில் ஒன்றாயிருக்குமென்பதற்குச் சிலநியாயங்கள் வரையப்படுகின்றன.

அறிந்துகொள்:-லாஇலாஹ இல்லல்லாஹு என்னும் கலிமாவானது தஃவீல் என்னும் வலிந்துரைகோடலை ஏற்கிறதென்றும் ஆதலால் அது குர்ஆனுடைய முத்தஷாபஹாத்தென்னும் ஐயப்பிரமாணங்களில் சேர்ந்ததென்றும் உலமாக்கள் எண்ணுவது பிசகென்பதை விளக்கும்பொருட்டு உசூலுல்பிக்ஹி என்னும் தர்மசாஸ்திர மூலசூத்திரங்களின் பரிபாஷையில் சிலவற்றைப் பீடிகையாக எடுத்துக்கூறுவோம்.

குர்ஆனுடைய சொல்லடுக்கான அதன்வாசக அர்த்தம் வெளிப்படையாயிருந்து அந்த அர்த்தத்துக்கு நேர்நடையாக அந்த வாசகம் நடத்தப் படவில்லையானல் அந்த வாக்கியம் நல்முலாஹிரு என்று சொல்லப்படும்.

துரிதமாகவும் வெளிப்படையாகவும் பொருள் தரும்படி வாசகநடை நடத்தப்பட்டு பின்புஅது தக்சீசுஎன்னும் விசேடக் குறிப்பையும் தஃவீலுஎன்னும் வலிந்துரைகோடலையும் ஏற்பதாயிருந்தால் அந்த வாக்கியம் நஸ்ஸு என்று சொல்லப்படும்.

தஃவீலுக்கு இடமில்லாததாயும் துரிதமாகப் பொருள்தருவதாயுமிருந்து மன்சூகாயு மிருந்தால் அதாவது வேறொருவாக்கியத்தால் மாற்றப்பட்டதாயிருந்தால் அதுமுபஸ்ஸருஎன்று சொல்லப்படும்.

தஃவீலுக்கும் தக்சீசுக்கும் இடமில்லாததாயும் மன்சூகல்லவாயு மிருப்பதுடன் துரிதமாக வெள்ளிய பொருளைப் பயக்குவது எதுவோ அது முஹ்கமு என்று சொல்லப்படும்.

ஆகவே முஹ்கமுடையவகையில் ஷரத்தாகிறது வாக்கியத்தில் கருதிய பொருள் வெளிப்படையாயிருப்பதும் வாசகநடை அந்தப்பொருளுக்கு நேர்நடையாயிருப்பதும் தஃவீலு தக்சீசு நஸ்கு என்னும் வலிந்துரைகோடல், குறிப்பித்தல், மாற்றப்படல் ஆகிய இவை அதில் கூடாதிருப்பதுமாம்.

இனி குர்ஆனில் நின்றும் ஹதீசில் நின்றும் ஹக்குதஆலாவுடைய தவுஹீதின் பேரில் அறிவிக்கிற திருவாக்கியங்கள் திடனக முஹ்கமாயிருக்கவேண்டுவது அத்தியாவசிய மென்பது மறைந்ததல்ல. ஆகவே அது நல்முலாஹிரு என்னும் வாக்கியமா

யிருப்பது கூடாது. ஏனெனில் அதன்வாசகநடைகருதியபொரு ளுக்கு நேர்நடையில் நடந்தப்பட்டதல்லவாதலாலும்தவுஹீதின் மேல் அறிவிக்கின்ற வாக்கியத்தின் வாசகநடை பொருளுக்கு நேர்நடையாயிருத்தல்வாஜிபாதலாலுமென்க.

இன்னும் அது நஸ்ஸூ என்னும் வாக்கியமாயிருத்தலுங் கூடாது. ஏனெனில் நஸ்ஸூ என்னும் வாக்கியத்தில் அக்சீசும் தஃவீலுமாகிய குறிப்பித்தல் வலிந்துரை கோடல் என்னும் சந் தேகங்களுக்கு இடமிருப்பதாலும் அது அற்பசந்தேகமாயிருந் தாலுஞ்சரியே சந்தேகவாக்கியத்தால் தவுஹீது ஐயமின்றித் திடமாகத் தரிபடாததலினாலுமென்க.

இன்னும் அது முபஸ்ஸருஎன்னும் வாக்கியமாயிருத்தலுங் கூடாது. ஏனெனில் முபஸ்ஸருஎன்னும் வாக்கியம் வேறொன் றால் மாற்றப்பட்ட மன்சூகாயிருப்பதினாலும் தவுஹீதானது ஒரு போதும் மாற்றப்படாதவைகளில் ஒன்றாயிருப்பதினாலுமென்க.

ஆகவே தவுஹீதின்மேல் அறிவிக்கிறதிருவாக்கியம் முஹ்க மாத்தில் ஒன்றாயிருக்க வேண்டுவது அத்தியாவசியமாம்.

பின்னர் குருஆனில் நின்றும் தவுஹீதின்மேல் அறிவிக்கிற முஹ்கமான ஆயத்துகளில் சிலவருமாறு:

ஆயத்து:—லாஇலாஹ இல்லல்லாஹு (அல்லாஹ்வின் வேறான யாதொரு இலாஹும் இல்லை.)

ஆயத்து:-உங்களுக்கு அவனல்லாத இலாஹு ஒன்றுமே யில்லை.

ஆயத்து:-(வானமும் பூமியுமாகிய) அவ்விரண்டிலும் அல் லாவின் வேறான இலாஹுகளிருந்தால் அவ்விரண்டும் கேட்டை யடைந்திருக்கும்.

ஆயத்து:-அவர்கள் சொல்கிறபடி அவனுடன்*இலாஹுக ளிருந்தால் அப்போது அந்த இலாஹுகள் அருஷையுடைய, அந்தஆண்டவன் பக்கம்போக ஒருவழியைத்தேடுவார்கள்.

ஆயத்து:-அவனுடன் ஒரு இலாஹும் இருந்ததில்லை அப் படியிருந்தால் ஒவ்வொரு இலாஹும் தான்சிருட்டித்தசிருட்டி

* மேல் ஆயத்துகளிற்போல் இந்த ஆயத்திலும் கீழ் ஆயத்துகளி லும் இலாஹு என்னுமிடத்தில் அவனின் வேறான என்று கூட்டிப் பொருள்கொள்க.

யைக்கொண்டு போயிருப்பார்கள். இன்னும் அவர்களிற் சில ரைச் சிலர் மிகைத்து மேற்கொண்டிருப்பார்கள்.

ஆயத்து:-அந்த விக்கிரகங்கள் இலாஹுகளா யிருந்தால் அவை நரகத்துக்குவரா.

இன்னுமிவைபோல் தவுஹீதில் வந்திருக்கிற மற்ற ஆயத்து களையும் ஊகித்தறி.

இனி ஹதீசுகளில் நின்றும் தவுஹீதின் மேல் அறிவிக்கிற வாக்கியங்களில் சிலவருமாறு:—

ஹதீசு:-லாஇலாஹ கைருக நீயல்லாத அல்லது உன்னின் வேறானயாதொரு இலாஹும்இல்லை (எல்லா இலாஹும்நீயே.)

ஹதீசு:-முஹம்மதுடைய உயிர் யார்வசமிருக்கின்றதோ அந்தஆண்டவன்மேல் ஆணையாக நீங்கள் நீர்மொள்ளும் பாத்தி ரத்தைக்கயிற்றுடன் கீழ்பூமியாகிய பாதலத்துக்கு இறக்குவீர்க ளாகில் திடனாக அது அல்லாவின் மேல் விழும் (இதனால் பூமியா னது அல்லாவின் வேறல்ல என்று தெரியவந்தது.)

இன்னுமறிந்துகொள் பாரவான்களாகிய உலமாக்கள் லாஇலாஹ இல்லல்லாஹுவை முதஷாபஹாத்தென்னும் ஐயப் பிரமாணங்களில் சேர்ந்ததென்று எண்ணினார்கள். இதனால் ஜன ங்களுக்கு அல்லாஹு தஆலாவின் மீது ஹுஜ்ஜத்தென்னும் எதிர்வாதமுண்டென்பது அந்த உலமாக்களால் பூணுகிறது.

ஏனெனில் முத்தஷாபஹாத்தான வாக்கியத்தின் தஃவீலை அல்லாஹு தஆலாவேயன்றி மற்றவர் அறியார். ஆனால் இல்மில் திடப்பட்ட ஆலிம்கள் அறிவார்கள். உம்மிகளோ இல்மில் திடப் பட்டவர்களல்லர் உம்மிகளுக்கு அவர்களில் நின்றுமே ஒரு ரசூலை அனுப்பினான் என்று திடனாக அல்லாஹு தஆலாதிருவுள மாயிருக்கிறான் இதனால் உம்மிகளுக்கு அவன்மேல் எதிர்வாத மில்லையென்று தீர்ந்தது எதிர்வாதமிருப்பதுகூடாது இதுகூடா தென்ற நயத்துக்காகவே றசூல்மார்களை அனுப்பினான். ஆகவே லாஇலாஹ இல்லல்லாஹு வானது முத்தஷாபஹாத்தில் சேர் ந்ததல்ல வென்றும் முஹ்கமாத்தில் ஒன்றாயிருக்கிறதென்றும் தரிபட்டது.

இனி முஹ்கமானது தஃவீலைஏற்காது அப்படியிருக்க மஷ்ரிகுமுதல் மக்ரிபுவரையிலுமுள்ள பாரவான்களான உலமாக்களில் முஹாத்திசுகளும் முபஸ்ஸிருகளும் முதபக்கிஹூகளும் முத்தகல்லிமுகளும் பொதுவாகஎல்லாருமே அல்கலிமத்துதையிபாவில் முதலாவது இலாஹூஎன்றபதத்துக்கு வணக்கத்துக்குப் பாத்திரமானவன் என்று வலிந்துரைகொண்டார்கள். இரண்டாவது அதன் நொக்கியபயனிலையாகிய கைருல்லாஹி என்பதைவிட்டு மவுஜூது போன்ற சொற்களில் ஒன்றைஅதன் பயனிலையாக்கினர்கள். அவர்கள் அந்தக்கலிமாவை நாவால் அங்கீகரிக்கமுன் வந்தாலும் தங்கள் வஹ்முகள் விதித்த விதிப்படி வலிந்துரை கோடலாலும் வாக்கியத்தை மாற்றலாலும் தங்களுக்குத்தெரியாதபடி அதைத்தங்கள் முதுகு புறத்தில் தள்ளிவிட்டார்கள். இன்னுமந்தக்கலிமாவுக்கு நேர்மாறுன இஷ்ராக்கின் பொருள்பொருந்திய ஒரு கெட்டகலிமாவை அதாவது லாஇலாஹ இல்லாகைருல்லாஹி அல்லாவின் வேருகவேயன்றி யாதொரு இலாஹூம் இல்லையென்பதைத் தங்களுக்குந்தெரியாதபடி தங்கள் கல்பால் அங்கீகரிக்க முன்வந்தார்கள்.

மொத்தத்தில் மூலப்பிரதியான கலிமத்துல் ஹக்கின் எட்டு பிரகரணங்களாலும் ஏற்பட்ட சாராம்சங்களான முடிவு ஒவ்வொன்றையும் அடியில் எண்ணிட்டு வரையப்படுகிறது. அவற்றுள்;

முதலாவது:—லாஇலாஹ இல்லல்லாஹூ என்ற கலிமாவிலும் அதன்தலீலுகளான ஆயத்துகளிலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிற இலாஹூ என்றபதத்துக்குக் கருதிய பொருள் விக்கிரகங்கள், சிலைகள், உருவங்கள் முதலியவணங்கப்படுகிற சிருட்டிகள் தான் என்று குறிப்பாய் விட்டதென்பது.

இரண்டாவது:—அந்த இலாஹூவில் வணக்கத்துக்குப்பாத்திரமானவன் என்று வலிந்துரை கோடல் பிசகென்பது.

மூன்ருவது:—அந்த இலாஹூ என்ற பெயருக்கு புகாதபு என்னும் முன்னிலையின்எண்ணத்திலிருக்கிற கைருல்லாஹி(அல்லாஹ்வின்வேறு) என்பதே நொக்கிய பயனிலைஎன்று குறிப்பாய் விட்டதென்பது.

நாலாவது அந்த இலாஹு என்ற பெயருக்கு மவுஜூதென் போன்ற சொற்களில் ஒன்றை தொக்கிய பயனிலை யாக்கல் பிசகென்பது.

ஐந்தாவது:-பயனிலை தொக்கிய தென்பதற்கு நெருங்கிய அத்தாக்ஷி முன்னிலையின் மனதிலிருக்கிற எண்ணமே தவிரவேறொன்றில்லை என்பதும், யார்மீது கலிமாவை எடுத்தோதப்பட்டதோ அந்தமுன்னிலையானமுஷ்ரிகு தன்மனதில் லாஇலாஹ இல்லா லைகுல்லாஹி (அல்லாவின் வேருகவேயன்றி ஒரு இலாஹும் இல்லை) என்று எண்ணியிருக்கிறான் என்பதுமாம்.

ஆருவது:-லா இலாஹஇல்லல்லாஹு என்னும் கலிமாவானது சிபத்தின்பேரில் மவுசூபை கஸ்ருசெய்கிற வகையில் சேர்ந்ததேயல்லாது மவுசூபின்பேரில் சிபத்தை கஸ்ரு செய்கிறவகையில்சேர்ந்ததல்ல வென்பதும் அந்த கஸ்ருங்கூட கஸ்ருல் இப்ராதியும் கஸ்ருத் தஅய்யுனியுமாயிராமல் கஸ்ருல் கல்பியாயிருக்கிறதென்பதுமாம்.(இவற்றின்விவரத்தை 56-வதுபக்கத்தில்காண்க)

ஏழாவது லாஇலாஹ இல்லல்லாஹு என்னும் கலிமாவானது ஆம், உண்டு என்பதும்அல்ல, இல்லை என்பதுமான இரண்டு பொதுவிதிகளை பொதிந்திருக்கிறதென்பதும் அல்லவில்லை என்றவிதி வேறுஎன்பதை நோக்கியும் ஆமுண்டு என்றவிதி அல்லாவை நோக்கியும் வந்ததென்பதுமாம்.

எட்டாவது லாஇலாஹ இல்லல்லாஹு என்னும் கலிமாவானது குருஆனுடையமுஹ்கமாத்தில் சேர்ந்ததென்பதும்அது தஃவீலை ஏற்காதென்பதுமாம்.

ஒன்பதாவது லாஇலாஹ இல்லல்லாஹு என்னும் கலிமாவானது முஷ்ரிகுகள் தங்கள் மருக்ஷியினல் சர்வலோகத்தையும் அல்லாவின் வேருகஎண்ணியிருந்த எண்ணமாகிய கொள்கையை மறுப்பதற்காகவே இறங்கிற்று என்பது.

பத்தாவது:-வஹ்தத்துல் வுஜூதானது யுக்தி, சுருதியென்னும் இருவிதப்பிரமாணங்களாலும் தரிபட்டதென்பதும் வஹ்மினுலும் கற்பனையினுலும் வேருகத்தோற்றுவதேயன்றி மற்றப்படி சர்வலோகமும் அல்லாவின்வேறல்ல என்பதுமாம்.

பதினொன்றாவது அல்கலிமத்துத்தையிபாவின் தப்ஸீரிலும் தஃவீலிலும் உலமாக்கள் சொல்லியிருக்கும் வாக்கியங்கள் குரு ஆனுக்கும் ஹதீசுக்கும் மாறாயும், அவர்களின் வஹ்முகளுக்கு நேராயும் இருக்கின்றனவென்பது.

முதலாவது அத்தியாயம்.

இந்த அத்தியாயத்தில் லாஇலாஹ இல்லல்லாஹு என்னும் கலிமாவினுடையவும் இதுபோல் தவுஹீதின்மேல் அறிவிக்கின்றதிருவாக்கியங்களுடையவும் தப்ஸீரான விருத்தியுரை எழுதப்படுகிறது.

அறிந்துகொள்:—இந்நூலின் அஷ்டபிரகரணங்களில் கூறியுள்ள நியாயவாதங்களைநர்குணர்ந்தபிறகேயன்றிலாஇலாஹஇல்லல்லாஹுவில் கருதப்பட்டஎதார்த்தமானபொருள் எதுவென்பது வெளியாகாது. நீயோஅந்த நியாயவாதங்களை நல்லவிதமாகத்தெரிந்து கொண்டிருக்கிறாய். (அந்த எட்டுபிரகரணங்களில் முந்தியதுநீங்கலாக மற்றஎழும் உரைபடுத்தப்படவில்லை. ஆதலால் அந்த நியாயவாதங்களைமூலப்பிரதியான கலிமதுல்ஹக்கில் கண்டுதெளிக.)

ஆகவே லாஇலாஹ இல்லல்லாஹுவில் ஹக்குதஆலா நாடிய பொருளாகிறது:—லாஇலாஹ-ஒரு இலாஹும் இல்லை (அதாவது:—விக்கிரகங்கள், சிலைகள், உருவங்கள் முதலியவை போல் எவற்றின்மேல்இலாஹுஎன்கிறபதம் வழங்கப்படுகிறதோ அந்த இலாஹுகளில் ஒன்றேனும் இல்லை.) கைருல்லாஹி-அல்லாவின் வேறாய், இல்லல்லாஹு-அல்லாவாகவேயன்றி என்பதாம்.

அல்லாவாகவேயன்றி அல்லாவின் வேறாய் ஒரு இலாஹும் இல்லை, அல்லது எந்த இலாஹும் அல்லாஹ்வின்வேறல்ல) என்பது லாஇலாஹ இல்லல்லாஹு என்பதின் பொழிப்புரையாம்.

தொக்கிய பயனில்லையாகிய அல்லாவின் வேறு என்பதிலிருந்து அல்லாவை நீக்கி நிறுதிக்கொள்ள அவனின் வேறு என்பது

இல்லை என்பதில் புகுந்து அந்த இல்லை என்னும் எதிர்மறைச் சொல்லைச் சார்ந்து நிற்கிற இலாஹூகள் எல்லாமே அல்லாவை யன்றி இல்லைஎன்றாயிற்று.

ஆகவே அல்கலிமத்துத்தைய்யிபாவின் பொருள் அல்ல, ஆம் என்னும் இரண்டுபொதுவிதிகளை நோக்கி நிற்கிறது. அதாவது:—இலாஹூகளில் நின்றும் ஒன்றேனும் அல்லாவின் வேறு அல்லவென்பது ஒன்றும், எல்லா இலாஹூகளும் அல்லாவே ஆம் என்பது மற்றொன்றுமாம்.

ஆகவே வணங்கப்படுகிற சிருட்டிகளான இலாஹூகள் அல்லாவின் வேறல்லவென்பதும் அவைஅல்லாதான் என்பதும் ஆகிய அத்வைதமான தவுஹீது முஹகமான அல்கலிமத்துத்தைய்யிபாவின் இபாரத்தான வெள்ளிய சத்தப் பிரமாணத்தால் ஏற்பட்டுவிட்டது.

இலாஹூகளான சிருட்டிகள் அல்லாவின் வேறல்ல என்றும் அவை அல்லாதான் என்றும் எப்போது ஏற்பட்டதோ அப்போதே இலாஹூகளல்லாத மற்ற சிருட்டிகளும் அல்லாவின் வேறல்ல என்றும் அவை அல்லாதான் என்றும் அந்தக்கலிமாவின் தலாலத்தால் (அருத்தாபத்தியால்) ஏற்பட்டுவிட்டது. ஏனெனில் ஒருசிருட்டிக்கும் மற்றொருசிருட்டிக்கும் நடுவில் வேறுபிரிக்கும் காரணமில்லையாதலினாலென்க.

ஆகவே அல்கலிமத்துத் தைய்யிபாவின் இபாரத்தான சத்தப்பிரமாணத்தையும் அதன் தலாலத்தான அருத்தா பத்தியையும் ஒன்று கூட்டிப்பார்க்க உண்டாயிருப்பவை எல்லாமே மொத்தமாக அது இலாஹாயிருந்தாலும் அதல்லவாயிருந்தாலும் ஜூஸ்வாய் (வியட்டியாய்) இருந்தாலும் குல்லாய் (சமட்டியாய்) இருந்தாலும் ஜூஸ்விய்யாய் (வியட்டி சம்பந்தியாய்) இருந்தாலும் குல்லிய்யாய் (சமட்டிசம்பந்தியாய்) இருந்தாலும் ஞானேந்திரியத்துக்குப் புலப்படுவதா யிருந்தாலும் புத்திக்குப் புலப்படுவதா யிருந்தாலும் நல்லதாயிருந்தாலும் கெட்டதாயிருந்தாலும் சரி எல்லாம் அல்லாவின் வேறல்லவென்ற தவுஹீதான அத்வைதம் உண்டாய்விட்டது இந்தப் பொருளை போதித்தே பார்ஸி பாஷையில் ஹமஊஸ்த் (எல்லாம் அவனாயிருக்கிறான்) என்று சொல்லப்படுகிறது.

எல்லாம் அவனே என்ற இந்தப் பொருள் பொருந்திய தவுஹீதான அத்வைதம் வஹ்மு என்னும் பேதபுத்திக்கு விரோதமாயிருந்ததால் அந்த வஹ்முக்கும் வழக்கத்துக்கும் விரோதமான முஃஜிஸாவாகிய அற்புதத்தை அத்துடன் சேர்க்கப்பட்டது எதற்காகவெனில் வஹ்முக்கு விரோதப்படுகிற தவுஹீதை அதன் இனமாகிய முஃஜிஸாவினால் தரிபடுத்தவேயாம்.

மேற்கூறியபொருளே லாஇலாஹ இல்லல்லாஹு-வின்எதார்த்தமான பொருள் என்பதற்கு லாஇலாஹ கைருக என்று ரசூல் சல்லல்லாஹு அலைஹிவசல்லமவர்கள் அருளிய திருவாக்கியம் பொருந்துகின்றது எனெனில் அந்தவாக்கியம் லாஇலாஹ இல்லல்லாஹு என்று அல்லாஹுதஆலா அருளின வேதவாக்கியத்துக்கு வியாக்கியானமாயிருக்கிறது. அதெப்படியென்றால் லாஇலாஹ-இலாஹு-களில் ஒன்றேனும் இல்லை, கைருக-நீயல்லாத வேறாய் அதாவது:—நீயல்லாத வேறாய் யாதொரு இலாஹும் அல்லது உன்னின் வேறான யாதொருஇலாஹும் இல்லை என்பது ஹதீசின் அர்த்தம்.

எப்போது இலாஹுகளான சிருட்டிகள் அல்லாவின் வேறல்லஎன்று இந்தஹதீசின் இபாரத்தானசத்தப்பிரமாணத்தினால் தரிபட்டதோ அப்போதே இலாஹுகளல்லாதமற்ற சிருட்டிகளும் அல்லாவின் வேறல்ல வென்று இந்த ஹதீசின்தலாலத்தான அருத்தாபத்தியால் தரிபட்டது. எனெனில் ஒருசிருட்டிக்கும் மற்றொரு சிருட்டிக்கும் நடுவில் வேறுபிரிக்கக் காரணமில்லாமையினாலென்க.

இந்த ஹதீசு லாஇலாஹ இல்லல்லாஹு என்ற கலிமாவுக்கு எப்படி வியாக்கியானமாயிற்றென்றால் லாஇலாஹ இல்லல்லாஹுவில் விளங்கப்படுகிற மேற்கூறிய இரண்டு பொதுவிதிகளில், அல்ல இல்லை யென்னும் விதியால் ஏற்பட்ட லாஷெய்அமினல்ஆலிஹத்தி பிகைரில்லாஹி என்றவாக்கியத்திற்கும் லாஇலாஹகைருக என்ற ஹதீசுக்கும் நடுவில் வித்தியாசம் ஒன்றுமில்லை. ஆனால் அந்த வாக்கியத்தின் எழுவாயில் ஷை,மின், அல் இவைகளை அதிகப்படுத்தியும் பயனிலையில் பி என்பதை அதிகப்படுத்தியும் இருக்கிறது ஹதீசில் எழுவாய் பயனிலை இரண்டிலும்

வேறொன்றை அதிகப்படுத்தாமல் இயல்பாயிருக்கிறது. இல்லையென்னும் விதிக்குள் அடங்கிய மேற் கண்டவாக்கியத்திற்குஅல்லாவின் வேறான இலாஹுகள் ஒன்றேனும் இல்லைஎன்பது அர்த்தம். இதே போல் மேற்கண்ட ஹதீசுக்கு உன்னின் வேறான யாதொரு இலாஹும் இல்லை அல்லது நீயல்லாத யாதொரு இலாஹும் இல்லை என்பது அர்த்தம் ஹதீசோ பஸீஹும்பலீகுமாயிருக்கிறது. மேற்கண்ட வாக்கியம் அப்படியில்லை. இன்னும் இந்த ஹதீசினால் அறியப்படுவ தென்ன வென்றால், லா இலாஹ இல்லல்லாஹுவில் தொக்கிய பயனிலையா யிருப்பது உலமாக்கள் எண்ணுகிறபடி மவுஜூதுன் அல்லதுமும்கினுன் போன்றசொல்அல்லவென்பதும் மேலும் கைருல்லாஹி என்பதே அதில் தொக்கிய பயனிலையாயிருக்கிறதென்பதுமாம். இதனாலேதான் இந்த ஹதீசு அல்கலிமத்துத்தைய்யிபாவுக்கு வியாக்கியானமாயிருக்கிறதென்றது.

இன்னும் எல்லாம் அவனேஎன்பதுதான் லாஇலாஹ இல்லல்லாஹுவின் எதார்த்தமானபொருள் என்பதின்பேரில் சூபியாக்களாகியமஹான்களில் ஒருவரானமவுலானாரூம்ஜலாலுத்தீன் குத்திஸஸீருஹு வஅஸ்ராருஹும் அவர்கள் மஸ்னவியில் சொன்ன வாக்கியம் பொருந்துகின்றது. அது வருமாறு:—

மஸ்னவிபய்த்து.

தேகலா தர் கத்லே கைரெ ஹக் பிரந்த்
தர்நிகர் ஜாம்பஸ்கெபாதஸ் லாச் செமுந்த்
முந்த் இல்லல்லா வபாகீ ஜும்லரப்த்

இதன் கருத்து:—லா என்னும் வாளால் அல்லாவின்வேறு என்பதை அவன்வெட்டினான். பிறகு லாவுக்குப்பின்னால் என்ன மிச்சப்பட்டிருக்கிறதென்றுபார். இல்லல்லாஹு என்பது மிச்சப்பட்டு மற்றெதெல்லாம் போய்விட்டது என்பதே.

இது எல்லாம் அவனே என்ற பொருளுக்குப் பொருந்தியிருப்பதெப்படியென்றால், லா என்னும் வாளால் அல்லாவின் வேறு என்பதை வெட்டினான் என்று அவர்கள் சொன்ன வாக்கியத்தில் வெட்டல் என்பதில் கருதிய பொருள் அல்லாவின்

வேறு என்பதை நீக்கல் என்பதாம். இந்தச்சொல்லின் இபாரத்தான சத்தப்பிரமாணத்தினல் இலாஹுகளான சிருட்டிகள் அல்லாவின்வேறல்லஎன்றும்தலாலத்தான அருத்தாபத்தியினல் இலாஹுகளல்லாத மற்றசிருட்டிகள் அல்லாவின் வேறல்ல என்றும் வேற்றுமையை நீக்குகின்றது. மற்றசிருட்டிகள் அல்லாவின் வேறல்ல என்பதற்கு இது நேர்சத்தமான இபாரத்தல்ல இல்லாவிட்டால் அவர்கள் இல்லல்லாஹு என்பது மிச்சப்பட்டு மற்றதெல்லாம் போய்விட்டதென்று சொன்னவாக்கியம் எப்படி நிசமாகும்.

இன்னும் லாவுக்குப்பின்னல் என்ன மிச்சப்பட்டதென்பதைப் பார் என்று அவர்கள் சொன்னவாக்கியத்தில் லா என்னும் பதத்தைக் கருதவில்லை. அதன்பொருளையே கருதினர்கள். அதாவது இலாஹுகளும் மற்ற சிருட்டிகளும் அல்லாவின்வேறல்ல வென்றனபிறகு என்னமிச்சப்பட்டது பார் என்பதேயாம் லாஎன்னும் பதமே அவர்கள் கருத்தாயிருந்தால்அதைச்சார்ந்து நிற்கிற எழுவாய்ப்பெயரான இலாஹு மிச்சப்பட்டதென்ருகும் இல்லல்லாஹு அல்ல. இனி லாஇலாஹ இல்லல்லாஹு என்ற கலிமாவில் இலாஹுவுக்கு கைருல்லாஹி என்பதை தொக்கிய பயனில்லையாக்குவது கொண்டேயன்றி மவுஜூது போன்றசொற்களில் ஒன்றை பயனில்லையாக்குவது பொதுவாக எல்லாவற்றையும் அல்லாவின் வேறல்ல என்பதற்கு இசைந்து வராதென்பது வெளிப்படை. மவுலானுரும் குத்திஸஸிர்ருஹு அவர்களின் வாக்கியமானது நாம் லாஇலாஹ கைருல்லாஹி இல்லல்லாஹு என்றுசொன்ன சொல்லுக்கே இசைந்துவருகிறது. ஆகவே குருஆனுடைய முஹ்கமான லாஇலாஹ இல்லல்லாஹுவின் இபாரத்தாலும் தலாலத்தாலும் லா என்னும் எதிர்மறைச்சொல்லாகிய வாளைக்கொண்டு அல்லாவின் வேறுஎன்பது எப்போது வெட்டியொழிக்கப்பட்டதோ அப்போது இல்லல்லாஹு தவிர ஒன்றும் மிச்சப்படவில்லை. ஆகவே இல்லல்லாஹு மிச்சப்பட்டு மற்றதெல்லாம்போய்விட்டதென்று அவர்கள் சொன்னது மெய்யாயிற்று

இன்னும் (முஹம்மது சல் அம்) "எல்லா இலாஹுகளையும் ஒரேஇலாஹு என்ருஆக்கிவிட்டார்? ஆ! இது வெகுவிந்தையான பேச்சாயிருக்கிறது" என்று முஷ்ரிகுகள் சொன்னதை அல்

லாஹூதஆலா எடுத்துக்கூறிய இந்தவாக்கியமும் நாம் லாஇலா ஹ இல்லல்லாஹூவில்கூறும் புணர்ப்புக்குப்பொருந்துகின்றது. அந்த முஷ்ரிகுகள் பாஷைக்காரராயிருந்தார்கள் அவர்கள் லாஇலாஹ இல்லல்லாஹூவில் கருதப்பட்டபொருள்இதுவென்பதை யும் இலாஹூ அல்லாஹ்தான்என்று அந்தக்கவிமா குறிப்பிடுவதையும் அறிந்தார்கள். அந்தக்குறிப்பு அல்லாவுக்கும் இலாஹூகளுக்கும் நடுவே வேற்றுமையையொழித்து தவுஹீதின் நயத்தைத்தருகிறது. ஆகவே முஹம்மது எல்லா இலாஹூகளையும் ஒரே இலாஹூ என்றாக்கிவிட்டார்? அதாவது எல்லாஇலாஹூகளையும் ஒரே இலாஹூதான் என்று அவர் எண்ணுகிறார்? இது வெகுவிந்தையான பேச்சாயிருக்கிறதென்று அவர்கள் சொன்னார்கள். இதன் கருத்து (அந்தமுஷ்ரிகுகள் இலாஹூகளைகைருல்லாஹி (அல்லாவின்வேறு) என்று எண்ணியிருந்தார்களென்பதும் அவைகள் அல்லாஹ்வின் வேறல்ல அல்லாஹ்தான் என்று லாஇலாஹ இல்லல்லாஹூவிறல் வெளியாகுவது அவர்களுக்கு ஆச்சரியத்தை விளைத்தது என்பதுமாம்.)

இன்னும் இந்த ஆயத்தின் வியாக்கியானத்தில் முஹம்மது (சல்அம்) சொல்வது போல் இலாஹூ ஒன்றாகவேயிருந்தால் எங்கள்ஹாஜத்துகளை நிறைவேற்ற அந்த ஒரு இலாஹூ எங்களுக்குத்தாராளமாகுமா? போதுமா? ஆதலால் அவர் சொல்வது வெகுவிந்தையான பேச்சாயிருக்கிறதென்று முஷ்ரிகுகள் சொன்னதாக முபஸ்ஸிருகள்வியாக்கியானிப்பது அவர்களின் வஹ்மாயிருக்கிறது ஏனெனில்இந்தவியாக்கியானத்துக்குநேர்வாக்கியம் எப்படி யிருக்க வேண்டுமென்றால், அவர் தம்முடைய இலாஹூவை போதுமாக்கிக் கொண்டாரோ அல்லது இலாஹூகளை எல்லாம் விட்டு ஒரே இலாஹூவைஎடுத்துக்கொண்டாரோ இதுவெகுவிந்தையான பேச்சாயிருக்கிறது என்று இப்படிவந்திருக்கவேண்டும். எல்லா இலாஹூகளையும் ஒரே இலாஹூ என்றா ஆக்கி விட்டார் என்பது முதல் முடிவு வரையிலுள்ள அந்த ஆயத்து வந்திராது.

ஆகவே (காஸியுல் பய்லாவி என்னும்) முபஸ்ஸிரானவர் இந்த ஆயத்தின் தப்ஸீரில் "எல்லா இலாஹூகளுக்குமிருந்த உலூஹியத்தென்னும் நாயகத்தன்மையை ஒரே இலாஹூக்கா

ஆக்கிவிட்டார்''? என்று இப்படி வியாக்யானம் செய்திருப்பது பாத்திலாய் விட்டது. இந்த வியாகயானததின் மொத்தக்கருத்தென்ன வென்றால்; எல்லா இலாஹுகளுக்கும் பொதுவாயிருந்த நாயகத்தன்மையை அவர் ஒரே இலாஹுவுக்குச் சொந்தயென்று எண்ணினர்? இது வெருவிந்தையான பேச்சாயிருக்கிறது என்பதுதான்.

இன்னும் நம்முடைய நபிகள் நாயகம் சல்லல்லாஹு அலைஹிவசல்லமவர்கள் ஆணையிட்டு உறுதிபடுத்திய வாக்கியம் அதாவது "முஹம்மதுடைய நப்ஸாகிய ஆத்துமா யார் வசமிருக்கிறதோ அந்த ஆண்டவன்மேல் ஆணையாக நீங்கள் நீர் மொள்ளும் பாத்திரத்தை ஒருகயிற்றினல் பூமியில் இரக்குவீர்களாகில், திடனுக அது அல்லாவின்மேல் விழும்'' என்ற வாக்கியமும் பின்பு அதற்கு அத்தாக்ஷியாக "அவனே முன்னவன், அவனே பின்னவன், அவனே வெளிப்பட்டிருப்பவன், அவனே உள்ளீடாயிருப்பவன், அவன் வஸ்துவடங்கலையும் நன்றாய் அறிகிறவன்'' என்றெடுத்தோதினதும் தவுஹீதின் பொருளுக்குப் பொருத்தமாயிருக்கிறது.

இன்னும் வந்நஜ்மி என்ற சூரத்தில் (உங்கள்சாஹிபுவழிகெடவுமில்லை வழிதப்பவு மில்லைஎன்று) அல்லாஹுதஆலா அருளிய திருவாக்கியமானது நம்முடைய நபிகள் நாயகம் சல்லல்லாஹு அலைஹிவசல்லமவர்களின் விஷயமாக முஷ்ரிகுகள்; அவர்தமது கவுமுகளின் மார்க்கத்தை விட்டுவிட்டதினல் அவர் வழிகெட்டார் வழிதப்பினர் என்று சொன்னதற்கு எதிர்மறுப்பாக இரங்கியிருக்கிறதென்று முபஸ்ஸிருகள் வியாக்யானித்திருப்பதும் அவர்களின் வஹ்மேயாம். ஏனெனில் நாயகமவர்கள் தங்கள் கவுமுகளின் மார்க்கத்தைவிட்டுவிட்டதற்காக முஷ்ரிகுகள் அப்படிச்சொல்லியிருந்தால் நாயகமவர்கள் நபியாகிஎழும்புவதற்கு முந்தியே அந்தச் சொல்லை அவர்களால் செவியுற்றிருப்பார்கள். நாயகமவர்கள் நபிபட்டத்திற்குமுன் நாற்பதுவருஷகாலம் அவர்களுடன் நிலைத்திருந்தார்கள் அப்போதெல்லாம் அவர்களால் யாதொரு தடித்த சொல்லை அவர்கள் கேட்டதில்லை. மேலும் தங்களைப்பற்றி அமீனுன் சாதிகுன் என்ற

வார்த்தையை அவர்கள் வழங்கிவரக் கேட்டார்கள். இதனுல் அந்த வியாக்கியானம் தப்பெனப்து நன்கு விளங்கும்.

இதுவுமன்றி அந்த வாக்கியத்திற்குப்பின் வாக்கியமாக (அவர்தம் இச்சையாகச்சொல்வதில்லை என்கினும் அவர் சொல்வது அவருக்கு அறிவிக்கப்பட்டவஹியேதவிர வேறல்லவென்று) வந்திருப்பது இந்தவஹ்மை வெட்டுகிறதினுலும் அந்த வியாக்யானம் தப்பென்பதுபுலப்படும் ஏனெனில் உங்கள்சாஹிபு வழிகெடவுமில்லை வழிதப்பவுமில்லை என்ற ஆயத்து இரங்கினதற்கு அந்த வஹ்மே அதாவது கவுமுகளின் மார்க்கத்தை அவர்கள்விட்டுவிட்டதே காரணமாயிருந்தால் பின் வாக்கியத்தில் அவர்தம் இச்சையாகச் சொல்வதில்லை என்கினும் அவர் சொல்வது அவருக்கு அறிவிக்கப்பட்டவஹியேதவிர வேறல்லவென்று வந்திருப்பதற்குபதிலாக "அவர்தம் இச்சையாக கவுமுகளின் மார்க்கத்தை விடவில்லை தமக்கு அறிவிக்கப்பட்ட வஹ்யினுலேயே விட்டுவிட்டார்" என்றுவந்திருக்க வேண்டும் அப்படி வந்திருந்தால் மறுக்கப்பட்ட விஷயத்துக்கு மறுப்பு நேர் பொருத்தமாயிருக்கும்

(இன்னும் வந்நஜ்மி என்னும் சூரத்தில் "உங்கள் சாஹிபு வழிகெடவுமில்லை வழிதப்பவுமில்லை" என்கிறவாக்கியம் முஷ்ரிகுகளின் வாக்கியத்திற்கு எதிர் மறுப்பாக இறங்கினதென்றும் அதன் பின்வாக்கியமாகிய "அவர்தம்இச்சையாகச்சொல்வதில்லை அவர் சொல்வது அவருக்கு அறிவிக்கப்பட்டவஹியே தவிர வேறல்ல" என்கிறவாக்கியம் குர்ஆனின் இஸ்மத்துக்காக அதாவது குர்ஆனில் மானிடவாக்கியம் கலக்காதபடி அதுகாக்கப்பட்டதென்பதை தரிபடுத்துவதற்காக வந்ததென்றும் சிலதப்ஸீருகளில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதுவும் பிசகென்பதற்கு வேண்டிய நியாயங்களைச்சொல்லி மவுலானு அவர்கள் மறுத்திருப்பதுமன்றி அல்கலிமத்துத்தையிபாவாகிய லாஇலாஹஇல்லல்லாஹுவின் இஸ்மத்தைத் தரிபடுத்துவதற்காகவே அந்த ஆயத்து இரங்கினதென்றும் குர்ஆனுடைய இஸ்மத்து முஃஜிஸாவினுல் தரிபட்டதென்றும் ஸ்தாபித்திருக்கிருர்கள். அதன் விபரத்தை மூலப்பிரதியான கலிமத்துல் ஹக்கில் கண்டுதெளிக.)

அறிந்துகொள் திடனுக லாஇலாஹ இல்லல்லாஹு என்னும் கலிமாவானது இஷ்ராக்கை நீக்குவதென்று எல்லாஉம்மத்துகளிடத்திலும் தரிபட்டிருக்கிறது ஆதலால் நீபொறுமையாக நோட்டமிட்டுப்பார். லாஇலாஹ இல்லல்லாஹு என்று நாம் சொல்லும் சொல்லானது ஆரம்பத்தாலும் இபாரத்தாலும் எந்த வஸ்துவை இல்லைஎன்று நீக்குகிறது? எந்த வஸ்துவை உண்டென்று தரிபடுத்துகிறது? திடனுக அது ஆரம்பத்தாலும் இபாரத்தாலும் அல்லாவுக்கும் விககிரகங்களுக்கும் நடுவே தோற்றும் வேற்றுமையை இல்லையென்றொழித்து அந்த இரண்டும் ஒன்றுயிருக்கிறதென்றஒற்றுமையைத்தரிபடுத்துகிறது ஆகவே யாராவதொருவன் அந்த இலாஹுகளுக்கும் அல்லாவுக்கும் நடுவேவேற்றுமையை நிர்ணயங் கொள்ளுவானுகில் திடனுக அவன்தனக்குத் தெரியாதபடி லாஇலாஹ இல்லல்லாஹு என்னும் முஃகமை இன்காரு செய்தவனுவான் அதைவிட்டு நாம் அல்லாவினிடம் காவல்தேடுகிறேம். அந்தக்கலிமாவோ இஸ்லாமின் எடுப்புகளாகச் சொல்லப்பட்டஐந்து முஃகமான மூலங்களில் நின்றும் முந்தின மூலமாயிருக்கிறது இன்னும் வேற்றுமையை நிர்ணயங் கொண்ட அவன் அக்கலிமாவுக்கு மாற்றமான ஒருகெட்ட கலிமாவைக் கொண்டு ஈமான் கொண்டவனுவான் அதாவது லா இலாஹ இல்லா கைருல்லாஹி (அல்லாவின் வேருகவேயன்றி யாதொரு இலாஹும் இல்லை) என்பதாம்.

இன்னும் நீஅறிந்திருப்பதாவது லாஇலாஹஇல்லல்லாஹு என்பது இபாரத்தாலும்தலாலத்தாலும்பொதுவாக அல்லாவையன்றி உண்டாயிருப்பது ஒன்றுயேயில்லைஎன்ற பொருளில்திரும்புகின்றது லாஇலாஹ இல்லா கைருல்லாஹி என்பது இபாரத்தாலும் தலாலத்தாலும் பொதுவாக அல்லாவின் வேருகவேயன்றி உண்டாயிருப்பது ஒன்றுமேயில்லை என்கிறபொருளில் திரும்புகிறது.

இன்னுமறிந்துகொள்:—லாஇலாஹ இல்லல்லாஹுவின் இபாரத்தாலும் தலாலத்தாலும் ஆம் உண்டு என்னும் விதிக்குள் அடங்கிய அதன் பொருளாகிறது, பொதுவாக உண்டாயிருப்பவை எல்லாம் அல்லாஹ்தானு யிருக்கிறது என்பதாம் இதில்

* அப்ராதி என்னும் ஒவ்வொரு வியட்டியும் ‡ மஜ்மூஇ என்னும் ஒவ்வொரு சமட்டியும் அடங்கிவிட்டன ஆகவே நல்லதாய் அல்லது கெட்டதாயிருக்கிற ஒவ்வொருவஸ்துவின் மீதும் அல்லாஹு என்னும் நாமத்தை நடத்துவதுகூடும். இல்லாவிட்டால் எதை விட்டுத் தப்பித்துக்கொள்ள வேண்டுமோ அதில் விழுவது வந்துபூணும். அது யாதெனில்; ஹக்குவேறு கல்குவேறு என்கிற எண்ணமேயாம்.

ஆனால் அல்லாஹு என்ற நாமத்தை கெட்ட பொருளின் பேரில் நடத்துவதற்கும் கெட்டபொருளின் பெயரை அல்லாஹ் வின்பேரில் நடத்துவதற்கும் நடுவே பெரிய வித்தியாசமிருக்கிறது ஏனெனில் முந்தியது "அல்லாஹு தஆலா எல்லாவஸ்தையும் சூழ்ந்திருக்கிறான்" என்ற அவனது திருவாக்கியத்தை நோக்குகிறது. இன்னும் லாஇலாஹ இல்லல்லாஹு என்னும்கலிமாவானது அப்படிநடத்துவது ஆகுமென்று வெள்ளிதாக விளக்குகின்றது. பிந்தியது அதாவதுகெட்டபொருளின் நாமத்தை அல்லாவின்மேல் நடத்துவது அப்பொருளால் அல்லாஹு தஆலா சூழப்பட்டிருக்கிறான் என்ற வஹ்மை உண்டாக்குவதினால் அது ஆகுமென்று ஷரகுஷரீபு அனுமதியளிக்காது. அன்றியும் அதில் அதபுகேடு மிருக்கிறது. முந்தியது அப்படியல்ல ஏனெனில் முந்தியது வேறு என்ற எண்ணமாகிய இஷ்ராக்கை நீக்குவதாயிருப்பதால் அது நல்லொழுக்க மென்பதை விட்டொழியாது. இன்னும லாஇலாஹ இல்லல்லாஹு என்ற கலிமா விதிக்கும் விதியினாலும் இன்னும் நீங்கள் எப்பக்கம் திரும்பினாலும் அங்கு அல்லாவுடைய தாத்து இருக்கிறதென்று அவன் அருளிய திருவாக்கியத்தினாலும் அது ஆகுமென்பதை நீ அறிந்தேயிருக்கிறாய்.

மேலே சொல்லிவந்தவிவரங்களின் முடிவினால்வலில்லாஹி யஸ்ஜுது மன்பிஸ்ஸமாவாத்தி வமன்பில்அர்லி (அல்லாவுக்கே வானங்களிலிருப்பவரும் பூமியிலிருப்பவரும் சாஷ்டாங்கமாகப் பணிந்து வணங்குகிறார்கள்) என்று அவன் அருளிய திருவாக்கியத்தின் உண்மை வெளியாயிற்று. இந்த வாக்கியத்தில் வணங்

* அப்ராதி அல்லது வியட்டி யென்பது ஏக கூட்டத்தில் ஒருதனி அங்கமாம் உதாரணம்:-வனத்தின் ஓர் விருக்ஷம் ‡ மஜ்மூஇஅல்லது சமட்டி என்பது பலவின்கூட்டமாம். உதாரணம்:-வனம், தோப்பு.

கப்படுகிற அல்லாவை முற்படுத்தி லில்லாஹியஸ்ஜூது என்று சொல்லியிருப்பதானது வணங்குவது அல்லாவுக்கேயன்றி அவனல்லாத மற்றொன்றுக்கல்ல வென்கிறநயத்தைத்தருகிறது. விக்கிரகங்கள் அல்லாவின்வேறாயிருந்தால் "பூமியிலிருப்பவரும் அல்லாவுக்கே வணங்குகிறார்க" ளென்று அவன் சொன்ன சொல் பொய் யென்றாகும்.

இன்னும் இதன்மேல் அன்னல் குவ்வத்தலில்லாஹி ஜமீஆ (திடனாக சர்வசக்தியும் அல்லாவுக்கே உரியது) வலில்லாஹில் மக்ருஜமீஆ (அல்லாவுக்கே சர்வதந்திரமும் உரியது) என்றவாக்கியங்களையும் ஊகித்துப்பார். சில சக்தியும் தந்திரமும் சிருட்டிகளிலும் காணப்படுகின்றன.

இன்னும் இதன்மேல் (திடனாக அல்லாஹ் உங்களோடிருக்கிறான்,) இன்னும் (திடனாக அல்லாஹ் நம்மோடிருக்கிறான்) இன்னும் (நாம் இன்சானிடத்தில் அவனதுபிராண நரம்பினும் அதிகமாக நெருங்கி யிருக்கிறோம்) என்ற திருவாக்கியங்களையும் ஓதிட்டு ஊகித்துப்பார். உடனிருப்ப் தென்பதும் பிராண நரம்பினும் அதிகமாக நெருங்கியிருப்பதென்பதும் இன்சான் அவனாகவேயிருப்பதிலன்றி வேறு எவ்விதத்திலும் இசைந்துவராது. (எள்ளுடன் எண்ணெய், மலருடன் மணம், பாலுடன் நெய் என்பதுபோன்ற எவ்வகை உபமானத்தாலும் அதை ஊகித்தல் தோஷமாய் முடியும்.)

இன்னும் இதனால் (திடனாக அல்லாஹுதஆலா மூவரில் மூன்றானயிருக்கிறான் என்று சொன்னவர்கள் மெய்யாகக் காபிரானார்கள் என்பதாக) நஸாராக்களைக் குறித்து அல்லாஹுதஆலா அருளிய திருவாக்கியத்துக்கும், இன்னும் (மூவர்கூடி இரகசிப்பதில் அல்லா அவர்களில் நாலானயிருந்தே யன்றி, இன்னும் ஐவர் கூடி இரகசிப்பத்தில் அவன் அவர்களில் ஆறானயிருந்ததேயன்றி இன்னும் மூவரினும்குறைந்தும் ஐவரினும் அதிகப்பட்டும் இரகசிப்பதில் அவன் அவர்களுடன் இருந்தேயன்றி இரகசிக்கிற இரகசியம் ஒன்றுமே இராது என்று) அவனருளிய திருவாக்கியத்துக்கும் இடையிலுள்ள வித்தியாசமும் வெளியாயிற்று.

முந்தினது அதாவது:-மூவரில் அல்லா மூன்ருனயிருக்கிருன் என்று நஸாராக்கள்சொன்னது வெள்ளிய குபுராயும் பிந்தினது அதாவது:-மூவருடன் நாலானய்ஐவருடன் ஆருனய்இப்படி எல்லாரோடும் அவன் இருக்கிருன் என்று கொள்வது தெள்ளிய ஈமானயுமிருக்கிறது. வித்தியாசத்தின்வெளிப்பாடு எப்படியென்ருல் முந்தினது பிரித்தலும் வேருக்கலுமாகிய பொருளையொட்டி நிற்கிறது. அதுவோ வெள்ளிடையான குபுராயிருக்கிறது பிந்தினது அவன் அவர்களோடிருந்தேயன்றி என்றுவந்திருக்கிற நெருங்கிய அத்தாக்ஷியினல் சேர்த்தலும் ஒன்ருக்கலுமான பொருளையொட்டிநிற்கிறது. சேர்த்தலும் ஒன்ருக்கலுமே தெள்ளிய ஈமானகும்.

இன்னும் நீங்கள் சூரையாடின பொருளின் ஐந்திலொருபாகம்திடனக அல்லாவுக்காம். இன்னும் அவனுடைய ரசூலுக்குமாம் இன்னும் ரசூலுடைய அவுலாதுகளுக்குமாம் இன்னும் தகப்பனை இழந்த அனதைக் குழந்தைகளுக்குமாம். இன்னும் ஏழைகளுக்குமாம்இன்னும்முசாபிர்களுக்குமாம். என்று அல்லாஹூ தஆலா அருளிய திருவாக்கியத்தின் உண்மையும்இதனல்வெளியாயிற்று. அந்த வாக்கியத்தில் அல்லாவுக்கு என்று சொன்னது பரக்கத்துக்காக மாத்திரம் என்று உலமாக்கள் தஃவீல் செய்வது சரியல்ல. எப்போது அல்லாவுக்கும், ரசூல்முதம் முசாபிர் ஈருகச்சொல்லப்பட்ட மற்றவருக்கும் நடுவில் வேற்றுமை இல்லையென்றெழிந்ததோ அப்போது அந்த ஐந்துபாகங்கள் முழுதுமேஅல்லாவுக்கேயன்றி அவனல்லாத அன்னியருக்கல்ல என்பதுநிசப்பட்டது ரசூலுக்கும் என்பது முதல் முசாபிருக்கும் என்பதுவரையில் உள்ளவாக்கியத்தை அந்தப்பாகம் அல்லாவுக்கே என்பதை விளக்குகிறதப்ஸீராயும், ரசூல்முதல் முசாபிர்வரையில்சொல்லப்பட்டவர்களைச்சிறப்பித்து மேன்மை படுத்துவதாயும் அமைத்தான். ஆனல் அப்படிப் பெருமைபடுத்தப்பட்டவர்களில் மாத்திரமே அல்லாஹூ தஆலாமட்டுண்டிருக்கிருன் என்பதற்காக அல்ல.

இன்னும் இதன்மேல் அடியிற்கண்ட ஆயத்துகளையும் ஒத்திட்டு ஊகித்தறி.

ஆயத்து:—எவனொருவன் ரசூலுக்கு வழிபட்டானோஅவன் திடனாக அல்லாவுக்கு வழிபட்டான்.

ஆயத்து:—நீர் மண்ணை எறிந்தபோது அதை நீர் எறியவில்லை என்கினும் அல்லா எறிந்தான்.

ஆயத்து:—அல்லாவுடைய கையானது அவர்களுடைய கைகளுக்கு மேலிருக்கிறது.

ஆயத்து:—அல்லாவையும் ரசூலையும் நோவச்செய்கிறவர்கள்.

ஆயத்து:—அவர்களை நீங்கள்கத்லுசெய்யவில்லை. என்கினும் அல்லா அவர்களை கத்லு செய்தான்

ஆயத்து:—அழகான கடனாக நீங்கள் அல்லாவுக்குக்கடன் கொடுப்பீர்களாகில்,

இந்த ஆயத்துகளில் ஊகித்தறிய வேண்டியதென்னவென்றால் லாஇலாஹ இல்லல்லாஹு வின் சுயமான அர்த்தம் வேற்றுமையை நீக்குவதென்றாகாவிட்டால்;அப்போது ரசூலுக்குவழிபடல் அல்லாவுக்கே வழிபடல் என்பதும் ரசூலின் மண்ணெறிதல் அல்லாவுடைய எறிதலே என்பதும் ரசூலுடைய கைஅல்லாவுடைய கையேஎன்பதும் எப்படிசரியாகும். இன்னும்ஜனங்களால் அல்லா நோயுறுவதென்பது எப்படி நேர்பட்டுவரும். இன்னும் உண்மையில் தங்கள் இச்சையாகக்கத்லுசெய்தவர்களின் விஷயத்தில் அவர்கள் கத்லு செய்யவில்லை அல்லாஹுதஆலா கத்லு செய்தான்என்பது எப்படி நேராகும். இன்னுமிதேபோல் அல்லாவுக்குக் கடன்கொடுத்த லென்பதற்கும் பொருள் சூஞ்யமாய்ப் போம் என்பதே.

சுவால்:-மேற்கண்ட ஆயத்துகளில் கூறியுள்ள செயல்களை அல்லாஹு தஆலா செய்தான் என்பது ஹகீகத்தாகிய அந்தரங்கத்தை விளக்குவதின்மேல் பொருத்தப்பட்டதாயிருக்கிறது. ஏனெனில் எல்லாச்செயல்களின் எதார்த்தமான வினைமுதல் அல்லாஹ்வாயிருப்பதினாலும் அவைகளை அடியான் செய்தானென்பது உபசாரவழக்காயிருப்பதினாலுமாம் என்பாயாகில் நான் சொல்லுகிறேன்,

ஜவாபு:—நீசொல்வது அகராதி அர்த்தத்தின் உண்மைக்கு விரோதமாயும் உசூலுடைய காயிதாக்களுக்கு முரணுயுமிருக்கிறது. ஏனெனில்செயல்களின் எதார்த்தமான வினைமுதல் அவைகளைத் தன் இச்சையாகச் செய்தவன்எவனே அவனே என்றும் இச்சையின்றிச் செய்தவன் உபசாரவழக்கால் மாத்திரம் வினைமுதலாயிருக்கிறுன் என்றும் எதார்த்தத்தில் அவன் வினைமுதல் அல்லவென்றும் உசூலுடைய காயிதாவில் தரிபடுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இந்த காயிதாவை அனுசரித்தே அனேகம் பிக்ஹு மஸ்அலாக்கள் பிரிந்திருக்கின்றன. உதாரணமாக:-கொலை, களவு முதலிய குற்றங்களில் ஒருவன் தன் இச்சையின்றி கூடியிருந்தாணுகில் பழிக்குப்பழிவாங்கல் கையைத்தறித்தல் முதலிய தெண்டனைகள் அவனை விட்டு விழுந்துபோம். இதுபகிஹுகளுக்குத் தெரியாததல்ல.

இன்னும் அல்லாவும் சர்வசிருஷ்டிகளும் ஒன்றே என்று நாம் சொன்ன சொல்லுக்கு அடியில் காணும் ஆயத்தின் பொருளும் பொருந்துகின்றது.

ஆயத்து:-மூசா (அ-ம்) அந்த நெருப்பினிடம் வந்தபோது அவ்வெளியின் வலப்பக்கத்திலிருந்து ஓர்மரத்தின் முபாரக்கான ஓர் இடத்தில் ஓ மூசாவே! திடனுக நான் றப்புல் ஆலமீனுகிய அல்லாவாயிருக்கிறேன் என்று கூப்பிடப்பட்டது என்பதே. கூப்பிட்டதும் அந்தச் சொல்லைச் சொன்னதும் அந்த மரமேயாம். ஆகவே இந்தச் சொல்லானது இபாரத்தால் அந்த மரம் அல்லாவுடன் ஒற்றுமை உடையதென்றும் தலாலத்தால் மற்ற சிருட்டிகள் அல்லாவுடன் ஒற்றுமை உடையன வென்றும் அதாவது மரமும் மற்ற சிருட்டிகளும் அல்லாதான்என்று அறிவிக்கின்றது. ஏனெனில் ஒருசிருட்டிக்கும் மற்றொரு சிருட்டிக்கும் நடுவில் வேறுபிரிக்கும் காரணம் இல்லாமையினுலென்க.

இந்தஆயத்துகளெல்லாம் இபாரத்தாலும் தலாலத்தாலும் அல்லாவையும் மற்றசிருட்டிகளையும் ஒன்றுசேர்த்து ஏகமாக்குவதின் பேரில் அறிவிக்கின்ற பிரமாணங்களாயிருக்கின்றன.

இரண்டாவது அத்தியாயம்.

இந்த அத்தியாயத்தில் அடியில் குறித்திருக்கும் ஐந்து ஆயத்துகளின் தப்ஸீரான வியாக்யானமும் அவைகளின் மதுலாகிய லாஇலாஹ இல்லல்லாஹு என்ற கலிமாவுடன் அவைகட்டுண்டிருக்கின்றன என்ற விபரமும் விஸ்தரித்து எழுதப்பட்டிருக்கின்றன.

ஆயத்து "(வானம் பூமிகளாகிய) அவ்விரண்டிலும் அல்லாவையன்றி அவனின்வேறான இலாஹுகளிருந்தால் அவ்விரண்டும் கேட்டையடைந்திருக்கும்,

ஆயத்து:- அந்த விக்கிரகங்கள் (அவனின் வேறான) இலாஹுகளாயிருந்தால் அவை நரகத்துக்குவரா.

ஆயத்து:- அவர்கள் சொல்வதுபோல் அவனுடன் (அவனின் வேறான) இலாஹுகளிருந்தால் அப்போது அந்த இலாஹுகள் அருஷையுடையவனாகிய அவன் பக்கம்போக ஒருவழியைத்தேடுவார்கள்.

ஆயத்து:- அவனுடன் (அவனின் வேறான) யாதொரு இலாஹும் இருந்ததில்லை அப்படியிருந்தால் ஒவ்வொரு இலாஹும் தாங்கள் சிருட்டித்தசிருட்டியைக்கொண்டுபோயிருப்பார்கள்.

ஆயத்து:- அவர்களிற் சிலரைச்சிலர் மிகைத்து மேற்கொண்டிருப்பார்கள்.

அறிந்துகொள் வாஜிபு என்னும் இன்றியமையாத சத்துப்பொருளாய்ச் சதோதயமாய் (எப்போதுமிருப்பதாய்) விளங்குவது ஒன்றேயன்றிப்பல வில்லை. அது பலவாயிருத்தல் கூடாதென்று நேரான புத்தியினிடத்தில் நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதனாலேயே எவரும் அதுபலவென்பதின் பக்கம்செல்லவில்லை. இல்லாவிட்டால் அதாவது அதுபலவாயிருப்பதாக எவரும்கொண்டிருந்தால் அந்தக்கொள்கை மிகக் கெட்டதாயிருப்பதுபற்றி குருஆன் ஹதீசுகளில் அதைக்குறித்துச்சொல்லப்பட்டிருக்கும். குபுரும் ஷிருக்குமாகிய கொள்கைகளில்நின்றும் குருஆன்ஹதீசுகளில் கூறப்படாமல் ஒன்றேனும் விடப்பட்டிருப்பதில்லை.

இனி நஸாராக்களும் அவர்களல்லாத சிலரும் மும்கினுகிய ஒரு சிருட்டியையும் அல்லாஹுதஆலாவைப்போல் வாஜிபாகக் கண்டு மருள்கின்றார்களல்லவா அந்த வாஜிபைமறுக்க வேறு நியாயம் வேண்டியதில்லை. வாஜிபுஎன்று அவர்களால் எண்ணப் படுகிற மற்றொருமும்கினுடைய வெளிப்பாடே அந்தமருக்ஷியை மாய்த்துவிடும்.

(இதன் விபரமாவது எந்தபுத்திமானும் வாஜிபு என்னும் சத்துப்பொருள் ஒன்றுக்குமேல் அதிகமாயிருக்கிறதென்று வா திக்கவில்லை. ஆனால் இலாஹு மூன்றாயிருக்கிறதென்று நஸாராக் களும் இன்னும் சிலரும் சொல்கிறார்கள். இதனால் வாஜிபு பல வாயிருக்கிறதென்கிற எண்ணமுண்டாகிறது. ஏனெனில் இலா ஹு பலவாயிருக்கிறதென்ற எண்ணமானது வாஜிபுக்கு அவசிய மான (உம்மஹாத்துஸ் ஸிபாத்தி) ஜீவியம் அறிவுநாட்டம் முதலிய ஸிபத்துகள் அந்த சிருட்டியில் சிறந்துவிளங்கினமை பற்றி அவர்கள் அதை இலாஹு என்று எண்ணியிருப்பார்கள் என்ற பொருளில் பிறழ்கிறது. ஆனால் அது அவ்வளவாக மறுக் கப்படவேண்டிய எண்ணமாயில்லை. ஏனெனில் வாஜிபு இன்னது மும்கினு இன்னது என்று அதன் இலக்ஷணங்களை விசாரித்துத் தெளிந்தபுத்தியானது எந்தமும்கினும் வாஜிபாகமுடியாதென்று ஆக்ஞாபிக்கின்றது. ஆகவே இலாஹு என்று பாவிக்கப்பட்ட மும்கினுகிய சிருட்டிக்கு வுஜூது அவசியமல்லவென்ற ஞாயமா த்திரமே அந்தசிருட்டியை வாஜிபல்லவென்று மறுக்கின்றது.)

இனி மஜூஸுகள் இரண்டு சிருட்டிகர்த்தாக்களில் ஒவ் வொருவரையும் வாஜிபாக எண்ணுகிறார்களல்லவா அவர்களு டைய அந்த எண்ணமே அந்த கர்த்தாக்கள் வாஜிபல்லவென்று மறுக்கின்றது. ஏனெனில் அவர்களின் கொள்கைப்படி. நன்மை யைச்சிருட்டிக்கும் கர்த்தா தீமையையும் தீமையைச்சிருட்டிக்கும் கர்த்தா நன்மையையும் சிருட்டிப்பதற்குச்சக்தியில்லாதவர்களா யிருக்கிறார்கள். இப்படிஒவ்வொருவரும்சக்தியிழந்தவர்களாயிரு ப்பதானது அவர்கள் வாஜிபாயிருப்பவரல்லரென்பதை ரூபிக் கின்றது. ஏனெனில் வாஜிபென்பது பூரணத்தன்மையுள்ளதாயி ருக்கவேண்டும். குறைவும் சக்திஇன்மையுமான குணம் மும்கினு

கிய சிருட்டியின் அடையாளங்களில் ஒன்றும். ஆகவே இந்த வாஜிபையும் மறுக்க வேறு நியாயம் சொல்லத்தேவையில்லை.

இனி ஹக்குக்கு கல்கு வேறான வாஜிபா? அல்லது ஹக்கும்கல்கும்ஏகமா? என்பதில் மதுஹபுகள் விகற்பித்தன. அநேகருடைய அபிப்பிராயமானது அவர்களின் வஹ்முஎன்னும் பேதபுத்திக்கிணங்கஹக்குக்கு கல்குவேறுதான்என்று ஸ்தாபித்தது. னும் சிலர் அதைமறுக்க வெழுந்துஹக்கும் கல்கும் ஏகமென்றதின்பக்கம் சென்றார்கள். அவர்கள் யாவரெனில் லாஇலாஹ இல்லல்லாஹு என்னும் கலிமாவான உபதேசவாக்கியத்தைக் கொண்டுவந்த நபிமார்கள் அலைஹி மிஸ்ஸலாத்து வஸ்ஸலாமவர்கள் அனைவருமேயாம். அந்தக்கலிமாவானது ஹக்கும் கல்கும் ஏகமென்ற பொருளை வெள்ளிதாக விளக்குகின்றது. இன்னும் நபியார்களை அடுத்து அவர்களைப்பின்பற்றின சித்தசுத்தி பெற்ற பூரண ஞானிகளும் ஹக்கும் கல்கும் ஏகமென்பவர் களாம். ஹக்கும் கல்கும் ஏகமென்று அவர்கள் செப்புவதன் மேல் அவர்களுக்கு ஆதாரமான சுருதிப்பிரமாணங்கள் யாவையெனில்:— "லவுகான பீஹிமா ஆலிஹத்துன் இல்லல்லாஹு லபஸதா" (வானம்பூமி களாகிய அவ்விரண்டிலும் அல்லாஹ்வின் வேறான இலாஹுகள் உண்டாயிருந்தால் அவ்விரண்டும கேட்டையடைந்திருக்கும்) என்று அல்லாஹுதஆலா அருளியதிருவாக்கியமும், (இன்னுமிந்த அத்தியாயத்தின் ஆரம்பத்தில் இதன் தொடர்பாக வரைந்துள்ள மற்ற நான்கு திருவாக்கியங்களும் அந்தப்பிரமாணங்களிற் சேர்ந்தவைகளாம்.)

தமிழ் முதர்ஜிமின் ஓர் அறிவிப்பு

(இந்த அத்தியாயத்தில் இதற்குப்பிறகு ஜனாப்மவுலானா அவர்கள் மேற்குறித்த ஆயத்திற்கும் முற்கூறிவந்த மற்ற நான்கு ஆயத்துகளுக்கும் தனித்தனி வியாக்கியான மெழுதப்புகுந்து அறபிபாஷைக்குரிய பஞ்சலக்ஷணங்களாகிய நஹ்வு, மன்திகு, மஆனி, பஸாஹத்து, பலாகத்து இவைகளின் ஞாயபலத்தால் விரிவாகத்தர்க்கம் புரிந்து அந்த ஆயத்துகளில் கூறியுள்ள இலாஹுகளும் மற்ற சிருட்டிகளும் அல்லாவின் வேறான தனிமுதல்களாயிருப்பனவல்லவென்றும் அவை அல்லாஹ் தானயிருக்கின்றன வென்றும் ஸ்தாபித்திருக்கிறார்கள்.

அன்றியும் பெரிய பெரிய முபஸ்ஸிருகளாயும் முஹத்திசுகளாயும் முத்தகல்லிமுகளாயும் முத்தபக்கிஹுகளாயு மிருந்த பாரவான்களாகிய உலமாக்கள் இந்த உண்மைக்கு விரோதமாக வரைந்துள்ள சிலவாக்கியங்களை யெடுத்துக்காட்டி அவை அசத்திய வாக்கியங்களெனத் தக்கஞாயங்களால் தகர்த்திருக்கிறார்கள்.

இதுவுந்தவிர அல்லாவையன்றி ஒன்றுமேயில்லை, அல்லது உண்டாயிருப்பது ஒன்றுமே அல்லாஹ்வின் வேறல்ல என்னும் பொருளுக்குப்பொருத்தமான அறபிவாக்கியம் அடியிற்காட்டியுள்ள:—

லாஷைஅ கைருல்லாஹி
அல்லது
லாமவுஜூத கைருல்லாஹி
அல்லது
லாஷைஅ இல்லல்லாஹு
அல்லது
லாமவுஜூத இல்லல்லாஹு
அல்லது
லாஆபித இல்லல்லாஹு

என்கிற இந்தவாக்கியங்களிருக்க இவைகளில் ஒன்றை உபதேசவாக்கியமாக எடுத்தோக்கூறாமல் "லாஇலாஹ இல்லல்லாஹு" என்ற வாக்கியத்தையே அதற்குக்குறிப்பாக்குவானேன்? என்னும் வினாநிகழ்வதற்கு விரிவாக விடையும் தந்திருக்கிறார்கள்.

இன்னும் ஹதீசு குதுஸியில் அல்லாஹு தஆலா அருளிய குன்து கன்ஜன் மக்பிய்யன் (நான் அவ்வியக்தப்புதையலாயிருந்தேன்) என்பதுமுதல் அந்தஹதீசின்முடிவுவரையிலுமுள்ளவாக்கியங்களுக்கு விருத்தியுரையும், இன்னும் வுஜூதினது மர்த்தபாக்களாக ஆரிபீன்கள் வகுத்திருக்கும் அஹதிய்யத்து, வஹ்தத்து, வாஹிதிய்யத்து, ஆலமுல் அர்வாஹ, ஆலமுல்மிதால் ஆலமுல் அஜ்ஸாம், ஆலமுல் இன்ஸான் என்கிற எழுமர்த்தபாக்களுக்கு விரிவான வியாக்கியானமும் எழுதியிருக்கிறார்கள் இந்நூலுடன் அண்டித்திருக்கும் துஹ்பத்துல் முரஸ்ஸலாவிலும் அந்த மர்த்தபாக்களின்விபரம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

இன்னும் துவிதசித்தாந்திகளான சில உலமாக்கள் சூபியாக் களின் தவுஹீதான அத்வைதத்தை மறுத்தெழுதிய சிலகிதாபுக ளில் ஷைகுல் ஆரிபீன் பாயஜீதுல் புஸ்தாமி குத்திஸஸிர்ருஹூ முதலான மஹான்கள் கூறியுள்ள சுபுஹானீ மாஅஃலமஷானீ (எனக்கேஸ்தோத்திரம்! ஆ என்காரியம் என்ன மகிமையுள்ளதா யிருக்கிறது!!) என்பது போன்ற வாக்கியங்களை அந்த மஹான் கள்போதம் மாறிப்பரவசமேலிட்டநிலைமையில் சொன்னவைகள் என்று தள்ளவேண்டுமென்றும் அவைகளை எதார்த்தமெனக் கொள்ளக்கூடாதென்றும் எழுதியிருப்பதை எடுத்துக்காட்டி அ தற்கு மறுப்பும்வரைந்திருக்கிறார்கள். இந்நூலின்இறுதியான அநு பந்தத்திலும் இதைக்குறித்துக் கொஞ்சம் வாதித்திருக்கிறார்கள்.

இன்னும் ஷைகுல்அக்பர் முஹ்யித்தீ னுப்னு அறபிகுத்திஸ ஸிர்ருஹூ அவர்கள் புத்தூஹாத்துல் மக்கிய்யாவில் சுபுஹான மன் அல்ஹரல் அஷ்யாஅ வஹூவ ஐனுஹா (சகலவஸ்துக்களும் அவன்தானே அவையாயிருக்க அவ்வஸ்துக்களை வெளிப்படுத்தி ன ஆண்டவன் துய்யவன் என்று துதித்தெழுதியிருப்பதின்மேல் தூஷணமாக ஷைகுஸம்ஞ்னிறகிமகுல்லா அவர்கள் வரைந்துள் ள சில கடினவாக்கியங்களுக்குக் கண்டனமும் காட்டியிருக் கிறார்கள்.

இன்னும் ஷைகுஅஹ்மது முஜத்தித அல்பஸானிறகிம குல்லா அவர்கள் சூபியாக்களான புகராக்களைப்பொதுவாகவும் ஷைகுல் அக்பர் முஹ்யித்தீனுபுனு அறபீ, ஷைகுல் அத்தாரிஷ் ஷூத்தாரிமுஹம்மதுகவுசுஸ் குவாலியாரிகுத்திஸ ஸிர்ருஹூ மா அவர்களைக்குறிப்பாகவும் தாக்கி; அவர்கள் ஷரீஅத்துக்கு விரோதம் செய்பவர்களெனக்கண்டு தூஷித்து எழுதியிருப்பதை யும் எடுத்துக்காட்டி அதற்குப்பரிகாரமும் பகர்ந்திருக்கிறார்கள்.

இன்னும் இவைபோன்ற அநேக அரியவிஷயங்கள் இந்த அத்தியாயத்தின் இடையிடையே எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. அறபி பாஷைக்குரிய பஞ்சலக்ஷணங்களின் ஞாயவாதத்தால் விரிவாக எழுதியுள்ள வாசகத்தைத் தமிழுக்கிசையத்திருப்புவ தென்றால் நேர்பட்டுவராது, ஒருவாறு திருப்பினும் அறபிய் யத்தான இல்மில் அநுபவமில்லாதவர்கள் அந்த வுரையைவாசிக்

கும்போது அவர்களுக்கு விஷயம் விளங்காமையால் மயக்க முண்டாவதுடன் ஊக்கமும் உற்சாகமும் குன்றி அதற்குப்பின்னுள்ள மற்ற விஷயங்களை வாசிக்க மனமில்லாமல் புத்தகத்தை வைத்து விடநேரிடும். அந்தவுரையோ இந்நூலில் இன்னும் 150-பக்கங்களைத்தனக்கு இடமாக எடுத்துக்கொள்ளும்படி அவ்வளவு விரிவாகவிரிந்து முடியும் ஆதலால் அந்த ஆயத்துகளின் வியாக்கியானங்களையும் மேலே கூறிவந்த விஷயங்களையும் விபரமாக அறிய விரும்புகிறவர்கள் இதன் மூலபிரதியாகிய கலிமத்துல்ஹக்கி என்னும்கிதாபை அத்வைதிகளாயிருக்கிற ஆலிம்களிடத்தில் காண்பித்து அவர்கள் மூலமாகத் தெரிந்து கொள்ளக்கூடுமென்று இந்த அத்தியாயத்தில் மேலே சொல்லிவந்ததுபோக. மற்றவை உரை செய்யப் படவில்லை. இனி மூன்ருவதுஅத்தியாயம் ஆரம்பிக்கப்படும்.)

மூன்ருவது அத்தியாம்.

——(*)——

துவித சித்தாந்திகளுக்கு வஹ்முஎன்னும் பேதபுத்தியால் சனித்தசந்தேக விபரீதங்களைச் சங்கரித்தல்

அறிந்துகொள்:-லா இலாஹ இல்லல்லாஹு என்றகலிமாவில் தஃவீல் என்னும் வலிந்துரை கோட்லால் இலாஹு என்பதை முஸ்தஹக்க லில்இபாதா என்ற பொருளில்அதாவது வணக்கத்துக்குப் பாத்திரமானவன் என்ற அர்த்தத்தில் மாற்ற உலமாக்களின்புத்தி சென்றதற்குக்காரணம் இன்னவென்பதை நாம் முதலில் கூறுவோம் அதற்குப்பலகாரணங்கள் உண்டு.

முதலாவது காரணம்:-லாஇலாஹ இல்லல்லாஹுவில் லா என்னும் எதிர்மறைச் சொல்லைச்சார்ந்து நிற்கிற இலாஹு என்னும் எழுவாய்ப்பெயர்க்கு மவுஜூதுன் என்னும் ஒருபெயரைத் தொக்கிய பயனிலையாக அமைத்து அதன்பிறகு இலாஹுவைமுஸ்தஹக்க லில்இபாதா என்று மாற்ருமல்போனல் அந்தக்கலிமாபொய்யென்ருகிறது. மவுஜூதுன் என்ற தொக்கியபயனிலை ஒன்றைஅமைக்காமல் போனல் நபிமார்கள் அலைஹிமிஸ்ஸலாமவர்கள் உபதேசவாக்கியமாகக் கொண்டுவந்த முதல் வாக்கியமே புத்திக்குப்பிரத்தியக்ஷவிரோத மென்ருகிறது.

இதன் விபரமாவது:-அல்கலிமத்துத்தையிபாவின் புணர்ப்பில் (அல்ல, இல்லை என்ற அர்த்தங்கொண்ட) லா என்னும் சொல்லைச்சார்ந்த இலாஹு என்னும் பெயர்க்கு (உண்டாயிருப்பது என்று அர்த்தங்கொண்ட) மவுஜூதுன் என்னும் ஒருபயனிலை தொக்கியிருப்பதாக அமைத்துக்கொண்டால் அப்போது அந்தக்கலிமாவுக்குப்பொருள்; "அல்லாஹுதஆலாவே தவிர வேறுயாதொரு இலாஹும் உண்டாயிருப்பதில்லை" என்று ஆகிறது. ஆகவே இப்படிச்சொல்லுகிறவாக்கியம் சுத்தப்பொய்யாய்ப் போகிறது. ஏனெனில் முஷ்ரிகுகள்வணங்கிவந்த லாத்து உஸ்ஸா போன்ற அநேகம் இலாஹுகள் அப்போதுபிரத்தியக்ஷத்தில் உண்டாயிருந்ததினாலென்க. பின்னர் மவுஜூதுன் என்னும் சொல்லைத்தொக்கியபயனிலையாக்குவதில் அந்த வாக்கியம் பொய்யாகிறதென்ற தோஷத்தை நிவர்த்திப்பதற்காக இலாஹு என்னும் எழுவாய்ப் பெயரை முஸ்தஹக்குல் இபாதா (வணக்கத்துக்குப்பாத்திரமானவன்) என்றபொருளில் மாற்றினார்கள். மவுஜூதுன் என்னும் பயனிலையை அமைக்காமல் (லாஇலாஹஇல்லல்லாஹு) என்று உள்ளபடியே விட்டுவிட்டால் அதன் அர்த்தம் "அல்லாவின் வேறான யாதொரு இலாஹும் இல்லை." (ஒவ்வொரு இலாஹும் அல்லாஹ்தான்.) என்றாகிறது. இந்த அர்த்தம் புத்திக்குப்பிரத்தியக்ஷவிரோதமாயிருக்கிறது. இதனாலேயே கலிமாவுக்குத்தஃவீல் என்னும் வலிந்துரைகோடலின்றி காரியம் பலியாது என்று அவர்கள் எண்ணினார்கள்.

இரண்டாவது காரணம் அல்கலிமத்துத்தையிபாவின் சார்புகளான தலீலுகளில் ஒன்றாகிய லௌகான ஹாவுலாயி ஆலிஹத்தன் மாவரதூஹா (அந்தவிக்கிரகங்கள் வணங்கப்படுகிற இலாஹுகளாயிருந்தால் அவைநரகத்துக்குவரா.) என்றதலீலில் ஆலிஹத்தன் என்பது கைரல்லாஹி என்ற விசேடக்குறிப்பின்றி பொதுப்படையாகவந்திருப்பதாம். இதுவும் அல்கலிமத்துத்தையிபாவில் இலாஹுவை முஸ்தஹக்கு என்றுமாற்றுவதற்குஒருகாரணமாம் ஏனெனில்அப்படிமாற்றாவிட்டால் மேற்கண்டதலீல் பொய்யென்பது வந்துபூணுகிறது. அதெப்படியெனில்.

மன்திகுடைய காயிதாப்படி ஒருவாக்கியத்தின் சம்பந்தியாய், அதைத்தொடர்ந்து வரும் பின்வாக்கியப்பொருள் இல்லையென்ருெழிவது முன்வாக்கியப் பொருளைமுரண்படமாற்றும் ஆகவே மேற்கூறியதலீலின் பின்வாக்கியப் பொருள் இல்லையென்ருெழிவதால் அதாவது விக்கிரகங்கள் நரகத்துக்கு வாரா வென்பதில்லை அவைநரகத்துக்கு வந்தேதீரு மென்ருவதால் முன்வாச்கியப் பொருள் முரணுகமாறுகின்றது. அதாவது விக்கிரகங்கள் வணங்கப்படுகிற இலாஹுகள் அல்ல வென்ருகிறது. அப்படியானல் அல்லாஹுதஆலாவுடைய மற்ருெருவாக்கியத்திற்கு இது முரண்படுகிறது. அதென்னவெனில் "முஷ்ரிகுகள் அல்லாஹ்வைவிட்டு அவர்களுக்கு நஷ்டத்தையும் கொடாத இன்னும் இலாபத்தையும் தராதவைகளை வணங்குகிருர்களென்பதாம" இன்னுமிதேபோல் எந்தெந்ததலீலுகளால் இலாஹுகள் வணங்கப்படுகிற தெய்வங்கள்தாம் என்று ஏற்படுகிறதோ அந்த தலீலுகளையும் இதன்மேல் ஊகித்துக்கொள்.

அல்கலிமத்துத்தையிபாவில் இலாஹுவை முஸ்தஹக்குல் இபாதாஎன்று மாற்ருமலிருப்பதே தலீலுகள் பொய்யாவதற்குக்காரணம் என்று அந்தஉலமாக்கள் எண்ணினர்கள். ஏனெனில் தலீலுஎன்னும் பிரமாணமும் மதுலூலுஎன்னும் பிரமேயமும் ஒன்ருேடொன்று பொருந்தி ஒற்றிருக்கவேண்டியது அவசியமாதலினலென்க. லௌகானஹாஉலாயி ஆலிஹத்தன் என்றதலீலில் இலாஹுஎன்பது கைரல்லாஹி என்ற விசேடணத்தால் குறிக்கப்படாமல் பொதுப்பெயராய்வந்திருக்கிறது. ஆகவே அதன் மதுலூதாகிய லாஇலாஹ இல்லல்லாஹுவிலும், இலாஹுவை அந்த தலீலுக்குப் பொருந்தியிருக்கும்படி பொதுப்பெயராக எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் அப்படி அதைபொதுப்பெயராக்குவது தலீலுகள் பொய்யென்ற தோஷமுண்டாகக் காரணமாகின்றது. ஆதலால் அவர்கள் கொள்கைப்படி அல்கலிமத்துத்தையிபாவில் இலாஹுவை முஸ்தஹக்குல் இபாதா என்றுமாற்றுவது விதியாயிற்று. இந்தமாற்றலால் உண்டானபயன் என்னவென்ருல், தலீலுகளாகிய ஆயத்துகளிலும் அவைகளின்மதுலூலாகிய லாஇலாஹ இல்லல்லாஹு விலும் வருகிற இலாஹு என்ற சொல்லுக்குப்பொருள்; வணங்கப்படுகிற யாதொரு இலா

ஹூம் இல்லையென்ருகாமல் "வணக்கத்துக்குப் பாத்திரமான யாதொரு இலாஹூம் இல்லை" யென்று முடிவதால் தலீல் பொய்யாமென்ற தோஷம் நிவாரணமாய் விடுமென்பதே.

மூன்ருவது காரணம்:- லௌகானபீஹிமா ஆலிஹத்துன் இல்லல்லாஹூ லபஸத்தா (வானமும் பூமியுமாகிய) "அவ்விரண்டிலும் அல்லாஹ்வின் வேருன இலாஹூகள் உண்டாயிருந்தால் அவ்விரண்டும் கேட்டையடைந்திருக்கும்" என்று அல்லாஹூத ஆலா அருளின திருவாக்கியமாம். இதுவும் இலாஹூவை முஸ்தஹக்க லில்இபாதத்தி என்றுமாற்றிக்கொள்ளும்படி ஆக்ஞாபிக்கின்றது. ஏனெனில் ஒருவரை யொருவர் தடுத்தலென்னும் தடையினலன்றி மற்றப்படி அவைகேட்டையடைவது ரூபகரப் படாது. சிருட்டிப்பொருள்களாகிய இலாஹூகள் அல்லாஹூத ஆலாவைத்தடுக்குமென்பது பொருந்தாது. ஆதலால் இந்த ஆயத்தில்இலாஹூஎன்பதற்கு முஸ்தஹக்குன் லில்இபாதத்தின்ற பொருளைக் கருதியிராவிட்டால் ஆயத்துபொய்யென்ருகும். அதாவது அவ்விரண்டிலும் வணக்கத்துக்குப்பாத்திரமான இலாஹூகள் உண்டாயிருந்தால் என்றுபொருள் கொள்ளாமல் வணங்கப்படுகிற இலாஹூகளிருந்தால் என்றுபொருள் கொண்டால் அவ்வகையான இலாஹூகள் அவ்விரண்டிலும் அறவே இல்லை யென்று அர்த்தமாகின்றது. இது பிரத்தியக்ஷவிரோதமாதலால் ஆயத்துபொய்யாமென்ற தோஷமணுகாதபடி வலிந்துரை கொள்ள வேண்டியதாயிற்று.

நாலாவது காரணம்.—லௌகான மஅஹூஆலிஹத்துன் கமாயகூலூன இதன் லப்தகவ் இலாதில் அர்ஷி சபீலா (அவர்கள்சொல்வதுபோல் அல்லாஹூதஆலாவுடன் வேறுஇலாஹூகள் இருக்குமாயின் அப்போது அவை அருளையுடைய அந்த ஆண்டவனிடம் போவதற்கு ஒருவழியைத்தேடுவார்கள்.) என்று அருளினதிருவாக்கியமாம். ஏனெனில் அருளையுடைய ஆண்டவனிடம்போக வழிதேடல் உணர்வியலுள்ள ஜீவவர்க்கத்தினலேயே சாத்தியப்படாமலிருக்கும்போது அநேகமாகக்கல்லும் செம்பும்போன்ற தாதுவர்க்கங்களாகிய இலாஹூகள் அங்ஙனம் வழிதேடுமென்பது எங்ஙனம் பொருந்தும். ஆகவே இந்த தலீ

லும்பொய்யென்ருகிறது இந்த தோஷம் அணுகாவண்ணம்இதில் வணக்கத்துக்குப்பாத்திரமான இலாஹுகள் இருந்தால் என்று வலிந்துரைகொள்ள வேண்டுவதவசியமாயிற்று.

ஐந்தாவது காரணம்:—"மாகானமஅஹுமின் இலாஹின் இதன் லதஹப குல்லுஇலாஹின் பிமா கலக" (அவனுடன் யாதொரு இலாஹும் இருந்ததில்லை அப்படியிருந்தால் ஒவ்வொரு இலாஹும் தாங்கள்சிருட்டித்த சிருட்டியைக்கொண்டு போயிருப்பார்கள்.) என்று அல்லாஹுத ஆலா அருளினதிருவாக்கியமாம். ஏனெனில்ஒவ்வொரு இலாஹும்தன்சிருட்டியைக்கொண்டு போதலென்பது அதன்சிருட்டித்தொழிலின் உபதொழிலாயிருக்கிறது. அதாவது சிருட்டித்தல் ஒரு தொழிலும் அதைக்கொண்டு போதல் மற்ருெரு தொழிலுமாம். உணர்வியலுள்ள உயிரினங்களாலேயே சிருட்டித்தொழில் வெளியாகாமலிருக்கும்போது மேற்கொண்டு அந்த இலாஹுகளில் அநேகம் கல்லுஞ்செம்புமான தாதுப்பொருள்களாயிருப்பவை சிருட்டித்தொழில் புரிந்தனவென்ருல் இதெங்கன மேற்கப்படும்? ஆகவே இந்ததலீலும் பொய்யென்ருகிறது.

மொத்தத்தில் இலாஹுஎன்கிற சொல்லில் வணக்கத்திற்குப்பாத்திரமான இலாஹுஎன்று பொருள் அமைக்காவிட்டால் மேற்சொன்ன நான்கு தலீலுகளிலும் அவற்றின் மதுலூலாகிய அல்கலிமத்துத்தைய்யிபாவிலும் அல்லாஹுத ஆலாவுடைய வேதவாக்கியம் பொய்யென்பது வந்தபூணுமாம்.

இனிமேலே கூறிவந்த ஐந்து விஷயங்களுக்கும் விடையளிக்கப்புகுந்த ஜனுப்மவுலூனு அவர்கள்பிந்தியநான்குவிஷயங்களின் விடைகளை முதலில் நீவிளங்கிக்கொண்டால் முதல் விஷயத்தின் விடையை நீநன்குணரக்கூடுமென்று அதைப் பின்நிறுத்தி முந்தி இரண்டாம் விஷயத்துக்கு விடையளிக்கிருர்கள். அது வருமாறு:—

"லௌகான ஹாஉலாயி ஆலிஹத்தன்" என்றதலீலில் இலாஹுவை கைருல்லாஹி என்ற விசேடணத்தால் குறிப்பிடாமல் மொத்தமாகக்கொண்டு வந்ததில் நேர்ந்த விபரீதஎண்ணம் நீங்குவதற்கு விடையாதெனில், "லௌகான பீஹிமா ஆலிஹத்துன்

இல்லல்லாஹு" என்பதில் கொண்டுவந்ததுபோல் எந்தெந்ததலீலுகளில் கைருல்லாஹி என்ற அர்த்தங்கொண்ட (இல்லல்லாஹு) என்னும் விசேடணத்தால் இலாஹுவைக்குறிப்பிடப்பட்டதோ அந்த இலாஹுவுடன் குறிப்பிடப்படாத பொதுவான இலாஹுவையும் பொருத்திப்பொருள் கொள்ளவேண்டும். அதாவது அல்லாஹ்வல்லாத இலாஹு என்று கைதிடப்பட்டு வந்திருக்கிற இலாஹுவின் பொருளுக்கிணங்க அவ்விதம் கைதிடப்படாமல் மொத்தமாக வந்திருக்கிற இலாஹ்வுக்கும் அல்லாஹ்வல்லாத இலாஹு என்று பொருள்கொள்ளவேண்டுமென்பதாம் அப்படிக்கொள்வதில் ஆயத்து பொய்யாமென்பது பூணாது.

மூன்றாவது விஷயத்துக்கு விடையாவது:—வானம் பூமிகளின் கேட்டுக்கு அவற்றிலிருக்கிற இலாஹுகள் அல்லாவுக்கு வேறாயிருப்பதே காரணமல்லாது ஒன்றையொன்று தடுத்தலென்னும் தடை அதற்குக்காரணமல்லவென்று கொள்வதினால் ஆயத்து பொய்யா மென்பது பூணாது.

நாலாவது விஷயத்துக்கு விடையாவது சிருட்டிகர்த்தாவை சிருட்டியின் வேறாகக்கொள்வதின்பேரில் அந்த சிருட்டிகர்த்தா மும்கினாகிய இலாஹுகளில் ஒரு இலாஹா இருக்கவேண்டுவதவசிய மென்றானபின் அவனுக்குள்ள (உம்மஹாத்துஸ்ஸிபாத்தி) ஜீவியம், அறிவு, நாட்டம், வலிமை, பார்வை, கேள்வி, வசனம் என்னும் சிபத்துகள்போல் சிருட்டிகளுக்கும் அதிலும் தாதுவர்க்கத்துக்கும் அந்த சிபத்துகள் உண்டென்று தரிபட்டதினால் அவை அழுலஷையுடையவன்பக்கம் போவதற்கு ஒரு வழியைத் தேடலென்பது பூணும். ஆதலால்அந்த ஆயத்துபொய்யென்பது பூணாது. (இதின் விபரமாவது அல்லாஹுத ஆலாவினது உஜூதும் சிபத்துகளுமே யன்றி இலாஹுகளுக்குத்தனித்தனி சுயம்பான வுஜூதும் சிபத்துகளுமிருந்தால் அப்போது அந்த இலாஹுகள் அவனுடன் எதிர்த்துப்போர்செய்யப்போவதற்கு வழியைத்தேடக்கூடுமென்பதாம்.)

ஐந்தாவது விஷயத்துக்கு விடையாவது சிருட்டியில் நின்றும் ஒரு இலாஹாகிய ஈசா அலைஹிஸ்ஸலாமவர்களால் சிருட்டித்தொழில் வெளிப்பட்டிருப்பது திண்ணம்அதெவ்வாறெனின் "நான் உங்களுக்கு மண்ணில் நின்றும் பறவையின் கோலத்தில்

ஒன்றைச்சிருட்டிப்பேன் பின்பு அதில் ஊதுவேன் அது அல்லா வுடைய உத்திரவினுல் ஒரு பறவையாய்ப்போம்'' என்று ஈசா அலைஹிஸ்ஸலாம் சொன்னதாக குருஆன்கூறுகின்றது. இன்னும் மரித்தோரைஉயிர்ப்பித்ததொழிலும் அவர்களால் வெளிப்பட்ட தென்பது தெரிந்தவிஷயம். இன்னும் ஒருவனை மரிக்கச்செய்த லும் பிறகு அவனை உயிர்ப்பித்தெழுப்பலுமாகிய இத்தொழில் பிற்காலத்தில் தஜ்ஜால் அலைஹில்லஃனுவால் வெளியாகுமென்று ஸஹீஹ்புகாரியில் வந்திருக்கிறது. தஜ்ஜாலும் சிருட்டிகளினின் றும் ஒரு இலாஹாயிருக்கிருன்இதனுல் சிருட்டியாகிய இலாஹூ வைக்கொண்டு சிருட்டியுண்டாவதும் அதைக்கொண்டுபோவது ம் கூடுமென்று தரிபட்டது.

ஆகவே ஒவ்வொரு இலாஹூவும் தனது சிருட்டியைக்கொ ண்டுபோவார் என்று அல்லாஹூ தஆலா அருளினது நஸாராக் களின்பேரிலும் தஜ்ஜாலுடைய கவுமுகளின் பேரிலுமாம். மற்ற வர்பேரில் அல்ல ஏனெனில் தங்கள் சிருட்டித்தேவர்களால் சிரு ட்டித்தொழில் வெளியானதாகஎண்ணுவதில்லையாதலினுலென்க.

(ஆனுல் நம் இந்திய விக்கிரக ஆராதனைக்காரர் சிருட்டி திதி, சங்காரம் என்னும் முத்தொழிலுக்கும் முறையே பிரம்மா, விஷ் ணு, ருத்திரன்என்னும் மூன்று தேவர்கள்உண்டென்றும் அவர் கள் அல்லாவின் வேருன தனிமுதல்களென்றும் சிலர் கொள் வதால் அல்லாஹூ தஆலா அவர்களையும் நாடியிருக்கலாம். த. மு.)

மேலே கூறிவந்த நான்குதலீலுகளிலும் சனித்த விபரீத மான சந்தேகங்கள் எப்போது நிவர்த்தியாயினவோ அப்போது லாஇலாஹ இல்லல்லாஹூவில் இலாஹூவுக்கு மவுஜூதுன் என்ற பயனிலை அமைக்காமலும் இலாஹூவை முஸ்தஹக்குல் இபாதாஎன்று மாற்றுமலும் போனுல் அந்தக்கலிமா பொய்யா குமென்ற விபரீதபுத்தியும் நீங்கிவிட்டது. இனிஅல்லாவுக்குகல்கு வேறல்ல அல்லாதான் என்ற அர்த்தம் புத்திக்குப்பிரத்தியக்ஷ விரோத மென்பதை நாம் ஒப்புக்கொள்ளுகிறோம். என்றாலும் அது பேதபுத்திக்குப் பிரத்தியக்ஷவிரோதமேயல்லாது தெளிந் தபுத்திக்கல்ல தெளிந்தபுத்திக்கு அது விரோதமாயிருந்தால்நபி மார்கள் அலைஹிமிஸ்ஸலாமவர்கள் அக்கலிமாவைக்கொண்டுவர மாட்டார்கள். உண்மைக்கு நேராயும் வஹ்முக்குமாறுயுமிருந்த

பொருளையே அவர்கள் தங்கள் உம்மத்துகளிடம் செலுத்தினார்கள். அது வஹ்மூக்கு நேராயிருந்தால் நபிமார்கள் அலைஹிமிஸ் ஸலாமவர்களை அனுப்பினதில் அல்லாஹுதஆலாவுடைய ஹிக்மத்தென்னும் ஆழிய நோக்கம் பயனற்றதென்று முடியும்.

ஏனெனில் அன்பியா அலைஹிமிஸ்ஸலாமவர்களை அனுப்பினதெல்லாம் மனிதர்களுக்குச்சன்மார்க்கத்தை போதிக்கவும் அதை ஒப்புகொள்ளாதவர்களுக்கு ஆக்கினை வருமென்று அச்சமூட்டவுமேயாம். எதுவொன்றுவஹ்முக்கு ஒத்திருக்கிறதோ அதைமறுப்பவர் எவருமில்லை. ஆதலால் அதற்காக ரசூல் மார்களை அனுப்பத்தேவையில்லை. ஆனால் மார்க்கசம்பந்தமான அநேகம் விதிவிலக்குகள் வஹ்முக்கு விரோதமானவை களாயிருக்கின்றபடியாலும் அவ்விதிவிலக்குகளைத்தழுவவும் தள்ளவும் கடமைப்பட்ட மனிதர்கள் வஹ்முஎன்னும் மயக்கபுத்திக்கு வசப்பட்டு அதனால் ஒடுக்கப்பட்டவர்களாயிருப்பதாலும் நபிமார்கள் அலைஹிமிஸ்ஸலாமவர்கள் முஃஜிஸாக்களுடன் அனுப்பப்பட்டார்கள் முஃஜிஸாவும் வஹ்முக்குஎட்டாத ஓர் அற்புதமாயிருந்தபடியால் அந்ததிருஷ்டாந்தத்தால் மனிதர்கள் தங்கள் புத்திக்குஎட்டாத மார்க்கவிதிகளை இருதயத்தில் ஏற்று அவைகளை உண்மையென்று உறுதிகொண்டார்கள். அதாவது நபிமார்கள் அலைஹிமிஸ்ஸலாமவர்களால் வஹ்முக்கும் வழக்கத்துக்கும் மாறாக அற்புதங்களைக்கண்டபோது அந்தமனிதர்கள் நமதுபுத்திக்கும் வழக்கத்திற்கும் மாறானவைகளென்று நாம்நினைக்கிற இந்தமார்க்கவிதிகளும் இந்த அற்புதம்போலவே சத்தியமானவைகளாயிருக்கின்றன வென்றும், ஆனால்நம்முடைய புத்தியானது பூர்த்திகுறைவினால் அவைகளின் உண்மையைத்தெரிந்து கொள்ளாமலிருக்கிறதென்றும் அவர்கள் எண்ணிக்கொண்டார்கள் என்பதாம்.

மொத்தத்தில் மேலேசொல்லிவந்த விபரீதஎண்ணங்களுக்கெல்லாம் காரணம் லாஇலாஹ இல்லல்லாஹுவிலும் அதன் சார்பானதலீலுகளிலும் அல்லாஹுதஆலாநாடிய பொருள்என்னவென்பதை துவிதசித்தாந்திகள் விசாரித்துத்தெளியாத குற்றமேயாம் இல்லாவிட்டால்அவர்கள் லாஇலாஹ இல்லல்லாஹு வில் இலாஹுவுக்கு முஸ்தஹக்குல் இபாதாஎன்று வலிந்துரைகொள்ளவும் மவுஜூதுன்என்ற ஒரு பயனில்லை அமைக்கவும்

அவ்வளவுசிரமம் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டிய அவசியம் இருந்த தில்லை.

மேலே விவரித்துவந்தவியாயங்களால் விபரீதஎண்ணங்களா னஅபாரசந்தேகங்கள் அகன்றன. இனிசிலஅற்பசந்தேகங்களை அகற்றவேண்டும் அதென்னவெனில்:-ஹக்குக்குகல்குவேறு என் ற நேர்சத்தத்தில் வாசகநடை நடத்தப்படாத சிலஆயத்துகளில் ஹக்குக்கு கல்குவேறு என்ற பொருள் விளங்குவதாக:வஹ்முக் குத்தோற்றுகிற சந்தேகமாம் அந்தசந்தேகமும் நீங்கும்படி அல்லாஹுதஆலாவினருளால் அவற்றை விளக்கிக்காட்டு வோம்.

தப்ஸிறதுன்:-இதானது துவிதபாவனை என்னும் ரோசமு ள்ளகண்களினின்றும் அந்தரோகத்தைநிவர்த்திக்கும் பொருட் டுஅக்கண்களுக்கு ஸுர்மாதீட்டலென்பதாம்.

அறிந்துகொள்:-கலிமத்துத்தௌஹீதாகிய லாஇலாஹஇல் லல்லாஹுவும் இன்னும் இதேபோல் லாஇலாஹ கைருகவும் அதன்சார்புகளானதலீலுகளும் ஆகிய இந்தவாக்கியங்கள் குரு ஆனில் நின்றும் ஹதீசில் நின்றும் அத்வைதத்துக்கு மூலாதார வாக்கியங்களா யிருக்கின்றனவென்பதைத்திடனாக நீ அறிந்து கொண்டாய், இதுவுமன்றி கலிமத்துத் தவுஹீதின் பொருளுக் குப் பொருந்துமபடி அதன் தலீலுகளுமிருக்கவேண்டுமென்ப தும் கருதியபொருளின்நேர்சத்தத்தால் வாசகநடையை நடத்த வேண்டுமென்பதும் ஆகிய இவைகளையும் முந்திய அத்தியாயங் களில் அதற்குமேல் அதிகமாகச் சொல்லமுடியாத அவ்வளவு விரிவாக விரித்துரைத்ததால் நீ தெரிந்துகொண்டிருக்கிறாய்.

பின்னர் அறிந்துகொள்குருஆனில் நின்றும் ஹதீசில்நின்று ம்ஒவ்வொன்றும் கலிமத்துத்தவுஹீதாகிய லாஇலாஹ இல்லல் லாஹுவில் கருதியபொருளின்நயத்தைத்தருவதில் அகத்தியம் அதற்குவிரோதப்படாமல் ஒற்றிருப்பது முக்கியத்திலும் மிகமு க்கியமாம் அல்கலிமத்துத்தையிபாவின் சார்புப்பிரமாணங்க ளான எந்தெந்த ஆயத்து ஹதீசுகள் அதற்கு விரோதமாயிருப்ப தாக வஹ்முக்குத்தோற்றுகிறதோ அந்தஆயத்துகளும் ஹதீசுக ளும் பூரணபுத்தியைக்கொண்டு நேரானதஃவீல் என்னும்வலிந்து

ரைகோடலால் அவற்றின்மூலத்துடன் பொருந்தும்படி திருப்பப்பட்டவைகளாயிருக்கின்றன.

குருஆனில்அல்லாவுக்கு இலாஹு வேறு என்று அறிவிக்கின்ற ஆயத்துகளில் ஒன்று:-

"அல்லாவுக்கு வேறாயிருப்பதையா என்னைவணங்கச் சொல்லுகிறீர்கள்? ஓ மூடர்களே!" என்பதாம். இந்தவாக்கியம் அல்கலிமத்துத்தைய்யிபாவின் பொருளுக்குப் பொருந்தும்படி தஃவீல்செய்யப்படவேண்டும் அதெப்படியென்றால் "உங்கள்கொள்கையில்" அல்லாஹுவுக்குவேறாயிருப்பதையா என்னை வணங்கச் சொல்லுகிறீகள்? என்பது போலவாம். இதில்உங்கள்கொள்கையில்என்பது வருவிக்கப்பட்டது.

இதேபோல் "அல்லாவுக்கு வேறாயிருப்பதையா எனக்கு இறைவனாகத் தேடிக்கொள்வேன்?" என்றஆயத்தையும் "அல்லாவுக்கு வேறாயிருப்பதையா எனக்கு தோஸ்தாகப்பிடித்துக்கொள்வேன்?" என்ற ஆயத்தையும் அல்கலிமத்துத்தைய்யிபாவின பொருளுக்குப்பொருந்தும்படி பொருள்படுத்தவேண்டும். அதாவது நீங்கள் அல்லாவுக்கு வேறாக நினைக்கிறவிக்கிரகங்களையா நான் என் இறைவனாகவும் நேசனாகவும் தேடி எடுத்துக் கொள்வேன்? என்றுவலிந்துரை கொள்ளவேண்டும்இன்னும் இதுபோலவே குருஆன் முழுவதிலும்வந்திருக்கிற மின்தூனீ மின்தூனில்லாஹி, மின்தூனிஹி என்ற* சொற்களையும் கலிமாதைய்யிபாவின் பொருளுக்கிணங்க பொருத்திக்கொள். இல்லாவிட்டால் அதாவது இதுகளில் வலிந்துரை கொள்வது அல்லாஹு தஆலாவுடைய நோக்கமாயிரா விட்டால் இந்தவேறு என்னும் வெளிப்படையானபொருளும் தவுஹீது கலிமாவின் பொருளும் ஒன்றுக்கொன்றமுரணுகின்றது இது முன்தரிபட்ட பொருளுக்கு விரோதமாகும், அதாவது கலிமத்துத் தௌஹீதானது ஹக்குக்கு கல்கு வேறல்ல ஹக்குதான் என்றபொருளைத் தருகின்றதென முன் அத்தியாயங்களில் பேசிவந்ததர்க்கத்தால் தாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதே.

---

* இந்த சொற்களுக்கு முறையே என்னின்வேறு, அல்லாவின் வேறு, அவனின் வேறுஎன்பது அர்த்தம்.

குருஆனில்நின்றும் மேலேகூறிவந்த அந்தஆயத்துகளால்தான் வேறுஎன்பது வஹ்முக்கு வெளிப்படையாகவிளங்குகின்றது. ஆனுல் அவைகளில் எந்த ஆயத்துடைய வாசகநடையும் ஹக்கையும் கல்கையும் வேறுபிரிப்பதின்பேரில் நடத்தப்பட்ட நடையாயில்லே. அப்படியில்லாததால் அதுவேறுவிரிப்பதின் மேல்எப்படி தலீலாகும்வேறுபிரித்தலின்பேரில் தலீலாவதற்கு வாசகநடை உதாரணமாக அடியில்கண்டபடி யிருக்கவேண்டும்,

அல்ஆலிஹத்து கைருல்லாஹி

அல்லது

அஸ்ஸமாஉ லேஸ பில்லாஹி

அல்லது

அல்ஆலமு கைருல்லாஹி.

அல்லது

கைருக லேஸ பிஇலாஹின்.

என்ற இப்படி வேறுஎன்ற பொருளேநேர்சத்தத்தில் விளக்குவதாயிருக்கவேண்டும். இந்தவாக்கியங்களின்பொருள் முறையே "இந்த இலாஹுகள் அல்லாவின்வேருனவைகள்" "இந்த வானம் அல்லாஹ் அல்ல." "சர்வலோகமும் அல்லாஹ்வின்வேருனவை" உன்னின்வேருனது அல்லது "நீஅல்லாதது இலாஹு அல்ல" என்பதாம். இவ்வகையானவாக்கியம் குருஆனிலும் ஹதீசுலும் அறவே வந்திருப்பதில்லே. வந்திருப்பதாக வாதிப்பவர் அதைஎடுத்துக்காட்டக் கடமைப்பட்டவராவார்கள்.

இனி "அல்லாஹ்வானவன் எல்லாப்பொருட்களேயும் சிருட்டிப்பவன்" என்று அவன் அருளின திருவாக்கியத்தால் விளங்கப்படுகிற வேற்றுமையானது கட்டுவானும் கட்டிடமும் (அல்லது குயவனும் குடமும்) வெவ்வேறுஎன்றயுக்திப்படி ஒவ்வொருசிருட்டிப்பொருளும் வுஜூதில் தன்சிருட்டிகர்த்தாவுக்கு வேருனது என்று விளக்கமாகின்றது. பின்வரும் நியாயங்களால் இந்தவிளக்கம் பிசகென்றெழிக்கப்படும்:

முதலாவது மேற்சொன்ன கட்டுவானும் கட்டிடமும் என்றயுக்தியானது எப்படி அல்லாஹுதஆலாவுடைய வுஜூதுக்கும் அவனுடையசிருட்டிகளின் வுஜூதுக்கும் நடுவே வேறுபி

ரித்தலைத்தேடுகிறதோ அப்படியே அவ்விரண்டுக்கும் நடுவே நௌகு என்னும்ஜாதியில் ஒத்திருத்தலைததேடுகிறது அதெப்ப டியெனில் உபமானத்தில் கட்டுவானும் கட்டிடமும் வுஜூதில் வேறுபிரிந்தும் நௌகுஎன்னும் ஜாதியில் அதாவதுசடம் அல் லது கண்டம்என்கிறவகையில் ஒன்றை யொன்றுஒத்துமிருக்கி றது, உபமேயத்தில் சிருட்டிகர்த்தாவும் சிருட்டியும் ஒத்திருக் கவில்லை. இதற்குநீங்கள் அவனையொத்தபொருள் ஒன்றும்இல் லையென்று லைஸகமிஸ்லிஹி ஷைஉன் என்கிற தலீலைக்காட்டி னல் நாமும் அவனுக்கு வேறாக யாதொன்று மில்லையென்று லாஇலாஹ இல்லல்லாஹு வையும் அதன்சார்பானவாக்கியங் களையும் ஆதாரமாயெடுத்துக்காட்டுவோம்.

இதன்விபரமாவது சிருட்டிகர்த்தாவும் சிருட்டியும் வெவ் வேறுஎன்பதற்கு கட்டுவானையும் கட்டிடத்தையும் உபமான மாக்குவது பொருந்தா உபமானமாம். ஏனெனில் கட்டுவானும் கட்டிடமும் வெவ்வேறாகப் பிரிந்திருப்பதுபோல் இரண்டும் கண்டப்பொருள் என்பதில் ஒன்றையொன்று ஒத்துமிருக்கி றது. இதுபோல்உபமேயமான சிருட்டிகர்த்தாவும் சிருட்டியும் வுஜூதில் வேறு பிரிந்தும் கண்டப்படுவதில் ஒத்துமிருக்கக் காணோம் லைஸகமிஸ்லிஹிஷைஉன் என்ற தலீலின்படி அவனை ஒப்பிடுவதற்கு உண்மையில் ஒரு பொருளுமேயில்லை. பின்னர் குருஆனுடையதலீலைக்கொண்டு இல்லையென்று ஏற்பட்ட இல தான ஓர் யுக்திப்பிரமாணத்தால் ஹக்குக்கு கல்குவேறு என்ப தை எப்படி ஸ்தாபிக்கமுடியும்? வேறு என்பதோ லாஇலாஹ இல்லல்லாஹு என்னும் பிரபல சுருதிப்பிரமாணத்தால் இல் லையெனமறுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அன்றியும் ஒருவிஷயத்தில் யுக்தியை ஊடாடுவதற்கு அந்த விஷயத்தைப்பற்றி சுருதிபபிரமாணமாகிய தலீல் ஏதும் வராமலிருக்கவேண்டும் அல்லாவினவேறு இல்லைஎன்றவிஷயத் தைப்பற்றி திடனை தலீல் வந்திருக்கிறது. அதுயாதெனில் லாஇலாஹ இல்லல்லாஹு வும் இதுபோன்ற பிறவுமாம். ஆ கவே இதில் உத்தியை ஊடாடுவது கூடாதென்றொழிந்தது.

இனிமுன்சொன்ன வேற்றுமை யென்னும் விபரீதஎண்ண த்தை யொழிப்பதற்கு மற்றொரு சமாதானமாவது:—"அல்லா

ஹூதஆலா சகலவஸ்துக்களையும் சிருட்டிப்பவன் என்ற ஆயத்
தானது முப்பொருளைப்பயக்குந் தானமாயிருக்கிறது. அவற்
றுள்:—சிருட்டிகர்த்தா வுஜூதில் அவனேசிருட்டியாய் இருக்
கிறான் என்பதும், இரண்டாவது:— சிருட்டிகர்த்தாவுஜூதில்
சிருட்டியல்ல வாயிருக்கிறான் என்பதும், மூன்றாவது:— அல்
லாஹூதஆலா ஒவ்வொரு வஸ்துவின்சிருட்டிகர்த்தனாயும் ஒவ்
வொருவஸ்துவும் அவனது சிருட்டியாயும் இருக்கிறது என்ப
துமாம். இந்தமூன்றாவது பொருளுக்கே ஆயத்து பிரமாண
மாயிருக்கிறது. ஏனெனில் அந்த வாக்கியம் அவனது சர்வ
கர்த்தத்துவப்பொருளைப்பயக்குகிற வசனநடையாக நடத்தப்
பட்டு அப்பொருளை வெள்ளிதாக விளக்குகிற ஒருவாக்கியமா
யிருப்பதினாலேயாம். முந்தின இரண்டு பொருளிலுங்கூட அர்த்
தம் மறைந்ததாக இந்த ஆயத்தின் வாசகநடை நடத்தப்பட்
டில்லை யென்றால் மேற்கொண்டு அவ்விரண்டிலும் வேறு என்ற
அந்த அர்த்தத்தை அது வெளிப்படையாக விளக்குவதும் அது
அதற்குப்பிரமாணமாவதும் எங்ஙனங்கூடும்? கூடாதென்பதே
வெளிப்படை.

சிருட்டிக்கு சிருட்டிகர்த்தா வேறு என்றவிபரீத எண்ண
த்தை நிவர்த்திப்பதில் நாம் சொன்ன இந்தயுக்தியால் முஹம்
மதுன் அப்துஹூ வரசூலுஹூ (முஹம்மது சல்லல்லாஹூ
அலைஹி வசல்லம் அவனுடைய அடியாராயும் அவனுடைய
ரசூலாயுமிருக்கிறார்கள்)என்று நாம்ஓதும் கலிமாவையும் ஊகித்
தறி. மேலேகூறியயுக்தியானது எப்படி அல்லாவுக்கு ரசூல்
வுஜூதில் வேறாயிருப்பதைத்தேடுகிறதோ அப்படியே இவ்விரு
வரும் நௌஉ என்னும் ஜாதியில் ஒத்திருத்தலைத் தேடுகிறது.
ஏனெனில் இந்த வாக்கியமும் எபபடி அப்துக்கும் மவுலாவுக்
கும் இன்னும் முர்ஸிலுக்கும் முர்ஸலுக்கும்நடுவில் வேற்றுமை
யைத் தோற்றுவிக்கிறதோ அப்படியே அவ்விருவருக்கும்
நடுவில் ஒத்திருத்தலையும்தேடுகின்றது பின்னர் மேலே கூறிவ
ந்த திருஷ்டாந்தத்தால்எப்படி அந்த ஒத்திருத்த லென்பது
இல்லையெனநிவர்த்திக் கப்பட்டதோ அப்படியே அந்ததிருஷ்
டாந்தத்தால்வேறு என்பதும் இல்லை யென்று நிவர்த்திக்கப்
பட்டது. ஆனால் சுலைமான் அலைஹிஸ்ஸலாமவர்களுடைய ரசூ

லாகிய ஹுது ஹுது என்னும் பக்ஷியானது உருவத்தில் அவர்களை ஒத்தில்லாததுபோல்அல்லாவும் முஹம்மதுர் ரசூலுல்லாஹ் அவர்களும் ஒருவரை யொருவர் ஒத்திருக்க வேண்டிய அவசியமில்லையென்று சொல்லுவாயாகில் நாம் சொல்லுகிறோம் துவித சித்தாந்திகளின் கொள்கைப்படி ஹுதுஹுதென்னும் பக்ஷி சுலைமான் அலைஹிஸ்ஸலாமவர்களுக்கு வேருயிருந்த போதிலும் கண்டப்பட்டசடவருக்கம் என்ற வகையில் அதுசுலைமான் அலைஹிஸ்ஸலாமவர்களை ஒத்ததேயாம். முஹம்மது (சல்லல்லாஹு அலைஹிவசல்லம்) அல்லாஹ்வுக்கு வேறு என்ற பொருளிலு மல்லாமல் அல்லாஹ்தான் என்ற பொருளிலுமல்லாமல் அல்லாவுடைய அடிமையும் அவனுடைய ரசூலும் என்ற பொருளில்மாத்திரம் நடத்தப்பட்ட நடையாகிய முஹம்மதுன்அப்துஹு வரசூலுஹு என்ற இந்தவாக்கியத்தை நாம் மேலே சொன்ன ஆயத்துகளோடு ஒத்திட்டு ஊகித்தறி. அதாவது மேற்சொன்ன ஆயத்தின் வாசகநடையானது சிருட்டிப்பொருள் அல்லாவுக்கு வேறு என்ற பொருளிலாவது அல்லாதான் என்ற பொருளிலாவது நடத்தப்படாமல் அவன் கர்த்தாவும் மற்றவை அவனதுசிருட்டியுமாம் என்ற பொருளில் மாத்திரம் நடத்தப்பட்டிருக்கிறது. முஹம்மதுன் அப்துஹு வரசூலுஹு என்ற வாக்கியமும் அங்ஙனமேயாம் ஆனல் வஹ்மானது எஜமானனுக்கும் அடிமைக்கும் நடுவில் இன்னும் முர்ஸிலுக்கும் ரசூலுக்கும் நடுவில் ஒரு வேற்றுமையையும் ஒரு சமானத்வத்தையும் தனது ஊகத்தால் கற்பிக்கிறது. பின்னர் எந்த தலீல் சமானத்வத்தை நீக்குகிறதோ அதேதலீல் வேற்றுமையையும் நீக்குகிறது.

இன்னும்முன்சொன்ன வாக்கியத்தின் பேரில் அல்லாஹு தஆலாவுடைய கலாமில்நின்றும் வேற்றுமையைக் கற்பிக்கிறமற்றஎல்லாவாக்கியங்களையும் ஊகித்துப்பார். உதாரணமாக:—

ஆயத்து:-அல்லாஹுதஆலா அவர்களுடையகல்புகளின் பேரிலும்அவர்களுடையகேள்விப்புலன்களின் பேரிலும் முத்திரைபதித்தான்.

ஆயத்து:-இன்னும் அல்லாவுடைய லஃனத்து அக்கிரமக்காரர் பேரிலாயிருக்கும்.

ஆயத்து:-இன்னும் அல்லாவுடைய லஃனத்து காபிர்கள் பேரிலாயிருக்கும்.

ஆயத்து:-இன்னும் அல்லாவுடைய லஃனத்துபொய்யர்கள் பேரிலாயிருக்கும்.

ஆயத்து:-இன்னும் அல்லாவுடைய லஃனத்து பாவிகுகள் பேரிலாயிருக்கும்.

இப்போது ஊகித்துப்பார் மேலே கூறிவந்த வாக்கியங்களின் நடை; முத்திரை பதித்தவனும் லஃனத்து செய்தவனும் அல்லாஹு தஆலாவாயிருக்கிருன் என்பதும் முத்திரைபதிக்கப்பட்டவரும் லஃனத்து செய்யப்பட்ட வருமானவர் அந்தக்காபிர்களும் அக்கிரமக்காரர்களும் பொய்யரும் பாவிகுகளுமாயிருக்கிருர்களென்பதும் ஆகியஇந்தப் பொருள்களில்தான் நடத்தப்பட்டிருக்கிறதே யல்லாமல் முத்திரைபதித்த அல்லது லஃனத்துசெய்த அல்லாவும் முத்திரை பதிக்கப்பட்ட அல்லது லஃனத்து செய்யப்பட்ட காபிர் முதலியவர்களும் ஏகமென்ற பொருளிலாவது அவன் வேறு அவர்கள் வேறுஎன்ற பொருளிலாவது நடத்தப்படவில்லை. ஆகவே மேற்கூறிய வாக்கியங்களால்வேற்றுமை விளங்கப்படாது. ஆனல் பிசகான வஹ்முடைய ஊகத்தினல் வேற்றுமை தோன்றும்.

மொத்தத்தில் வஹ்மினல்வேற்றுமை விளங்கப்படுகிற ஒவ்வொரு சுருதி வாக்கியமும் வேற்றுமை தோன்ருத ஒவ்வொரு பொருளில் நடத்தப் பட்டிருக்கிறது ஆகவே அந்த சுருதிவாக்கியம் வேற்றுமையை அறிவிப்பதில் மறைவான ஒரு பிரமாணமுமாயிராதென்ருல் மேற்கொண்டு அது வேற்றுமையை வெளிப்படையாய் அறிவிப்பதும் அது பிரமாணமாவதும் எங்ஙனங் கூடும்?

பின்பு நாம் அல்லாஹு தஆலாவுடைய திருவாக்கியங்களாகிய அல்லாஹ் எல்லா வஸ்துக்களையும் சிருட்டிப்பவன் என்பதையும் அல்லாஹ் உங்களைப்படைத்தான் என்பதையும் வேற்றுமைத் தோற்றத்தில் அவனுடைய வேறு திருவாக்கியங் களின் மேல் பொருத்துவோம். அந்த வாக்கியங்களில் ஒன்று:—

"அவர்கள் தங்கள் நப்சுகளின்பேரில் கொடுமை செய்கிற வர்கள்" என்பதும்,

இன்னுமொன்று "என்கினும் அவர்கள் தங்கள் நப்சுகளுக்குக் கொடுமைசெய்கிறவர்களா யிருக்கிறார்கள்" என்பதுமாம்

இந்த இரண்டு வாக்கியங்களிலும் தங்களுடைய நப்சுஎன்றதில் "உடைய" என்னும்ஆறும் வேற்றுமையுருபு என்உயிர்என்பதுபோல் உடைமைக்காரப்பொருளும் உடைமைப்பொருளும் வெவ்வேறாகாத ஒற்றுமைப் பொருளில் வந்திருக்கிறது என்னுடைய கை யென்பது போல் தற்கிழமைப் பொருளிலாவது என்னுடையபுத்தகம் என்பது போல் பிறிதின் கிழமைப் பொருளிலாவது அவ்வுருபுவரவில்லை.

ஆகவே மேற்கண்ட வாக்கியங்களில் தங்களுடைய நப்சு என்றதில் தாங்கள்வேறு தங்கள் நப்சுவேறு என்பது பொருளல்ல மேலும் தாங்களே நப்சு, நப்சே தாங்கள் என்பதுதான் அர்த்தமாம்.

அப்படியிருக்க; அந்த வாக்கியங்களில் அவர்கள் வேறும் அவர்கள் நப்சுவேறுமாகத் தோற்றும் வேற்றுமை வஹ்மினால் ஏற்பட்ட கற்பனையேயாகும் இல்லாவிட்டால்; அதாவது அந்த வேற்றுமை எதார்த்த மாயிருந்தால் அப்போது அந்த வாக்கியத்தின் அர்த்தம் அவர்களுக்கு வேறான அந்த நப்சுகள் கொடுமை செய்யவில்லை யென்றும் அவைகளின் மேல் அவர்கள் கொடுமை செய்தார்களென்றும் பிறிதின்கிழமைப் பொருளாய் முடியும். இது சரியல்ல. மேலும் அந்தநப்சுகளே அவர்களாயிருக்கிறார்கள் ஆகவே கொடுமை செய்தவரும் கொடுமை செய்யப்பட்டவரும் வெவ்வேறாகாமல் ஒருவரேயாவார் வெவ்வேறுஎன்பதுவெறுந்தோற்றமான கற்பனையாயிருக்கிறது இதேபோல் சிருட்டிகர்த்தாவுக்கும் சிருட்டிகளுக்கும் நடுவில் அவன் வேறு அவை வேறாகத்தோற்றுகிற வேற்றுமையும்கற்பனையேதவிர எதார்த்தமல்ல.

இன்னும் முஹம்மதுர் ரசூலுல்லாஹ், முஹம்மது(ச. அ. ம்.) அல்லாவுடைய ரசூலாம் என்பதில் உடைமைக்காரப் பொருளையும் உடைமைப்பொருளையும் ஒன்றாக்குவதற்கு அந்த வாக்

கியத்தை மாகானமுஹம்மதுன் அபா அஹதின்மின் ரிஜாலிக்கும் "முஹம்மது (சல்லல்லாஹு அலைஹிவசல்லம்) உங்கள்புருடர்களின் ஒருவருக்குப் பிதாவாயிருக்கவில்லை." என்ற பொருளில் பொருத்திக்கொள். அதாவது உங்கள் புருடர் என்றதில் உங்கள் என்ற உடைமைக் காரப்பொருளும் புருடர்என்றஉடைமைப்பொருளும்உண்மையில்வெவ்வேருகாமல் ஒரேபொருளாயிருக்கிறது. ஆனல் வஹ்மில் அவ்விரண்டுக்கும்நடுவில் வேற்றுமை தோற்றுகிறது. இது துவித சித்தாந்திகளும் ஒத்துக்கொள்வதாம்.

இதேபோல் முஹம்மது (சல்லல்லாஹு அலைவஹிவசல்லம்) அல்லாஹ்உடைய ரசூல்என்பதில் உடைமைக்கார அல்லாஹ்என்பதும் உடைமைப்பொருளான ரசூல் என்பதும் உண்மையில்ஒன்ருயிருந்துகொண்டு வஹ்மின்கற்பனையால்வெவ்வேருகத் தோற்றுகிறது. இதன்சாராம்சம் யாதெனில் "நப்சுமுஹம்மதின்" முஹம்மதுடைய உயிர்என்பதுபோல் ஒருபொருள் அது தானுகவேயிருக்கிற தன்னேடு சேர்க்கப்பட்டால் அப்போது உடைமைக்காரப் பொருளும் உடைமைப்பொருளும் வெவ்வேறென்ருகாமல் ஒன்ருகவேயிருந்துகொண்டு வஹ்மில்வெவ்வேருகத் தோற்றுகிறதிருஷ்டாந்தமே இந்த விபரீதத்தைப் போக்குவதற்குப் போதிய சான்ருகும் என்பதே.

அறிந்துகொள் ஹக்கும் கல்கும் ஒன்றேஎன்ற ஈமானும் துவிதத்தை அத்வைதமாக்கலென்ற தவுஹீதும் அடியார்களில் அநேகருடைய இருதயங்களில் நுழைவது ஒட்டகம் ஊசிக்காதில் நுழைவதுபோல் கஷ்டமேயாம். ஏனெனில் அவர்களுடைய இருதயங்கள் மிகவும் சுருக்கமானவைகள் துவிதத்தை அத்வைத மாக்கலென்னும் தவுஹீதோ இருதய சக்திகளுக்கெல்லாம் இராஜாவாயிருக்கிற வஹ்மு என்னும்பேத புத்திக்கு விரோதமாயிருக்கிறது. ஆதலால் இருதயங்கள் அந்த ஈமானுக்கு இடந்தரா. ஆகவே மேலே இலக்ஷணித்தஈமானும் தவுஹீதும் அநேகருடைய இருதயங்கள் ஏற்பதற்குச் சாத்தியமானதல்லவென்று தரிபட்டது. "அல்லாஹுதஆலா எந்தநப்ஸையும் அதற்குச் சாத்தியப்படுகிற அளவாகவேயன்றி (அதிகமாக அதற்கு) வருத்தத்தைக்கொடான்" என்று திடனுக குருஆன் கூறுகின்றது ஆதலால் அல்லாஹுதஆலா அந்தஅடியார்களுக்கு ஹக்கும் கல்கும் ஒன்றெனக்காணும் அந்த ஈமான்

உண்டாக வேண்டுமென்றும் ஊசிக்காதில் நூல் நுழைவது போல் அவர்களுடைய இருதயங்களில் இலகுவாக அந்தஈமான் நுழையவேண்டுமென்றும் நாடினதினுல் அல்கலிமத்துத்தைய்யிபாவின் இருபகுதிகளில் பிற்பகுதியாகிய முஹம்மதுர் ரசூலுல்லாஹியை அதன் முற்பகுதியாகிய லாஇலாஹ இல்லல்லாஹு வோடிணைத்து ஒன்று சேர்த்தான்.

ஆகவே அவர்கள் ரசூலே அல்லாஹ்வின் வேருக எண்ணியாயினும் பிற்பகுதியாகிய முஹம்மதுர் ரசூலுல்லாஹி யைக் கொண்டு ஈமான் கொள்வார்களாகில் திடணுக அவர்கள் முற்பகுதியாகிய லாஇலாஹ இல்லல்லாஹுவில் கருதியபொருளேக்கொண்டு அதாவது எல்லாம் அவனே என்பதைக்கொண்டு ஈமான் வைப்பவரானுர்கள். ஏனெனில் பிற்பகுதியில் கொண்ட ஈமானுனது. முற்பகுதியில் கருதிய ஈமானேத்தனக்குள் அடக்கிக்கொண்டு தான் அதற்குப்பிணையாக நிற்கிறது.

ஆதலால் ஒருவன் ரசூலே அல்லாவின் வேருகக் கண்டாயினுஞ்சரியே பிற்பகுதியாகிய முஹம்மதுர்ரசூலுல்லாஹி யைக் கொண்டு ஈமான் கொள்வாணுகில் திடணுக அவன் ரசூல்சல்லல்லாஹு அலைஹிவசல்லமவர்கள் அல்லாஹுதஆலா வினிடமிருந்துகொண்டுவந்த ஒவ்வொரு ஹுக்மிலும் அவர்களே உண்மையாக்கிவைத்தான். "எல்லாம் அவனே" யெனக்காணும் ஈமாணுகிறது அல்லாஹுதஆலாவினிடமிருந்து அவர்கள்கொண்டுவந்த ஹுகுமுகளின் தொகையில் ஒன்ருயிருக்கிறது ஆகவே எல்லாஹுகுமுகளிலும் அவர்களே உண்மையாக்கினதில் "எல்லாம் அவனே" எனக்காணும் இந்த ஈமானும் இவனுக்குத்தெரியாதவிதமாக உட்புகுந்து இதையும் உண்மையாக்கினுன்.

அறிந்துகொள்:—மேலே கூறிய நிச்சயிப்பான முடிவினுல் அத்வைதிகள் மீது துவிதசித்தாந்திகளால் வருகிறபெரிய ஒரு ஆக்ஷேபம் நிவர்த்திக்கப்படுகிறது. அந்த ஆக்ஷேபம் யாதெனில்; அத்வைதிகள் தவுஹீதாகிய ஈமானே வஹ்தத்துல் வுஜூதில் அதாவதுஉள்ளது ஒன்றேயெனக்கொள்வதில் கட்டுபடுத்துகிருர்கள். வஹ்தத்துல் வுஜூதென்பது புத்தியில் அமையாத ஓர் காரியமாயிருக்கிறது. மனிதர்களோவஹ்மால் மிகைக்கப்பட்ட

வர்களாயிருக்கிறார்கள். ஆகவே வஹ்தத்துல் வுஜூதைக்கொண்டு ஈமான் கொள்ளும்படி அவர்களை வருத்துவதானது சாத்தியப்படாத ஒரு காரியத்தை தழுவிக்கொள்ளும்படி வருத்துவதாயிற்று அல்லாஹுதஆலா ஒரு உயிரையும் அதற்குச்சாத்தியப்படாததைச்செய்யும்படி வருத்தப்படுத்தான் ஆனால் தவுஹீதைத்தழுவிக்கொள்ளும்படி சந்தேகமின்றிமனிதனுக்கு விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே அந்தத்தவுஹீது வஹ்தத்துல் வுஜூதைப்பற்றிய தவுஹீதல்லவென்றுதெரியவந்தது. இதுவுமன்றி வஹ்தத்துல் வுஜூதிலேயே தவுஹீது கட்டுப்பட்டதென்று கற்பித்துக்கொள்வதினல் வஹ்தத்துல்வுஜூதை உண்மையெனக் கொள்ளாத பெரும்பாலாரானமுஸ்லிம்களை ஷிருக்குடையவர்களாகக்காணும்படி நேர்கின்றது என்பதே.

மேலேசொல்லிய ஆக்ஷேபத்திற்குச்சமாதானம் முன்னே இந்நூலில்பலவிடங்களில் பலமுறையும்பார்த்துத் தெரிந்துகொண்டிருக்கிறாய். அதாவது:-ஷரகுடைய அனேக ஹுகுமுகள் வஹ்முக்கு விரோதமாயிருக்கின்றன. மார்க்கமூலங்களில்முந்திய மூலமான தவுஹீதானது உண்மையில் வஹ்முக்கு வெகு தூரப்பட்டதாகவேயிருக்கிறது. இதனாலேதான் அதைஉம்மத்துகளுக்கு உபதேசிக்கும்படி நபிமார்கள் அலைஹிமிஸ்ஸலாமவர்கள் கட்டளையிடப்பட்டார்கள், அதுவஹ்முக்குமாறாயிராமல் நேராயிருந்தால் ரசூல்மார்களை அனுப்பவும் முஷ்ரிகுகளுடன்சண்டைசெய்து அவர்களைச்சங்கரிக்கவும் தேவைபடாது. ஏனெனில்துவிதசித்தாந்தம் வஹ்முக்குப்பொருத்தமா யிருப்பதால் அதைஎவரும் ஏற்பாரேயல்லாமல் ஒருவரும் நிராகரிக்கார். மேற்சொல்லியதவுஹீதைத்தழுவல் வேண்டுமென்ற தக்லீபானவிதியை கலிமாவில் முஹம்மதுர்ரசூலுல்லாஹி என்னும் பிற்பகுதியால் சுலபமாக்கப்பட்டிருக்கிறது: என்பதுதான். இனி வஹ்தத்துல்வுஜூதில் தவுஹீதைக்கட்டுப்படுத்துவதில் அவாமென்னும் சாமானிய ஜனங்களையே ஷிருக்கில் சம்பந்தப்படுத்தாமலிருக்கும்போது அகஸ்ஸுல் கவாஸ்ஸு என்னும் உயரியபெரியோரை ஷிருக்கில் சம்பந்தப்படுத்துவது எங்ஙனங் கூடும்? கூடாது. ஏனெனில் இஸ்லாம் மார்க்கத்தைத் தழுவுகிற முஸ்லிம்களில் உயர்ந்தோர் இழிந்தோர் எல்லாருக்குமே முஹ

64586
N24

ம்மதுர்ரசூலுல்லாஹியில் உள்ள முழுநம்பிக்கையாகியஈமானின் பரக்கத்தால் லாஇலாஹ இல்லல்லாஹு வில் உள்ள வஹ்தத்துல் வுஜூதாகிய தவுஹீது அந்த ஈமானில் அநுர்ப்பூதமாய் மறைந்து அவர்களுக்கு வாய்த்து விடுகிறது.

திடனுக அல்லாஹுதஆலா தனது கிருபையினுலும் வரிசையினுலும் ஹிக்மத்தென்னும் ஆழிய நோக்கத்தாலும் மதிகுன்றிய பேதைஜனங்களில் நின்றும் பிற்பகுதிஈமானில் அவர்களுக்குத் தெரியாமல் அநுர்ப்பூதமாய் மறைந்துள்ள அத்வைதாநுசாரமாகிய ஈமானில் இவ்வளவைப் போதுமாக்கினுன். ஏனெனில் முற்பகுதியாகிய லாஇலாஹ இல்லல்லாஹுவில் கருதிய பொருளுக்குப்பொருத்தமும் எதார்த்தமுமான ஈமான் வஹ்முக்குமுரணுயிருப்பதால் மதிமெலிந்தமாந்தர்களின் இருதயங்கள் அதற்கு இடந்தராவாதலினுலென்க.

இன்னும் அவர்களில் நின்றும் அந்தஈமானைப் போதுமாக்கிக்கொண்டதற்குக் காரணம்யாதெனில், தொகுப்பை ஒருவன் வகுத்துணரா விட்டாலும் அவன்தொகுப்பை விட்டவனுகான் என்பதாம். அதாவது லாஇலாஹ இல்லல்லாஹுவில் பொதிந்துள்ள எதார்த்தமான பொருளை விசாரணையால்விபரித்தறியாவிட்டாலும் அவனுக்குத்தெரியாமல் அதில் பொதிந்துள்ள பொருள் உண்மையென்று மொத்தமாக ஈமான் கொள்வதை விட்டவனுகான் என்பதே.

விசாரணையால் தெளிந்து உண்மையைக்காண்பது உற்பூத (ஸ்பஷ்டமான) ஈமான் என்றும் அந்த உண்மைமற்றென்றில் மறைந்து மூடலாயிருப்பது அநுற்பூத் (மறைவான) ஈமான் என்றும் சொல்லப்படும்.

அல்கலிமத்துத்தைய்யிபாவின் பிற்பகுதியாகிய முஹம்மதுர்ரசூலுல்லாஹியின் பலனுகவாய்த்த மேற்கண்ட அநுற்பூத ஈமான் போதுமென்றதற்கு முஸ்லிமுடைய ரிவாயத்தில் வந்திருக்கிற ஒரு ஹதீசு துலக்கமான பிரமாணமாயிருக்கிறது. அது வருமாறு:—ருவியாகிய ஸஹாபி றலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்கள் சொல்லுகிறுர்கள்:—எனக்கு ஒரு அடிமைப்பெண் இருந்தாள் அவள் என் ஆடுகளை உஹது ஜவா

5 B
8-27

னிபா என்னும் மலைகளின்பக்கம் கொண்டுபோய் மேய்ப்பாள் ஒருநாள் நான் அவ்விடத்திற்குப்போனேன். பிறகு திடீரென்று ஒரு ஓநாய்வந்து எங்கள் ஆடுகளில்ஒன்றை அடித்துக்கொண்டுபோய்விட்டது. நான் மனுடமக்களில் ஒரு ஆண்பிள்ளையாயிருக்கிறேன். மனிதர்கைசேதப்படுவதுபோல் கைசேதப்பட்டேன். ஆனால் அவளைக்கன்னத்தில் ஒரு அடி அடித்தேன். பின்பு நான் ரசூல் சல்லல்லாஹு அலைஹிவசல்லமவர்களிடம் வந்தேன் இதுகாரியம் எனக்குப்பாரமாயிருந்தது. நான் நாயகமவர்களைநோக்கி யாரசூலல்லா! அவளை அடிமைத்தனத்திலிருந்துநீக்கி விடுவிக்கவேண்டாமா? என்றுகேட்டேன், நாயகமவர்கள் அவளை என்னிடத்தில் அழைத்துக்கொண்டுவா என்றார்கள் நான்அவளை அழைத்துவந்தேன். நாயகமவர்கள் அவளைப்பார்த்து அல்லாஹ் எங்கேயிருக்கிறான் என்று கேட்டார்கள். வானத்திலிருக்கிறான் என்று அவள் சொன்னாள் நான்யார் என்று கேட்டார்கள் தாங்கள்அல்லாஹ் உடைய ரசூலாயிருக்கிறீர்கள் என்றுசொன்னாள். பின்பு நாயகமவர்கள். என்னைப்பார்த்து அடிமைத்தனத்திலிருந்து அவளைவிடுவித்துவிடு திடனாகஅவள் ஒருமூமினத்தாயிருக்கிறாள் என்று சொன்னார்கள் என்பதே.

இந்தரிவாயத்தினால் அல்கலிமத்துத்தைய்யிபாவின் முற்பகுதியாகிய லாஇலாஹ இல்லல்லாஹுவில் கருதிய பொருளை உண்மையாக்கல் என்னும் ஈமான் தாங்கள் ரசூலுல்லாவாயிருக்கிறீர்கள் என்று அவள் சொன்ன சொல்லில்மறைந்து அதற்பூதஈமான் அவளுக்குஉண்டாய்விட்டபடியால் அந்தஈமானை அவளுக்குப் போதுமாக்கினார்களென்று தெரியவந்தது.

இன்னும் அல்லாஹ்வானத்திலிருக்கிறான் என்று அவள் சொன்ன வெளிப்படையான சொல்லானது லாஇலாஹ இல்லல்லாஹுவில் விளங்கப்படுகிற எல்லாம் ஏகமென்ற பொருளுக்கு இடரான சொல்லாயிருந்தும் அந்தச்சொல்லைப்பாராட்டாமல் ரசூல் சல்லல்லாஹு அலைஹிவசல்லமவர்கள் அவளின் ஈமானை ஏற்றுக்கொண்டார்கள். ஏனெனில் அவர்கள்றஹ்மத்துன்லில் ஆலமின் என்னும் சர்வலோக சமரசக்கருணாநிதியாயும் உம்மத்துகளின்ஈமானில்பேராவல்கொண்டவர்களாயுமிருந்தார்

கள். மனிதர்களின் ஈமானில்நீர்பேராவல் கொண்டவராயிருந் தாலும் அவர்களில் அநேகர் மூமின்களாயிருப்பதில்லை என்று அல்லாஹுதஆலா திருவுளமாயிருப்பது இதற்கு அத்தாக்ஷி யாம், ஆகவே "அல்லாஹ் வானத்திலும் இலாஹாயிருப்பவன் பூமியிலும் இலாஹாயிருப்பவன்" என்ற வேதவாக்கியத்திற்கி ணங்க "அல்லாஹ்வானதிலிருக்கிறான்" என்று அவள் சொன்ன சொல்லை நேர்ப்படுத்திக்கொண்டார்கள்.

அநுபந்தம்

இவ்வநுபந்தத்தில் பல பயன்களிருக்கின்றன. அவற்றுள்:-

முதலாவது பயன்

சுவால்:-வஹ்தத்துல்வுஜூதை அவாம்களான சாமானிய ஜனங்களுக்கு வெளிப்படுத்தலாமா? அவர்கள் அதன் உண்மை யை அறியவேண்டிய ஹக்குப்படி அறியமாட்டார்களே அன்றியும் வணங்குகிற அடிமையும் வணங்கப்படுகிற ஆண்டவனும் ஒன்று யிருக்கும்போது தொழுகைநோன்பு முதலானவிதிகளை அநுஷ் டிக்காமல் விட்டுவிட்டால் என்னகுற்றமென்று அவைகளை இலேசாகக்கண்டு இலக்ஷியம் செய்யாமலிருப்பார்கள் இப்படி வெளிப்படுத்துவதில் குபுரும் துன்மார்க்கமுமான வாசலைத்திற ப்பதும் தீங்கிழைத்தல், கேடுவிளைத்தல் மார்க்கவிதிகளை அநுஷ் டிக்காமல் சோம்பல்செய்தல்ஆகிய இவைகளுக்கு இடந்தரலும் ஏற்படுகின்றது கதுரைப்பற்றிய மஸ்அலா பேசப்படுமாகில் நீங் கள் மவுனமாயிருங்கள் என்றும் அதில் யாதொரு தர்க்கமு ம்தக்ராரும் செய்யவேண்டாம் என்றும் ஹதீஸில் வந்திருக்கிறது ஆகவே இம்மாதிரியான மஸ்அலாக்களை வெளிப்படுத்துவதும் விரித்துரைப்பதும் வழிகேட்டிலும் கெடுப்பிலும் இழுத்துவிடுவ தற்கு ஒத்தாசையாயிருக்குமென்பது வெள்ளிடைமலைபோல் விளங்குகின்றது. ஆதலால் இதைப்போன்ற மஸ்அலாக்களை வெளிப்படுத்தல் எங்ஙனங்கூடும்? கூடாதுஎன்று சொல்வீராகில் அதற்குநாம் விடையளிக்கிறோம்.

ஜவாபு:-சுபுஹானல்லா! மிக்கஅறிந்தவர்நீரோ? அல்லா ஹுதஆலாவோ? திடனாக அல்லாஹுதஆலா தவ்ஹீதை அற பிகளுக்குஅவர்களின்பாஷையில் வெளிப்படுத்தினான் அவர்கள்

அதன்பொருளைஉள்ளபடி உணர்ந்தார்கள் அப்பொருளைப்பற்றி வியப்படைந்து எல்லா இலாஹுகளையும் (முஹம்மது சல்அம்) ஒரேஇலாஹுதான் என்றுஆக்கிவிட்டார்? என்று அவர்கள் சென்னதாககுருஆன்கூறுகின்றது. அல்லாஹுதஆலா தவுஹீதை அப்படி வெளிப்படுத்தினதில் என் அடியார்கள் இபாதத்தை விட்டுவிடுவார்கள்என்றும் நான்விதித்தவிதிகளை அநுஷ்டிக்கார்கள்என்றும் அதைப்பாராட்டவில்லை. ஏனெனில் அவன் நபிமார்கள் அலைஹிமிஸ்ஸலாமவர்களை தவுஹீது கலிமாவுடன் அனுப்பிஅதைப்பகிரங்கமாகப் பிரஸ்தாபிக்கும்படி செய்தான் முஃஜிஸாத்தென்னும் அற்புதங்களால்அதைப் பரவச்செய்தான் அதன்மேல்அதற்கு அத்தாக்ஷியான பிரமாணங்களை அருளினான். அதை எற்காமல் மறுப்பவர்களுக்கு இம்மையில் வெட்டுண்ணல், சிறையிலகப்படல், ஸ்திரீகளைப்பரிகொடுத்தல் முதலானசிறுமையும் மறுமையில் மீளாநரகவேதனையும் உண்டாகுமென்ற அச்சமூட்டலான ஆயத்துகளைத்தனது வேதத்தில் நிறைத்தான்.

ஆனால் கதுரு மஸ்அலாவும் அஸ்ஹாபுகள் விஷயமும் இவைபோல்வன பிறவும்போல் எவற்றில் தர்க்கமும் தக்ராரும் செய்யாமல் மவுனமாயிருக்கக்கட்டளையோ அவை தவுஹீதின் தானத்தில் இல்லை. ஆதலால் அவற்றோடு தவுஹீதை ஒத்திடுவது ஒவ்வாது. மெய்தான் அல்லாஹுதஆலா தவுஹீதின்மேல் அதன் அத்தாக்ஷியான பிரமாணங்களை அருளாமலும் அதைமறுப்பவர்களுக்கு இம்மை மறுமைகளில் நேரும் கஷ்டநஷ்டங்களைக்காட்டிப் பயமுறுத்தாமலு மிருந்திருக்கிறபக்ஷம் அப்போது தவுஹீதை கதுரு மஸ்அலாவின்மேல் ஒததிடக்கூடுமாயிருந்தது. தவுஹீதை வெளிப்படுத்தலானது மிஃராஜை வெளிப்படுத்தல் போல்வதேயாம் மிஃராஜும் ஓர் மறைந்த இரகசியமாயிருக்கிறது. அதுவோ மிம்பர்களென்னும் பிரசங்கமேடைகளின்மேல் பிரசுரிக்கப்படுகிறது இதேபோல் தவுஹீதைப்பிரசங்க மேடைகளின்மேல் அல்ல; மேலும் அதினும் மிக்க உயரமான மெத்தைத்தளத்தின்மேல் நின்று பிரசங்கிக்கவேண்டும் ஏனெனில் தவுஹீதானது மிஃராஜுக்கு மூலமாயும் முக்கியமாயுமிருப்பதினுலென்க.

இனி மறைக்கவேண்டிய இரகசியம் இதுவென்றும் வெளிப்படுத்தவேண்டியபராசியம் இது வென்றும் அறிவதற்கு ஒரு காயிதா உண்டு. அதாவது ருசுப்படுத்தும் அத்தாக்ஷியான பிரமாணமில்லாமல் சொல்லப்பட்டிருப்பது எதுவோ அதுமறைக்கவேண்டிய இரகசியமாம் எதுபோலெனில், கருதுமஸ்அலாவும் அஸ்ஹாபுகளுடைய காரியமும்போலாம் "கதுருடைய மஸ்அலா பேசப்பட்டால் நீங்கள் உங்கள் வாயைமூடிக்கோள்ளுங்கள் என்றும் என் அஸ்ஹாபுகளைக்குறித்துப் பேசப்பட்டால் (அதாவது அவர்களுக்குள் நடக்கும் சமர்களைக்குறித்துப்பேசப்பட்டால்) உங்கள்வாயைமூடிக்கோள்ளுங்கள்" என்றும் ரசூல்சல்லல்லாஹு அலைஹிவசல்லமவர்கள் திருவுளமாயிருக்கிறார்கள். இனி ருசுப்படுத்தும் பிரமாணங்களுடன் சொல்லப்பட்டிருப்பது எதுவோ அது வெளிப்படுத்தவேண்டியபராசியமாம். உதாரணமாக:—அல்லாஹு தஆலா லாஇலாஹ இல்லல்லாஹு (அல்லாவின் வேறாக யாதொரு இலாஹும்இல்லை) என்று எடுத்துரைத்து அதன்மேல் அத்தாக்ஷியாக லௌகான பீஹிமா ஆலிஹத்தன் இல்லல்லாஹு லபஸதத்தா போன்ற முற்கூறிவந்த பிரமாணங்களை அருளிச்செய்தான். இப்போது நீபொறுமையும் நீதமுமான பார்வையைக்கொண்டு தவுஹீதானது மறைக்கவேண்டிய இரகசியத்தில்சேர்ந்ததா? அல்லது வெளிப்படுத்தவேண்டியபாராசியத்தில் சேர்ந்ததா என்பதை நோட்டமிட்டுப்பார். இதுவுமன்றி ஐந்து நேரங்களிலும் இரைந்துச்சொல்லப்படுகிற பாங்குசத்தமானது தவுஹீதை வெளிப்படுத்துகிற நோக்கமாகவே ஏற்பட்டதென்பதாகவும் அறிவிக்கின்றது. அதாவது ஹக்குக்கு கல்குவேறல்ல ஹக்குதான் என்ற இந்தசத்தியம் மறைக்கப்படவேண்டிய இரகசியமாயிருந்தால் ஐந்து நேரத்துத்தொழுகைகளின் பாங்கில் அஷ்ஹது அன் லாஇலாஹ இல்லல்லாஹு என்று இரைந்து சொல்லப்படமாட்டாது. ஏனெனில் ஹக்குக்குகல்கு வேறல்ல ஹக்குதான் என்றபொருள் அமைந்த இந்த அறபி வாக்கியத்தை அப்பாஷைதெரிந்த அறபுகள் நன்கு விளங்கிக்கொள்கிறவர்களா யிருந்தார்கள் அறபி பாஷையில் வெளிப்படுத்தல் ஆகுமென்பதும் இதரபாஷையில் ஆகாதென்பதுமான ஒருவிஷயம் ஷரகில் கிடையாது. ஆகவே

தவுஹீதானது மறைக்கப்படவேண்டிய ஓர் இரகசியமென்று நினைப்பவர்கள் ஐந்து நேரங்களின்பாங்கில் லாஇலாஹ| இல்லல்லாஹு என்னும் கலிமாவை இரைந்தோதாமலிருக்கக்கடமைப்பட்டவராவார்கள்.

மொத்தத்தில் தவுஹீது விஷயத்தை அல்லாஹு தஆலா மிகத் துலக்கமாகப் பகிரங்கப்படுத்தினன். பெரிய பெரிய உலமாக்களில் நின்றும் அநேகருடைய மனங்களில் அதன் உண்மையை ஏற்கும் அருளைப்போடவில்லை. என்கினும் ஒரு வஸ்துவை வெளிப்படுத்துவதற்கும் அதை ஏற்கும் அருளை இருதயங்களில் போடுவதற்கும் நடுவில் முஃஜிஸாவிலிருப்பதுபோல் பெரியவித்தியாசமிருக்கிறது. அதாவது அல்லாஹு தஆலா நபிமார்கள் அலைஹிமிஸ்ஸலாமவர்களுடைய கைகளின்மேல்அவர்களின் உம்மத்துகளிடத்தில் பொதுவாக முஃஜிஸாக்களை வெளிப்படுத்தினன். ஆனல் அந்த உம்மத்துகளில் மக்பூலானவர்களின் மனங்களில் தவிர மற்றவர்களுடைய மனங்களில் அதன் உண்மையை ஏற்கும் அருளைப் போடவில்லை.

இதுபோல்தான் ஹக்கையும் கல்கையும் ஏகமாக்கல் என்னும் தவுஹீதை வெளிப்படுத்தினதிலும் அதன்உண்மையைஏற்கும் அருளை சூபியாக்களுடைய கல்புகளில் தவிர அந்த உலமாக்களுடைய கல்புகளில்போடவில்லை எவருடையஇருதயங்களில் அந்தஅருளைப்போடவில்லையோ, அவர்கள்அதை எடுத்தோதிய நாயகமவர்களை மஜ்னூன் (பித்தர்) என்றும் வழிகேடர் என்றும்சொன்னர்கள் முஃஜிஸாக்களைவெளிப்படுத்தினதில், அவைகளை சூன்யமென்றும் குறிகூறல்என்றும் குரளிவித்தையென்றும் சொன்னர்கள் உலமாக்களின் கல்புகளில் தவுஹீதின் உண்மையை ஏற்கும் அருளைப்போடாமையால் அவர்கள்தவுஹீதின் மேல் துலக்கமாக அறிவிக்கின்ற தலீலுகளுக்குத்தாவீல் செய்ய (வலிந்துரைகொள்ள) த்துணிந்தார்கள் முஃஜிஸாவை வெளிப்படுத்தியதில் அதன் உண்மையை ஏற்கும்அருளை அவர்களின் இருதயங்களில் போட்டதினல் அவை உண்மையென்று அவர்கள் நம்பினர்கள் பின்னர் அவாம் என்னும் சாமானிய ஜனங்கள் மார்க்கவிதிகளை விட்டுவிடுவார்களென்கிற பயத்துக்காக

ஹக்கும் கல்கும் ஏகமென்னும் தவுஹீதை அவர்களுக்கு வெளிப்படுத்தக் கூடாதென்பதற்கு குருஆன் ஹதீசுகளில் யாதொரு ஆதாரமுமில்லை ஹக்குவேறு கல்குவேறு என்பதற்கு அவைகளில் ஆதாரமில்லாததுபோல்.

(இங்கு ஒருகேள்வி பிறக்கின்றது. அதாவது:—வஹ்தத்துல் வுஜூதது மஸ்அலாவானது பண்டிதர் பாமரர் ஆகிய ஒவ்வொருவருடையமனதிலும் அமையாதஒருகாரியமாயிருக்கிறது மனிதர்களுடைய புத்திகள் ஒன்றுக்கொன்று வித்தியாசப்பட்டவைகளா யிருக்கின்றன. இன்னும் நபிமார்களாகிய நாங்கள் மனிதர்களிடத்தில் அவர்களுடைய புத்தியின்பக்குவத்துக்குத் தக்க அளவாசப் பேசும்படி கட்டளையிடப் பட்டிருக்கிறோம்என்று றசூல் சல்லல்லாஹு அலைஹிவசல்ல மவர்கள் திருவுளமாயிருக்கிறார்கள். ஆதலால் எதுமனிதர்களின் புத்தியில் அமையாதோ அதை அவர்களுக்கு விரித்துரைப்பதும் வெளிப்படுத்துவதும் மேற்கூறிய ஹதீசுக்கு விரோத மாயிருக்கிறது என்பது தான். இதற்கு ஜனுப் மவுலானு அவர்கள் சமாதானஞ் சொல்லுகிறார்கள்)

மனிதர்களிடத்தில் அவர்களுடைய புத்திகளின் அளவாகப்பேசும்படி எங்களுக்குக் கட்டளையிடப்பட்டிருக்கிறதென்று றசூல் சல்லல்லாஹு அலைஹிவசல்லமவர்கள் திருவாய் மலர்ந்தருளிய ஹதீசுக்குப் பொருள்யாதெனில் தவுஹீதுடைய இரகசியார்த்தங்களில் பேசும்போது மனிதர்களுடையபுத்திகள் ஏற்கக்கூடிய அளவாகப்பேசும்படி எங்களுக்குக் கட்டளைஎன்பதும் அசல் தவுஹீதில் அல்ல வென்பதுமாம். அதாவது ஹக்குக்கு கல்கு வேறல்ல என்கிற முக்கியமான மூலத்தவுஹீதைப்பிரஸ்தாபிப்பதில் மனிதர்களுடைய புத்தி விளக்கத்தின் அளவுபார்த்துப்பேசவேண்டு மென்று எங்களுக்குக்கட்டளை இடவில்லை என்பதாம். மேலும் பண்டிதர் பாமரர் உயர்ந்தோர் இழிந்தோர் என்கிற வித்தியாசம் பாராட்டாமல் எல்லாருக்கும் பொதுவாக தவுஹீதை எடுத்தோதும்படி அல்லாஹுதஆலா நபிமார்களுக்குக் கட்டளையிட்டிருக்கிறன். அதில் மிக்க விவேகமும் விளக்கமும் உள்ளவர்களா யிருக்கவேண்டுமென்ற விதியொன்று

53
8-27

மில்லை. ரசூல் சல்லல்லாஹு அலைஹிவசல்லமவர்கள் லா இலாஹ இல்லல்லாஹு என்றதவுஹீது கலிமாவை முதன் முதல் கல்வியில்லாத உம்மிகளாயிருந்தமனிதர்களுக்கே எடுத்தோதி தவுஹீதை வெளிப்படுத்தினார்கள். அதைச்செவியுற்றஅந்த ஜனங்கள் பாஷைக்காரராயிருந்த படியால் அவர்கள் அதன்பொருளை உள்ளபடி உணர்ந்தநிமித்தம் முஹம்மது (சல்-அம்) எல்லாத்தெய்வங்களையும் ஒரே தெய்வமென்று ஆக்கிவிட்டார்! என்று வியப்பாகச் சொன்னார்கள்.

பிறகு ரசூல்சல்லல்லாஹு அலைஹிவசல்லமவர்கள் சத்தியம் செய்து "முஹம்மதுடைய ஆத்மா யார்வசமிருக்கிறதோ அந்த ஆண்டவன்மேல் ஆணையாக நீங்கள் நீர் மொள்ளும்பாத்திரத்தை ஒருகயிற்றிற்கட்டி கீழ்பூமியாகிய பாதளத்துக்கு இறக்குவீர்களாகில் அதுதிடமாக அல்லாவின்மேல்விழும் "என்று மறுமுறை தவுஹீதைவெளிப்படுத்தினார்கள். இவ்விதம்வெளிப்படுத்தின தவுஹீதின்மேல்அத்தாக்ஷியாக அவனேமுன்னவன் அவனேபின்னவன் அவனேவெளியாயிருப்பவன் அவனேஉள்ளீடாயிருப்பவன் என்ற வேதவாக்கியத்தையும் எடுத்தோதினார்கள். பிறகு குருஆனில் கூறப்பட்டுள்ள லௌகான பீஹிமாஆலிஹத்துன் இல்லல்லாஹு லபஸதத்தா என்பதும் இன்னுமிது போன்ற பிறவுமான தலீலுகளைக்கொண்டு மூன்றும் முறை தவுஹீதை வெளிப்படுத்தினார்கள்.

ஆகவே ஆரம்பகாலத்தில் தவுஹீதுடைய மஸ்அலா தலீலுகளைக்கொண்டு வெளியானதில்லையென்றும் மவுஹிபத்தென்னும் அருளிறையாலும் மஃரிபத்தென்னும் ஞானேதயத்தாலுமே அது வெளியாயிற்றென்றும் அந்தியத்திலுங்கூட அதுசாதனையாலும் அரிய பிரயாசையாலும் வெளியாவதல்ல வென்றும் மேலும் ஆரிபுகளுக்கு உண்டாகிற ஹாலாத்தென்னும் பரவசநிலைமைகளில் வெளியாவதென்றும் சிலர்சொல்வது பிசகென்றொழிந்தது.

இன்னும் அல்லாவிலே ஐக்கியமாவதற்குச் செல்லவேண்டிய ஸ்தானங்களில் ஓர் ஸ்தானமாகிய பனுவுடைய மகாமை அடையாதிருக்கிறவரையில் முவஹ்ஹிதானவன் வஹ்தத்துல்

வுஜூதைவெளிப்படுத்தல்கூடாதென்றும்அந்தமகாமை அடைந்ததற்கு அடையாளம் அவன்எந்தகோலங் கொள்ளநாடுகிறானோஅந்தகோலத்தில் தன்னை ஆக்கிக்கொள்வதும்,உதாரணமாக பன்றியுருவெடுக்கநாடினல் பன்றியாய்ப்போவதும் மலத்தைத் தின்பதும் பிறகு முன்போல் தன்சுயவடிவமான மனிதரூபத்துக்குவந்து விடுவதுமாம் என்றுசிலர் சொல்வதும்,

இன்னும் முவஹ்ஹிதானவன் அந்தரங்கத்தில் மன்சூரைப் போல் ஹக்கும் கல்கும் ஒன்றென்பதை ஒப்புக்கொண்டவனாய் பகிரங்கத்தில் அபூஹனீபாவைப் போல் அதைப்பற்றிஒன்றுஞ் சொல்லாமல் மவுனஞ் சாதிப்பவனாய் இருக்கவேண்டுமென்று சிலர் சொல்வதும்,

இன்னுமிவைபோல்வன பிறவுமான அநேக வார்த்தைகள் அவாம் ஜனங்களில் வழங்குவதும் ஆகிய இந்தச் சொற்களெல்லாம் கற்பனைகளும் மருள்வாக்கியங்களுமாயிருக்கின்றன. இதற்கெல்லாம் காரணம் யாதெனில் கலிமத்துத்தவுஹீதில் கருதிய பொருள் இன்னதென்று உணர்ந்து கொள்ளாதகுற்றமேயாம்.

பனுவுடைய மகாமை அடைந்தால்தான் வஹ்தத்துல் வுஜூதை வெளிப்படுத்சலாமென்றும் இல்லாவிட்டால் கூடாதென்றும் வாதிப்பவர் தம்முடைய வாதத்திற்கு ஆதாரமாக குர்ஆன் அல்லது ஹதீசில் நின்றும் யாதொரு பிரமாணம் காண்பிக்கும்படி கேட்கப்படுவார்.

இனி வஹ்தத்துல் வுஜூதை வெளிப்படுத்தல் கூடாதென்பது உம்மத்துடைய உலமாக்கள் ஒற்றோர்மித்த ஓர் காரியமாயிருக்கிற தென்றால்; இந்த ஓர்மிப்பானது ஹக்குக்கு கல்கு வேறான தனிமுதல் என்பதின்பேரில் ஓர்மித்த ஓர்மிப்புபோல் வதேயாம் இதைவிட்டு நாம் அல்லாஹ் வினிடம் காவல் தேடுகிறோம்.

வெளிப்படுத்தலை ஹாலத்தென்னும் பரவசநிலைமையின் மேல் பொருத்தினது சரிதான். அதாவது அந்த நிலைமையில் இம்மாதிரியான ஒருவார்த்தை வெளிப்படலாம் என்பதாம் ஆனால்அந்த வார்த்தையில் அல்லாஹுதஆலாவை ஒருமனிதனில் மட்டுபடுத்தல் என்னும் ஐயமிருக்கிறது. உதாரணமாக ஷை

குல்ஆரிபீன் பாயஜீதுல் புஸ்தாமி றஹிமஹுல்லா அவர்கள் பரவசநிலைமையில் சுபுஹானீமாஅஃலமஷானீ என்றும்லாஇலா ஹஇல்லாஅனு பஃபுதூனீ என்றும் சொன்னார்கள். இந்தவாக்கியங்களுக்கு அர்த்தம் "எனக்கேபரிசுத்தம் ஆ என்காரியம் என்னமகிமையுள்ளதா யிருக்கிறது! என்னையன்றி ஒரு இலாஹும் இல்லை. என்னைவணங்குங்கள்" என்பதாம். இதனால் விளங்கப்படுவ தென்னவென்றால் அவர்கள் அல்லாஹுதஆலாவைத் தங்களில் மட்டுப்படுத்தினார்க ளென்பதும் தங்கள் சமுகத்திலிருந்த மற்றவர்களைத் தங்கள் அடிமைகளாக்கினார்க ளென்பதுமாம். இப்படி அவர்கள் அல்லாவைத் தங்களில் மட்டுபடுத்தினதின் பேரில் அறிவிப்பது அவர்களால் வெளியான இன்னுமொருவாக்கியமாம். அதாவது:-லைஸ பீஜுப்பத்தீ இல்லல்லாஹ் (என்சட்டைக்குள் அல்லாவேயன்றி வேறொன்றில்லை) என்பதாம் இதையே மஸ்னவியில் மவுலானாரும்குத்திஸஸிர்ருஹு அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள்.

மஸ்னவீ பய்த்து,

நேஸ்த்தந்தர் ஜுப்பஅும் இல்லா குதா
சந்து ஜோயீ தர்ஜமீனோ தர்ஸமா.

இந்த பய்த்தினால் விளங்கப்படுவ தென்ன வென்றால் என் முன்ஹாஸிராயிருக்கிறநீங்கள் என் அடிமைகளா யிருக்கிறீர்கள் நான் மாத்திரம் அல்லாவாயிருக்கிறேன் என்பதாம். இந்தச் சொல்லிலும் மேற்கூறிய சந்தேகமிருக்கிறது. அதாவது அல்லாஹுதஆலாவைத் தங்களில் மட்டுபத்தினார்களென்ற ஐயமாம் பின்னர்அவர்கள் தங்கள் அந்தியகாலத்தில் "என் ஆண்டவனே! நான் எப்போதாவது சுபுஹானீ மாஅல்லமஷானீ என்று சொல்லியிருப்பேனாகில் நான்மஜுஸியாயிருக்கிறேன் ஆதலால் நான் அஷ்ஹது அன்லாஇலாஹ இல்லல்லாஹு வஅஷ்ஹது அன்னமுஹம்மதன் அப்துஹு வரசூலுஹு என்னுங்கலிமாவைச்சொல்லி, என்னால் நிகழ்ந்த இஷ்ராக்காகிய துன்னார் என்னும் பூணூலைஇதோ அறுத்து விடுகிறேன்" என்று சொன்னார்கள். "சுபுஹானீ மாஅஃலமஷானீ" என்று அவர்கள் சொல்லிய சொல்லானது அல்லாஹு தஆலாவைத் தங்களில் மட்டு

படுத்தினர்களென்ற சந்தேகமுள்ள தாயிருந்ததினாலேயே அப்படி மட்டுபடுத்தினது குற்றமென்றறிந்து அவர்கள் தவுபா செய்தார்கள். இல்லாவிட்டால் அது எதார்த்தமான சொல்லேயாம். அதில் யாதொரு ஷிருக்கும் இல்லை. பின்பு மஜாஸி என்பதும் பூணுலென்பதும் எங்கேயிருக்கிறது.

இதன் சாராம்சம் யாதெனில் லாஇலாஹ இல்லல்லாஹு என்பதற்கு இலக்கியார்த்தமான வஹ்தத்துல் வுஜூதை எல்லாநிலைமைகளிலும் வெளிப்படுத்தலாம் அல்லாஹு தஆலாவைக்குறிப்பான ஒருவஸ்துவில் கட்டுபடுத்தலென்னும் இஷ்ராக்கின் சந்தேகமுள்ள வாக்கியத்தைக்கொண்டு பேசுவது கூடாது ஆனால் மனம் அசையாமல் நினைவற்று அல்லாஹ்விலே ஐக்கியமான பரவசநிலைமையில் அப்படிப்பேசினால் பேசினவன் ஷரகின்படி மன்னிக்கப்பட்டவனாயிருக்கிறான். பரவசநிலைமையல்லாத மற்ற நிலைமைகளில் பேசுவானாகில் அதில் ஷிருக்குவந்து லபிக்கிறபடியால் அவன் குற்றவாளியாவான். ஷெய்குபாயஜீதுல்புஸ்தாமி றஹிமஹுல்லா அவர்கள் பனாவுடைய மகாமை அடைந்த பூரணஞானியாயிருந்தார்கள். அவர்களால் அந்த வாக்கியம் பரவச நிலைமையில்தான் வெளிப்பட்டது. அப்படியிருந்தும்அவர்கள் அந்த நிலைமையிலிருந்துமாறி உணர்வையடைந்த பிறகு அந்தவாக்கியம் தங்களால் வெளிப்பட்டதென்று தெரிந்து இஸ்திக்பாருசெய்துஈமானைப்புதுப்பித்து அல்லாஹு தஆலாவுடைய வஹ்தானியத்தையும் அவன் றசூலுடைய ரிஸாலத்தையும் அப்தியத்தையும் கொண்டு ஷஹாதத்து கலிமாஓதினர்கள். எதற்காகவெனில் பெருமைதங்கிய ஷரீஅத்தின் அதபுகள் தங்கள் அநுஷ்டானத்திலிருந்து நீங்காமலிருக்கவும் அங்கிருந்து அந்த வாக்கியத்தைச்செவியுற்ற பனாவுடையமகாமை அடையாத முரீதுகள் அல்லாஹு தஆலாவை யாதொன்றில் மட்டுபடுத்தலென்னும் இஷ்ராக்கின் சந்தேகமுள்ளபேச்சுகளை விட்டுப்பேணுகிறவர்களாயிருக்கவுமேயாம்.

அல்லாஹு தஆலாவைத் தன்ஜீஹிலோ அல்லது தஷ்பீஹிலோ மட்டுபடுத்துவதுபோல் குறிப்பான யாதொருவஸ்துவில் மட்டுபடுத்தி அது வேதங்களுடைய சத்தாமான் என்

றும் தவுஹீது என்றும் எண்ணி யிருக்கிற மனிதர்களின்மேல் நான்மிகவும் பரிதாபப்படுகிறேன்.

சுவால்:-ஹக்முனஸ்ஸா அஸ்தனேமன் பாத்தனம் இதுஷெய்குபாயஜீதுல் புஸ்தாமி ரஹிமஹுல்லா அவர்கள் பரவச நிலைமையல்லாத சாதாரண நிலைமையில் சொன்ன ஓர் வாக்கியத்தின் மொழிபெயர்ப்பாக மஸ்னவியில் மவுலானாரும் ஜலாலுத்தீன் ரஹ்மஹுல்லா அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னஒருபாசுரத்தின் முதலடியாயிருக்கிறது, இதன்பொருள் ஹக்கு தஆலா தூலாதி சரீரங்களற்றதுய்யவன். நானே சரீரத்தோ டிருக்கிறேன் என்பதாம். இதனாலும் அவர்கள் அல்லாஹு தஆலாவைத் தன்ஜிஹில் மட்டுபடுத்தினார்களென்பது விளங்கப்படுகிறது. பின்னர் அங்ஙனம் மட்டு படுத்தல் எப்படி ஷிருக்குக்குக் காரணமாகும்?

ஜவாபு:-ஹக்குதஆலா சரீரமற்றதுய்யவன். நான்சரீரத்தோ டிருப்பவன் என்று ஷெய்கு ரஹ்மஹுல்லா அவர்கள்சொல்லிய இந்த வாக்கியமானது ஹக்கு தஆலாவினது இத்லாகுடைய மர்த்தபாவை அதாவது அவனது அதீத தத்சொரூப வகண்ட பரிபூரண நிலைமையை நோக்கினதாய் அல்லது அவனைத் தன்ஜிஹில் மாத்திரம் மட்டுண்டவன் என்று நினைக்கும் தேறாத முரீதுகளின் கொள்கையை நோக்கினதாய் இருக்கிறது.

சுவால்:-ஷெய்கு றஹிமஹுல்லா அவர்கள் தங்கள் முரீதுகளின்தப்பு கொள்கைகளைத் திருத்தி அவர்களுக்கு உண்மையை விளக்கவேண்டிய கடமையுள்ளவர்களாயிருக்க அவர்களின்தப்பு கொள்கைக்கு நேராகவும் உண்மைக்கு மாறாகவும் பேசினது என்னபயனைக் கருதியோ யெனின்,

ஜவாபு:-ஷெய்கு றஹிமஹுல்லா அவர்கள் தேறாதமுரீதுகளின் உறுதியான வஹ்முஎன்னும் தப்புகொள்கை நீங்கி நேர்முலமாக வேண்டுமென்று முதலில் தங்கள் அகீதாவின்படி உண்மையை எடுத்துரைத்தார்கள். அது அவர்களுக்குப் பயன்படாமல் விபரீத மயக்கத்தை யுண்டாக்கினபடியால் அவசர நிமித்தம் அவர்களை அக்கொள்கையின் பேரிலேயே விட்டு சூஞ்சுனிங்கோயம் பிபாயத் குஷ்த்தனம் இனி எப்போதாவது

இவ்விதம் சொல்வேனுகில் என்னை கத்லுசெய்யவேண்டும்என்று அந்தமுரீதுகளுக்கு அநுமதிகொடுத்தார்கள். பிறகு ஷெய்கு றஹிமஹுல்லா அவர்கள் தங்கள்பரவசநிலைமையில் முன்போல் மொழிவதைக்கேட்ட அந்த முரீதுகள் தங்கள் மருக்ஷியான அகீதாஉண்மையென்ற தடிப்பினுல் ஷெய்கவர்கள் கொடுத்திருந்த அநுமதியைக்கொண்டு ஷெய்குறஹ்மஹுல்லா அவர்களைப்பட்டயங்களால் வெட்டத்துணிந்தார்கள். அவர்களில் அநேகர் காயங்களால் இறணப்பட்டும் சிலர்வெட்டுண்டும் போனுர்கள் அப்போது உண்மைஇன்னதென்று அவர்கள்நன்றுய்த்தெரிந்து கொண்டார்கள். மேலும் இந்தவாக்கியத்தைச் சொன்னது யார் என்றும் இந்தச் சம்பவத்தின் எதார்த்தம் என்னவென்றும் நேரேகண்டு கொண்டார்கள். பின்பு அவர்கள் தங்கள் தப்பு கொள்கையினின்று நீங்கித் தங்கள்மெஞ்ஞான குருவாகிய ஷெய்கு ரஹிமஹுல்லா அவர்கள்உபதேசித்த மெய்ப்பொருளையுணர்ந்து ஐயமகன்றுர்கள். (வஹுவல் லத்தீபுல் கபீர், அவனே சூக்ஷமஞான சொரூபி.)

ஆகவே ஹக்குதஆலா சரீரமற்ற துய்யவன் என்றசொல்லானது மேலேவிவரித்துவந்தபடி இத்லாகுடைய மர்த்தபாவையாவது முரீதுகளின் பக்குவத்தையாவது நோக்காமல் சொல்லப்பட்டதாயிருந்தால் அந்தச்சொல் உண்மைக்குவிரோத மென்றுகும். ஏனெனில் எல்லா இலாஹுகளும் அல்லது லாத்து, உஸ்ஸா, மனுத்து, சூரியன், சந்திரன் மற்ற கிருஹங்கள் நக்ஷத்திரங்கள் முதலான அநேகம் இலாஹுகளும் சடமான சரீரங்களேயாம்அவைகள் அல்லாவின்வேறுகாமல் அல்லாவாகவேஇருக்கின்றனவென்று லாஇலாஹஇல்லல்லாஹுவென்ற கலிமாவின் அத்தாக்ஷியால் விளக்கமாகின்றது. பின்பு அல்லாஹுதஆலாவைத்தன்ஜீஹில் மாத்திரம்மட்டுபடுத்தலென்பது மருண்டவர்களின் மருக்ஷியிலன்றிஎதார்த்தத்தில் எங்கேயிருக்கிறது? இதேபோல் என்சட்டைக்குள் அல்லாவேயன்றி வேறென்றில்லை என்று ஷெய்கு றஹிமஹுல்லா அவர்கள் சொன்னசொல்லின்நின்றும் அல்லாஹுதஆலாவைத் தஷ்பீஹில் மட்டுபடுத்தலென்பதும் மருண்டவர்களின் மருக்ஷியேதவிர எதார்த்தமல்ல.

இன்னுமந்த பாசுரத்தின் முதலடியில் பொருந்திய வாக்கியமானது மேலேசொல்லிவந்த நோக்கமே உள்ளதென்ப

தற்கு அதன் இரண்டாம் அடியாகிய குஞ்சுனீங்கோயம்பிபா யத் குஷ்த்தனம் என்பது அத்தாக்ஷியாயிருக்கிறது. (இதன் அர்த்தம் மேலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது) இந்த இரண்டாவது அடியும் ஷெய்குறஹிமஹுல்லா அவர்களுடைய முரீதுகளின் அகீதாவை நோக்கியதா யிருக்கிறது. ஹகீகத்து, தரீகத்துகளை நோக்கினதல்ல. ஏனெனில் ஹகீகத்தையும் தரீகத்தையும் உடையவர்களின் சித்தாந்தம் ஹக்கும் கல்கும் ஒன்றேயன்றிவேறல்ல வென்பதாயிருப்பதினாலென்க. இன்னும் அது ஷரீஅத்தையும் நோக்கினதல்ல. ஏனெனில் அல்லாஹுதஆலா லாஇலாஹஇல்லல்லாஹு என்று அருளிய உபதேசவாக்கியத்தினால் ஹக்கும் கல்கும் ஒன்றேஎன்பதுதான் ஷரீஅத்தின் மூலக்கொள்கையாயிருக்கிறது. ஆகவே இனியொருகால் நான் இவ்விதம் சொல்வேனாகில் என்னைக்கொல்லவேண்டும் என்று (அவர்களின் அகீதாவை நோக்கியல்லாது) இப்படிச்சொல்வது ஷரீஅத்தில்தான் எப்படி ஆகும்? தம்மை நியாய மில்லாமல் கொல்லும்படி அனுமதி கொடுப்பது ஷரகுக்கு விரோதமாயிருக்கிறதே.

மொத்தத்தில் வஹ்தத்துல் வுஜூது மஸ்அலாவை வெளிப்படுத்தல் கூடாது என்று தீர்ப்பளிக்கும் பத்வாவானது முதலாவது அல்லாவின்பேரிலும் அவனுடைய ரசூலின் பேரிலும் அவதூறான கட்டுரையாயிருக்கிறது. இரண்டாவது பூரண பதவியை அடைவதற்குச் சாதகமான மார்க்க வாசலை அடைத்து நஷ்டமடைவதற்கேதுவான வழியைத்திறப்பதா யிருக்கிறது. ஏனெனில் வஹ்தத்துல் வுஜூதை சாமானிய ஜனங்களிடத்தில் வெளிப்படுத்துவதில் பெரும் பிரயோஜனமிருக்கிறது. அவர்களில் சலீமான கல்பையுடையவனுமிருப்பான். அவன் ஹக்குடைய கலிமாவைச் சிந்தைசிதறாநோக்கமாகச் சிரவணஞ் செய்து சிந்தித்துத் தெளிவான். ஆகவேவஹ்தத்துல் வுஜூதை வெளிப்படுத்துவதுகொண்டுஇழிந்தோன் உயர்ந்தோனும்மஹானுமாவான். அதைதெளிப்படுத்தினவனுக்குப்பரோபகாரமென்னும் நல்லெண்ணமிருக்குமாகில் ரசூல் சல்லல்லாஹு அலைஹிவசல்லமவர்கள் அருளிச்செய்த நற்பதவியைப்பெற்றுகொள்வான். அந்த ஹதீசு இது "அல்லாவின் மீதாணையாக உன்னைக்கொண்டு ஒருமனிதனுக்கு அல்லாஹு தஆலாநேர்மார்க்கத்தைக்காட்டு

வதானது உனக்குச்சிவப்பு ஒட்டகங்கள் பலவிருப்பதினும் அது உனக்கு அதிகநன்மையாயிருக்கும்'' எ-தே. இந்த ஹதீசு சஹீஹ்புகாரி, சஹீஹ்முஸ்லிம் இரண்டிலு மிருக்கிறது. அறபு தேசத்தில் ஒருவனுடைய சுயாதீனத்தில் சிவப்பு ஒட்டகங்க ளிருப்பது அவனதுமேன்மைக்கும் கனதிக்கும் பெருமைக்கும் அறிகுறியாயிருக்கும். மேற்கூறிவந்த நியாயத்தினால் வஹ்தத்துல் வுஜூதை மறைப்பதினும் வெளிப்படுத்துவதே உசித மென்று விளக்கமாயிற்று.

மெய்தான் அதைவெளிப்படுத்தினால் தனக்கு ஏதாவது இடரெய்து மென்கிற பயத்தின்மிகைப்பால் வெளிப்படுத்தாது ஒருவாறு மவுனமாயிருப்பானாகில் அவன் குற்றவாளியாகான் ஏனெனில் வினை நிகழ்ந்தபிறகும் வேண்டும்போதுமே யல்லாமல் அதை வெளிப்படுத்தல் அவனுக்குவிதியல்லவாதலினாலும் இஸ்லாமில் ஒருவன்சங்கடமெய்தலும் ஒருவருக்கு சங்கடமெய்து வித்தலும் இல்லை என்றுரசூல்சல்லல்லாஹு அலைஹிவசல்லமவர்கள் அருளிய திருவாக்கிருப்பதினாலுமென்க. அன்றியும்தனக்கு இடர் சம்பவிக்குமென்ற பயத்தினால் அதைவெளிப்படுத்தாமல் மவுனமாயிருப்பது எதனாலென்றால் மிகைப்பென்னும் அக்கிரமம் கல்வியில்லாத மூடர்களுக்கும் ஈனபுத்தியுள்ள அற்பர்களுக்கும் இயற்கையாயுள்ளது. அவர்கள் தவுஹீதின் உண்மையை உணரவில்லை. அதனால் முவஹ்ஹிதாகிய அத்வைத ஞானியைமார்க்கங்கெட்டமுல்ஹிதென்றெண்ணி அவரை இம்சிக்கத் துணிவார்கள். உதாரணமாக:—ஜலாலுத்தீன் மவுலானா அவர்கள் மஸ்னவி ஷரீபிலிருந்து கீழ்க்காணும் பய்த்துகளை நகல்செய்திருக்கிறார்கள்.

சூஞ்ஸபீஹா ராபுவத் காரத் கியா
லாஜிம் ஆமத் யக்துலூனல் அம்பியா
சூங்கெஹூக் மந்தர் கபே ரிந்தாம் புவத்
லாஜரம்சுன் ஹூன்தர் ஜிந்தாம் புவத்
சூங்கலம்தர் தஸ்தெ கத்தாரே புவத்
லாஜரம்மன் சூர்தர் தாரே புவத்.

இதன்பொருள்:-அற்பர்களின் கையில் அதிகாரவாளிருந்ததால் அவர்கள் அம்பியாக்களை கத்லு செய்யும் விதிவந்தது. தங்கள்

மயக்கபுத்தி ஒப்பாத உண்மையை மறுப்பவர்களுக்கு அதிகார மிருந்ததினால் சுன்னூனுல் மிஸ்ரீறஹிமஹுல்லா அவர்கள் மறியற்சாலைக்குப் போகும்படி நேரிட்டது. விசுவாசமற்ற பெருந்துரோகியின்கையில் பேனா யிருந்ததினால் மன்சூர் ஹல்லாஜி றஹிமஹுல்லா அவர்கள் கழுமரத்திலானார்கள் என்பதாம்.

சுவால்:—சலபுசாலிஹுகள் என்னும் பூர்வகாலப் பெரியோர்கள் வஹ்தத்துல் வுஜூதது மஸ்அலாவைமறைக்கும் வழக்க முள்ளவர்களா யிருந்தார்களே தவிரஅதை வெளிப்படுத்தும் வழக்க முள்ளவர்களாயிருந்த தில்லை என்பாயாகில்,

ஜவாபு:—நாம் சொல்லுகிறோம். முதலாவது சலபுசாலிஹுகள் அதைமறைத்தார்களென்பதை நாம்அங்கீகரிக்கோம். ஏனெனில் சுன்னூனுல் மிஸ்ரீறஹிமஹுல்லா அவர்கள் ஓர்மதுஹபுக்கு இமாமாகிய மாலிகுபுனுஅனசுரஹிமஹுல்லா அவர்களின் தில்மீதா (சீடரா) யிருந்தார்கள். ஆகவே அவர்கள் சலபுசாலிஹுகளில் ஒருவராயிருந்தார்கள். அவர்கள் வஹ்தத்துல் வுஜூதைவெளிப்படுத்தினார்கள். அதை அவாம்என்னும் சாமானிய ஜனங்கள் மறுத்து அவர்களை மஜ்னூன் (பித்தன்) என்றுசொன்னார்கள். இனிஇரண்டாவது:- சிலர்வெளிப்படுத்தாதது அதை மறைப்பது கடமைஎன்றல்ல. மேலும் வெளிப்படுத்தினால் சாமானியர்களுக்கு அதைவிளங்கிக்கொள்ள சக்தியில்லை யாதலால் அதுவிளங்காதென்றோஅல்லது மன்சூர்அலைஹிர்ரஹ்மா அவர்களுக்கு நேர்ந்தது போல் வெளியிடுபவருக்கு ஏதாவது இடர் சம்பவிக்குமென்றோஅவர்கள் அறிந்ததினால் வெளியாக்கவில்லை மஸ்னவிஷரீபில் மவுலானாரூம் குத்திஸஸிர்ருஹு அவர்கள் சொல்லிய ஓர்வாக்கியம் மேலேநாம் சொல்லிய சொல்லுக்கு நேர்பாடாயிருக்கிறது அதுவருமாறு:-

பய்த்து.

தர்நயாபத் ஹாலெபுக்தா ஹேச்காம்
பஸ்ஸகுன்கோ தாஹ்பாயத் வஸ்ஸலாம்.

இதன்பொருள்:—தத்வவிசாரணையில் தேர்ந்த அத்வைத சித்தாந்திகளாகிய பக்காமனிதருடைய வார்த்தையை அவ்விசாரணையில்லாத த்துவிதசித்தாந்தியாகிய கச்சாமனிதன் ஒருவனும்

உணர்ந்து கொள்ளான். ஆதலால்பேச்சை(விரிக்காமல்) சுருக்க வேண்டுவது அவசியம் வஸ்ஸலாம் என்பதாம்.

இரண்டாவது பயன்.

இலாஹானது அல்லாவின் வேறான வுஜூதென்று கொள்ளும் கொள்கையிலேயே இஷ்ராக்கு கட்டுண்டிருக்கிற தென்று முற்கூறிவந்த விசாரணைகளால் யஜ்அலூன லஹூ அன்தாதன் (அவனுக்கு நித்துகளை ஆக்குகிறார்கள்.) என்று அல்லாஹுதஆலா அருளிய திருவசனத்தின் உண்மை வெளியாயிற்று. இல்லையாயின் அதாவது இலாஹுவேற வுஜூதென்றுகொள்ளுங் கொள்கையில் இஷ்ராக்கு கட்டுண்டில்லையாயின் பின்னர் அவனுக்கு நித்துகளை ஆக்குகிறார்கள், என்றசொல்எப்படி உண்மையாகும்? எனெனில் அறபிபாஷையில் நித்துஎன்பதற்கு அர்த்தம் நவுகு என்னும் சுஜாதியில் ஒன்றுக்கு மற்றொன்று ஒத்திருப்பதாம். அறபு முஷ்ரிகுகள் இலாஹுகளை அல்லாவுக்கு ஒப்பானவைகள் என்று ஒருபோதும் சொல்லவில்லை. அல்லாஹுதஆலாவுடைய திருவசனமே இதற்கு சாக்ஷியாயிருக்கிறது. அதாவது வானங்களையும் பூமியையும் சிருட்டித்தவன்யார் என்று முஷ்ரிகுகளை நீர் கேட்டால் திடனாக அவைகளை அல்லாஹுதஆலா சிருட்டித்தான் என்றுஅவர்கள் சொல்வார்கள்என்பதே. சிருட்டித்தவன் சிருட்டிகளுக்கு ஒப்பாயிரான். (என்பது அவர்களுக்குத் தெரிந்தவிஷயந்தான்.) ஆதலால் அவனுக்கு நித்துகளை (சமானர்களை) ஆக்குகிறார்கள் என்று அல்லாஹுதஆலா அருளியதிருவசனம் மெய்யென்றாகாமல் மயக்கத்தைக் கொடுக்கிறது. ஆதலால் அந்ததிருவசனம் மெய்யென்ற காரணத்தை விரித்துவிளக்க வேண்டியதவசியமாயிற்று. அந்தக்காரணம்யாதெனில் ஆக்கல்என்பது பஸீத்துஎன்றும் முரக்கபுஎன்றும்இரண்டு வகுப்பாயிருக்கிறது. பஸீத்துஎன்னும் ஆக்கலுக்கு ஒரேசெயப்படுபொருள் போதும். இதற்கு அல்லாஹு தஆலாவுடைய திருவசனத்தில் உதாரணமாவது அவன் இருட்டையும் வெளிச்சத்தையும் ஆக்கினன் என்பதாம். இனி முரக்கபுஎன்னும் ஆக்கலுக்கு இரண்டு செயப்படு பொருள்கள் வேண்டும். அதுவும் புறவாக்கல் அகவாக்கல் என்று இருவகைப்படும்ஆக்கி

யோனின் ஆக்கவினை செயப்படுபொருளில் வெளிப்படையாகத் தோன்றுவது புறவாக்கல் என்றும் செயப்படுபொருளில் ஆக்க வினைதோன்ருமல் ஆக்கி யோனின் அகத்தில் நிகழ்வது அகவாக்கல் என்றும் பெயர்பெறும். இனி புறவாக்கலுக்கு அல்லாஹு தஆலாவுடைய கலாமில் நின்றும் உதாரணமாவது அவன் சூரியனைப் பிரகாசமாகவும் சந்திரனை ஒளியாகவும் ஆக்கினன் என்பதாம் அகவாக்கலுக்கு அவனுடைய கலாமில் நின்றும் உதாரணமாவது:—அவர்கள் அவனுக்குநித்துகளை ஆக்குகிருர்கள் என்பதாம் இந்த வாக்கியத்தில் ஆக்கல் அகவாக்கலா யிருப்பது எப்படி யென்ருல் முஷ்ரிகுகள் தங்கள் இலாஹுகளை அல்லாஹ்வின் வேருகநினைக்கிருர்கள் ஆகவே அவர்கள் ஒரேவஸ்துவைத் தங்கள் அகத்தில் இரண்டு வஸ்துவாக்கினவர்க ளாகிருர்கள். அதாவது ஒருபொருளை இரண்டுபொருளாகக் காணும் அஹ்வல் என்னும் சாரக்கண்ணன்போல் ஒரேமெய்ப்பொருளான ஹக்கு தஆலாவை ஒன்றல்லவாக அதாவது வுஜூதில் இரண்டாகக் காண்கிருர்கள் பின்னர்திடனுக அஹ்வலானவன் ஒருசந்திரனை இரண்டாக்குகிருன் அதாவது இரண்டென்று நினைக்கிறன் ஆகவே அவன் சந்திரனுக்கு ஒரு நித்தைஆக்குகிருன். அதாவது சந்திரன் போன்ற ஒருசந்திரனை உளதாகக்காண்கிருன் இதேபோல் முஷ்ரிகுகள் அல்லாஹு தஆலாவினது வுஜூதில் அவனுக்கு நித்துகளை (சமானர்களை) ஆக்குகிருர்கள். அதாவது இலாஹுகள் எதார்த்தத்தில் அல்லாஹ் வாகவேயிருக்க அவைகளை அல்லாஹ்வின் வேருனவுஜூதுகள் என்று முஷ்ரிகுகள் தங்கள்இருதயத்தில் எண்ணி யிருக்கிருர்கள் ஆகவே அவனுக்கு நித்துகளை ஆக்குகிருர்கள் என்றது மெய்யாயிற்று.

இப்படி ஒன்றைப்பல வாக்கல் என்னும் யுக்தியின்பேரில் பலவை ஒன்ருக்கலையும் அல்லாஹுதஆலாவுடைய திருவசனத்தால்ஒத்திட்டுப்பார். அதாவது எல்லா இலாஹுகளையும்(முஹம்மது) ஒரே இலாஹு என்ருஆக்கிவிட்டார்? மெய்யாகஇதுஒரு விந்தையான பேச்சாயிருக்கிறது என்பதாம். முஷ்ரிகுகளுடைய வஹ்முக்கு நேராக இந்த வாக்கியத்துக்குப் பொருள்யாதெனில் முஹம்மது எல்லா இலாஹுகளையும் ஒரேஇலாஹுதான் என்றுநினைக்கிருர்? அதாவது அவை அல்லாஹ்தான் என்றுநினைக்கி

ரூர்? இந்த எண்ணம் உண்மையை ஒத்திருக்குமாகில் திடனாக இது ஒருவிந்தையான பொருளாகவே யிருக்கிறது என்பதாம்.

ஆனால் எதார்த்தத்தில் இதற்குப் பொருள்யாதெனில் திடனாகமுஹம்மதுசல்லல்லாஹு அலைஹிவசல்லமவர்கள் இலாஹுகளெல்லாம் ஒரே இலாஹுதான் அல்லது இலாஹுகள் அல்லாஹ்தான் என்று திடனாக அறிந்திருந்தார்கள் என்பதாம் அதாவது அவைபலவா யிருக்கின்றன வென்பது வஹ்மு என்னும் மயக்க புத்தியிலேயேயல்லாமல் உண்மையில் இல்லை, யாவும் ஒன்றே என்ற இந்த அறிவே எதார்த்தம் முஷ்ரிகுகள் போன்ற மருளாளர்கள் இதை விந்தையாக நினைத்தாலுஞ் சரி.

மூன்றாவது பயன்,

அறிந்துகொள்:-லாஇலாஹ இல்லல்லாஹு என்றகலிமாவில் இலாஹு என்பதற்குத் தாவீல் செய்து அதை வேறுபொருளில் திரிப்புவதும் மவுஜூது என்பதை அதன் தொக்கியபயனில்லையாக்குவதும் உம்மத்துடைய உலமாக்கள் ஒருங்கு சேர்ந்து ஒப்பு கொண்ட ஓர்காரியமா யிருக்கிறதென்றும் இன்னும் ஹதீசில் என்உம்மத்துகள் வழி கேட்டின்மேல் ஒன்றுசேரார்களாதலால் நீங்கள்பெருங் கூட்டத்தைப் பற்றிப் பிடியுங்கள் என்று திடனாக வந்திருக்கிறதென்றும் எண்ணப்படுகிற இந்த எண்ணமானது பின்வரும் ஞாயத்தால் மறுத்துத் தள்ளப்பட்டதாயிருக்கிறது. அதாவது:-உலமாக்கள் ஒருங்கு சேர்ந்துஒப்புகொள்வதற்கு இரண்டு காரியம் அவசியம் முதலாவது எந்தக்காரியத்தின்மேல் ஒருங்கு சேர்கிறார்களோ அந்தக் காரியம் ஷரகைச் சேர்ந்த ஓர்காரியமா யிருக்கவேண்டும் இரண்டாவது:-ஒருவிஷயத்தைச் சிக்கறுத்து விளக்கவும்அதற்கு முடிவுகூறவும் திறமைவாய்ந்த அஹ்லுல் ஹல்லிவல் அக்தி களாகிய உலமாக்கள் ஒரே காலத்திலாவது அதைஅடுத்தடுத்து வந்த சமீபகாலங்களிலாவது அக்காரியத்தின் மேல் ஒருங்கு சேரவேண்டும்.

ஆனால் முதலாவது காரியமோ கலிமாவில்இலாஹுவுக்குத்தாவீல் செய்து அதை வேறுபொருளில் திருப்புவது முஹ்கமுக்குவிரோதமாதலால் அது ஷரகுக்குவிரோதமான காரியமாமென்று நீதெரிந்துகொண்டாய். இன்னும் மவுஜூதென்னும்

பதத்தைஇலாஹு என்னும் எழுவாய்க்குத் தொக்கியபயனிலை யாக அமைத்துக்கொள்வதும் ஷரகைச் சேர்ந்த காரியமல்ல. ஏனெனில் கிதாபுல் மஜீதாகிய குர்ஆன் அதைப் பொய்யாக்கு வதினாலென்க. இல்லையாயின், லௌகானபீஹிமா ஆலிஹத்துன் இல்லல்லாஹு என்றவிடத்தில் லௌகான மஅஹு இலா ஹுன்லமாகறஜதா என்று வந்திருக்கும். இனி இரண்டாவது காரியமும் தரிபடவில்லை. ஏனெனில், அஹ்லுல் ஹல்லி வல்அக்தி களாகிய உலமாக்கள் ஒரேகாலத்திலாவது அடுத்தடுத்து வந்த சமீபகாலங்களிலாவது அக்காரியத்தின்மேல் ஒருங்குசேர வில்லைஇதுவுமன்றி அஹ்லுல்ஹல்லி வல்அக்தியாயிருப்பவர்கள் லாஇலாஹ இல்லல்லாஹுவைக் கொண்டுஈமான் கொள்ளக் கடமைப்பட்டவர்களாயிருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்க அவர்கள் லாஇலாஹ இல்லாகைருல்லாஹி, என்பதாக எப்போது ஈமான் கொண்டார்களோ அவர்கள் எப்படி அஹ்லுல்ஹல்லி வல்அக்தி யாவார்கள்? அத்வைதிகளானசூபியா குத்திஸத் அஸ்ராருஹும் அவர்களே அஹ்லுல் ஹல்லி வல்அக்திஎன்ற பெருமைவாய்ந்த பெரியாராவார்கள்.

அன்றியும் ஜாருல்லாஹ் ஜமக்ஷரீறஹிமஹுல்லா அவர்கள் பிரக்யாதிபெற்ற உலமாக்களில் ஒருவராயிருந்தார்கள். அவர்கள் இலாஹுவுக்குத்தொக்கியபயனிலை வேண்டியதில்லை யென்ற கொள்கையுள்ளவர்களாயிருக்கிறார்கள் பின்னர் ஏககாலத்திலோ அடுத்தடுத்து வந்த சமீபகாலங்களிலோ அதற்குத்தொக்கியபய னிலை வேண்டுமென்று உலமாக்கள் ஒருங்குசேர்ந்துஒப்புகொண் டதென்பது எங்கேயிருக்கிறது? திருப்பலும்மவுஜூது என்னும் பயனிலையைத்தொக்கவைத்தலுமானஇந்தக்காரியம்உலமாக்கள் ஒருங்கு சேர்வதின்றி தனித்தவரான ஒருவரால்முதலில்வெளிப் பட்டது. பின்புமற்றொருவர் அவரைப்பின்பற்றினர் பின்பு அவ ரைமற்றொருவர்பின்பற்றினர் இப்படியே ஒருவர்பின்ஒருவராக இதுவரையில் தக்லீதைநீட்டித் திடப்பிரமாணமாகிய லாஇலா ஹ இல்லல்லாஹு என்னும் முஹ்கமைத்தங்கள் வஹ்முஎன்னு ம்பேதபுத்திக்குஇணங்கப்பொருத்திகொள்வதற்குத்திருப்பலும் தொக்கவைத்தலுமான காரியத்தைக் கையாடிவந்திருக்கிறார்கள். ஏனெனில் அவர்களிடத்தில் திருப்பலும் தொக்கவைத்தலுமில்

லாமல் போனால் அவர்களின் வஹ்முஅந்த முஹ்கமுக்கு முரண் படுகிறதினாலென்க திருப்பல்செய்தபிறகுங்கூட அவர்களிடத்தில் மவுஜூதுன்என்ற ஒருபயனில்லையைத் தொக்குவிக்கவேண்டிய அவசியமில்லையென்பதுமுண்டு. ஏனெனில் கலிமாவில்இலாஹ்வை முஸ்தஹக்க என்று திருப்பி லாமுஸ்தஹக்க இல்லல்லாஹு என்று சொன்னால் வணக்கத்துக்குப்பாத்திரமானவன் அல்லாஹுதஆலாவேதவிர அவனுக்குவேறான லாத்து, மனாத்து, உஸ்ஸாக்களில் ஒன்றும் வணக்கத்துக்குப்பாத்திரமுள்ளதல்ல என்ற பொருளைத்தருகிறதினாலேயாம்.

திருப்பலும் மவுஜூதுன்என்பதைத் தொக்கவைத்தலுமான இக்காரியம் எக்காலத்தில் வெளிப்பட்டதென்றால், "பின்பு பொய்பரவிவிடும்" என்று ஹதீசில் சுட்டியகாலத்திலேதான் அதுவெளிப்பட்டது. இந்தத்தக்லீது (பின்பற்றல்) முஷ்ரிகுகள் சொன்னதுபோன்ற தக்லீதாம். அவர்கள் இந்தவிக்கிரகவணக்கமார்க்கமானது எங்கள்பிதாக்கள்இதை அநுஷ்டித்துவரநாங்கள் கண்ட ஓர் மார்க்கமாயிருக்கிறது. என்றுசொன்னார்கள். ஆகவே திருப்பலும் மவுஜூதுன்போன்ற ஒருசொல்லை தொக்கியபயனில்லையென்றாக்குவதும் உலமாக்கள் ஒற்றுமைசேர்மித்தஓர்காரியமென்று எண்ணப்படுகிற இந்த ஓர்மிப்பானது "என் உம்மத்துகள் வழிகேட்டின்மேல் ஒருங்கு சேரார்கள் நீங்கள் பெருங்கூட்டத்தைப்பற்றிப்பிடியுங்கள்" என்ற நாயகவாக்கியத்திற்குள் அடங்காமல் அப்புறப்பட்டதாயிருக்கிறது. இந்த ஒருங்குசேர்தலானது நஸாராக்கள் அல்லாவை மூன்றாக்குவதின்பேரில் ஒருங்குசேர்ந்ததுபோல்வதாம்.

நான்காவது பயன்.

அறிந்துகொள் திடனாக லாஇலாஹ இல்லல்லாஹு வானது ஷரீஅத்தென்னும் குருஆனுக்கு பஸ்மலத்தாயும் முஹம்மதுர் ரசூலுல்லாஹ்வானது அதற்கு சூரத்துபாத்திஹாவாயும் இஸ்லாமுண்டய ஹக்கான அகாயிதுகள் அதற்கு சூரத்துல் கஹ்பாயும் அந்த அகாயிதுகளின் பிரிவாகிய திடப்பிரமாண விதிவிலக்குகள் அதற்கு சூரத்துந்நாஸாயும் இருக்கின்றன. பின்னர் குருஆனில் நின்றும் பிஸ்மில்லாவைத் தெரிந்துகொள்ளாதவன் எவனோ அவன் அதன் பாத்திஹாவை எப்படி தெரிந்துகொள்

வான்- ஆகவே முதன்முதல் பிஸ்மில்லாவில் பிழையுண்டாய்விட்டால் அந்தப்பிழை மற்ற பாத்திஹா, கஹ்பு, நாஸ் ஆகிய மூன்றுசூரத்துகளையும் பரவிவிடும். ஷரீஅத்துக்கு பிஸ்மில்லா போன்ற கலிமாவைத் தெரிந்து கொள்ளாதிருந்தால் அதன் அகாயிது,அஃமால்களும் எப்படி பயன் கொடுக்கும்? இந்தத்தெரியாமையை விட்டுநாம் அல்லாஹுதஆலாவினிடம் காவல் தேடுகிறோம்.

இதையே இன்னுமொரு வழியாகச் சொல்லுகிறோம்திடனாகஅல்கலிமத்துத்தைய்யிபாவில்நான்குபர்லுகள்இருக்கின்றன. முதலாவதுஅதன் சொற்களைப்பிழையறச்சரியாக உச்சரிப்பதும் இரண்டாவது அதில் பொதிந்துள்ள பொருளை உள்ளபடி உணர்வதும், மூன்றாவது உணர்ந்தபடி அதைஉண்மை யெனக்கொள்வதும் நான்காவது உண்மையெனக்கொண்டதைநழுவவிடாமல் சதா அதன்மேல் நிலைத்திருப்பதுமாம் இவைகளில் மூன்றாவது மூலபர்லாயும்நாலாவதுகிளைபர்லாயும்இருக்கிறது. இல்லையாயின் மதபகிஷ்டனான முர்தத்துகொல்லப்படமாட்டான். ஏனெனில் அவன் ஒருதரம் ஈமான் கொண்டதினால் மூமினாயினான். மூமினைக்கொல்வதுகூடாது ஆகவே அவன் அந்த ஈமான்மேல் சதாநிலைக்காததே அவனைக்கொல்வதற்குக் காரணமாயிற்றுமுந்தின முதலாவது இரண்டாவது காரியங்களுங்கூட அந்த மூன்றாவதுஅவைகளின்மேல் பொருத்துநிற்பதால் அதன்தொடர்ச்சியால் பர்லாயின. ஏனெனில்விதிக்குமுக்கியமாய் வேண்டியமுதல்காரியமும் விதியாதலினாலென்க பின்பு அல்கலிமத்துத்தைய்யிபாவில்பொதிந்துள்ள பொருளைத் தெரிந்து கொள்ளாதவன் எவனோஅவனுக்கு அதைஉண்டுயெனக் கொள்ளும் உணர்வு எப்படி உண்டாகுமென்பதை நோட்டமிட்டுப்பார். அந்தஉணர்வு அவனுக்கு உண்டாகவில்லையானால் பின்பு அவன் எந்தவஸ்துவின்மேல்சதா நிலைத்திருக்கிறது. ஆகவே அவன்கலிமாவின் பொருளை அறியாததினால்அவனுக்கு மூன்றுபர்லுகளும் தப்பிவிட்டன. கலிமாப்பொருளை அறியாதவன் நான் இஸ்லாமைத்தழுவியமுஸ்லிம் என்றுஅவன் எப்படிபிரஸ்தாபிக்கிறது?

ஐந்தாவது பயன்

அறிந்துகொள்:-திடனாக அல் உம்மத்துல் மர்ஹூமாவில் நின்றும் அத்வைதிகளானசூபியாகுத்திஸத்அஸ்ராருஹும் ஆ

கிய ஒருசாரார்தவிர மற்றவர் முஹ்கமாத்தென்னும் திடப்பிர மாணங்களாயிருக்கிற லாஇலாஹ இல்லல்லாஹு, அதன்தலீலு கள்,இன்னும் அவனதுதவுஹீதின்மேல் அறிவிக்கிற ஆயத்துகள் இவைகளுக்கு வலிந்துரைகோடல் என்னும் தாவீலால் பொருட் களை பேதப்படுத்தி அமைப்புகளை மாற்றி அவைகளைவிகாரப்ப டுத்திவிட்டார்கள். ஆனால் அவர்கள் அல்கலிமத்துத்தைய்யிபா வின் மற்றொருபகுதியாகிய முஹம்மதுர்ரசூலுல்லாஹியைக்கொ ண்டு ஈமான்கொண்டிருக்கிறார்கள் இந்தஈமானுட்பொதிந்து அதன்முற்பகுதியாகிய லாஇலாஹ இல்லாஹு என்னும் முஹ் கமைக்கொண்டுள்ள ஈமான்அவர்களுக்கு உண்டாய் விட்டது. ஆகவே அவர்களுக்கு ஹுக்மிய்யாகிய ஈமான்இருக்கிறது. ஹகீ கிய்யாகிய ஈமான்இல்லை. முஷ்ரிகுகளுக்கு ஹகீகிய்யாகிய ஈமானு மில்லை, ஹுக்மிய்யாகிய ஈமானுமில்லை. இதனால் அல்லாஹு தஆலா "லம்யகுனில்லதீனகபரூ மின்அஹ்லில் கிதாபிவல்முஷ்ரி கீன" என்றும் "வ்லக்த் கபரல்லதீன காலூ இன்னல்லாஹசாலிசு சலாஸா" என்றும் அருளியதிருவாக்கியங்களில் முஷ்ரிகுகளினி ன்றும் அஹ்லுல்கிதாபிகளை வேறுபிரித்திருப்பதற்குக்காரணம் வெளியாயிற்று. அப்படிப்பிரித்திராவிட்டால் அந்தவிடம் அவ் வாக்கியங்களைமுறையே"லம்யகுனில்லதீனகபரூ மின்அஹ்லில்கி தாபிவல்அறபி" என்றும்"லகத்அஷ்ரகல்லதீனகாலூ இன்னல்லா ஹசாலிசுசலாசா" என்றும் சொல்லவேண்டுவதாயிருந்தது.அதா வதுமுந்தின ஆயத்திலும் இரண்டாம்ஆயத்திலும் அஹ்லுல்கிதா பிகளாகிய யஹூது நஸாராக்களை காபிர் என்று சொன்னனே தவிரஅவர்களை முஷ்ரிகுஎன்று சொல்லவில்லைஎன்பது.

இன்னும் இதனால் அவர்களுடைய பெண்டுகள் ஹலால் என்றகாரணமும் அதாவது அஹ்லுல்கிதாபிகளின் பெண்களை மூமின் நிகாஹு செய்துகொள்ளலாமென்றகாரணமும் வெளி யாயிற்று. அதெப்படியெனில் அவர்களில் யஹூதுகள் மூசா அலைஹிஸ்ஸலாமுடைய மார்க்கம் உண்மையென்றும் நஸாராக் கள் ஈசாஅலைஹிஸ்ஸலாமுடையமார்க்கம் உண்மையென்றும் எப்போதுஈமான் கொண்டார்களோ அப்போதேதங்கள் நபி யின்மீதுகொண்ட அந்த ஈமானுக்குள் மறைந்து அவர்களுக்குத் தெரியாதவிதமாக முஹம்மதுர் ரசூலுல்லாஹி சல்லல்லாஹு

அலைஹிவஸல்லமவர்களுடைய ரிஸாலத்தின்மீதும் நுபுவ்வத்தின்மீதும் அவர்களுக்கு ஈமான் உண்டாய்விட்டது, ஏனெனில் தவுறுத்து, இஞ்சீல்களில் முஹம்மதுர் ரசூலுல்லாஹி சல்லல்லாஹு அலைஹிவஸல்லமவர்களின் ரிஸாலத்து நுபுவ்வத்துகளின் உண்மையைச் சொல்லியிருக்கிறது அஹ்லுல் கிதாபிகள் அதன் மேல் ஈமான் உள்ளவர்களாயிருக்கிறார்கள், ஆகவேநாம்முன்னே சொல்லிவந்தபடி எல்லா முஸ்லிம்களுக்கும் லாஇலாஹ இல்லல்லாஹுவைக்கொண்டு ஹுக்மிய்யான ஈமான் இருப்பதுபோல் அஹ்லுல்கிதாபிகளுக்கு அந்த ஈமான் ஏதோ கொஞ்சம் இருக்கிறது, முஷ்ரிகுகளுக்கோஎந்தகிதாபின் பேரிலும் எந்தநபியின் பேரிலும் ஈமானில்லையாதலால் அதினுட் பொதிந்த ஈமான்என்பதுமில்லை ஆகவே அவர்களுக்கு லாஇலாஹ இல்லல்லாஹுவைக்கொண்டு ஹகீகிய்யாகிய ஈமானுமில்லை ஹுக்மிய்யாகிய ஈமானுமில்லை.

சுவால்:—முஸ்லிம்களுக்குஎப்படியோ அப்படியே அஹ்லுல்கிதாபிகளுக்கும் கலிமாதைய்யிபாவைக்கொண்டு ஈமான் உண்டாயிருந்தால் பின்பு முஸ்லிமாகியமூமினுக்கும் அஹ்லுல்கிதாபிகளுக்கும் நடுவில்என்னவித்தியாசமிருக்கிறது என்பாயாகில்

ஜவாபு:—இஸ்லாமைத்தழுவிய மூமின்களுக்கு கலிமாதைய்யிபாவின் முற்பகுதியில் ஹுக்மிய்யாகியஈமானும் பிற்பகுதியில் ஹகீகிய்யாகிய ஈமானும் இருக்கிறது அஹ்லுல் கிதாபிகளுக்கு முற்பகுதி பிற்பகுதியிரண்டிலும் ஹுக்மிய்யாகிய ஈமான்மாத்திரமிருக்கிறது. ஹகீகிய்யாகிய ஈமான் அவர்களுக்கில்லை இதுதான் வித்தியாசம்,

பின்னர் அல்ஹம்துலில்லாஹ்! அல்லாஹுதஆலா நேசிப்பதும்அவன்பொருந்திகொள்வதுமான புகழனைத்தும் அவனுக்கே உரியவை இன்னும் அவன்நேசிப்பதும் அவன் பொருந்திகொள்வதுமான சலவாத்தென்னும் கருணை அவனது ரசூல் முஹம்மது சல்லல்லாஹு அலைஹி வஆலிஹி வஸஹ்பிஹி வஸல்லமவர்களின் மீதுண்டாவதாக, என் ஆண்டவனே! எங்களுக்கு ஹயாத்து குறுக்கிடாத ஒருமவுத்தையும் மவுத்து குறிக்கிடாத மணமானஒருஹயாத்தையும் கொடுத்தருள். சுப்ஹான றப்பிக்க றப்பில் இஜ்ஜத்தி அம்மா யசிபூன் வசலாமுன் அலல் முர்ஸலீன் வல்ஹம்து லில்லாஹி றப்பிலஆலமீன்,

முஸ்லிம் அத்வைத மூலமொழி

முற்றிற்று.

ஹாவல்லாஹூ அஹது.

துஃபத்துல் மூர்ஸலா.

மூலம்.

பிஸ்மில்லா ஹிர்ரஹ்மா னிர்ரஹீம்.

சர்வஜீவ தயாபரனும் பக்தரக்ஷகனுமான அல்லாஹூத ஆலாவினது திருநாமத்தால் தொடங்குகிறேன். புகழனைத்தும் சர்வலோகபரிபாலனாகிய அல்லாஹூதஆலாவுக்கே உரியவை. ஆகிபத்தென்னும் அழகியமுத்திப்பேறு இகபரங்களான ஈருலகத்தினைசை யொழித்தவனுக்கேயாம். சலவாத்தும் சலாமும் மல்ஹருல் அதம்மி என்னும் சம்பூரணதயஸ்தானமாகிய முஹம்மது அலைஹிஸ்ஸலாத்துவஸ்ஸலாமவர்கள் பேரிலாம். இன்னுமவர்களுடைய கிளையார் தோழமார் அனைவர் பேரிலுமாம்.

வியாக்கியானம்.

நமது நபிகள் நாயகம் சல்லல்லாஹூ அலைஹிவசல்லமவர்களை மல்ஹருல் அதம்மி அதாவது சம்பூரணதயஸ்தானமென்றது எதனாலெனில் அவர்களில்அல்லாஹூதஆலா தன் வுஜூதுபுதாத்தென்னும் தனதின்றியமையாச்சுயம்பு தவிர ஆலமாகிய பிரபஞ்சத்தில் வெளிப்படவேண்டிய அஸ்மாவான திருநாமங்களனைத்தையுங் கொண்டு வெளியானதினாலும், அவற்றுள் ஒரு இஸ்மு மிகைக்காமலும் மற்றொரு இஸ்மு மிகைக்கப்படாமலும் எல்லாம் சமமாக வெளியானதினாலுமாம். சமம்என்பதற்குப் பொருள்எல்லா இஸ்முகளும் நமதுநபிகள் நாயகம் சல்லல்லாஹூ அலைஹிவசல்லமவர்களில் சம்பூரணவகையாக வெளிப்பட்டன வென்பதும் வெளிப்பாட்டில் ஒன்றுக்கொன்று சரியொத்திருந்தது என்பதுமாம்.

மற்றநபிமார்களிலும் ஹக்குதஆலா தனது அஸ்மாக்களனைத்தையுங் கொண்டு வெளியாயினானென்றாலும் அவர்களில் ஒரு இஸ்மு மிகைத்தும் மற்றொரு இஸ்முமிகைக்கப்பட்டு மிருந்த வகையாக வெளியாயினான். ஆதலால் நம்முடைய நபிகள் நாயகம் சல்லல்லாஹூ அலைஹிவசல்லமவர்கள் மாத்திரமே மல்ஹருல் அதம்மியாயிருக்கிறார்கள்.

சுவால்:—ஆலமென்னும் பிரபஞ்சமானது அதன் எல்லாப் பாகங்களும் சேர்ந்து அல்லாஹு தஆலாவினது வெளிப்பாடுகளில் நின்றும் கொஞ்சந்தான் என்று முஹக்கிகீன்களாகிய தத்வஞானிகள் ஒற்றேர்மித்திருக்க நபிமார்களிலும் ஒலிமார்களிலும் அல்லாஹு தஆலா தனது எல்லாத் திருநாமங்களையுங் கொண்டு வெளியாயினன் என்பது எப்படிசரியாகும்?

ஜவாபு:—இந்தச் சொல்லினல் அல்லாஹுதஆலா மொத்தமாகத் தனது எல்லா திருநாமங்களையும் கொண்டு வெளியானன் என்பது கருத்தல்ல. அவனுடைய திருநாமங்களில் நின்றும் உலகத்தில் ஒவ்வொன்றகவோ இரண்டிரண்டாகவோமும் மூன்றகவோ நவ்வாலாகவோ அதிகமாகவோவெளிப்பட்டஎல்லாஇஸ்முகளையுங் கொண்டு அவன்நபிமார்களிலும் ஒலிமார்களிலும் வெளியானன் என்பதேகருத்தாம்.

மூலம்

பின்னர் அனிய்யத்தென்னும் கோசபாசத்தில் சிக்குண்ட பாவியான அடிமையும் நபிசல்லல்லாஹு அலைஹிவசல்லமவர்களுடைய ஷபாஅத்தின் தேவையுள்ளவனும் ஆகிய முஹம்மது புனு ஷெய்கு பள்லில்லாஹி சொல்வது யாதெனில்; இதானது ஹகாயிகு என்னும் தத்துவார்த்தங்களில் கூறியுள்ளவாக்கியங்களினின்றும் பெரும்பொருள் பொருந்திய சிறியதோர் நூலாயிருக்கிறது. அல்லாஹுதஆலா வினது திருவருள் கொண்டுமாத்திரம் இதைநான் சேகரித்தேன். இதன்சவாபாகிய பிரதிபலனை ரசூல்சல்லல்லாஹு அலைஹிவசல்லமவர்களினது ஆத்மாவானரூஹுக்கு ஆக்கினேன். இன்னுமிதற்கு துஹ்பத்துல்முர்ஸலா (நாயகமவர்களின் சமுகமனுப்பப்பட்ட காணிக்கை) என்று பேரிட்டேன் இதன்சவாபாகிய பிரதிபலனை அந்தநாயகம் அலைஹிஸ்ஸலாத்து வஸ்ஸலாமவர்களுக்குச் செலுத்தும்படி அல்லாஹு தஆலாவினிடம் துஆகேட்கிறேன் அவனேசகல வஸ்துக்களின் பேரிலும் சமர்த்துள்ளவனும் துஆவை அங்கீகரிப்பதற்கு அருகனுமானவன்.

வியாக்கியானம்.

அனிய்யத் தென்னும் கோசமென்று நூலாசிரியர் சொன்னதில் அவர்கருத்தாவது ாஹுதஆலா தனது தஜல்லியான

ஆரோபத்தினுல் வெளியான என் ஆவிஆக்கைகளின் உணர்வு எனக்கிருப்பதென்பதேயாம் (அதாவது ஜீவனை நான் என்றும் தேகத்தை நான் என்றும் அபிமானிப்பதென்பதாம்) சிலசமயம் உன் ஹகீகத்தும் அந்தரங்கமும் ஹக்குதஆலா வல்லாதவேறு வுஜூதென்று நீ எண்ணுவதே அனிய்யத்தென்றசொல்லின்கருத்தாகக் கொள்ளப்படும். ஆரிபீன்களில், ஒருவர்சொல்லியிருக்கும் அறபி பய்த்தின் உரையாவது:-என் பாவம்என்பது யாது என்று கேட்டேன் உன்வுஜூதே பாவம்என்றும்இதற்கு எந்தப் பாவத்தையும் நிகராக எண்ணப்படாது என்றும் ஒருமாது விடைபகர்ந்தனள்'' (இதன்கருத்து:-ஹக்கையன்றிநீயொருதனி முதலாக உன்னைநீ எண்ணுவது பெரியபாதகமாம் என்பது.)

மூலம்.

அறிந்து கொள்ளுங்கள் என் சகோதர்களே! அல்லாஹு தஆலா உங்களையும் நம்மையும் நற்பதவியிலாக்குவானுக. திடனுக ஹக்குசுபஹானஹுவத்தஆலாவே வுஜூதுஎன்னும் உண்மைப்பொருளா யிருக்கிறுன். (உண்மையென்றது இன்மைக்கு எதிர்.)

(தன் நிலைக்குத் தானே ஆதாரமாய் சகல பிரபஞ்சங்களும் தன்னிடத்தில் கற்பிக்கப்படுவனவாய் எக்காலத்தும் கெடாமல் சதோதயமாய் விளங்குவது எதுவோ அதுவுஜூது என்று வழங்கப்படும இதைத்தான் சச்சிதானந்தப் பொருள் என்றும் பிரஹ்மம் என்றுங் கூறுவர் இந்துமத அத்வைதிகள். த. மு.)

வியாக்கியானம்.

இதன் கருத்தாவது:-அல்லாஹுதஆலாவினது வுஜூதே அவனது தாத்தாகிய தத்சொரூபம் என்பதும் வுஜூதுக்கு தாத்துவேறல்லவென்பதுமாம். இது வஹ்தத்துல் வுஜூதை ஒப்பினவர்களிடத்தில்தான் அவர்களல்லாதமுதகல்லிமுகளிடத்திலோ அவன் தாத்தானது அவனது வுஜூதுக்குவேறும் வுஜூதை வேண்டுவதுமாம் இவ்விரண்டில் முந்தினதுதான் சரி.

மூலம்.

அந்த வுஜூதுக்கு உருவமுமில்லை காலதேசங்களால் எல்லையுமில்லை அந்த வுஜூது இப்படி பரிசுத்தமா யிருப்பதுடன் வுருவ

மும் எல்லையுங்கொண்டு வெளிப்பட்டு ஆரோபமாகப் பிரகாசித்தது. இப்படி வெளிப்பட்டதினால் அது தனக்கு உருவமின்மையும் எல்லை யின்மையுமான தன்மையைவிட்டுமாறவில்லை மேலும் அதிருந்தபடியே இன்று மிருக்கிறது.

(சுவால்:-ரூபமும் காலதேசங்களின் வரையறையும் இல்லாமல் பரிசுத்தமாயிருக்கிற அந்தவுஜூதேரூபிகரித்துக் காலதேசங்களின் வரையறையுள்ளதாக வெளியாயிற்றென்பதும் அப்படி வெளியாகியும் அதுதன் பரிசுத்தத்தன்மையை விட்டுமாறாமல் இருந்தபடியே இருக்கிறதென்பதும் ஆகிய இவ்வாக்கியங்களின் அர்த்தம் சற்றும் புத்தியில் அமையவில்லை அரூபமான வுஜூது ரூபமுள்ள உலகாய் வெளிப்பட்டதெப்படி உலகாய் விரிந்தவுஜூதுமுன் இருந்தபடி அரூபமாகவே இருப்பதெப்படி இதை உபமான வாயிலாக விளக்கிக்காட்டவேண்டும்.

ஜவாபு:-வுஜூதினது அரூபத்தன்மையைத் தன்ஜீஹுஎன்றும் அதன் ரூபத்தன்மையைத் தஷ்பீஹு என்றும் ஆரிபுகளாகிய ஞானிகள் வழங்குவார்கள். தன்ஜீஹு என்பது வுஜூதின் எதார்த்த இலக்ஷணங்களைக் குறித்தும் தஷ்பீஹு என்பது அதன்சற்பிதநாமாதிகளைக்குறித்தும் விவகரிக்கப்படுகிறஇரண்டு சொற்களாம். அரூபமான வுஜூதின் எதார்த்த இலக்ஷணங்களுக்கு யாதொரு தோஷமணுகாதபடி அதனிடத்தில் வெறுங்கற்பிதநாமரூபங்களானவுலகம் உண்டாகலாம்அதெவ்வாறெனின் மனம் என்பது கண், காது, மூக்கு, நா, மெய் ஆகியபஞ்சேந்திரியங்களுக்குப் புலப்படாத ஓர் அரூபப்பொருளா யிருக்கிறது அரூபப்பொருளாகிய அந்தமனத்தினிடத்தில் ரூபப்பொருட்களாகிய சொற்பனஜகம் கற்பிதமாகத் தோற்றுகிறது சொற்பனத்தில் காணப்படுகிற நிலம், நீர், தீ, கால், வெளி ஆகிய இவை மனத்தின் காரியப் பொருட்களாயும் மனம் காரணப்பொருளாயுமிருக்கிறது மனமாகிய காரணம்கெடாமல் அதிருந்தபடியிருக்க அதனிடத்தில் சொற்பனப் பிரபஞ்சமானகாரியம் கற்பிதமாகத் தோற்றுவது போல வாஜிபுல் வுஜூதாகிய ஹக்கு கெடாமல் அதிருந்தபடி பரிசுத்தமாயிருக்க அதனிடத்தில் மும்கினுல் வுஜூதாகிய கல்கு கற்பிதமாகத் தோன்றிற்றென உணர்க.

பின்னர் இந்துமத அத்வைத ஞானிகள் காரணத்துக்குப் பழுதில்லாமல் அதனிடத்தில் காரியத்தோற்றமுண்டாதலுக்கு விவர்த்தகாரணகாரியமென்றும்,வாஜிபுல் வுஜூதுக்குப் பரமார்த்தசத்து என்றும்மும்கினுல் வுஜூதுக்கு விவகாரிகசத்து என்றும்பெயர்தந்து பரமார்த்தசத்தையன்றி விவகாரிகசத்து ஓர்தனிமுதல் அல்லவென்றுங்கூறுவது இங்குஒத்திட்டு அறியத்தக்கது. த. மு)

மூலம்.

இன்னுமந்த வுஜூதானது ஒன்றேஒன்றுதான் உடைகள் பலபேதமும் பலவுமாயிருக்கின்றன. அதாவது அந்தவுஜூது எவற்றில் வெளியாயிற்றோ அந்தசிருட்டிகள் நாமரூபங்களால் பேதப்பட்டுபலவாயிருக்கின்றனவென்பதாம் இன்னுமந்தவுஜூதானதுசர்வசிருஷ்டிகளின் பகிரங்கஅந்தரங்கங்களுக்கு ஹகீகத்தானமூலமாயிருக்கிறது. அணுவாதிசர்வசிருஷ்டிகளும் அந்தவுஜூதை விட்டு ஒழிந்திருப்பதில்லை.

வியாக்கியானம்.

வுஜூதுஒன்றேபலவாகப்பேதப்பட்டிருக்கிறதற்கு உபமானமாகச்சொல்லப்பட்ட ஒரு அறபிபய்த்தும் அதன் அர்த்தமும் வருமாறு:-வமல்வஜ்ஹு இல்லாவாஹிதன் கைரஅன்னஹு இதாஅன்த அஃததல் மறாயா தஅத்துதா. இதன்பொருள் உன்முகம்ஒன்றேயன்றிப்பலவல்ல ஆனால்; நீகண்ணாடிகளை அதிகப்படுத்துவாயாகில் அப்போது அந்தஒரேமுகம் அவைகளில் பலவாகப் பிரதிபலிக்கும் என்பதாம்.

மூலம்.

இன்னுமந்தவுஜூதென்றது ஆராய்தலால் நிசப்பட்டதென்கிற அர்த்தங்கொண்டுமல்ல. தேடலால் சிக்கினதென்கிற அர்த்தங்கொண்டுமல்ல. ஏனெனில் இவ்விரண்டும் தொழிற்பெயர்ப்பொருட்களாயிருக்கின்றன. அகத்தில்மாத்திரமேயன்றி புறத்தில்பிரத்தியக்ஷமாயுள்ளவைகளல்ல. பிரத்தியக்ஷத்தில் உள்ளதாயிருக்கிறமவுஜூதாகிய ஹக்கின்பேரில் இந்தஅர்த்தங்கொண்டு வுஜூதுஎன்றபதத்தை வழங்குதல் கூடாது. இதைவிட்டு அல்லாஹுதஆலா மிகமேலாக உயர்ந்தவன்.

வியாக்கியானம்.

ஆராய்தலால் நிச்சயப்பட்டதென்றால் நிசப்படுமுன் சமுசயத்தி லிருந்ததென்றும் தேடலால் சிக்கினதென்றால் சிக்குமுன்தெரியாமல் மறைந்திருந்ததென்றும் ஆகிறது. அல்லாஹூதஆலாவோ எவ்வித சமுசயத்திற்கும் இடமில்லாமல் சதோதயமாய் சர்வபிரபஞ்சங்களிலும் பிரத்தியக்ஷமாகவிளங்குகின்றான் சித்தசுத்தியால்தத்சொரூபஜோதியாய் பிரகாசிக்கின்ற கல்பையுடைய ஆரிபுகள் அந்த வுஜூதை சதாதரிசிப்பவர்களாயிருக்கிறார்கள். ஆதலால் நிச்சயப்பட்டது சிக்கினது என்கிறஅர்த்தங்கொண்டு அவனை வுஜூதுஎன்பது கூடாது

(அன்றியும்மண்ணாகிய பிண்டத்திலிருந்து வனைதலாதித் தொழில்களால் காரியப்பட்டு நாமரூபங்களால் தோற்றுகிற கடத்தைவுஜூது (உளது) என்று வழங்குகிறோம் ஆனால் மண்ணையன்றிகடம் ஓர் தனிமுதலானவுஜூதல்ல ஆகவே கடத்தைவுஜூதென்றது விவகாரத்தில் மாத்திரமேயன்றி எதார்த்தத்திலல்ல ஆதலால் இங்க அர்த்தங்கொண்டும் ஹக்தஆலாவை வுஜூது என்று சொல்லப்படாது த. மு.)

மூலம்.

மேலும் அந்தவுஜூதுஎன்றதில் நாம்கருதியது இதோ சொல்லப்போகிற இலக்ஷணங்களுள்ள ஓர்பொருளேயாகும். அதாவது:-எது தனதுண்மைக்குத் தானே ஆதாரமோ எதனது ஆதாரத்தின்மேல் சர்வசிருஷ்டிகளும் உள்ளனவாகத்தோன்றுகின்றனவோ புறம்பில் எதற்கு அன்னியமென்பதில்லாமற் போகின்றதோ அதுவே வுஜூதென்றது.

(வுஜூதை வாஜிபுஎன்றும் மும்தனிஉ என்றும் மும்கினு என்றும் மூன்றாகக்கூறுவார்கள். எது எப்போதுமுளதோ அது வாஜிபு, எது எப்போதும்இலதோ அது மும்தனிஉ எது ஒரு காலத்திற்றானன்றி குறித்தகால வளவிருந்து பின்புஅழிவை அடைகின்றதோ அதுமும்கினு. ஆனால் வாஜிபையன்றிமும்கினு ஓர் தனிமுதல் என்ற அர்த்தங்கொண்டு இந்தபாகுபாடு சரியல்ல (முஸ்லிம் அத்வைத மூலமொழியைப்பார்) இனி இந்துமத அத்வைதிகள் வாஜிபை சத்து என்றும் மும்தனிஐ அசத்து

என்றும் மும்கினே சத்துப்போலி அல்லது அகிர்வசனீயம் என்றும் எடுத்தாளல் இங்குகவனிக்கத்தக்கது. (த. மு.)

இன்னுமந்தவுஜூதானது குன்ஹூ என்னும் தனது சுயவடிவத்தால் ஒருவருக்கும்வெளியாகாது அந்தக்கரணங்களான புத்தியும் பேதமுற்றமனமும் பஞ்சபுலன்களான ஞானேந்திரியங்களும் அதைஉணரமாட்டா. யுக்தியிலும் அது அடங்காது. ஏனெனில் இவையனைத்தும் சிருட்டிகளாயிருக்கின்றன. சிருட்டியோ தன்னைப்போன்றசிருட்டியையன்றி வுஜூதினது குன்ஹூ என்னும் தத்சொரூபத்தைஉணராது அந்தசொரூபம் இந்த உணர்வுகளுக்கெட்டாதபடிமிகவும் மேலாக உயர்ந்தது யாராவதொருவன் இந்தவிதமாக அல்லாஹு தஆலாவை அறிய நாடிஅதில் முயற்சிப்பானாகில்அவன் தன் வாணாளை வீணாக்கினவனாவான்.

இன்னுமந்த வுஜூதுக்கு அனேக மர்த்தபாக்களென்னும் ஸ்தானங்கள்உண்டு (அந்தமர்த்தபாக்களை இந்நூலாசிரியர்ஏழாகச் சுருக்கிக்கூறுகின்றார்.)

(குணங்குடிமஸ்தான் சாஹிபுபாடலில் முதற்பாட்டான "மஹ்லியத்தான தாத்துல்கிப்ரியாவில் மறைந்த கன்ஜுல் மக்பியா" என்ற விருத்தத்தில் அந்த ஏழுமர்த்தபாக்களையும் கூறியிருக்கிறார்கள். த. மு.)

மூலம்.

முதலாவது மர்த்தபா:—குறிப்பில்லாததும் அகண்டபரிபூரண சுயஞ்சைதன்ய தாத்து மாத்திரமுமான மர்த்தபாவாம். (அகண்டமென்றது கண்டத்துக்கு எதிர் என்றபொருள் கொண்டல்ல மேலும் இவ்விடத்தில் அகண்டமென்பதினால் விளங்கும் விளக்கமே கருத்தாகும் அந்த வுஜூதோ எவ்விதத்திலும் அதில் கண்டமாக்கல் இல்லை.)

அகண்டமென்னும் சைதும் கண்டித்தலை ஒழித்தலென்னும் அதன்விளக்கமும் இவ்விரண்டும் இந்தமர்த்தபாவில் இருக்கின்றன வென்றபொருள் கொண்டல்ல. மேலும் அந்தவுஜூது இந்த மர்த்தபாவில் தன்னிடம் குணங்களையும் பண்புகளையும் சேர்ப்பதைவிட்டு சுத்தமானதென்பதும் அகண்டமென்ற குறிப்

புங்கூடாதென்கிறவரையில்எல்லாக்குறிப்புகளையும்விட்டுநய்தா னதென்பதும் ஆகிய இந்தப் பொருள் கொண்டுதான் அகண்ட பரிபூரணமென்றது.

வியாக்கியானம்.

இதன்விபரம்:-இந்த மர்த்தபாவில் வுஜூதுக்கு நாமமுமி ல்லை ரூபமுமில்லைகுணமுமில்லை பண்புமில்லைஉள்ளென்பதுமில்லை புறமென்பதுமில்லை சமமென்பதுமில்லை விசேடமென்பதுமில்லை பொதுவென்பதுமில்லை சிறப்பென்பதுமில்லை மேலும் இவை யெல்லாம் பின்வருகிற அதன் மர்த்தபாக்களையும் ஸ்தானங்களை யும் அனுசரித்துண்டான வைகளாம் "அருஷையுடையவன் தானங்களால் உயர்ந்தவன்" என்று அல்லாஹுதஆலா திரு வுளமாயிருப்பது இதைக்குறித்த இஷாராவேயாம்.

மூலம்.

இந்த மர்த்தபாவுக்கு மர்த்தபத்துல்அஹதிய்யத்து என்று பெயர் சொல்லப்படும்அதுவே ஹக்தஆலாவினது குன்ஹு என்னும் துரியாதீதமான தத்சொரூபமாம் அதற்குமேலால்யா தொருமர்த்தபாவுமில்லை.

இரண்டாவது மர்த்தபா தஅய்யுனுல் ஊலா அதாவது முதற்குறிப்பென்னும் மர்த்தபாவாம் அது யாதெனில் அல்லா ஹுதஆலா தன்தாத்தையும் சிபத்துகளையும்வகுக்காமல் தொ குப்பாக அறிந்திருப்பதே இதன்பொருளாம். இந்த மர்த்தபா வுக்கு மர்த்தபத்துல் வஹ்தத்தி என்றுபெயர்சொல்லப்படும்.

வியாக்கியானம்.

இன்னுமிதற்கு மர்த்தபத்து ஹகீகத்தில் முஹம்மதிய்யா என்றும் ஹகீகத்துல்!ஹகாயிகி என்றும் சொல்லப்படும் இப்ப டிச்சொல்வது எதைக்கருதி என்றால் ஹக்தஆலா தனதுதத்சொ ரூபமென்னும் மறைவான அவ்வியக்தத்தில் எதை முதற்குறிப் பாக்கி வெளியானதோ அந்த முதற்குறிப்பும் வெளிப்பாடுமாய் இந்தமர்த்தபா இருப்பதைக்கருதியேயாம். இன்னுமிந்த மர்த்த பாவில் அவன்நிருமித்த முதல்நிருமாணம் அந்த முஹம்மதிய்யா கிய நூரேயாம். ரசூல்சல்லல்லாஹு அலைஹிவஸல்லமவர்கள் அல்லாஹுதஆலா படைத்ததில் முதற்படைப்பு என்ஒளியே

என்று அருளியதில் அவன் அவர்களை முதலில் நிருமாணித்தான் என்ற பொருளைக்கருதினார்கள். இன்னுமிதற்கு மர்த்தபத்துல்ஜாமிஇ என்றும் சொல்லப்படும். ஏனெனில் இது அகண்டத்தையும் கண்டத்தையும் சேர்ப்பதாயும் அவ்விரண்டுக்கும்நடுவே பிரிப்பதாயும் தாத்துசம்பந்த அறிவின் நிருமிப்புகளில்நின்றும் ஷூயூனுகளில் நின்றும் அதில் அடங்கியிருந்தவைகளை பொதிந்ததாயுமிருப்பதினாலென்க பின்பு அந்த அறியப்பட்ட நிருமிப்புகளுக்கு இல்மாலும் வுஜூதாலும் பகுப்பில்லை என்கிற கருத்துகொண்டு அவைகளுக்கு ஹகீகத்துல் ஆலியாத்தென்றும் அல்லாஹுதஆலாவுடைய அனாதிபகுப்பாகிய அறிவில் அவைபக்குவப்பட்டிருக்கின்றன வென்கிற கருத்துகொண்டு அவைகளுக்கு அஃயான்சாபிதா என்றும் பெயர்வைக்கப்படும்.

மூலம்.

மூன்றாவது மர்த்தபா தஅய்யுனுஸ்ஸானி அதாவது இரண்டாங்குறிப்பு என்னும் மர்த்தபாவாம். அதென்னவெனில் அல்லாஹுதஆலா தனது தாத்தையும் சிபாத்தையும் சர்வசிருட்டிகளையும் ஒன்றினின்று மொன்றைவகுத்து விபரமாக அறிந்திருக்கும் அவனது அறிவேயாம் இதற்கு மர்த்தபத்துல்வாஹிதிய்யா என்றும் ஹகீகத்துல் இன்சானிய்யா என்றும் பேர்சொல்லப்படும். இந்த மூன்று மர்த்தபாக்களும் (கதீம்) அனாதியானவை இவைகளை முன்னும் பின்னுமாக்கிச் சொன்னது தொகுப்பு விளங்கும் பொருட்டாம் காலத்தால் முன்பின் என்பதில்லை.

நான்காம் மர்த்தபா ஆலமுல் அர்வாஹ் அதாவது ஜீவலோகம் என்னும் மாத்தபாவாம் அதென்னவெனில் கலப்பற்ற பரவியதனித்த சிருட்டிகளாய்த் தத்தம் தாத்துகளாகிய சுயநப்சுகளின் பேலுரிம் தம்போன்ற பிறநப்சுகளின்பேரிலும் வெளியாகும் பொருள்களேயாம். இதற்கு முந்திய மர்த்தபாவில்ஜீவர்கள் இப்படி அறிவதில்லை. அதாவது அஃயான்கள் அந்தமர்த்தபாவில் தம்மைத்தாமும் அறியா. மற்றொன்றையும்அறியா. அவை அல்லாமுல் குயூபாகிய அல்லாவுக்கேயன்றி வெளியாகா.

ஐந்தாவது மர்த்தபா:-ஆலமுல்மிசால் என்னும் மாதிரிலோகம் அதாவது சூக்ஷமலோகமென்னும்மர்த்தபாவாம்அதென்ன

வெனில் பாகமாக்கலையும் கொஞ்சமாக்கலையும் கிழித்தலையும் சேர்த்தலையும் ஏற்காத நொய்யஅணுக்களால் சேர்க்கப்பட்ட சிருட்டிப்பொருள்களாம்.

வியாக்கியானம்

அறிந்துகொள் ஆலமுல் மிதாலானது தூலஉலகத்திலிருக்கிற உருவங்களைப் பொதிந்ததாயிருக்கும் இன்னுமது அல்லாஹுதஆலாவுடைய இல்மில் அடங்கியிருக்குமுருவங்களில் முந்தின மாதிரி யுருவமாம். இதனல்தான் அதற்குஆலமுல்மிதால்என்று பேர்வைக்கப்பட்டது ஏனெனில் பொருட்களில்னின்றும் ரூஹுகளில்னின்றும் சடங்களில் னின்றும் அதற்குச் சமமும் நிகருமான ஒருமாதிரிரூபம்இருந்தேயொழிய ஒருபொருளாவது ஒரு ஜீவனுவது ஒருசடமாவது இருப்பதில்லை ஆகவே இந்தஆலமுல் மிதால் அர்ஷையும் குர்ஸியையும் எழுவானங்களையும் நான்கு பூதங்களையும் இவற்றிலுள்ளவைகளையும் பொருந்திருக்கும்.

மூலம்.

ஆருவது மர்த்தபா:—ஆலமுல் அஜ்சாம் அதாவது:-சடலோகமென்னும் மர்த்தபாவாம் அதென்னவெனில் பாகமாக்கலையும் கொஞ்சமாக்கலையும் ஏற்கின்ற தூலஅணுக்களால் சேர்க்கப்பட்ட சிருட்டிப்பொருள்களாம்

ஏழாவது மர்த்தபாவானது முன்சொல்லிவந்த வஹ்தத்து வஹ்தானிய்யத்து ஜிஸ்மானியத்துகளான எல்லா மர்த்தபாக்களையும் சேகரித்துக்கொண்ட மர்த்தபாவாம் அதுகடைசியான தஜல்லியும் கடைசியான உடையுமாயிருக்கிறது அதுவே ஆலமுல் இன்சான்என்று சொல்லப்படும்.

வியாக்கியானம்.

(பின்னர் அறிந்துக்கொள்:—அல்லாஹு தஆலா நமக்கும் உனக்கும் நல்லுதவி புரிவானுக ஹக்கு சுபுஹானஹு வதஆலாவுடைய அநாதிதாத்தும் அவனுடையசமமான சிபத்துகளும் சிருட்டிகளை வெளிப்படுத்துவதுகொண்டும் அவைகளை வசப்படுத்துவதுகொண்டும் காரியங்களை நடத்துவதுகொண்டும் அவைகளைப் பண்படுத்துவதுகொண்டும் வுஜூதுடைய மர்த்தபாக்களை இரக்குவதுகொண்டும் ஷுஹூதுடைய மர்த்தபாக்களை ஏற்று

வதுகொண்டும் நாயகத்தன்மையையும் ருபூபியத்தின் இரகசியத்தையும் வெளியாக்கத் தேடினபோது இக்காரியங்கள் அதற்குச் சிருட்டிகளைச் சிருட்டிப்பதன்றி உண்டாகாவாகையினுலும் அனுதியாகிய அல்லாஹு தஆலாவினது பெருமைக்கும் மடியுந்தன்மையுள்ள சிருட்டியினது சிறுமைக்கும் நடுவே நேர்ச்சம்பந்தம் தூரப்பட்டிருந்த நிமித்தம் அந்தச் சிருட்டிகளின் தோஷமுற்ற செயல்கள் மலிகுல் ஹக்காகிய அல்லாஹு தஆலாவில் ரூபகரப்படாதிருந்த படியாலும் ஹக்குதஆலா தனக்கு இது காரியங்களில் நாயிபாயிருக்கும் பொருட்டு ஒரு கலீபாவை உண்டாக்கினுன் அந்தகலீபாவுக்கு இரண்டுமுகங்கள் உண்டு ஒருமுகம் அனுதியாகிய அல்லாஹு தஆலாவை நோக்கி அவனிடத்திலிருந்து அருளைஎற்பதும். மற்றொருமுகம் சிருட்டியாகியகல்குகளைநோக்கி அவைகளுக்கு அருளைஈவதுமாம்இன்னுமந்த கலீபா பூமியிலும் வானத்திலும் ஆக்ஷிசெய்யஇடம்பெறுவதற்காக அவரைத் தன்னுடைய ஸூரத்தின் பேரில் ஆக்கி அவர் பேரில் தன்னுடையஅஸ்மா சிபாத்துகளைபரிவட்டமாகப்போர்த்தினுன் இன்னுமவர் தனக்கும் கல்குகளுக்கும்நடுவேஉன்சத்து என்னும் கலந்துறவாடலுக்கு இடம் பெற்றிருப்பதினுல் அவருக்குஇன்சான் என்று பேரிட்டான் இன்னும் தன்னுடைய அள்ளாஹிரு அல்பாத்தினு என்னும்இரண்டு திருநாமங்களின் விதியால் அவருக்கு பாதினுகிய ஹகீகத்தென்னும் ஒரு உயிரையும் அள்ளாஹிராகிய ஸூரத்தென்னும் ஒரு உடம்பையும் ஆக்கினுன். ஏனெனில் மேலுலகமாகிய மலகூத்திலும் கீழுலகமாகிய பூமியிலும் உயிரும் உடம்புமாகிய அவ்விரண்டாலும் ஆக்ஷிசெய்ய இடம் பெறுவதற்கேயாம்.

பின்னர் அவருடைய பாத்தினுகிய ஹகீகத்தென்றது நபி சல்லல்லாஹு அலைஹிவஸல்லமவர்கள் தங்கள் திருவாக்கால் ரூஹைக்காணபெரிய ஒருபடைப்பை அல்லாஹ் படைக்க வில்லை என்று அருளிச்செய்திருக்கிற அந்த § ரூஹுல் அஃலமேயாம்.

---

§ இந்த ரூஹுல் அஃலம் என்னும் கலீபாவையே இந்துவேதாகமங்கள் மாயாப்பிரதிபிம்பன் என்றும், அந்தரியாமிஎன்றும், இரணியகர்ப்பன் என்றும், விராட்புருடன்என்றும் கூறுவதாக ஊகிக்கவேண்டியதாயிருக்கிறது. இந்நூலின் இறுதியில் சேர்த்திருக்கும் இந்துமதவேதாந்த பகுதியை முழுதும் வாசித்துப்பார்க்க (த மு.)

அதுவே மிகப்பெருமையும் வலிமையும் தங்கிய அல்லாஹு தஆலாவுடைய கலீபாவாம்.

இனிஅந்த கலீபாவின் லாஹிரான ரூரத்தென்றது அருஷு முதல் பருஷுவரையில் இன்னும் விரிந்தபூதங்கள் பௌதிகங்கள்வரையில் சர்வலோகமாம். அல்ஆலமு இன்சானுன் கபீருன் சர்வலோகமும் பெரிய இன்சான் (விராட்புருடன்) என்று முஹக்கிகூனாகிய தத்வஞானிகள் இஷாராசெய்திருக்கிற "அல் இன்சானுல் அக்பரு" இந்தகலீபாவேயாம். ஆனால் அந்ததத்வ ஞானிகள் அல்இன்சானு ஆலமுன்சகீருன் இன்சான் சின்ன உலகம் என்று சொல்லியிருப்பதில் அவர்கள் கருதியது மானிட ஜாதியை இந்த மானிடன் பூமியில் அல்லாவுடைய கலீபாவாகும் அந்தப்பெரிய இன்சானே வானத்திலும் பூமியிலும் அல்லாஹ்வுடைய கலீபாவாம்.

இன்னுமறிந்துகொள் சின்ன இன்சான் பெரியஆலத்தில் நின்றும் தகப்பனுக்குப் பிள்ளைபோல் உண்டான ஒருநுஸ்காவாயும் பலனாயுமிருக்கிறான் இவனுக்கும் பாதினாகிய ஒருஹகீகத்தும் லாஹிரான ஒருசூரத்து மிருக்கிறது. பாத்தினான ஹகீகத்தென்றது ரூஹுல் அஃலமில் நின்றும்இவனில் ஊதப்பட்ட (பற்றிப் பாய்ந்த) வியட்டியானரூஹும் வியட்டியாகியநப்சும் தபீஅத்துமாம்.இவனது லாஹிரான சூரத்தென்றதுபெரிய ஆலத்துடைய சூரத்தில் நின்றுமுண்டான ஒருநுஸ்காவும் பலனுமாம் ஆலத்துடைய பாகங்களிலிருந்து அதன் சொச்சப்பொருள் மலினப்பொருள்களான ஒவ்வொரு பொருளிலும் ஏதோ கொஞ்சம் பங்கும் பாகமும் இந்த சூரத்தில் சேர்ந்திருக்கிறது.

இன்னுமறிந்துகொள் மனிதர்களுடைய சரீரமானது ஆதம், ஹவ்வா அலைஹிமஸ்ஸலா மவர்களுடைய சூரத்தில் நின்றுமுண்டானபலனாயிருக்கிறது. மனிதன் என்பதற்குப் பொருளாகிய ரூஹானது.ரூஹுல்அஃலமில் நின்றும் நப்சுல்குல்லியில் நின்றும் உண்டான பலனாயிருக்கிறது. இன்சானுல் கபீரானவன் ஹக்குல் முபீனாகிய அல்லாஹுதஆலா வெளியாகும் தானமாயிருக்கிறான் சின்னஇன்சானே தஅய்யுனாத்தென்னும் ஆவி ஆக்கைகளின் உணர்வுமாய்வது கொண்டு திடனாக இவன் இன்சானுல் கபீர் உடைய ஸ்தானத்தில் சேர்வான்.

மூலம்.

இந்த ஏழு மர்த்தபாக்களில் முந்தினமர்த்தபா அவ்வியக்தம் (வெளிப்படாதது) என்றும் மற்ற மர்த்தபாக்கள் ஆறும் சர்வவியக்தம் (எல்லாம் வெளிப்படுவது) என்றுமாம். இவைகளில் கடைசிமர்த்தபாவான இன்சான் (தனதுநப்சு என்னும்பூமியிலிருந்து அந்தக்கரணம் என்னும் மனம் புத்தியாகிய மறைந்தவானத்துக்கும் அங்கிருந்து தனதுமலகூத்தாகிய ஆலத்துக்கும்) ஏறுவானுகில் இன்னும்அந்த ஏற்றத்தில் அவனுக்கு (அஹதியத்தென்றமர்த்தபாதவிர) மற்றஎல்லா மர்த்தபாக்களிலும் உள்ளவைகள் அவைகளின்விசாலிப்புடன் வெளியாகுமாகில் அவனை இன்சானுல் காமில் நிறைந்தபுருடனென்று சொல்லப்படும்.

வியாக்கியானம்.

அவனில்நாயகத்தன்மையின்மர்த்தபாக்கள் விசாலிப்புடன் வெளியாகுவது எப்படியென்றால் அவனுடைய தாத்தும் சிபாத்தும் அல்லாஹுதஆலாவுடைய தாத்தும் சிபாத்தும் போல் வியாபிக்கும். அதாவது:—அவன் தன்னை அளவிலடங்காத ஓர் பேரொளியாகக் காண்பதும் கண்சாதுகொண்டுமாத்திரமல்லாமல் அவன்தன்தேகமுழுவதாலும் பார்ப்பதும் கேட்பதுமாம் இன்னும்தூரத்திலிருந்து சத்தங்களைக் கேட்பதும் தூரத்திலிருந்துரூபங்களைப்பார்ப்பதுமாம். இதேபோல் அவனுடைய மற்ற சிபத்துகளும் வியாபித்திருக்கும் இனிஅவனில்மலக்குகளுடைய மர்த்தபாவிசாலிப்புடன் வெளியாவதற்கு அடையாளமாவது அவனில்மலக்குகளுடையகுணமும் அவர்களின் வியாபகத்தன்மையும் உண்டாகும். மலக்குகள் ஒருவீட்டுக்குள்அதன் வாசல் வழியால்பிரவேசிப்பதுபோல் அவ்வீட்டின் சுவர்களாலும் பிரவேசிப்பார்கள் இவ்விரண்டு பிரவேசங்களுக்கும் நடுவில் யாதொருவித்தியாசமுமிராது. இன்னுமவர்கள் ஆலத்துடையதிறந்தவெளியில்வசிப்பதுபோல் அழுத்தமான கருங்கல்லினுள்ளும் வசிப்பார்கள். இன்னுமவர்கள் எரிகின்றநெருப்பில் நுழைவார்கள் அது அவர்களை அறவேசுடமாட்டாது. அவனில் நெருப்புடைய மர்த்தபாவிசாலிப்புடன் வெளியாவதற்கு அடையாளமாவது

அவனில் நெருப்பின் குணமும் அதன்வியாபகத்தன்மையும் உண்டாகும் அதாவது இமைப்போதில் மஷ்ரிகிலிருந்து மக்ரிபுக்குச்செல்வதாம். ஏனெனில் நெருப்பின் ஹகீகத்தென்பது அதன் உஷ்ணமாம். கண்ணுக்குப்புலப்படுகிற பிரகாசம் அதன்ரூபமாம். சூரியன் மஷ்ரிகில் உதயமானால் உடனே அதன் உஷ்ணமான பிரகாசம் இமைப்போதில்அங்கிருந்து மக்ரிபுவரையில் செல்வதில்சந்தேகமில்லை. அவனில் வாயுவின் மர்த்தபாவிசாலிப்புடன் வெளியாகுவதற்கு அடையாளமாவது அவனில் வாயுவின் குணமும் அதன்வியாபகத்தன்மையும் உண்டாகும். அதாவது மற்றவர் இரண்டுமாதத்தில் அல்லது ஒருமாதத்தில் நடந்து தீர்க்கமுடியாத தூலயிட்டதூரத்தை அவன் ஒரு மணிநேரத்தில் அல்லது அதினும் குறைந்தநேரத்தில் கடந்துவிடுவான். இதேபோல் அவனில் வெளியாகிற மர்த்தபாக்களின் அடையாளம் அவனிடத்தில் உண்டாகும்.

மூலம்.

இந்த ஏற்றமும் வியாபகமும் நமது நபிகள்நாயகம் ரசூல்சல்லல்லாஹு அலைஹிவசல்லமவர்களில் சம்பூரணவகையா யிருந்தன இதனாலேயே அவர்கள் காத்தமுன்நபிய்யீனாயிருந்தார்கள்.

வியாக்கியானம்.

மேலேகூறிவந்தவைகளால் இந்தமர்த்தபாக்களெல்லாம் ஒரேவுஜூதிலிருந்து உண்டாயினவென்றும் வேறல்லவென்றும் ஆனால்இவற்றில் வஹ்தத்தும் வாஹிதியத்தும் போல் சிலது உலூஹியத்தின் மர்த்தபாக்களாயும், ஆலமுல் அர்வாஹும் அதற்குக்கீழானமர்த்தபாவும்போல் சிலது உபூதியத்துடைய மர்த்தபாக்களாயும் இருக்கின்றனவென்றும் வெளியாயிற்றே பின்னர் காரியம் இப்படியிருந்தால் இவைஒரேவுஜூதுக்குள்ள மர்த்தபாக்களாயிருக்கிறபுறத்தில் ஒன்றன் பேரை மற்றொன்றுக்குச் சொல்லக்கூடுமா என்ற வினாநிகழ்வதை அறிந்த நூலாசிரியர் அதற்கு விடைபின்னால் கூறுகின்றார்.

மூலம்.

உலூஹியத்தென்னும் நாயகத்தன்மைக்குரிய நாமங்களை ஆக்கமும் சிருட்டியுமான மர்த்தபாக்களின்பேரில் நடத்துதல் கூடாது.

வியாக்கியானம்.

இதில்ஆசிரியர் கருதியது அல்லாஹ், ரஹ்மான், காலிகு இவைபோல் அல்லாவக்கே சொந்தமான நாமங்களைத்தான். மொத்தமாக அவனது நாமங்களை யெல்லாமல்ல ஏனெனில் அவனுடைய நாமங்களில் அவனுக்குச் சொந்தமாக்கப்படாத சிலநாமங்களுமுண்டு. அவனுடைய கிதாபாகிய குறுஆனில் ஒருசிருட்டியைச் கனப்படுத்துவதற்காகவும் மேன்மை படுத்துவதற்காகவும் அந்தச்சிருட்டியின்மேல் அந்த நாமங்களை நடத்தல் வந்திருக்கிறது. உதாரணமாக நம்முடைய நபிகள் நாயகம் சல்லல்லாஹு அலைஹிவஸல்ல மவர்களுக்கு ரஊபுன் ரஹீமுன், நூருன், ஹாதியுன், ஹக்குல்முபீன் இன்னுமிவை போன்ற சிலநாமங்களையும் இஸ்மாயீல் அலைஹிஸ்ஸலா மவர்களுக்கு சாதிகுல்வஃதி என்றநாமத்தையும், இஸ்ஹாக்கு அலைஹிஸ்ஸலாமவர்களுக்கு அலீமுன் என்ற நாமத்தையும் இப்ராஹீம் அலைஹிஸ்ஸலா மவர்களுக்கு ஹலீமுன் என்றநாமத்தையும் நூஹு அலைஹிஸ்ஸலா மவர்களுக்கு ஷகூருன் என்றநாமத்தையும் இன்னுமிவைபோன்ற அவனுடைய சிலநாமங்களையும் நபிமார்கள் அலைஹிமிஸ்ஸலாத்து வஸ்ஸலாமவர்களுக்குகுருஆனில் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன.

மூலம்.

இன்னுமிதேபோல் இதன்மாற்றமுமாம். அதாவது:-ஆக்கமும் சிருட்டியுமான மர்த்தபாக்களுடைய நாமங்களை நாயகத்தன்மையான மர்த்தபாவின் பேரில் நடத்துதல் கூடாது. ஏனெனில் அந்தநாமங்களின் பொருள் அநாதியாயும் இந்தநாமங்களின் பொருள் அநாதியல்லாத நூதனசிருட்டியாயு மிருப்பதினாலென்க.

வியாக்கியானம்.

ஹக்குசுபுஹானஹு வதஆலா தன்தாத்திலும் சிபத்துகளிலும் அஸ்மாக்களிலும் நிறைந்த இலக்ஷணங்களைப் பொருந்தியவனையும் வுஜூபிய்யான மர்த்தபாக்களில் அடங்கியுள்ளவைகளைக் கொண்டுதனித்தவனையுமிருக்க, பின்புஅந்த மர்த்தபாக்களில் நின்றும் அழிவுக்கும்நூதனத்துக்கும் குறைவுக்கும்இடமா

யிருக்கிற சிருட்டியினுடைய மர்த்தபாக்களில் அவன்இறங்குவ தென்றால் இதுஎப்படி சரியாகும் என்ற வினநிகழ்வதைஅறிந்த நூலாசிரியர் பின்வருமாறு விடையளிக்கின்றார்.

மூலம்.

இன்னுமந்த வுஜூதுக்கு இருவிதகமால் என்னும் பூரணத் துவம் உண்டு. அவற்றுள்ஒன்று கமாலுன் தாத்தியுன் தாத்து சம்பந்தப்பூரணத்துவமும் மற்றொன்று கமாலுன் அஸ்மாஇய் யுன் நாமசம்பந்தப் பூரணத்துவமுமாம். இனிதாத்து சம்பந் தபூரணத்துவ மென்றது அல்லாஹுதஆலா தானல்லாதபிறி தொன்றின்பேரில் பிறிதொன்றால் பிறிதொன்றில் பிறிதொன் றிற்காக என்கிற வேறுபொருளும் வேற்றுமையுமில்லாமல் அவ ன்தன்பேரிலேயே தன்னாலேயே தன்னிலேயே தனக்காகவே வெளியாதல் என்பதாம்.

வியாக்கியானம்.

இவ்விடத்தில் சிருட்டியென்பதே இல்லையாதலால்பிறிதொ ன்றின் பேரில் அல்லாமல் அவன்தன்பேரிலேயே என்றும், நம க்கு அன்னியமாயுள்ள சூரியவெளிச்சத்தால்நாம்நம்மையும் இத ரவஸ்துக்களையும் பார்ப்பதுபோல் அவனுக்கு அன்னியமான பிறிதொன்றாலல்லாமல் அவன்தன்னாலேயேஎன்றும், புறம்பான பிறிதொன்றில் அல்லாமல்அவன்தன்னிலேயே என்றும், நமக்கு அன்னியமாயிருந்து நம்மைப் பீடித்தநோய்களுக்காகவும்அவற் றின் சிகிச்சைக்காகவும் நாம்நம்மையும் நம்மல்லாதவைகளையும் பார்ப்பது போலல்லாமல் அவன்தனக்காகவே யென்றும் சொ ன்னது.

மூலம்.

இந்ததாத்து சம்பந்தப்பூரணத்துவத்திற்கு அறவே ஒன் றும் தேவையாகாமை அத்தியாவசியமாய். ஒன்றும் தேவையா காமை யென்பதற்குப் பொருள் என்னவெனில் ஒன்றுஎன்னும் இலக்கத்தில்மற்றஎல்லாஎண்களும் அடங்கியிருப்பதுபோல்அவ னுடைய அஹதியத்து என்னும் தாத்துக்குள் எல்லாம் அடங்கி யிருப்பதினால் அவன்தன்னில்தானே எல்லாக்காரியங்களையும்நா யகத்தன்மைக்குரிய எல்லா விருமிப்புகளையும் ஆக்கங்களாகிய

எல்லாச்சிருட்டிகளையும் அவற்றின் விதிகளுடனும் அவற்றின் சார்புகளுடனும் அவற்றின் தேட்டங்களுடனும் அவைகளைத் தொகுப்பாக அவன்பார்ப்ப தென்பதே ஒன்றும் தேவையாகா மை என்பதற்குப் பொருளாம். ஒன்றுந்தேவையாகாமை என் றுபேர்வைத்தது எதற்காகவெனில் அல்லாஹு தஆலா இந்தக் காக்ஷியினால் உலகத்தை வ்குப்பாக வெளிப்படுத்து வதைவிட்டு வேண்டுதலற்ற வனுயிருக்கிறான் என்பதற்கேயாம் உலகத்தை யும் அதிலுள்ளவைகளையும் பார்ப்பதென்கிற இந்தக்காக்ஷியுண் டாவதில் அவனுக்கு யாதொரு வேண்டுதலுமில்லை. ஏனெனில் அவனுடைய வஹ்தத்துக்குள் எல்லாம் அடங்கியிருக்கிறதினால் அதில்சகல சிருஷ்டிகளின் காக்ஷி அவனுக்கு இருக்கவே இருக் கிறது. இந்தக்காக்ஷியானது தொகையில் வகையைப் பார்ப்பது போலும் ஒன்றில் பலவைப்பார்ப்பது போலும் ஒரு விதையில் கிளைகளுடனும் அதன்சார்புகளுடனும் விருக்ஷத்தைப்பார்ப்பது போலும் மறைவிற்காக்ஷியும் அறிவிற்காக்ஷியுமாம்.

இனிஅஸ்மா வென்னும் நாமசம்பந்தபூரணத்துவமென் றது அல்லாஹு தஆலா தன்பேரில் வெளியாகி புறம்பிலுள்ள சிருட்டியாகிய ஆலத்திலும் அதிலுள்ளவைகளிலும் அவன் தன் னைக்காண்பதாம்இந்தக்காக்ஷியானதுவகையிலேதொகையையும் பலவிலே ஒன்றையும்மரத்திலேயும்அதன்சார்புகளிலேயும்விதை யையும் காக்ஷிப்பதுபோல் வெளிக்காக்ஷியும் கண்காக்ஷியுமாம். அஸ்மா சம்பந்தமான இந்தக்காக்ஷியுண்டாவதும் வெளிப்படுவ தும் எதைப்பொருத்ததென்றால், ஆலமும் அதிலுள்ளவைகளும் உண்டாதலைப் பொருத்ததாயிருக்கிறது. ஏனெனில் ஆலம் வகை வகையாக வெளிப்படுவதின்றி அவன் தன்பேரில் வெளியாகி ஆலத்தில் தன்னைப்பார்ப்பதென்ற பொருள் ஏற்படாதாதலினா லென்க.

வியாக்கியானம்.

சுவால்:—இதனால் அல்லாஹு தஆலா தானல்லாத பிறி தொன்றைக் கொண்டு தனக்குப்பூரணத்துவம் தேடுதல் பூணு கிறது. இதுபொருந்தா விஷயம் என்றுசொல்லுவாயாகில்,

ஜவாபு:—ஹக்கு சுபஹானஹு வதஆலாவினது தாத்து வெளிப்படுவதற்கு யாதொரு மல்ஹருவேண்டுவதின்றியே அது

தன்னிலே பூரணத்வமுடையதாயிருக்கிறது. ஆதலால் சிருட்டிகள் உண்டாவதற்கு முந்தியே தாத்துக்குப் பூரணத்வமுண்டென்றது நிச்சயம். பின்னர் அஸ்மா சம்பந்தமானபூரணத்வம் எதற்காகவெனில் மல்ஹறுகளான சிருட்டிகளின் பூரணத்துவத்துக்காகவும் அஸ்மாவும் ஷுயூனுமாகியநாமங்கள் காரியரூபங்கள் இவைகளினுடையபூரணத்துவத்துக்காகவுமேயாம் அவனுடைய தாத்துக்காகஅல்ல. ஆகவே அவனுடைய தாத்துக்கு அவனல்லாத பிறிதொன்றைக்கொண்டு பூரணத்துவம் தேடல் பூணது.

இனிதாத்துக்குப் பூரணத்துவம்தேடல் பூணுதென்றது சரியே ஆனல் அவனுடைய அஸ்மாக்களின் பூரணத்துவம் ஆலமுண்டாவதைப் பொருத்தசாயிருக்கிறதென்றதினல்அவனுடையஅஸ்மாக்களுக்கு அவனல்லாதபிறிதொன்றைக்கொண்டு பூரணத்துவம் தேடல்பூணுகின்றதே இதுவும் பொருந்தாவிஷயமாயிற்றே என்பாயாகில்,

அதற்குவிடையாவது.-அவனுடைய அஸ்மாக்களுக்குஅவனல்லாத பிறிதொன்றைக்கொண்டு பூரணத்துவம் தேடல்பூணுவதெல்லாம் எப்போதென்றுல் ஆலம்உண்டாவதின்பேரிலேயே அஸ்மாக்களின்பூரணத்துவம் உண்டாவதாயிருந்தால் தான். அஸ்மாக்களின் நிறைவு ஆலமுண்டாவதைப்பொருத்ததல்ல வென்பதில் சந்தேகமில்லை. ஏனெனில்அவனல்லாத பிறிதொருசிருட்டி வேண்டுவதின்றியே எப்படி அவனுடையதாத்து பரிபூரணமாயிருக்கிறதோ அப்படியே அஸ்மாக்களும் பிறிதொருசிருட்டிவேண்டுவதின்றியே தன்னிலேபரிபூரணமாயிருக்கிறது ஆதலால் சிருட்டிகள் உண்டாகுமுன்னமேஅஸ்மாக்களுக்கும் பரிபூரணத்வம்உண்டு ஆலமுண்டாவதைப்பொருத்ததாயிருக்குமென்றதெல்லாம் அஸ்மாவுடைய பரிபூரணத்வம் சிருட்டிகளின் பேரில்வெளியாகுவதைத்தான். அது தானல்லாதபிறிதொன்றைக்கொண்டு பூரணத்வம் தேடலென்பதை வருத்தாது. பூரணத்வம் தேடலென்பதும் பூணது.

மூலம்.

இன்னுமந்தவுஜூது சிருட்டிகளில் விடுதிவிட்டிருப்பதுமல்ல. அவைகளுடன் கலந்தொன்றுய்ப் போயிருப்பதுமல்ல.

ஏனெனில் விடுதிவிட்டிருத்தல் கலந்தொன்ருய்ப் போதல்ஆகிய இவ்விரண்டில்ஒவ்வொன்றுக்கும் இரண்டுபொருட்கள்வேண்டும். அப்போதுதான் ஒன்றுமற்ருென்றில் விடுதிவிடுவதும் அல்லது ஒன்றுமற்ருென்றுடன் கலந்து ஒன்ருய்ப்போதலும், ஏற்படும்.

வியாச்கியானம்.

விடுதிவிடுவதற்கு இரண்டுபொருள் வேண்டுமென்றது எப்படியென்ருல் ஜலமும்குடமும் உருவத்தில் ஒன்றுக்கொன்று வேருயிருப்பதுடன் குடத்தில்ஜலம் விடுதிவிட்டிருப்பதுபோலவாம். கலந்துஒன்ருய்ப் போதலுக்குஇரண்டுபொருள் வேண்டுமென்றது எப்படியென்ருல் ஜெய்து என்பவனும் அம்ரு என்பவனும் உருவத்தில் பேதப்பட்டவர்களாயிருப்பதுடன் ஹகீகத்துமாஹியத்துகளான உணர்வியலுள்ள உயிரிலும் புருடத்துவத்திலும் இருவரும்கலந்தொன்ருய்ப் போதல் போலவாம். கலந்தொன்ருய்ப் போதலென்பது மூன்று வகையாயிருக்கிறது அவற்றுள்ஒன்று:—எல்லாவிதத்திலும் இதுவேஅது அதுவேஇது என்கிறவிதமாக இரண்டு பொருளும் ஒன்ருயிருப்பதாம் இரண்டாவது:-உருவத்தில் வெவ்வேரு யிருப்பதுடன் உயிராகிய ஹகீகத்தில் இரண்டும் ஒன்ருயிருப்பதாம் மூன்ருவது:-இரண்டுபொருட்கள் கலந்து ஒருபொருளாய்ப் போவதாம் தோஷமுள்ள இந்தமூன்று அர்த்தங்களைக்கொண்டு அந்தவுஜூதை சிருஷ்டிகளுடன்கலந்து ஒன்ருயிருக்கிறதென்பது மறுக்கப் பட்டதாகும்.

ஆனல் நாலாவது ஒருஅர்த்தமுண்டு அதென்னவெனில் சிருட்டியானது ஹக்குடைய வெளிப்பாடுகளில் நின்றும் ஒரு வெளிப்பாடாயிருக்கிறதென்றும் எல்லாவிதத்திலும் இதுஹக்குக்குவேறல்ல என்றும் மேலும் இதன் ஹகீகத்தான அந்தரங்கத்தைநோக்க இதுஹக்குதாணுகவே இருக்கிறதென்றும் இதன் குறிப்பான கண்டமென்ற வெளியரங்கத்தை நோக்க இது ஹக்குக்கு வேருயிருக்கிறதென்றும் சொல்வதாம் இந்தஅர்த்தம் அந்தவுஜூதில் தரிபட்டிருக்கிறது. முந்தினவகையை மறுப்பது வெள்ளிடையாதலால் ஆசிரியர் அதற்கு அத்தாக்ஷி யொன்றும் சொல்லவில்லை இரண்டாவது மூன்ருவது வகைகளை மறுக்கசற்றுயோசிக்க வேண்டியதா யிருந்தபடியால் அவ்விரண்டுக்கும்

அத்தாக்ஷியாக கலந்தோன்றாய்ப் போதலுக்கு இரண்டு பொருள்கள் அவசியமென்றார்.

மூலம்.

இனி ஆரிபீன்களுடைய தவுக்கும் அவர்களுடைய விஜ்தானும் சாக்ஷியம் கூறுகிறபடி வுஜூது ஒன்றேஒன்றுதான் அதற்கு அறவேஎண்ணில்லை எண்ணெல்லாம் சிபத்துகளில்தாம்.

வியாக்கியானம்.

ஆரிபீன்களின் தவுகுஎன்றது ஹக்கை அவனுடையமல்ஹருகளானசிருட்டிகளில் தெரிசிக்கும்படி அவர்களை அவனில்ஐக்கியம் செய்விக்கின்ற அதிநுட்பமான ஓர்அரியசக்தியாம். ஹக்கல்லாததைவிட்டு கல்பு பராக் கொழிந்தாலே யன்றி அந்த சக்தியை மனிதன் அடையமாட்டான். உதாரணமாக சுவையறியும் சிந்நுவைஎன்னும் சக்தியானது ஒரு உணவின்ருசியை அறிவதற்கு மற்றொருஉணவை ருசிப்பதில் நின்றும் அதுநீங்கியிருக்கவேண்டும் அதாவது:-மில்அபா என்னும் கருவியிலிருந்துசுரக்கின்ற அமுதமான திரவம் மற்றொரு உணவைருசிப்பதில் நின்றும் அதுநீங்கி யிருந்தால்தான் இந்த உணவின்சுவையை அதுஉள்ளபடி உணரும். நோயாளிகளுக்குவாதபித்தசிலேத்மங்களான தாதுக்களில் ஒன்றன்சேட்டையினால் அவர்களின்சுவையறியும்சக்தி பேதப்படுவதை நாம்பிரத்தியக்ஷமாகப் பார்க்கின்றோம். இதேபோல்தான் சாலிக்கு என்னும் யோகியினிடத்தில் அந்தசத்தியின்நிலைமையுமாம். அதாவது பரமார்த்தமான ஹகாயிருகளைசாக்ஷிப்பதற்கு அந்தசத்தியில் கிடைகப்பெலப்பட்டிருக்கிற தடைகளாலும் சம்பந்தங்களாலும் கோட்பாடுகளாலும் அபிப்பிராயங்களாலும் பேதப்படுவதில் நின்றும் அது ஒழிந்திருக்கவேண்டும். அப்படிஒழியாத வரையில் அந்த ஹகாயிருகளை உள்ளபடி அதுஏற்பதும் கல்பில் ஹக்குடைய தெரிசனையுண்டாகும்படிகல்புக்கு அந்தசக்தியை அருள்வதும் அசாத்தியமேயாம்.

விஜ்தான்என்றது ஹக்குடைய காக்ஷியைக்கொண்டு கல்பிலே விசனத்தையாவது சந்தோஷத்தையாவது வருத்துகிற அல்லது அதை ஒரு கோலத்தில் நின்றும் மாற்றுகிற அல்லது அதன் குணங்களைவிட்டு அதை மறைக்கிற இறையருளால்

வந்த அந்தரங்கமான ஒரு சத்தியாம். வஜ்தூஎன்னும் காக்ஷி யானது காண்பானில் நிலையுற்ற ஓர் குணமாயும் காண்பான் அழிவது கொண்டு அதுவும்அழிவதாயுமிருக்கிறது. விஜ்தான் என்னும் காக்ஷிப்பொருளோ அல்லாஹுதஆலாவிலே நிலையு ற்றஓர்சிபத்தாயும் அவன் அழியாமல்தரிப்பது கொண்டு அது நிலைப்பதாயுமிருக்கிறது. உய்த்துணர். (காண்பானை ஞாதுரு என்றும் காக்ஷியை ஞானம்என்றும் காக்ஷிப்பொருளை ஞேயம் என்றும் சொல்வார் இந்து ஞானிகள் த. மு)

கத்இய்யாகிய தலீல்களைக்கொண்டு வுஜூதானது தாத்தா லும் ஒன்றே சிபத்துகளாலும் ஒன்றே என்றும் அதில் அறவே எண்ணில்லை என்றும் தரிபட்டிருக்க பின்பு விதிவிலக்குகளைக் கொண்டு வருத்தப் படுத்துவானேன்? அவ்விதிவிலக்குகளுக்கு கீழ்ப்படிந்தால் சுகங்கிட்டுமென்று வார்த்தைப்பாடு செய்வா னேன்? அவற்றிற்கு விரோதம் செய்தால் வேதனைவருமென்று அச்சமூட்டுவானேன்? இகபரசம்பந்தங்களான பலதுன்ப நோய் களைக்கொண்டு சோதிப்பானேன்? ஒருவன் கஷ்ட காரியங் களைக்கொண்டு தன்நப்சைத்தானே வருத்தப்படுத்திக்கொள்ளு கிறான் என்பதும் அந்தநப்சு வழிபட்டால் அதற்குச் சுகத்தைக் கொடுக்கிறான் என்பதும் விரோதம் செய்தால் அதை வேதனை ப்படுத்துகிறான் என்பதும் ஆகிய இது மனதில் அமையாத ஒருவிஷயமாயிருக்கிறதே என்னும் வினாநிகழ்வதை அறிந்த ஆசி ரியர் பின்வருமாறு விடையளிக்கின்றார்.

மூலம்.

வணக்கமும் வருத்தங்களும் சொர்க்கசுகங்களும் நரக வேதனைகளும் இவையாவும் சிருஷ்டிகளைச் சார்வனவாம் அந்த வுஜூதினது தாக்கற்ற அகண்டபரிபூரணமான மர்த்தபாவை நோக்க அதுஇந்த எல்லாத் தோஷங்களையும்விட்டுத்துப்தாயிரு க்கிறது இன்னுமந்த வுஜூதானது சகலசிருஷ்டிகளையும் சூழ்ந்த தாயிருக்கிறது. அந்தசூழ்தல் எதைப்போல்வதென்றால் ஒன்று க்கு அத்தியா வசியமாகப்பொருந்தி யிருக்கவேண்டிய பொருள் களை அந்தஒன்றுசூழ்ந்ததுபோலவும் குணத்தைக் குணிசூழ்ந்த துபோலவுமாம் உள்ளூற்றதை வெளியிடம் சூழ்ந்தது போலவு மல்ல வியட்டியை சமட்டிசூழ்ந்தது போலவுமல்ல.

வியாக்கியானம்.

ஒன்றுக்கு அத்தியாவசியமாகப் பொருந்தியிருக்க வேண்டிய பொருளென்பதற்கு உதாரணம் மனிதனுக்கு அத்தியாவசியமான பொருள்களில் அவனுடையவாக்கும் ஒன்றும். ஆகவே மனிதனுக்கு அத்தியாவசியவாக்கை மனிதன் சூழ்ந்திருப்பது எதார்த்தமும் பூரணமுமான சூழ்தலாம். ஆயினும் வாக்கென்னும் அந்த அத்தியாவசியப்பொருள் மனிதனிடத்திலிருந்து நீங்கிப்போவதினால் மனுஷத்துவம்இல்லாமல்போமென்பதுபூணாது இதேபோல் சர்வசிருஷ்டிகளுக்கும் மூலாதாரமாய் அவைகளில் தஜல்லிசெய்திருக்கிற தாத்திய்யாகிய வுஜூதானது அச்சிருட்டிகளின் அழிவால்அழியாது. ஏனெனில் சிருட்டியானது சிருட்டிகர்த்தாவாலுண்டானஓர்பிரிவுஎன்பதும்சிருட்டியழிவதினால் சிருட்டிகர்த்தா அழிதல் பூணாதென்பதும் தெரிந்த சங்கதியே உள்ளூற்றதை வெளியிடம் சூழ்ந்ததுபோல் அல்லவென்றது நீரணுக்கள்சேர்ந்துதடித்த ஜலபிண்டத்தை உள்ளடக்கிக்கொண்டு அந்தபிண்டமுள்ளவிடத்தில் தானில்லாமல் அதற்குப்புறம்பே நின்றுஅதைச் சூழ்ந்திருக்கிறகுடம் போல் என்றால் வுஜூது புரையென்ற தோஷமுண்டாதல் பற்றிச்சொன்னது. (சமட்டியென்பது பலபுருடர்கூடிய ஒருகூட்டம்போல்வது. வியட்டிஎன்பது அக்கூட்டத்தில் ஒருபுருடன்போல்வது.)

மூலம்.

இன்னுமந்தவுஜூது தாக்கற்ற அகண்டபரிபூரணமாயிருப்பதுடன் சகலசிருட்டிகளினுடைய தாத்துகளில் அதுஎவ்விதமாக வெளியுற்று தஜல்லிசெய்திருக்கிறதென்றால், அந்ததாத்துகள் வெளிப்படுமுன் அவைஅந்த வுஜூதில் ஷூயூனுய்அஃயான் தாபிதாவாய் அடங்கியிருந்த போது தாமே அந்தவுஜூதாய் இருந்தனபோல் அந்தவுஜூது சர்வ சிருஷ்டிகளுடைய தாத்துகளிலும் தானே அந்த தாத்துகள் என்கிற விதமாக அந்தவுஜூது அந்ததாத்துகளில் வெளியுற்று தஜல்லி செய்திருக்கிறது.

இதேபோல் அந்தவுஜூதுக்குள்ள சிபாத்துன் காமிலத்துன்என்னும் பரிபூரணகுணங்கள் சமமாயும் அகண்டமாயும் இரு

ப்பதுடன் அவைசிருட்டிகளின்சர்வகுணங்களிலும் எவ்விதமாக வியாபித்திருக்கின்றனவென்றால், சிருட்டிகளின் குணங்கள்வெளிப்படுமுன் அவைஅந்தப்பரிபூரணகுணங்களில் தாமே அந்தப்பரிபூரண குணங்களாக அமைந்திருந்தனபோல் வுஜூதுக்குள்ள பரிபூரண குணங்கள் சிருட்டிகளின் சர்வகுணங்களிலும் தாமே அச்சிருட்டிகளின் குணமென்கிற விதமாக வியாபித்திருக்கின்றன.

வியாக்கியானம்.

வுஜூதுதானே சர்வசிருஷ்டிகளின் தாத்துகளாயிருக்கிறதென்றும் வுஜூதினதுபரிபூரணகுணங்கள் தாமேசர்வசிருஷ்டிகளின் குணங்களாயிருக்கின்றன வென்றும் சொன்னதில் ஆசிரியர் அந்தவுஜூதினதுஹகீகத்தை மாத்திரம்கருதியேயல்லாது மற்றப்படி வுஜூதுடையவும் அதன்குணங்களுடையவுமான அகண்டபரிபூரணத்தையும் சிருட்டிகளின் கண்ட அபரிபூரணங்களையும் கருதியல்ல பின்னர் தாத்தியாகிய வுஜூதுக்கும் சிருட்டிகளின் வுஜூதுகளுக்கும் இன்னும்தாத்தியாகிய வுஜூதுக்குள்ளகுணங்களுக்கும் சிருட்டிகளின்வுஜூதுக்குள்ள குணங்களுக்கும்நடுவே அகண்டம் கண்டம் பரிபூரணம் அபரிபூரணம் என்கிற வித்தியாசமேதவிர வேறுவித்தியாசமில்லை.

மூலம்.

இனி ஆலமானது அதன் சகல பாகங்களுடனும் (அஃராலு என்னும்) ஆதேயங்களாம். இந்த ஆதேயங்களுக்கு ஆதாரமான நிலைக்களம் அந்த வுஜூதேயாம்.

வியாக்கியானம்.

ஆலமானது சடங்களும் ஆதேயங்களுமா? அல்லது ஆதேயங்கள் மாத்திரமா? என்பதில் அறிவாளர்கள் வாதித்திருக்கிறார்கள். அது சடங்களும் ஆதேயங்களுமாம் என்று அஷாயிராக்கள் ஒற்றோர்மித்தார்கள். அதுஆதேயங்கள் மாத்திரமேயென்று சூபியாக்கள் சொல்கிறார்கள். சூபியாக்கள் சொல்வதுதான் சரியென்பது இந்நூலாசிரியர் அபிப்பிராயமாதலால் "ஆலமானது அதன் சகலபாகங்களுடனும் ஆதேயங்கள்" என்றார். ஏனெனில் அவர்கள் பொருட்களுக்கு இலக்கணங் கூறின

தில் இன்சானுக்கு வசனிக்கும்ஜீவன் என்றும் ஜீவனுக்கு நாட்டங்கொண்டு அசைகின்ற உணர்வுள்ள சடமென்றும் சடத்துக்கு நீளம்அகலம் கனம்என்னும்முப்பண்புகளேற்கின்ற ஆதாரப் பொருளென்றும் ஆதாரப் பொருளுக்கு இருப்பிடம் வேண்டாத மவுஜூதென்றும் மவுஜூதுக்கு வுஜூதைவுடைய தென்றும் எல்லைகணித்தார்கள். ஆகவே வசனமும் உணர்ச்சியும் நாட்டங்கொண்டசைதலும் முப்பண்பேற்றலும் ஓர்இடத்திலிருத்தலும் வுஜூதைவுடையதென்று மவுஜூதை வுஜூதுடன் சேர்ப்பதும் ஆகிய இவையெல்லாம் எதார்த்தவுஜூதின்மேல் ஆரோபித்த ஆதேயங்களேயாம். இதனால் ஆலமென்பது பல கற்பித சேர்க்கையினாலுண்டான ஆதேயப்பொருட்கள் தாமென்றும் வேறல்ல வென்றும் வெளியாயிற்று. உய்த்துணர்.

இனி ஆதேயம் கற்பிதமாயிருந்தாலும் எதார்த்தமாயிருந்தாலும் அதற்குப்பிறிதொன்றில் இடம் வேண்டுமாதலால் ஆசிரியர் ஆலம் உண்டாகிற இடங்களைக்கூறத்தொடங்குகிறார்.

மூலம்.

ஆதேயமாகிய ஆலமுக்கு மூன்று இடங்கள்உண்டு. அவற்றுள் முந்தினது:-தஅய்யுனுல்அவ்வல்என்னும் முதற்குறிப்பாம். அதிலுள்ள ஆலம் ஷுயூனுஎன்று பேர்சொல்லப்படும் (ஷுயூனுஎன்பது ஹக்குதஆலாவுடைய சிபத்துகளுக்குள்ள நிருமிப்புகளும் கற்பனைகளுமாம்.) இரண்டாவது இடம்:-தஅய்யுனுஸ்ஸானி என்னும் இரண்டாம் குறிப்பாம் அதிலுள்ள ஆலம் அக்யான் தாபிதாஎன்று பேர்சொல்லப்படும். (அக்யான் தாபிதாஎன்பது ஹக்குதஆலாவுடைய இல்மில் அறியப்பட்டிருக்கிறவஸ்துக்களின் கோலமாம். அவை ஆக்கப்பொருள்களாகிய சிருட்டிகளின் ஹகீகத்துகளென்னும் மூலங்களாம் அவற்றின் சமட்டிகளுக்கு மாஹியத்துஎன்றும் ஹகாயிகுஎன்றும் வியட்டிகளுக்கு ஹுவிய்யத்துஎன்றும் பேர்சொல்லப்படும்.)

வியாக்கியானம்.

அறிந்துகொள்:—அஃயான் தாபிதாவுக்கு இரண்டு முகங்களானபக்கங்கள் உண்டு. அவற்றுள்ஒன்றுசிருட்டியினது இன்மையின்பக்கம்சேர்ந்தது "மனிதன்மீதுகாலத்தில்நின்றும்அவன்

உரைக்கப்படுகிற ஒருவஸ்துவாயுமிராதஓர்காலம்வந்தது" என்று அல்லாஹு தஆலா கூறியிருப்பதில் இதன்பக்கம் இஷாராயிருக்கிறது. மற்றொன்று சிருட்டிகளின் கற்பனுவுஜூதின்பக்கம் சேர்ந்ததாம் "ஒருவஸ்துவுக்குநம்முடையசொல்என்பதெல்லாம் நாம்அதைநாடினபோது ஆகுஎன்றுநாம் சொல்வதுதான் பின்பு அது ஆய்விடும்" என்றுஅல்லாஹு தஆலா அருளிச்செய்திருப்பதில் இதன்பக்கம் இஷாராயிருக்கிறது. ஆகவே சிருட்டியினது இன்மையின்பக்கம் நோக்கிய முகமென்ற வுஜூதின் அருளை ஏற்கும் தகுதிமாத்திரமிருந்து இன்னுமதற்குப்பக்குவம் வராமலிருக்கிறமுகமாம். சிருட்டியினுடைய கற்பனுவுஜூதின் பக்கம் நோக்கிய முகமென்றது அவனுடைய குன்என்ற சொல்லால் விளிக்கப்பட்டு நீ கேட்பவனும் வழிபடுபவனும் ஹக்குடைய விளித்தலை ஏற்கும் பக்குவமெய்தியவனும் இருஎன்று சொல்லப்பட்டமுகமாம். ஆகக்கூடி இதன் கருத்தென்னவென்றால் தீர்ந்த விஜாரணையுள்ள ஆசானாகிய ஆரிபிடத்தில் அஃயான் தாபிதாவுடைய வருணிப்பில் ஒரு கருத்துகொண்டு அதைகதீம் (அனாதி) என்றும் ஒருகருத்துகொண்டு ஹாதிஸ் (நூதனம்)என்றும் ஒரு கருத்துகொண்டு வுஜூது (உளது) என்றும் ஒரு கருத்துகொண்டு அதம் (இலது) என்றும் சொல்லலாமென்பதுதான். ஆதலால் சொல்லிய எல்லாக்கருத்துகளின் விதங்களை விளங்கியறி அப்படியறிந்தாயானால் நீமுஹக்கிகூன்களாகிய தத்வஞானிகளில் ஒருவனும் கமாலையுடையவனுமிருப்பாய்.

(இருந்து, வந்து, தோன்றி, அழிந்தது. இதில்இருந்தது அனாதியும், வந்தது நூதனமும், தோன்றினது உளதும் அழிந்ததுஇலதுமாம். வித்திலே விருக்ஷம் சத்தியாக அடங்கியிருந்ததைநோக்கவிருக்ஷம் அனாதி. அதுமுளையாய் இலையாய் தண்டாய்கிளையாய் தழையாய்பூவாய் பிஞ்சாய் காய்கனிகளாய்வந்ததை நோக்கவிருக்ஷம் நூதனம். அது விருக்ஷமென்ற நாமரூபங்களுடன் தோன்றிஉளதாகக்காட்டுவதைநோக்க விருக்ஷம் வுஜூது விருக்ஷம்வித்தினதுகாரியம் காரணத்தையன்றி காரியம் ஓர் முதலல்லவென்பதையும் அதன் அழிவையும் நோக்க விருக்ஷம் அதம். இந்தஏகதேச உபமானப்படி வித்துஸ்தானத்தில்வாஜிபுல் வுஜூதாகிய ஹக்கு தஆலாவையும் விருக்ஷ ஸ்தானத்தில் அஃயான் தாபிதா

வையும் வைத்துப்பார்க்க ஆலம் கதீமுமாய் ஹாதிசுமாய் வுஜூதுமாய் அதமுமாய் இருப்பது நன்கு விளங்குகின்றது. ஆனால் வித்துகெட்டு விருக்ஷமாயிற்றென்பதை நோக்க இந்த உபமானம் பொருத்தமுடையதல்ல. த. மு)

மூலம்.

மூன்றாவதுஇடம்:-புறம்பான சிருட்டியிலாம் அதிலுள்ள ஆலம் அஃயான் காரிஜாஎன்று பேர்சொல்லப்படும். இதேனெனில் (அறிவாகிய வுஜூதில்நின்றும் சிருட்டியென்னும் ஆலத்தில் குன்என்ற உத்திரவின்மூலமாக கண்ணுக்குத் தோற்றுகிற வுஜூதாக அவைவெளிப்பட்டதினாலென்க. இனிஅஃயான் தாபித்தா (அதாவது ஆக்கமென்னும் சிருட்டிகளின் மூலத்துவங்களாய் வஹ்தத்தில் அறிவாய் அடங்கியிருந்தவைகள்) வெளிப்படையான வுஜூதின் வாடையைப்பரிசிக்கவில்லை. (அவற்றினிடம் இதைச்சேர்ப்பதும் தகாது. ஏனெனில், வாஜிபுல்வுஜூதாகிய ஹக்குதஆலா தன்வுஜூதைக்கொண்டு, தனியனாயிருப்பதினாலென்க) வெளியானதெல்லாம் அந்தஅஃயான் தாபித்தாவுடைய விதிகளும் அடையாளங்களுமேயாம். (அதெப்போதென்றால் அறிவில்அடங்கியிருந்த அவைவெளிக்காக்ஷிக்கு வரும்படி ஹக்குதஆலா அவைகளைக்கொண்டு தஜல்லியான போதேயாம்.)

ஒவ்வொரு வஸ்துவிலும் முந்தி உணரப்படுவது அந்ததாத்தியாகிய வுஜூதேயாம் அப்படியுணரப்படுவது அஸ்மாசிபாத்துகளின் பக்கத்தால்தான். குன்ஹா என்னும் தத்சொரூபத்தாலல்ல.) அந்த வுஜூதின் மூலமாகவே அந்தவஸ்துஉணரப்படும் எதுபோலெனில் மற்றஉருவங்களையும் நிறங்களையும்நோக்க (சூரியப்பிரகாசம் அல்லது அதுபோன்ற) ஒளிப்பொருள் முந்தி உணரப்படுவது போலென்க. இன்னுமந்த வுஜூது மறையாமலெப்போதும் வெளியாயிருப்பதினாலும் அந்தவெளிப்பாடு அதிக்ரமித்திருப்பதினாலும் இந்தவுணர்வை கவாஸ்ஸா என்னும் சிறந்த மஹான்களே தவிரமற்ற சாமானியர் அறியார்.

வியாக்கியானம்.

அறிந்துகொள் ஷுஹூது என்னும் காட்சி இருவகைப்படும். ஒன்று ஜம்ஐ உடையவர்களின் ஷுஹூதாம். அவர்கள்

எந்தவஸ்துவைக்கண்டாலும் தங்கள் கல்பால் இந்தவஸ்துஹக்குடைய வெளிப்பாடு என்றும் இதனல் அவன் தனது அஸ்மாவென்னும்திருநாமங்களான உடையில் மறைந்து அஃயான் தாபிதாவான கண்ணாடிகளில் வெளியாயினன் என்றும் தெரிசிப்பார்கள். இந்த ஷுஹூதை உடையவர்களும் ஹக்கு லாஹிரும் ஆலம் பாதினுமாம். இதனல்தான் இந்நூலாசியர் ஒவ்வொரு வஸ்துவிலும் முந்தியுணரப்படுவது அந்தவுஜூதே யென்றார்.

மற்றென்று பர்கைஉடையவர்களின் ஷுஹூதாம் அவர்கள்யாதொரு வஸ்துவைக் கண்டால் தங்கள் கல்பால் இது அஃயான்தாபிதாவுடைய சாயைகளில்நின்றும் ஓர்சாயையென்றும் அவன்தன் அஸ்மாவுடைய கமாலியத்தான நிறைவை வெளிப்படுத்துவதற்காக தன்வுஜூது என்னும் கண்ணாடியில் இதைவெளிப்படுத்தினன் என்றும் தெரிசிப்பார்கள் இந்த ஷுஹூதை உடையவர்களிடத்தில் ஹக்கு பாத்தினும் ஆலம்லாஹிருமாம். நீ இந்தஇரண்டு ஷுஹூதுகளையும் அறிந்தாயாதலால் நீமறதியாளரில்ஒருவனென்றாகாமலிருக்கும் பொருட்டுஇரண்டையுமாவது ஒன்றையாவது பற்றிக்கொள்ள நீகடமைப்பட்டவனாயிருக்கிறாய்.

இந்த உணர்ச்சியை சாமானியர் அறியாரென்றமீதனெனில் அந்த வுஜூது சூரியப்பிரகாசம் போல் தோன்றி மறைவதாயிருந்தால் அப்படி மறைந்தகாரணங்கொண்டு சாமானியர்களுக்கும் இந்த உணர்ச்சியைப்பற்றிய அறிவு உண்டாகும் என்கினும் அந்த வுஜூதானது மறையாமல் சதோதயமாக விளங்குவதாம் ஆகவே இந்த உணர்ச்சியைப்பற்றிய அறிவு சிறந்தமஹான்களுக்கே யன்றி மற்றவருக்கில்லை என்றது.

இதற்குபமானம் வௌவாலானது இரவில்பார்க்குமே யல்லாதுபகலில்பார்க்காது அப்படிப் பார்க்காதது பகல் மறைந்து மூடலாயிருக்கிற தென்றல்ல. மேலும் அதன் வெளிப்பாடு அதிகரித்திருக்கிறதினல்தான். பின்னர் வௌவாலின் பார்வை பலங்குன்றியிருக்கிறது. சூரியன் உதயமானல் அதன் பிரகாசம் அதன் பார்வையை மறைத்துவிடுகிறது. ஆகவே வௌவாலுடையபார்வையில் பலங்குன்றி யிருப்பதுடன் பகலுடைய பெரும்பிரகாசமானது அதன்பார்வையைத் தடுக்கு வோர்காரணமாம்.

இதேபோல் சமானியருடைய மனங்கள் துர்ப்பலமுள்ளவை வஹ்தத்துல்வுஜூதினது ஜமாலாகிய பேரழகோ பெருஞ்சோதியாகப்பிரகாசிக்கின்றது. சிருட்டிகளினின்றும் ஒருஅணுவாவது அந்தஜமாலேவிட்டுத் தனிக்கவில்லேயென்கிற வரையில்எல்லாவற்றையும் அது பெரும் பொதித்தலாகப் பொதிந்து பெரும்மூடலாக மூடிக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே அந்த வெளிப்பாட்டின் பெருக்கானது சாமானியருக்கு அந்தக் காக்ஷியை மறைக்க ஓர் காரணமாய் அதாவது மல்ஹறுகளில் அதைஅவர்கள்தெரிசிக்காமைக்குக்காரணமாய் விட்டது. இதுமாத்திரமல்ல ஹக்குஇந்தமல்ஹறுகளில் வெளியானுன் என்ற அறிவும் அவர்களுக்கில்லாமல் போனதற்கும் காரணமாய் விட்டது. ஒவ்வொரு வஸ்துவிலும் முந்தியுணரப்படுவது அந்த வுஜூது தான் என்ற இல்மும் அவர்களுக்கில்லேஎன்பதுமறைந்ததல்ல சிறந்தமஹான்களோஇவர்கள் போன்றவர் அல்லர். அவர்களுடைய மனங்கள் உறுதியுள்ளவை வஹ்தத்துல் வுஜூதினது ஜமாலான பேரழகு இந்த மல்ஹறுகளில் வெளியாயிற்றென்று அவர்கள் அறிகின்ருர்கள் மேலும் அந்த மல்ஹறுகளில் அதைத்தெரிசிக்கின்ருர்கள். ஆகவேமுந்தியுணரப்படுவது அந்தவுஜூது தான் என்ற அந்தவுணர்ச்சி அவர்களுக்கிருக்கவேயிருக்கும் உய்த்துணர்.

இதுவரையில் ஆசிரியர் வுஜூதையும் தாத்துசிபாத்து அஸ்மாஇவைகளின் பக்கததால் அந்த வுஜூதினது உலூஹியத்தினுடையமர்த்தபாக்களேயும் அப்ஆலின்பக்கத்தால்அந்தவுஜூதினதுசிருட்டிகளின் மர்த்தபாக்களேயும் அவ்வவற்றின் சார்புகளுடன் பயான்செய்து முடித்தபிறகு மனிதன் அல்லாஹுதஆலாவினது சமுகத்தை அடுத்து அவனே அடைவதற்குரிய குருபுகளின் வகையைச்சொல்ல ஆரம்பிக்கின்ருர் அதுவருமாறு:-

மூலம்.

இனி அல்லாஹுதஆலாவை அடுத்தலென்னும் குர்பு இரண்டுவகையாம். ஒன்று குர்புந்நவாபிலியும் மற்றென்று குர்புல் பராயிலியுமாம். குர்புந்நவாபிலியென்பது சிபாத்துல்பஷரிய்யத்தென்னும் மனிதப்பண்புகள் அவனேவிட்டு நீங்கிஅல்லாஹுதஆலாவுடைய சிபத்துகள்அவனில் வெளியாகுவதாம் அப்போதவன் அல்லாஹு தஆலாவுடைய உத்திரவுகொண்டு மவுத்தா

னவர்களை ஹயாத்தாக்குவான் ஹயாத்தானவர்களை மவுத்தாக்குவான். கண் காதுகொண்டுமாத்திரமல்லாமல் சர்வாங்கத்தாலும் பார்ப்பான், சர்வாங்கத்தாலும் கேட்பான் இதேபோல்பார்ப்பவைகளை தூரத்திலிருந்தும் பார்ப்பான் கேட்பவைகளை தூரத்திலிருந்தும் கேட்பான். மற்றசிபத்துகளையும் இதன்மேல் ஊகித்துக்கொள். இதுதான் அல்லாவுடைய சிபாத்தில் மனிதனுடைய சிபாத்துபனாவாகுவதென்பதின்பொருள் இதுநப்லான இபாதத்துகளை நிறைவேற்றிவந்ததின் பயனாகும்.

இனிகுர்புல்பராயிலுஎன்பது அடியான் எல்லாச்சிருட்டிகளின் உணர்வற்று தன்னுணர்வுமற்று ஹக்குதஆலாவுடைய உஜூது ஒன்றுதவிர மற்றவைஒன்றும் அவன்பார்வையில் தரிபடவில்லை என்கிறவிதமாக முழுஐக்கியமாய், அல்லாவிலே ஐக்கியமாய் விடுவதாம் இதுதான் அல்லாவிலே அடிமைபனாவாகுவதென்பதின்பொருள். இது பர்லானஇபாதத்துகளை நிறைவேற்றிவந்ததன் பயனாகும்.

இனிவஹ்தத்துல் வுஜூதைஒப்புக்கொண்டவர்களில் சிலர் ஹக்குசுபுஹானஹூவதஆலா சர்வ சிருஷ்டிகளினுடையவும் அவற்றின்அந்தரங்கத்தினுடையவுமான ஹகீகத்தா இருக்கிறான் என்று ஐயமின்றிய திடஅறிவால் அறிந்திருக்கிறார்கள், ஆனால் இவர்கள் ஹக்குசுபுஹானஹூ வதஆலாவை சிருட்டிகளிலே ஷூஹூது செய்யமாட்டார்கள்.

இன்னும்சிலர்கல்பைக்கொண்டுஹாலிய்யாவான ஷூஹூதாக ஹக்கைகல்கிலே ஷூஹூது செய்வார்கள். இதுமுந்தின மர்த்தபாவைக்காண அதிகசிறந்ததும் உயர்ந்ததுமானமர்த்தபாவாயிருக்கிறது.

இன்னும்சிலர்ஹக்கை கல்கிலேயும் கல்கை ஹக்கிலேயும் ஷூஹூதுசெய்வதில் ஒன்றைமற்றொன்று தடுக்காத வண்ணம் ஷூஹூது செய்வார்கள்.

வியாக்கியானம்.

அதாவது அவர்கள் அகக்கண்ணைக்கொண்டு வுஜூதை ஒன்றாகக்காண்பார்கள். முகக்கண்ணைக்கொண்டு அந்தவுஜூதை அக

ண்ட பரிபூரணமென்கிறபுரத்தில் ஹக்காகவும் கண்ட அபரிபூரண மென்கிறபுரத்தில் கல்காகவும் காண்பார்கள். இப்படி கல்கிலே ஹக்கைஒன்றாகப்பார்ப்பதும் ஹக்கிலேகல்கைப்பலவாகப்பார்ப்பதும் ஒன்றைஒன்று பாதிக்காது.

மூலம்.

இன்னுமிந்தக்கடைசிமர்த்தபாவானது முந்திய இரண்டுமர்த்தபாக்களைக்காணமிகச்சிறந்ததும் உயர்ந்ததுமாயிருக்கிறது. இது அம்பியாக்களுடையமர்த்தபாவாம். இன்னும் அம்பியாக்களைப்பின்பற்றினது கொண்டு அக்தாபுகளுடைய மர்த்தபாவுமாம்.

வியாக்கியானம்.

அறிந்துகொள் ஹக்குதஆலாவைசிருட்டியாகிய மல்ஹருகளில்ஷுஹூது செய்வதின்பக்கம் சேர்ப்பிக்கின்ற வழிகள்பல உண்டு அவைகளில் ஆரிபீன்கள் தெரிந்தெடுத்துக்கொண்டமூன்றுவழிகளில் முதலாவதான ஒருவழி இவ்விடத்தில் வரையப்படுகிறது, அதாவது நீ அல்லாஹுஎன்னும் இஸ்மைஎடுத்துக்கொள்வதும் அதன்ஹர்புகளை பிக்ருஎன்னும் கலத்தைக்கொண்டும் ஷம்சிய்யாகிய சாயத்தைக்கொண்டும் கல்புஎன்னும் பலகையில் எழுதுவதும் இந்த சூரத்தானது அல்லாஹுதஆலா வெளியாகும மல்ஹருகளில் ஒருமல்ஹராயிருக்கிறதென்றும் இதில்அல்லாஹுதஆலா * ஹுலூலும் இத்திஹாதுமில்லாமயு வெளியானென்றும் நீ நிச்சயித்துக்கொள்வதுமாம்,

மூலம்.

ஷரீஅத்தையும் தரீகத்தையும் விரோதிப்பவன்யாவனோ அவனுக்குஇந்தமூன்று மர்த்தபாக்களில் மத்தியமர்த்தபா வாய்ப்பதே அசாத்தியமென்றால் மேற்கொண்டு முந்தியஇரண்டு மர்த்தபாக்களைவிட மிக்கமேலானகடைசிமர்த்தபா அவனுக்கு வாய்ப்பதும் அசாத்தியமேயாம்.

இனி மவ்ஜூதாத்தென்னும் சிருட்டிகளெல்லாம் (ஹக்குதஆலாவினது) வுஜூதுஎன்கிற புரத்தில் அவை ஹக்குதானாகயிருக்கின்றன, அவை கண்டங்களான குறிப்புகளென்கிற

*ஹுலூல் - ஊடே நுழைதல். இத்திஹாது - இரண்டறக் கலந்தொன்றாய்ப் போதல்.

புரத்தில் அவைஹக்குக்குவேறானவைகளாயிருக்கின்றன இந்த வேறு என்பதோ எதார்த்தமல்லாத கற்பனையாயிருக்கிறது. ஆனால் கற்பனைக்கு ஆதாரம்எதார்த்தமென்பதை நோக்க சகலமும் அந்த ஹக்குசுபுஹானஹூ வத்ஆலாவேயாம்.

வியாக்கியானம்.

சுவால் சகலமும் ஹக்குதஆலாவேஎன்றதினால் அவன்தன் தாத்தாகிய தத்சொரூபத்துடன் நஜிசு என்னும் அருவருப்பான ஸ்தானத்திலும் இருக்கிறான் என்பது பூணுகிறது. இது மிகக் கெட்டதும் அசங்கிதமானதுமாயிருக்கிறது என்பாயாகில்.

ஜவாபு:—ஹக்குதஆலாவின் வுஜூது நல்ல மல்ஹருகளில் வெளியாகிறதினால் அதற்குயாதொருநன்மையும் அதிகரித்துவிடாது. கெட்டமல்ஹருகளில் வெளியாவதினால் அதற்குயாதொருகெடுதியும் குறையும் சம்பவித்துவிடாது. இதற்கு இரண்டு திருஷ்டாந்தங்களுண்டு. அவற்றுள் ஒன்று சூரியனுடையஒளியானது சந்தனமும் கஸ்தூரியும்போல் சுத்தமும் மணமுமுள்ள பொருட்கள்மீதும் பிரகாசிக்கின்றது. சாணமும் மலமும்போல் அசுத்தமும்நாற்றமுமுள்ளபொருட்கள்மீதும்பிரகாசிக்கின்றது. சந்தனாதியால் அதன்தூய்மை அதிகரிக்கவுமில்லை அவற்றின்வாசனையை அது ஆக்ராணிக்கவுமில்லை. இதேபோல் சாணம் முதலியவைகளால் அதன்தூய்மைகெடவுமில்லை, அவ்வருவருப்புகளில் அதுஉழன்றுபுறழவுமில்லை. மற்றொரு திருஷ்டாந்தம்: மானிட உடம்பில் ஆக்ஷிசெய்துக்கொண்டிருக்கிற ஆன்மாவானது, அவ்வுடம்பின் சகல அணுக்களோடுங்கூடி அவற்றில் வியாபித்திருக்கிறது அப்படியிருப்பதுடன் அவ்வுடம்பின் நஜாசத்தான அருவருப்புகளினின்றும் யாதொருகுணமும் அடையாளமும் அதைத்தீண்டவில்லை, மேலும் அந்தஆன்மா உடம்புடன் சம்பந்தப்படுவதற்குமுன்எப்படி பரிசுத்தமாயிருந்ததோ அப்படியேஅதனுடன் சம்பந்தப்பட்டபிறகும்பரிசுத்தமாகவேயிருக்கிறது. இனிசர்வசிருஷ்டிகளும்ஒருவிதத்தில் ஹக்குதானாகவும் ஒருவிதத்தில்ஹக்குக்குவேறாகவும்இருக்கின்றனவென்பதற்கு ஆசிரியர்உபமானம் கூறுகின்றார்,

மூலம்.

அது எதுபோலெனில் நீர்மேலெழுந்த குமிழியும்அலையும், உறைந்தபனியாலாகியகூசாவும்போலவாம். இவையாவும் ஹகீகத்தென்னும்சயார்த்தமானபொருளை நோக்கதண்ணீர்தானும் இவற்றின் நாமரூபங்களானகுறிப்புகளை நோக்க தண்ணீரின் வேறும் இருக்கின்றன இதேபோல்கானல்ஜலமும் ஹகீகத்தை நோக்க கானல்தானும் நாமரூபங்களைநோக்க கானலின் வேறுயுமிருக்கிறது. கானல்ஜலமானது எதார்த்தத்தில் கானலேயாம் அதுஜலரூபமாய் ஆரோபித்துத்தோன்றுகிறது.

இனி வஹ்தத்துல்வுஜூதின் மேல் அறிவிக்கிறதலீலுகளான பிரமாணங்கள் அனேகமிருக்கின்றன. ஆனால் அவைகளில்நின்றும் குருஆனில்வருகிறசிலதலீலுகளாவன:—

ஆயத்து:—மஷ்ரிகும் மக்ரிபும் அல்லாவுக்கே உடையது ஆதலால் நீங்கள் எப்பக்கம்திரும்பினாலும்அங்கு அல்லாஹுதஆலாவினது தாத்துஇருக்கிறது.

ஆயத்து:—நாம் இன்சானிடம்அவனுடைய பிராண நரம்பினும் அதிகமாக நெருங்கியிருக்கிறோம்.

ஆயத்து:-நீங்கள் எங்கேயிருந்தாலும் அவன் உங்களோடிருக்கிறான்.

ஆயத்து:-மரணத்தருவாயிலிருக்கிற அவனிடம் நாம் உங்களைக்காண அதிக நெருக்கமாகநெருங்கியிருக்கிறோம். ஆனால் நீங்கள் அதைப்பார்ப்பதில்லை.

ஆயத்து:-(ஓ! முஹம்மது சல்-அம்) உம்மிடத்தில் (கைகொடுத்து) பய்அத்து செய்கிறவர்கள் அல்லாவினிடத்தில்தான் பய்அத்து செய்கிறார்கள் அல்லாவுடையகையானது அவர்களுடைய கைகளின் மேலிருக்கிறது.

ஆயத்து:-அவனே முன்னவன் அவனேபின்னவன் அவனே வெளிப்பட்டிருப்பவன் அவனே உள்ளீடாயிருப்பவன் இன்னுமவன் வஸ்துவடங்கலையும் நன்றாய் அறிகின்றவன்.

வியாக்கியானம்.

அறிந்துகொள் இந்த ஆயத்தானது இரண்டு விதத்தில் தவுஹீதின்மேல் அறிவிக்கின்ற வெள்ளிய தலீலாயிருக்கிறது. ஒரு

விதம் இந்தஆயத்தின் அறபி மூலவாக்கியத்தில் அல்அவ்வலு, அல்ஆகிரு, அள்ளாஹிரு, அல்பாதினு என்று வந்திருக்கிற நான்கு இஸ்முகளிலும் அல்என்னும் சொல்லே சிபத்தின் பேரில் புகுந்த மவுசூலத்து என்றுஆக்குவாயாகில் அப்போது அந்தஆயத்திற்குப் பொருள் சர்வசிருஷ்டிகளின் வுஜூதுகளுக்கு முந்தினமுன்னவன் அவனே என்றும் சர்வ லோகமான தன் மவுஜூதுடைய வுஜூதைவிட்டு தன்வெளிப் பாடுபிந்தின பின்னவன் அவனே என்றும் ஆலமுஷ்ஷஹாதத் தும் ஆலமுல்முல்கும்போல்ஞானேந்திரியங்களுக்குப் புலப்படும் படி வெளிப்பட்டிருப்பவன் அவனேஎன்றும் சமட்டிவியட்டிக ளான ஆன்ம ஜீவலோகங்களென்னும்ஆலமுல் அர்வாஹுகள் போல் ஞானேந்திரியங்களுக்குப் புலப்படாதபடி உள்ளீடாயிரு ப்பவன் அவனே என்றும் ஆகின்றது ஆகவே இந்தப்பொருள் ஹக்கு சுப்ஹானஹு வதஆலா சகலசிருட்டிகளின் ஹகீ கத்தா யிருக்கிறுன் என்கிறபுரத்தாலன்றி வேறுவிதத்தால் பொருந்தாது.

மற்றொருவிதம் அந்த அல்என்ற சொல்லே தஃரீபுடைய ஹர்பென்றுக்குவாயாகில் ஹஸ்றுடைய நயத்துக்காக சுபறுகிய பயனில்லேயின் தஃரீபுக்கும் அதைக்கொண்டுவா. அப்போது அத ன்பொருள் முன், பின் வெளி, உள் என்கிற எல்லா சிபத்துக ளும் வேறுஎன்பதன்பக்கம் சடக்காதவிதமாக வுஜூதுல் முத்ல காகிய அல்லாஹுதஆலாவிலேயே கட்டுண்டிருக்கின்றனவென் றுகின்றது. ஏனெனில்அவனல்லாத வேறுஎன்பது அறவேஉண் டாயிருப்பதில்லே யாதலினுலென்க.

மூலம்.

ஆயத்து:—உங்களுடைய நப்ஸுகளிலேயே இருக்கிறது நீங்கள் ஆராய்ந்தறிய வேண்டாமா?

ஆயத்து:—என் அடியார்கள் என்னேக்குறித்து உம்மைக் கேட்டால் நான் சமீபத்தில் அடுத்திருக்கிறேன் (என்று நீர்அவ ர்களுக்குச் சொல்வீராக)

ஆயத்து:—(காபிர்களின்மீது) நீர் மண்ணே எறிந்தபோது அதைநீர் எறியவில்லே என்கினும் அல்லாஹுதஆலாவே அதை எறிந்தான்.

ஆயத்து:-அல்லாஹுத ஆலா சகலவஸ்துக்களையும் சூழ்ந்தவனாயிருக்கிறான்.

இவையல்லாமல் வஹ்தத்துல் வுஜூதின் மேல் அறிவிக்கின்ற ஆயத்துகள் இன்னும் அநேகமிருக்கின்றன.

இனி ரசூல்சல்லல்லாஹு அலைஹிவஸல்லமவர்களுடைய ஹதீசுகளில்நின்றும் வஹ்தத்துல் வுஜூதின்மேல் அறிவிக்கின்ற திருவாக்கியங்கள் பல உண்டு. அவற்றுள் சிலவருமாறு.

ஹதீசு:—அறபுகள் சொல்லிய வாக்கியங்களில் லபீது என்பவருடைய வாக்கியம் மிகவும் உண்மையானது. அஃதியாதெனில்; அல்லாவேயன்றி மற்றயாவும் பாதில் (பொய்) என்றறி என்பதாம்.

ஹதீசு:—ஒருவன் தொழுகைக்கு நின்றானாகில் அவன்தன் றப்பிடத்தில் வசனிக்கின்றான். ஆகவே அவனுடைய றப்பு அவனுக்கும் கிபுலாவுக்கும் மத்தியிலிருக்கின்றான்.

இன்னும் அல்லாஹுதஆலா திருவுளமானதாக ரசூல் சல்லல்லாஹு அலைஹிவஸல்லமவர்கள் அருளிய ஹதீசு குத்ஸிகளில் ஒன்று:-என் அடியான் அவனை நான் உவந்து கொள்ளுகிறவரையில் நப்லான இபாதத்துகளைக் கொண்டு இடைவிடாமல் என்னிடம் நெருங்கிக் கொண்டிருப்பான். எப்போது நான் அவனை உவந்து கொள்ளுகிறேனோ அப்போதுநான், அவன் கேட்கும் அவனது செவிப்புலனாயுமிருக்கிறேன் அவன்பார்க்கும் அவனது கட்புலனாயு மிருக்கிறேன். அவன்பிடிக்கும் அவனது கையாயுமிருக்கிறேன். அவன் நடக்கும் அவனது காலாயு மிக்கிறேன் என்பது.

இன்னுமொன்று:-நான் நோய் கொண்டிருந்தேன் நீ என் வியாதி வினவவரவில்லை. நான்பசித்திருந்தேன் நீஎனக்கு உணவளிக்கவில்லை. நான் கேட்டேன் நீ எனக்குக் கொடுக்கவில்லை என்று இவ்வாறாக கியாமத்துநாளில் அல்லாஹு தஆலா தன் அடிமையைநோக்கிச் சொல்லுவான் என்பது.

இன்னும் திருமதீ ரஹிமஹுல்லா அவர்கள் ரிவாயத்து செய்திருக்கிற ஒருநீண்ட ஹதீசு:—முஹம்மதுடைய ஆன்மா யார் வசமிருக்கிறதோ அந்த ஆண்டவன் மேல் ஆணையாக நீங்

கள் நீர் மொள்ளும் பாத்திரத்தை கயிற்றுடன் பூமியில் இறக்கு வீர்களாகில் திடனாக அது அல்லாவின்மேல்விழும் என்று நாயகமவர்கள் இவ்வாக்கியத்தை அருளியபின் "அவனே முன்னவன் அவனேபின்னவன் அவனேவெளிப்பட்டிருப்பவன் அவனேஉள்ளீடாயிருப்பவன் அவன் சகல வஸ்துக்களையும் நன்றாய் அறிகின்றவன்'' என்கிற ஆயத்தையும் எடுத்தோதினார்கள்.

இன்னுமிவை போல வஹ்தத்துல் வுஜூதின்மேல் அறிவிக்கின்ற சஹீஹான ஹதீசுகள் அநேகமிருக்கின்றன.

இனிஹக்கை யறிந்த ஆரிபீன்களுடைய வாக்கியங்களில் நின்றும் வஹ்தத்துல் வுஜூதின்மேல் அறிவிக்கின்ற வாக்கியங்கள் எண்ணிலடக்கிச் சொல்லமுடியாத அவ்வளவு அதிகமாயிருக்கின்றன. ஆகையினால் அவைகளைநாம்சொல்லவில்லை. நீஅவைகளை அறிய நாடுவாயாகில் அவர்களியற்றியுள்ள நூல்களைப்பார்வையிடு. அப்போது நீஅவைகளைக் கண்டுகொள்வாய். இன்ஷா அல்லாஹு தஆலா.

தேட்டமுள்ளதாலிபானவனே! (குர்புந்நவாபிலி, குர்புல் பராயிலிகளில் கூறிவந்தபடி) அல்லாஹு தஆலாவினிடம் ஐக்கியமாக நாடுவாயாகில் முந்நபிகள்நாயகம் சல்லல்லாஹு அலைஹிவஸல்லமவர்களைச்சொல்லாலும் செயலாலும் அந்தரங்கத்தாலும் வெளியரங்கத்தாலும் பின்பற்றிநடப்பதை பெலமாகப்பிடித்துக்கொள் அதன்பிறகு இரண்டாவதாக அல்கலிமத்துத்தையிபாவின் சுயார்த்தமானபொருளாயிருக்கிற வஹ்தத்துல் வுஜூதின் முராகபாவாகிய யோகசாதனையைச்செய்ய முயலு அதற்கு வொலுவுவேண்டுமென்ற விதியில்லை. வொலுவிருந்தால் உத்தமந்தான். இதரநேரமல்லாத இன்னநேரத்தில்தான் செய்ய வேண்டுமென்ற விதியுமில்லை. இன்னும் மூச்சுபுகுவதையும் புறப்படுவதையும் முராகபாவில் நோட்டமிடவேண்டுமென்ற விதியுமில்லை. இன்னும் அல்கலிமத்துத்தையிபாவின் ஹருபுகளான அக்ஷரங்களை நோட்டமிட வேண்டுமென்ற விதியுமில்லை. மேலும் (துவிதத்தைநீக்கி அத்வைதத்தை நிலைநிறுத்தலென்னும்) அதன் பொருளைமாத்திரமேயன்றி மற்றொன்றையும் நீ நோட்டமிட வேண்டியதில்லை. இன்னநிலைமையில்தான் முராகபா செய்ய

வேண்டுமென்பதுமில்லை. நீ நின்றவனுய் அல்லது உட்கார்ந்தவனுய் நடக்கிறவனுய் அல்லது படுத்திருக்கிறவனுய் தொழில் செய்கிறவனுய் அல்லது சும்மாஇருக்கிறவனுய் உண்கிறவனுய் அல்லது குடிக்கிறவனுய் இப்படி நீ எந்த நிலைமையிலிருந்தாலும் முராகபாசெய்.

இனிமுராகபா செய்யும் முறையாவது:—முந்தி நீஉன்னுடைய அனிய்யத்தை நீக்கவேண்டும். அனிய்யத்தென்பது உன் ஹகீகத்தும் அந்தரங்கமும் ஹக்கல்லாத வேருயிருக்கிறதென்று நீ எண்ணுவதாம். இந்த எண்ணத்தையே யன்றி வேறொன்றையும் நீ நீக்கவேண்டுவதில்லை. இதுதான் லாஇலாஹ என்று நீசொல்வதின் சுயமான அர்த்தம் அதன்பிறகு இரண்டாவதாக ஹக்குசுபுஹானஹு வதஆலாவை உன்கல்பில் தரிபடுத்து. இதுதான் இல்லல்லாஹு என்று நீசொல்வதின் சுயமான அர்த்தம்.

மொத்தத்தில் லாஇலாஹ இல்லல்லாஹு என்ற கலிமாவை நீ அப்பியாசிக்கும்போது நீஉன்மனதில் நினைக்கவேண்டியதென்னவென்ருல் ஹகீகத்தான சுயஅர்த்தத்தை நோக்க நான் அல்லாஹுக்குவேறல்ல, மேலும்நான் அவனுகவேயிருக்கிறேன் என்பதுதான்.

எப்போது வுஜூது ஒன்றுதான் என்றுகிஅதன்வேறு என்பதில்லையென்றுதீர்ந்ததோ பின்பு எந்த வஸ்துநீக்கப்படுவது? எந்த வஸ்துதரிபடுத்தப்படுவது? என்று கேட்பாயாகில் நான் சொல்லுகிறேன்: சிருட்டிக்கு ஜனித்த வேற்றுமை என்பதும் துவிதம்என்பதுமான வஹ்மு என்னும் பேதபுத்திநீக்கப்படவேண்டுவது. இந்தவஹ்மு பாத்தில்(பொய்) இதற்குயாதொரு சுயம் பில்லை. ஆகவே முந்திநீ அந்த வஹ்மை நீக்கி பின்பு இரண்டாவதாக உன்னுடைய கல்பில் ஹக்குசுப்ஹானஹு வதஆலாவை தரிபடுத்தக்கடமைப்பட்டவனுயிருக்கிருய்.

தேட்டமுள்ளதாலிபானவனே! அல்லாஹு தஆலாவுடைய அருளினுல் உன்மீதுபரவசநிலைமையாகிய ஹால் மிகைத்துமேற்கொள்ளுமாகில் நீவஹ்மியத்தென்னும்உன் அனிய்யத்தை நீக்கவருந்தமாட்டாய் மேலும் உன்னிலே ஹக்கு சுபுஹானஹு

வ தஆலாவினது தரிபாடேயன்றி வேறொன்றும் மிச்சப்பட்டு நிற்பதில்லை. அல்லாஹு தஆலா நமக்கும் உங்களுக்கும் நபிகள்நாயகம் சல்லல்லாஹு அலைஹிவஸல்லமவர்களுடைய ஹுர்மத்தாகிய பெருமையின் பொருட்டால் இந்தமகாமை ஈந்தருள்வானாக ஆமீன்.

அஸ்ஸைருல் பாத்தினு.

அறிந்துகொள் ஆரிபுகளாகிய ஞானிகள் அகத்தில்படிப்படியாகக்கடந்து செல்லும் ஞானபூமிகள் * அறுவகைப்பட்டிருக்கின்றன. அவை:-அஸ்ஸய்ரு லில்லாஹி; அஸ்ஸய்ரு இலல்லாஹி, அஸ்ஸய்ரு வ்பில்லாஹி, அஸ்ஸய்ரு மினல்லாஹி, அஸ்ஸய்ரு பில்லாஹி, அஸ்ஸய்ரு மஅல்லாஹி என்பவைகளேயாம்.

இவற்றின் விபரம்.

அறிவின்மையான மூடத்தைவிட்டு ஹக்கை அறிதல் என்னும் ஞானத்தை அடைய முயல்வது அஸ்ஸய்ரு லில்லாஹி என்றும்,

ஞானத்தேர்ச்சியினால் யோகசாதனையான அமலின்பக்கம் செல்வது அஸ்ஸய்ரு இலல்லாஹி என்றும்,

தியானயோக முதிர்ச்சியினால் ஹக்கிலே தன்நினைவு பறுவாய் மாய்ந்தொழிவது அஸ்ஸய்ரு வ்பில்லாஹி என்றும்,

ஜீவத்வமான மனிதப்பண்பாதி குணங்கள்மடிந்து தன் எதார்த்தநிலையில்தரிப்பது அஸ்ஸய்ரு மினல்லாஹி என்றும்,

ஹக்குடைய அஸ்மாசிபாத்துகளைத்தனதாகக்கொண்டு தரிப்பினும்பெருந்தரிப்பாகநிலைப்பது அஸ்ஸய்ருபில்லாஹிஎன்றும்,

மேலுலகத்திலும் கீழுலகத்திலும் ஆகூஷி அநுபவங்கள் புரிதல் அஸ்ஸய்ரு மஅல்லாஹி என்றும் சொல்லப்படும்,

துஹ்பத்துல் முர்ஸலா

முற்றிற்று.

* இந்துமதவேதாந்தநூல்கள் ஞானபூமிகளை ஏழாக வகுத்துக்கூறுகின்றன. அவை:-சுபேச்சை, விசாரணை, தனுமானசி, சத்துவாபத்தி, சமுசத்தி, பதார்த்தாபாவனை, துரியம் என்பவைகளாம். இவற்றின்விபரம்இப்புத்தகத்தின் இறுதியில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது அங்கு கண்டு தெளிக.

ஹிந்துமத வேதாந்த பகுதி.

—:(*):—

வஹ்தத்துல் வுஜூதுஎன்னும் தவுஹீதாகிய அத்வைத உண்மையை இந்து வேதாந்திகள் நிராட்சேபமாய் ஒப்புக்கொள்வது மாத்திரமல்ல அதைமறுக்கும் துவிதசித்தாந்திகளுக்கு ஸ்ருதி, யுக்தி, அநுபவங்களென்னும் முப்பிரமாண நியாயவாதாரங்களைக்காட்டி தக்கசமாதானங்களும் வரைந்திருக்கிறார்கள். அன்றியும் துஹ்பத்துல் மூர்ஸலாவும்பிறவுமான நமது அத்வைதநூல்களில்சிருட்டிகிரமம் சொல்லப்பட்டிருப்பதுபோல் இந்து மதவேதாந்தநூல்களும் ஒருவாறுசிருட்டிக்கிரமம்கூறுகின்றன. அவைகளை ஒத்திட்டு உண்மையை ஊகித்தறிய நம்மவர்க்கு உதவியாயிருக்குமெனக்கருதி கைவல்யநவநீதம் முதலிய வேதாந்த நூல்களிலிருந்தும் நாநாஜீவவாதகட்டளையிலிருந்தும் இன்னும் துவிதசித்தாந்தத்தை மறுத்து அத்வைதிகள் எழுதியுள்ள சில தருக்கநூல்களிலிருந்தும் சிலவற்றை அவர்களின் பரிபாஷையிலேயே சுருக்கமாக எடுத்து எழுதுகிறேன். நண்பர்கள் அவைகளைத் துவேஷமற்ற சுத்தபுத்தியைக்கொண்டு சிந்தித்துத்தெளியுமாறு ஏகபரிபூரண ஞானசொரூபியான இறைவன் அருள் புரிவானாக.

வேதாந்த வாக்கியங்கள்

வருமாறு:—

சூதசங்கிதை.

ஒன்றுமாய்ப்பலவுமாகி யுருவமா யருவுமாகித்
தொன்றுமாய்ப்புதிதுமாகித் தூரமாய்ச்சமீபமாகி
யின்றுமாயென் றுமாகி யிருளுமாயொளியுமாகி
நன்றுமாய்த்தீதுமாகி நயந்தரும்பொருளேபோற்றி.

சொருபஞானதேசிகர்.

* உன்னைத்தவிரமற்றிங் கொன்றுமில்லை யுன்னை
பொன்னைத்தவிரவிலாப் பூடணம்போல்—பொன்னையுரு
வேறாக்கிப் பேருரைத்த வேற்றுமைபோலெல்லாமையுமவ்,
வாறாப்பகுத்துரைத்தோமால்.

---

* தன்மையிடமாயிருந்ததை முன்னிலையிடமாக்கியது பரம்பொருளைத் துதித்தற்பொருட்டென்றறிக.

அத்தியாரோபமும் அபவாதமும்.

அத்தியாரோபமென்றும் அபவாதமென்றும் இரண்டு யுக்திகள் உண்டு. கானலானது ஜலமாகத்தோன்றும்போது அதை மெய்யாகவே ஜலமெனக்கண்டுமருள்வது போன்றது அத்தியாரோபமாம். அது கானலேயன்றி ஜலமல்லவென்று தெளிவது போன்றது. அபவாதமாம். மருளான அத்தியாரோபத்தில் நிலைப்பது ஐக்கியமுத்திக்குப்பாதகமும் தெளிவான அபவாதத்தில் தரிப்பது அதற்குச்சாதகமுமாம். சுருக்கிச்சொன்னால் ஆரோபமாகிய பொய்யை அதன் ஆதாரமாகிய மெய்யில்அடக்கி அந்த ஆதாரநாட்டமே மிகைக்கும்படி சிரவணம், மனனம், நிதித்தியாசனம், (கேட்டல், சிந்தித்தல், தெளிதல்) ஆகிய அரியமுயற்சிகள் செய்துவருவது ஐக்கிய முத்திக்கு முக்கியமான மூலகாரணமாம்.

இதன் தாத்பயரிமென்னவென்றால்; இரண்டென்பதில்லாமல் ஏகபரிபூரண ஞானசொரூபியாய் விளங்கும் சாக்ஷாத்கடவுளான பிரம்மத்தினிடத்தில் (கானலில் ஜலம்போல்) கற்பிமாகத் தோன்றிய * ஜக ஜீவ பரங்களென்னும் திரிபதார்த்தங்களையும் அப்பிரம்மத்திற்கு வேறான மெய்ப்பொருள்களென மருண்டு அம்மருக்ஷியிற் சிக்குண்டிருக்கிற ஜீவர்களின் அஞ்ஞானசந்தேக விபரீதங்களான தடைகளை நீக்கி அவர்களுக்குத்திடஞானமான தெளிவையுண்டாக்கும் பொருட்டு வேதாந்தநூல்களில் அத்தியாரோபயுக்தியும் அபவாதயுக்தியும் கூறப்பட்டிருக்கின்றன:—

அவற்றின்கருத்து, கானலில் கற்பிதமாகத் தோற்றும் ஜலத்திற்கு நாமரூபங்களேதவிர ஜலமென்பதற்குக் கானலையன்றி எதார்த்தமான பொருளில்லாவாறுபோன்று பிரம்மத்தினிடத்தில் கற்பிதமாகத் தொன்றும் ஜகமாதி திரிபதார்த்தங்களுக்கு நாமரூபங்களேதவிர அவற்றிற்கு பிரமத்தையன்றி எதார்த்தமானபொருட்கள் இல்லைஎன்பதாம்.

---

* உணர்வியலில்லாச் சடவருக்கம் ஜகம்என்றும் உணர்வியலுள்ள உயிரினங்கள் ஜீவன்என்றும் பிரமனாதி திரிமூர்த்தங்கள் பரம் என்றும் சொல்லப்படும். ஜகஜீவபரங்களென்பது உம்மைத்தொகை. அதாவது ஜகமும், ஜீவனும், பரமும் என்பதாம்.

பின்னர் அந்தக்கற்பிதமான சிருட்டிவந்தவகைதான்எப்படியெனின், இந்திரஜாலவித்வான் தன்மந்திரவித்தையால் காட்டும் காக்ஷிப்பொருள்கள் அந்தவித்தையில் அடங்கி; அவனது சுழுத்தியான நித்திரையின்போது அவனில் அவ்வியக்தமாயிருக்க காலக்கிரமத்தில் அவன்விழித்து அவைகளை வெளிப்படுத்தவிரும்புவதுபோல் பிரம்மசத்தியான மூலப்பிரகிருதியில் அனாதியாய் அவ்வியக்தமாய் அடங்கியிருந்த பரமாதி திரிபதார்த்தங்களையும் அந்தப் பிரம்மம் வெளிப்படுத்த நாடினபோது அந்த மூலப்பிரகிருதி என்னும் சத்தியானது சத்துவம் இராசதம் தாமதம் என்னும் முக்குணங்களாக வெளிப்பட்டன.

இந்த வெளிப்பாட்டை வேறொரு விதமாகவும் சொல்வார்கள். அதாவது அவ்வியக்தமான அந்தமூலப்பிரகிருதியே மகதத்வமாய் மகதத்வம் அகங்காரதத்வமாய் அகங்காரதத்துவம் மேற்கண்ட முக்குணங்களாய்வெளிப்பட்டன.என்பதாம். இந்த முக்குணங்களில் ஏதாவதொருகுணம் ஏனையஇரண்டு குணங்களையும் மிகைத்துநிற்கும்.

முக்குணங்களில் முதற்குணமாகிய சுத்தசத்வகுணத்திற்கு மாயை என்றுபெயர். அந்தமாயையிற் பிரதிபலித்த பிரம்மச்சாயையான ஞானநிழலுக்கு அந்தரியாமிஎன்றும் மாயாசகிதவீசனென்றும் பெயர். இவ்வீசனுக்கு இந்தசத்வகுணமே சுழுத்தி அவஸ்தையும் காரணசரீரமும் ஆனந்தமயகோசமுமாம்.(கோசம் அல்லது கவசம் என்றால் மூடுகிற உறைஎன்பது அர்த்தம்)

இனி இரண்டாங்குணமாகிய இராசதகுணம் அனேகரூபங்களாய்ப்பிரிந்து அவித்தைகள்என்று சொல்லப்படும். (அவித்தை-அஞ்ஞானம்.) இந்தஅவித்தைகளில் பிரதிபலித்த பிரம்ம நிழலுக்கு ஜீவன்என்று பெயர். இந்தசந்தர்ப்பத்தில் ஜீவன் பிராக்ஞன் என்னும் பெயரைப்பெறும். இந்தஜீவனுக்கு இவ்விராசதகுணமே காரணசரீரமும் சுழுத்திஅவஸ்தையும் ஆனந்தமய கோசமுமாம்.

இதுவரையில் சத்துவம் இராசதம் என்னும் இரண்டுகுணங்களாலும்வந்த ஈசஜீவர்களின் காரணசரீரகற்பிதங் கூறப்பட்டது. இனிசூக்குமசரீரகற்பிதஞ் சொல்லப்படும்.

ஜீவர்களுக்குப் போகசாதனமுண்டாகும்பொருட்டு மாயா சகித வீசனுடைய அனுக்கிரகத்தினாலே மூன்றுங்குணமாகிய தாமதகுணமானது ஆவரணம், விக்ஷேபமென இரண்டுசக்திகளாகப்பிரிந்து நின்றது. ஆவரணமென்பது மறைக்குஞ்சக்தி, விக்ஷேபமென்பது தோற்றுஞ்சக்தி. மறைக்குஞ்சக்தியான ஆவரணம் மாயாரகித வீசனையும் தன்னையறிந்த ஞானிகளையும் தவிரமற்ற ஜீவர்களை எவ்வாறு மறைக்குமெனின், விட்சேபசத்தியில் தோன்றிய தூலதேகாதி சரீரங்களையும் சித்துப்போலியாகிய ஜீவனையும் "தான்" என்று அபிமானிக்கும்படி செய்து சுயஞ்சைதன்யமாகிய சாக்ஷாத்கடவுளே தானாயிருக்கிற உண்மை அந்தஜீவர்களுக்குத்தெரிய வொட்டாமல் மறைக்கும்.

இனி தோற்றுஞ் சக்தியான விக்ஷேபத்திலிருந்து சூக்ஷம ஆகாயமும் அவ்வாகாயத்திலிருந்து சூக்ஷமவாயுவும் அவ்வாயுவிலிருந்து சூக்ஷமஅக்னியும் அவ்வக்னியிலிருந்து சூக்ஷமஅப்புவும் அவ்வப்புவிலிருந்து சூக்ஷமபிருதிவியும் தோன்றின. இவ்வைந்தும் சூக்ஷமபஞ்ச பூதங்களென்றும் பஞ்சதன் மாத்திரைகளென்றும் பெயர்பெறும். இந்தசூக்ஷம பூதங்களிலிருந்து ஜீவர்களுக்குப் போக சாதனங்களுண்டாயின. அதெவ்வாறெனின் மேற்கண்ட முக்குணங்களிலும் இந்தச்சூக்கும பூதங்கள் ஐந்துங் கூடியிருக்கும். சூக்ஷம பஞ்சபூதங்களின் சத்துவாம்சத்திலே பூதத்துக்கு ஒவ்வொரு மாத்திரையாக எடுத்து தனித்தனியே வைத்தது முறையே சுரோத்திரம், துவக்கு, சட்சு, சிங்ுவை, ஆக்ராணம் எனஐந்து ஞானேந்திரியங்களாயின.

(சுரோத்திரம்-செவியுணர்வு, இதுசத்தத்தை மாத்திரமறியும், துவக்கு-மெய்யுணர்வு, இதுபரிசத்தை மாத்திமறியும். சட்சு-கண்உணர்வு இதுரூபத்தை மாத்திரமறியும், சிங்ுவை நாவுணர்வு, இதுரசத்தை மாத்திரமறியும். ஆக்ராணம்-நாசியுணர்வு, இது கந்தத்தை மாத்திரமறியும், இவ்வைந்தும் புறக்கரணம். ஞானேந்திரியம்-அறிகருவி.)

இன்னுமந்த பஞ்சபூதங்களின் சத்துவாம்சத்திலே பூதத்துக்கு ஒவ்வொருமாத்திரை யெடுத்து ஒன்றாகக்கூட்டி வைத்தது உள்ளம், மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம்என ஐந்துங்கூடி அந்தக் கரணமாயிற்று. (இவ்வைந்தும் அகக்கரணம.)

(உள்ளம் ஆகாயத்தைப்போல் சகலகேள்விகளுக்கும் இடங்கொடுத்துத்தரிக்கும். மனம் வாயுவைப்போல் அலையும். புத்தி அக்கினியைப்போல் இது இன்னது இதுஇன்னது என்றுவிளக்கும். சித்தம் அப்புவைப்போல் விடையங்களைப் பற்றியிழுக்கும் அகங்காரம் பிருதுவியைப்போல் கடினமாக நின்று நானென்றபிமானிக்கும். அந்தக்கரணத்தில் ஐந்து மாத்திரையும் ஒன்றாய்க்கூடினது கொண்டு ஐந்து இந்திரியங்களினாலும் ஐந்துவிடையங்களையும் அறியும்.)

இன்னுமந்த பஞ்சபூதங்களின் இராசதாம்சத்திலே பூதத்துக்கு ஒவ்வொரு மாத்திரையாக எடுத்துத் தனித்தனியே வைத்தது முறையே வாக்கு, பாணி, பாதம், பாயுரு, உபத்தம் என ஐந்து கன்மேந்திரியங்களாயின.

(வாக்கு-வசனிக்கும் சக்தி. பாணி-இடுதல், ஏற்றல் செய்யும் சக்தி. பாதம்-நடக்கும்சக்தி. பாயுரு-மல்ஜலங்களை வெளியேதள்ளும்சக்தி. உபத்தம்-மாணியிலும் யோனியிலும் இன்பத்தையுண்டுபண்ணும்சக்தி. கன்மேந்திரியம்-தொழிற்கருவி.)

இன்னுமந்த பஞ்சபூதங்களின் இராசதாம்சத்திலே பூதத்திற்கு ஒவ்வொரு மாத்திரையெடுத்து ஒன்றாகக் கூட்டிவைத்தது வியானன், பிராணன், அபானன், சமானன், உதானன் என ஐந்து வாயுக்களாயின.

(வியானவாயு சர்வாங்கமும் வியாபித்திருக்கும். பிராணவாயு இருதயத்திருந்து நாசியாதிபரியந்தம் அலையும். அபானவாயு குதத்தைப்பற்றிநின்றுஉண்டவுணவுகளைச்செமிப்பிக்கும். சமானவாயு நாபித்தானத்தில் நின்று உண்டவுணவுகளின் சாரத்தையிழுக்கும். உதானவாயு கண்டத்தைப் பற்றிநின்று உண்டவுணவுகளைக்கடையும்.)

இந்தப் பஞ்சவாயுக்களையல்லாமல் வாந்தி செய்விக்கின்றவன் நாகனென்றும் இமைத்து விழிப்பிக்கின்றவன் கூர்மனென்றும் குறுகுறுத்துத் தும்பச்செய்கின்றவன் கிரிகரனென்றும் கொட்டாவிகொள்ளச்செய்கின்றவன் தேவதத்தன்என்றும் வீங்கச்செய்கின்றவன் தனஞ்சையன் என்றும் வேறே ஐந்து வாயுக்

களுண்டென்று சிலர் சொல்லுவார்கள். இவ்வைந்தும் பிராணனுடைய தொழிலானபடியால் வேறல்ல.)

ஆகவே மேலே கூறிவந்த சுரோத்ராதி ஞானேந்திரியபஞ்சமும், உள்ளமாதி அந்தக்கரண பஞ்சமும், வாக்காதி கன்மேந்திரியபஞ்சமும், வியானுதி வாயுபஞ்சமும் ஆக இருபது தத்துவங்களுஞ்சேர்ந்து வானவர், மக்கள், நரகர், விலங்குமுதலிய உயிர்களனைத்திற்கும் சூக்ஷமசரீரமாம். ஆனல் கைவல்யக்காரர் அந்தக்கரணபஞ்சத்தில் உள்ளம் சித்தம் அகங்காரம் ஆகிய மூன்று தத்துவங்களையும் மனத்திலடக்கி மனம் புத்தியென அந்தக்கரணத்தைஇரண்டாக்கியதால்சூக்குமசரீரதத்துவங்கள் பதினேழென்றூர்.

இந்த சூக்ஷமசரீரத்தை நானென்று அபிமானிக்கும் ஜீவனுக்குத் தைசதனென்றும் ஈசனுக்கு இரணியகருப்பனென்றும் பெயர். ஜீவனும் ஈசனுமாகிய இருவருக்கும் இதுசூக்குமசரீரமாம். இந்தசரீரத்திற்கு பிராணமய கோசம், மனோமய கோசம், விஞ்ஞானமய கோசம் என கோசங்கள் மூன்றும் இன்னுமிது சொர்ப்பனுவஸ்தையுமாம்.

(பிராணவாயுவும் கன்மேந்திரியங்களுங்கூடியது பிராணமயகோசமென்றும் மனமும் ஞானேந்திரியங்களுங்கூடியது மனோமயகோசமென்றும் புத்தியும் ஞானேந்திரியங்களுங் கூடியது விஞ்ஞானமய கோசமென்றும் சொல்லப்படும்.)

இப்படி சூக்குமசரீரகற்பிதம் கூறப்பட்டது. இனிதூலசரீரகற்பிதமும் சொல்லப்படும்.

ஜீவர்களுக்குத் தூலதேகமும் போகமும் உண்டாகும் பொருட்டு மாயாசகித வீசன் பஞ்சீகரிக்கப்படாத சூக்ஷம பஞ்சபூதங்களைப்பஞ்சீகரித்தான் அதெவ்வாறெனின்; சத்துவ ராசதாம்சங்கள்போக மிச்சப்பட்டு நின்ற தாமதாம்சமான ஐந்துபூதங்களில் ஒவ்வொன்றையும் இரண்டாகப்பகுத்து முற்பாதி ஐந்தில் ஒவ்வொன்றையும் நவ்வாலாக்கி இரண்டாம்பாதி ஐந்தில்தனதம்சத்துடனே கூட்டாமல் மற்ற நான்குபூதங்களுடன் அரைக்கால் அரைக்கால் மாத்திரையாகக்கொடுக்க பஞ்சீகரணமாம். அதா

வது ஒவ்வொரு பூதத்திலும் மற்ற நான்கு பூதங்கள் சேர்ந்துஒவ்வொன்றும்ஐந்தைந்தாயிற்றுஎன்பதாம்.இப்படிப்பஞ்சீகரித்ததினுல் தூல ஆகாயமும் தூலவாயுவும் தூலஅக்கினியும் தூலஅப்புவும் தூலப்பிருதுவியும் உண்டாயின. இந்ததூலமகா பூதங்களினின்றும் தூலசரீரங்களும் அண்டகோடிகளும் அவற்றுளொன்ருகிய பூமியும் போகங்களும் உண்டாயின.

இந்ததூலதேகத்தை நானென்று அபிமானிக்கும் ஜீவனுக்கு விசுவன்என்றும் ஈசனுக்குவிராட்புருடன்என்றும் சொல்லப்படும் இத்தூலதேகமே இவ்விருவருக்கும் ஜாக்ராவஸ்தையும் அன்னமய கோசமுமாம்.

(அன்னபானுதி ஆகாரங்களால் தோலும் இரத்தமும் சதையும் நரம்பும், எலும்பும், கொழுப்புமாகவிருத்தியடைந்திருக்கிற ஆறுதத்துவங்களாகிய தூலதேகமே அன்னமயகோசமாம்.)

இப்படி தூலசரீரகற்பிதங்கூறப்பட்டது. இனிஜீவனுக்கு எப்படியோ அப்படியே ஈசனுக்கும் * சரீரத்திரயம் § அவஸ்தாத்திரயம் ‖ அபிமானத்திரயங்களான ¶ உபாதிகளிருக்க அவ்விருவருக்கும் உள்ளபேதமெப்படித்தெரிவது யெனக்கேட்பாயாகில் ஜீவன் காரியஉபாதி, ஈசன்காரணஉபாதி. ஜீவன் தன்தேகத்தில் மாத்திரம் கலந்துநிற்கிற () வியட்டிசரீரி. ஈசன் எல்லாத்தூலதேகங்களையும் தனக்கோர் தூலதேகமாகவும் எல்லாச்சூக்குமதேகங்களையும் தனக்கோர்சூக்குமதேகமாகவும் எல்லாக்காரண தேகங்களையும் தனக்கோர்காரணதேகமாகவும் கொண்டு சமஸ்தபிரபஞ்சங்களிலும் கலந்துநிற்கிற [] சமட்டிசரீரி. ஜீவன்

* காரணம், சூக்குமம், தூலம் ஆகிய மூன்று சரீரங்களும்சரீரத்திரயமாம்.

§ சுழுத்தி, சொர்ப்பனம், ஜாக்கிரம் ஆகிய மூன்று அவஸ்தைகளும் அவஸ்தாத்திரயமாம்.

‖ ஈசனது காரண, சூக்கும தூல சரீரவபிமான நாமங்களான அந்தரியாமி, இரணியகருப்பன், விராட்புருடன் என்பனவும்,ஜீவனது காரண சூக்கும, தூல சரீரவபிமான நாமங்களான பிராக்ஞன், தைசதன், விசுவன் என்பனவும் அபிமானத்திரயமாம்.

¶ உபாதி-தடை அல்லது மறைப்பு.

() வியட்டிசரீரி-ஒரு தனி யுடம்பைத் தேகமாகக்கொண்டவன்.

[] சமட்டிசரீரி-எல்லாவுடம்புகளையும்தன்தேகமாகக்கொண்டவன்.

சிற்றறிவுள்ள கிஞ்சிக்ஞன். ஈசன் பேரறிவுள்ள சர்வக்ஞன். இன்னுமிவைபோன்ற பலஏதுக்களால் ஜீவனுக்கும் ஈசனுக்கும் பெருத்தபேத முண்டென்றறிக. சொல்லிவந்த இந்தகற்பிதசாக்ஷிகளையெல்லாம் சொர்ப்பனச்சாக்ஷிபோல் பொய்யென்று சிந்தித்துத் தெளிந்தவன்யாவனே அவனே ஞானியாவான் அத்தியாரோப யுக்திமுடிந்தது. இனிஅபவாதயுக்தி கூறுவோம்.

பழுதையைப் பாம்பாகவும் கட்டையைக் கள்ளனாகவும் கண்டு மயங்கிய ஓர் புருடனது மயக்கத்தைத்தெளிக்கும்பொருட்டு மற்றொருவன் அதுபாம்பல்ல பழுதையென்றும் அவன் கள்ளனல்லன் கட்டையென்றும் தெரிவிப்பதினால் அவன்மயக்கம் தெளியுமாறு போன்று பரிபூரண ஞானசொரூபியாக விளங்கும் பிரம்மத்தினிடத்தில் (பழுதையில் பாம்புபோல்) ஆரோபித்த தூலதேகாதிப்பிரபஞ்சங்களைத்தானாகக்கண்டு மருள்கின்ற புருடன் ஞானாசிரியரது உபதேசத்தினாலும் ஞானநூல்கள் விளக்கிக்கூறும் வெளிச்சத்தினாலும் அவனது மருட்சியகன்று தானெனப்படுவது தேகாதி பிரபஞ்சங்களுமல்ல, அவற்றிற்காதாரமான பஞ்சபூதங்களுமல்ல. மேலும் ஞானசொரூபியான பிரம்மமே தானெனப்படுவதென்று ஐயமறத்தெளிவது அபவாதமாம் இந்தஉண்மைக்கு ஆதாரமான பிரபலவேதசுருதிகளில் "அதுநீயாயிருக்கிறாய்" என்றபொருள் பொருந்திய தத் துவம் அசி என்னும் உபதேசவாக்கியமும் ஒன்றாம்.

இன்னும் மண்குடம், பொன்நகை, நூல்ஆடை என்பவைகளில் குடமும் நகையும் ஆடையும் முறையே மண், பொன், நூல் இவைகளின்காரியங்களாம் காரணத்தையன்றி காரியத்துக்கு கற்பிதநாமரூபங்களே தவிர பொருளில்லை. ஆதலால்காரணகாரியங்கள் இரண்டும் ஒன்றேயாம் காரியத்தைக்காரணத்திலடக்கி குடத்தை மண்என்றும் நகையை பொன்என்றும் ஆடையை நூல்என்றும் பார்ப்பதுபோல் கற்பிதகாரணகாரியங்களாய் தேகாதிப்பிரபஞ்சம் முதல் பிரம்மசத்தியான மூலப்பிரகிருதீறாக ஒன்றிலொன்றுதித்துவந்த முறைப்படியே அவைகளைத்திருப்பி அவ்வவற்றின் காரணங்களில் ஒடுக்கிக் கொண்டுபோக கடைசியாகமிச்சப்பட்டுநின்ற சத்தாகிய பிரம்மசைதன்னியமே மெய்ப்பொருளான மூலகாரணமென் றும் பிரம்ம

தையன்றி தானென்றதனிமுதல் ஒன்றுமேஇல்லை யென்றும் அதுவே நானாயிருக்கிறேன் என்றும் ஐயமறத்தெளிவதே அபவாதஉபாயமாம்.

(சிருட்டிகள் ஒடுங்குமுறை எப்படியெனில்; சசல ஜீவர்களிடத்தும் தோல்,உதிரம்,சதை, நரம்பு,எலும்பு, கொழுப்புஎன்று ஆறுதத்துவங்களாயிருக்கிற தூலசரீரங்களெல்லாம் தமக்கு ஆதாரமான தூல பூதங்களிலே மடிந்து பூதமாத்திரமாகஒடுங்கும். இந்தத்தூல பூதங்களும் பஞ்சீகரணம் விட்டுத் தன்மாத்திரைகளான தமோகுண பூதங்களாய் மிஞ்சும். சூக்ஷமசரீரதத்துவங்களான (அந்தக்கரணபஞ்சம்ஞானேந்திரியபஞ்சம்,கன்மேந்திரியபஞ்சம், வியானுதிபஞ்சம்.) இருபது தத்துவங்களும் கட்டவிழ்ந்து பூதங்களுடைய சத்துவகுணமும் ரஜோகுணமுமாக ஒடுங்கும். அதெவ்வாறெனின்:-சகலபிராணிகளிடத்திலு மிருக்கிற அகங்காரமும் ஆக்ரா ணேந்திரியமும். உதானவாயுவும் உபஸ் தேந்திரியமும் பிருதுவியில் ஒடுங்கும். சித்தமும் சிங்குவையும் சமானனும் பாயுரும் அப்புவில் ஒடுங்கும். புத்தியும் சட்சுவும் அபானனும் பாதமும் அக்கினியில் ஒடுங்கும். மனமும்துவக்கும் பிராணனும் பாணியும் வாயுவில் ஒடுங்கும். உள்ளமும் சுரோத்திரமும் வியானனும் வாக்கும் ஆகாசத்தில் ஒடுங்கும். அப்போது பழயபடியே முக்குணபூதங்களாகும். இந்தச்சூக்குமபூதங்களுள் பிருதுவியானது அப்புவில் கரைந்து ஒடுங்கும் அப்பவும் அக்கினியில்சுவறி ஒடுங்கும் அக்கினியும் விளக்கைப் போல்வாயுவில் அணைந்துஒடுங்கும். வாயுவும்ஆகாசத்தில்ஒய்ந்து ஒடுங்கும். ஆகாயம்விட்சேபசக்தியில்ஒடுங்கும். ஆவரணசக்தியும் விட்சேபசக்தியும் மூலப் பிரகிருதியின்தமோகுணமாத்திரமாய் ஆலவிருக்ஷம் வித்தில்ஒடுங்கினாற்போல இன்னும்ஒருசிருட்டிக்கு வித்தாகமாயையிலும்அவித்தையிலும் ஒடுங்கும். இந்தமாயையும் அவித்தையும் அதிநுட்பமான மூலப்பிரகிருதி என்று கூறப்பட்டவிந்துதத்துவத்தில் ஒடுங்கும். இந்தவிந்துதத்துவமும் பாம்பென்கிற பெயர்போய் பழுதையாகக்கண்டாற்போல தனக்கு அதிஷ்டானமான பிரம்மசைதன்னியமாத்திரமாகஒடுங்கும்.

இப்படித்தோன்றி ஒடுங்கினதத்துவங்கள் முப்பத்தாறு அவையாவன:—பூதங்கள் 5, ஸ்தூலசரீர தத்துவங்கள் 6, சூக்ஷம

சரீரதத்துவங்கள் 20, காரணசரீரமானமாயை அவித்தை 2, இவற்றில் பிரதிபலித்தாசசன்ஜீவன்2,இவைகளுக்கெல்லாம்அதிஷ்டானசைதன்ஙியமாயிருக்கிறபிரம்மம் 1 ஆகதத்துவங்கள் 36.

இவைகளில் பூதங்கள்ஐந்தும் மாயை ஒன்றும்மாயாப்பிரதிபிம்பவீசன்ஒன்றும் பிரம்மம்ஒன்றும் ஆகஎட்டும் சகலபிராணிகளுக்கும் பொதுவாக அனுபவிக்கப்படும்.மற்ற இருபத்தெட்டும் அவனவனுக்கு வேறுவேருக அனுபவிக்கப்படும். அதெப்படியெனில்; பிருதுவிதத்துவம்ஒன்று இறக்கில் எல்லோருக்கும் ஆகாரமில்லை. மழைமறுக்கில்எல்லோருக்கும் ஜலமில்லை தேயுவில்லாதிருந்தால் பாகமில்லை. வாடை தென்றலில்லாவிட்டால்வாயுவியக்கமில்லை ஆகாசம்இறக்கில்ஒருவருக்கும் இடமில்லை மாயையும்மாயாப் பிரதிபிம்பவீசனும் இறக்கில் சகலசமயங்களுக்கும் தெய்வமில்லை. பிரமம் இல்லையேல் ஒருவருக்கும் அறிவில்லை. ஆகையால்இந்தஎட்டும் எல்லாருக்கும் பொதுவாம். வெவ்வேருக அனுபவிப்பதெப்படியெனின் ஒருவனுக்குதூலசரீரம் இறக்கில் எல்லோருக்கும் தூலசரீரம் இறவாதபடியினுலும் சூக்ஷமசரீரத்தில் ஒருவனுக்கு அங்கப்பழுது வந்தால் எல்லோருக்கும் வராதபடியினுலும் முத்தராயிருந்த சுகர், வாமதேவர் முதலானபேருக்குஅவித்தையும்ஜீவனும்இறந்துபோயிருக்க மற்றப்பேருக்கெல்லாம்அவித்தையும் ஜீவனும் இறவாதபடியினுலும் இந்த இருபத்தெட்டுதத்துவங்களும் அவனவனுக்கு வெவ்வேறுஎன்பதில் சந்தேகமில்லை.

இந்தத்தத்துவங்கள்முப்பத்தாறில்எப்போதும் தானுகவே காணப்படுகிற தத்துவம் ஒன்று. எப்போதும் தனக்கன்னியமாகக்காணப்படுகிற தத்துவம்ஏழு. தானுகவும் தனக்கன்னியமாகவும்அனுபவிக்கப்படுகிற தத்துவங்கள் இருபத்தெட்டு. அதெப்படி யெனில்:—

ஜாக்ரசொப்பன சுழுத்தி அவஸ்தைகள் மூன்றிலும் சாக்ஷியாயிருக்கிற பிரம்மசைதன்னியம் அவ்வவஸ்தைகளில் தானுகவிளங்குகையினுலும்மற்றதத்துவங்கள்போல தனக்கன்னியமாகவிளங்காதபடியினுலும் அந்த பிரம்மசைதன்னியம் ஒன்றுமாத்திரம் தானுகக் காணப்படுகிறது.

பஞ்சபூதங்கள் 5, மாயை 1 மாயாப்பிரதிபிம்பவீசன் 1 ஆக ஏழும் தத்தம் தொழிலான வெட்டு குத்து உழவு பஞ்சகிருத்தியம் தசாவதாரம் முதலானவை தன்னுடைய தொழிலாகக்காணப்படாதபடியினலே தனக்கன்னியங்களேயல்லாமல் தானுக மாட்டா.

மற்ற இருபத்தெட்டுதத்துவங்களுள் நான் பிராமணன், நான் க்ஷத்திரியன், நான் வைசியன், நான் சூத்திரன், நான் பிரமசாரி நான் கிருகஸ்தன் நான் வானப்பிரஸ்தன் நான் சன்னியாசி நான் ஆண்மகன், நான் பெண்மகள் நான் கரியன் நான் சிவப்பன் நான் கட்டையன் நான் நெட்டையன் நான் பருத்தேன் நான் இளைத்தேன் என்று தானுகவழங்குகிற தூலசரீரம் ஆறு தத்துவமும் மற்றொருவேளையில்; தனக்குப் புறம்புபட்டு என்மாடு என்கன்று என்றாற்போல என்சரீரம் பருத்தது. என் சரீரம் இளைத்தது· என்மயிர்நரைத்தது. என்சரீரம் பிறந்து இத்தனைநாளாயிற்றென்று தான்வேறு தூல சரீரம் வேருகவழங்குகிறபடியினுலும்; நான் கண்டேன், நான் கேட்டேன். நான் தொட்டேன், நான்போகித்தேன் நான்கொடுத்தேன் நான் வாங்கினேன் நான் நடந்தேன் நான் புசித்தேன் நான் சிந்தித்தேன் நான் நிச்சயித்தேன் நான் இந்தப்பஞ்சத்திற்கு ஜீவித்தேன்என்று தானுகவழங்குகிற சூக்ஷமசரீர தத்துவங்கள்இருபதும் மற்றொரு வேளையில் தனக்குப்புறம்புபட்டு என்வீடு என் உடமைஎன்றாற்போல என்கண் என்காது என்மூக்குஎன்நாக்கு என்கை என்கால் என்மனம்என் புத்தி என் அகங்காரம் என்சித்தம் என்பிராணன் என்றுதான்வேறு அவைகள்வேருக வழங்குகிறபடியினுலும் நான்அறிவேன் நான்அறியேன் என்றுதானுக வழங்குகிற அஞ்ஞானமும் சிதாபாசனும் மற்றொருவேளையில் என்அஞ்ஞானம் என்ஜீவன்என்று வழங்கக்கண்ட படியினுலும் இந்த இருபத்தெட்டு தத்துவங்களும் தானுகவும் தனக்கன்னியமாகவும் வழங்குகின்றது சித்தம்.

வினு:—இந்த இருபத்தெட்டு தத்துவங்களும் தானுனல் சாக்ஷியைப்போல ஒரு தன்மையாகத் தோற்றவேண்டுமே யல்லாமல் பஞ்சபூதங்களைப்போல தனக்கன்னியமாகக் காணக்கணக்கில்லை இந்த இருபத்தெட்டும் தனக்கன்னியமே யானுல்

எப்போதும் புறம்புபட்டேயிருக்க வேண்டுமென்றித் தானுக வழங்கக் கணக்கில்லை. தானுமாய் தனக்கன்னியமுமாய் இருக்குமென்றது இருட்டாதித்த னென்ருற்போலும் வெள்ளாழ தீக்ஷிதன் என்ருற்போலும் விருத்தமாமேயெனின்,

விடை:-பரமார்த்தமாகத் தான்என்கிறது ஒருவகையும் அத்தியாசத்தினுலே தான்என்கிறது ஒருவகையும் ஆகஇருவகையும் உண்டு. சாக்ஷி சைதன்னியத்தைத் தான்என்கிறது பரமார்த்தமல்லாமல் உபசாரமல்ல. தனக்கன்னியமாயிருக்கின்ற இந்த இருபத்தெட்டையும் தான்என்கிறது கட்டையை கள்ளனென்ருற்போலும் பழுதையைப் பாம்பென்ருற்போலும் மயக்கமே யல்லாமல் உண்மையல்ல. ஆகையினல் அஞ்ஞான காலந்தொடங்கி தானல்லவென்று காணப்பட்ட தத்துவங்கள் ஏழு. இப்போது இப்படிப்பட்ட விசாரம் பண்ணின பிற்பாடு தானல்லவென்று காணப்பட்ட தத்துவங்கள் இருபத்தெட்டு ஆக இந்த 35-தத்துவங்களையும் அததற்குச்சொன்ன குணங்குறிகளுடனேயும் காண்கின்ற அறிவானது (கடத்தைப் பார்க்கிறவன் கடத்துக்குப் புறம்பாகவே இருந்து கடத்தைப்பார்க்கின்றது போல) அவைகளுக் கன்னியமாகவே இருந்து அவைகளை அறிகிறதென்றும் முப்பத்தாருந் தத்துவமாகிய அதுவே தானென்றும் அதுவே பரமசிவமென்றும் கலக்கமறத் தெளிந்தவனே சிவதரிசனமுடைய ஜீவன்முத்தன் என்று சொல்லப்படுவான்.

வின:—இந்தத்தோற்றமும் ஒடுக்கமும் கூறுகிறபிரமாணமான வேதசுருதி ஏதேனுமுண்டா?

விடை:—அநந்தமுண்டு. அவைகளிலொன்று:-உற்பத்தி காலத்தில் பிரம்மத்தினிடத்திலிருந்து ஆகாயமும் ஆகாயத்திலிருந்து வாயுவும் வாயுவிலிருந்து அக்கினியும் அக்கினியிலிருந்து அப்புவும் அப்புவிலிருந்து பிருதுவியும் உண்டாயினஎன்றும்,

லயகாலத்தில் பூமியை ஜலத்திலும் ஜலத்தை அக்கினியிலும் அக்கினியைவாயுவிலும் வாயுவை ஆகாயத்திலும் ஆகாயத்தை அகங்காரத்திலும் அகங்காரத்தை மகதத்துவத்திலும் மகதத்துவத்தை அவ்வியக்தத்திலும் அவ்வியக்தத்தைப்புருஷனிலும் கிரமமாக லயிக்கச்செய்கிருன் என்றும் சுக்கிலயஜுர் வேதம்

பைங்களோபநிஷத்து முறையே 1, 3 அத்தியாயங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

வினு:-மேலே சொல்லியவேதவாக்கியங்களால் சகலபிரபஞ்சங்களுக்கும் பிரம்மமே மூலகாரணமென்று நன்குவிளங்குகிறது ஆனல் காரணத்தின்றன்மையைவிட்டு வேறுதன்மையாகக் காரியம் விரியுமோ அதினும் வேறுஜாதியாக விரியுமோ அதினும் எதிர்ஜாதியாக விரியுமோ என்கிற ஓர்சந்தேகம் சனிக்கின்றது கடத்தில் மண் தன்மையும் படத்தில்பஞ்சின் தன்மையும்இருக்கக் காண்கிறோம் மண்ணுக்குப்படமும் பஞ்சுக்குக்கடமும் வேறுஜாதியாதலால் மண் படமாகாது பஞ்சு கடமாகாது பிரம்மத்திலிருந்து உலகு வுதித்ததென்றால் பிரம்மத்தின் றன்மை உலகிலிருக்கக்காணேம். பிரம்மத்துக்கு உலகு வேறுஜாதியாயிருக்கிறது அன்றியும் எதிர்ஜாதியாயுமிருக்கிறது பிரம்மம் அருவப்பொருள் உலகு உருவப்பொருள் பிரம்மம் சத்துப்பொருளாய் சதோதயமாய் விளங்குவது உலகு முன்னுமில்லாமல் பின்னுமில்லாமல் இடையில்தோன்றுவது பிரம்மம் சித்துப்பொருள். உலகுசடப்பொருள்.பிரம்மம்ஆனந்தப்பொருள்உலகுதுக்கப்பொருள்.பிரம்மம்நித்தியப்பொருள். உலகு அநித்தியப்பொருள். பிரம்மம் நிர்குணப்பொருள் உலகு சகுணப்பொருள். பிரம்மம் அழியாப்பொருள் உலகுஅழியும்பொருள். இப்படிப்பலவகையிலும் தனக்கு வேறு ஜாதியாயும் எதிர்ஜாதியாயுமிருக்கிறஉலகாக அந்தப் பிரம்மம் விரிந்ததென்றால்இது பஞ்சாகியகாரணம் தனக்குவேறு ஜாதியான கடகலசாதிகளாய் அல்லது அக்கினியாய் விரிந்ததென்றாற்போல விருத்தமாமேயெனின்,

விடை:-காரணம் கெட்டுக்காரியப்படுவது ஒருவகையும் காரணம் கெடாமல் விகாரமடைந்து காரியப் படுவது ஒருவகையும் காரணங்கெடாமலும் விகாரமடையாமலும் காரியப்படுவது ஒருவகையும் ஆகமூன்றுவகை காரணகாரியங்களுண்டு. வித்துகாரணம்,விருக்ஷம் காரியம். வித்துகெட்டு விருக்ஷமாகக்காரியப்பட்டது. மண்காரணம்,கடகலசங்கள்காரியம்மண்கெடாமல் விகாரமடைந்துகடகலசங்களாகக் காரியப்பட்டதுகானலில்தோற்றும் ஜலத்தில் கானல் காரணம், ஜலம் காரியம். கானல் கெடா

மலும் விகாரமடையாமலும் ஜலரூபமாகக்காரியப்பட்டது இந்த மூன்றுவதை விவர்த்தகாரண காரியமென்று சொல்லப்படும். பிரம்மம் உலகாய் விரிந்ததென்றால் வித்து விருக்ஷமானது போலுமல்ல, மண்கடகலசங்களானது போலுமல்லபின்னை யெப்படி யெனின்,கானல்ஜலமானதுபோலெனக.கானலின்வேறுஜாதியும் எதிர்ஜாதியுமானஜலம் அதில் கற்பிதமாகத்தோன்றுவதுபோல் பிரம்மத்தின் வேறுஜாதியும் எதிர்ஜாதியுமான சகலபிரபஞ்சங்களும் அதில்கற்பிதமாகத்தோற்றுகின்றன. வித்துஎதார்த்தத்தில் மரமானதினால் வித்துகெட வேண்டியதாயிற்று. மண்எதார்த்தத்தில் கடமானதினால் மண்விகாரமடைய வேண்டியதாயிற்று கானல்எதார்த்தத்தில்ஜலமாகாமல்அதில் ஜலரூபம்கற்பிதமாகத் தோற்றினதினால் கானல் கெடாமலும் விகாரப்படாமலும் இருந்தபடி கானலாகவே யிருக்கிறது.

மண்ணில் கடச்க்தியும் பஞ்சில் படசக்தியும் அடங்கியிருப்பது போல் கானலில் ஜலத்தோற்றசக்தி அடங்கியிருக்கிறது. மண்ணில் படசக்தியில்லாததினால் மண்படமாகிறதில்லை பஞ்சில் கடசக்தியில்லாததினால் பஞ்சு கடமாகிறதில்லை. கானலில் கடத்தோற்றசக்தி அல்லது படத்தோற்றசக்தி யில்லாததினால் கானல் கடபடங்களாகத் தோற்றுவதில்லை. பிரம்மத்தில் சர்வசக்தியுமிருப்பதினால் அது சகலபிரபஞ்சங்களையும் தன்னிடத்தில் கானலில் ஜலம்போல் கற்பிதமாகத்தோற்று விக்கின்றது. அந்த சத்திபிரம்மத்தில் இருப்பதுமல்ல இல்லாததுமல்ல. அவாந்தர சத்தி. அந்தசத்தி பிரம்மமுமல்ல. பிரம்மத்தையன்றி வேறுமல்ல. அதுதான் மாயா சத்தியென்று சொல்லப்படுவது மாயை யென்பது பிரம்மத்தின் சத்தியேயல்லாது அது ஓர் தனி முதலான பொருளல்ல.

பிரமகீதை கேனோபநிடதம்.

எப்பொருளு மாயையினு லெனச்சிலவரியம் புவர்கண்
மெய்ப்பரமன் றனையொழிய வேறொருமாயையுமில்லை
ஒப்பரிய பரனெழிய வொருமாயை யுண்டாகில்
அப்பரமன் றன்பெருமைக் கதுநேரே யழிவன்றோ.

கைவல்லிய நவநீதம்

சத்தி சத்தனைத்தவிர வேறன்று காண்சத்தனுமாயாவி
வித்தைகாட்டிய விந்திரஜாலம் போய்வித்துவ னும்போல
புத்திமைந்தனே சத்திமனுகிய பூரணவான் மாவாம் [யே
வத்துநிர்ணயஞ் சொன்னதிட்டாந்தத்தின் வழிகண்டு தெளிவா

வினு:—கானலானது கண்ணுக்குப் புலப்படுகிற எதார்த்த மான உருவப் பொருளா யிருப்பதால் அதில் கற்பிதமான ஜல ரூபம் தோற்றக்கூடும் உருவமே யில்லாமல் அருவப்பொருளாயி ருக்கிற எதார்த்தபிரம்மத்தில் உருவப் பொருட்களான கற்பித ப்பிரபஞ்சம் எப்படித் தோற்றும்?

விடை:—கானலில் ஜலம்போல் பிரம்மத்தில் உலகம்என்ற உபமானம் ஒரு எதார்த்தப் பொருளில் மற்றொரு கற்பிதப் பொருள் தோன்றலாம் என்பதற்கு மாத்திரமேயாம். எதார்த் தமான அருவப்பொருளில் கற்பிதமான உருவப்பொருள் தோ ற்றுவதற்கு கனுஉலகதிருஷ்டாந்தம் கூறப்படும். அதெவ்வா றெனின்; மனமென்பது கண்ணுதி ஞானேந்திரியங்களுக்குப் புலப்படாத ஓர்அருவப்பொருளா யிருக்கிறது. அந்த அருவப் பொருளானமனதில் கனுக்காக்ஷியான கற்பிதஉலகம் தோன்று கிறதல்லவா அதேபோல் அருவப்பிரம்மத்தில் உருவப்பிரப ஞ்சம் தோன்றுகிறது.

வினு:—சொற்பனஉலகத்தைப் பொய்த்தோற்ற மென் பது யாவர்க்குமனுபவமாதலால் பொருந்தும். ஜாக்ரஜகத்தை அவ்வாறு பொய்த்தோற்ற மென்பது பொருந்துமா?

விடை:—ஏன் பொருந்தாது? சொற்பனப் பொருள்கள் அற்பநேரம் அனுபவிக்கப்படுகின்றன. ஜாக்ரப்பொருள்கள் அதி ககாலம் அனுபவிக்கப்படுகின்றன. சொற்பனஉலகம் அற்பநேர மிருந்து அழிகின்றது. ஜாக்ரஜகம் அதிககாலமிருந்து அழிகி ன்றது. ஜாக்கிரத்தில் எப்படியோ அப்படியே சொர்ப்பனத்தில் கண்ட அன்னபானுதிகளை அருந்துவதும் அதிற்கண்ட கன்னி கையைக்கலந்து கலிதமாய்ப்போவதும் அனுபவமே. மொத்தத் தில்சொர்ப்பனக்காக்ஷி போல்வதுதான ஜாக்ரக்காக்ஷியும். ஆனல் அது கணசொர்ப்பனம் இதுதீர்க்க சொர்ப்பனம் இதுதான் வித்

தியாசம் அன்றியும் தூலசரீர சம்பந்தமில்லாமல் சூக்குமசரீரம் மாத்திரம் தனித்துநிற்கு மவசரத்தில் காணப்படுவது சொற்பனஜகம். தூலசரீரமும் சூக்குமசரீரமும் கலந்துநிற்கும் மவசரத்தில் காணப்படுவது ஜாக்ரஉலகம். சூக்குமதேகத்திலிருந்து சொற்பனவாழ்க்கையில் அற்பநேரம் சுகதுக்காதிகளை அநுபவிப்பவனும் சூக்குமதூல தேகங்களிலிருந்து ஜாக்ரவாழ்க்கையில் அதிககாலம் இன்பதுன்பங்களை அநுபவிப்பவனும் ஒருவனேயாயிருக்க அவனால் அற்பநேரமனுபவிக்கப்பட்ட பொருளைபொய்த்தோற்ற மென்பது பொருந்து மென்றும் அதிககாலமனுபவிக்கப்பட்டபொருளை அப்படிச்செப்புவது பொருந்ாதென்றும் சொல்வதற்கு என்னநியாய மிருக்கிறது.

கைவல்லிய நவநீதம்.

கற்பனைவந்தவாறு காட்டினேங் காண்ப வெல்லாஞ்
சொர்ப்பனம் போல்வெண்ணித் துணிந்தவன் ஞானியாவான்

கைவல்ய நவநீதம்,

சீடன்வினா

பங்க யாசனன் முதற்பல தேவரும் பாருள பெரியோரும்
கங்கை யாதியாந் தீர்த்தமுந் தேசமுங் காலமு மறைநாலும்
அங்க மாறுமந் திரங்களுந் தவங்களு மசத்திய மெனச்சொன்னால்
எங்க ளையகு னேயத னாற்குற்ற மில்லையோ மொழியீரே.

ஆசிரியர் விடை:—

சொற்ப னந்தனிற் கண்டதைப் பொய்யென்று சொல்வது பிழையானால்
அற்ப மாயையிற் றோன்றிய ஜகங்களை யசத்தெனல் பிழையாமே [தா
சொற்ப னந்தனிற் கண்டதைப் பொய்யென்று சொல்லலாமெனின்மைந்
வற்ப மாயையிற் றோன்றிய ஜகமெலா மசத்தியெ மெனலாமே

வினா:-கற்பிதப் பிரபஞ்சத்துடன் எதார்த்தப்பிரம்மம் எவ்வாறு சம்பந்தப் பட்டிருக்கிறது?

விடை:-ஆகாயத்தினின்று முதித்த மற்ற நான்கு பூதங்களிலும் அவ்வாகாயம் கலந்துங் கலவாது தாக்கற்றிருப்பது போல் பிரம்மத்தினின்று முதித்த அவ்வாகாயாதி பிரபஞ்சங்களில்அப் பிரம்மம் கலந்துங்கலவாது தாக்கற்றிருக்கிறது. இதுவுமன்றிபல்

வேறுபட்ட நீர்நிலைகளில் வானசூரியன் ஒன்றேபலவாகப்பிரதிப லித்திருப்பதுபோல் பல்வேறுபட்ட சடஜீவர்களில் ஞானசூரிய ஞன ஒரே பிரம்மம் பலவாகப் பிரதிபலித்திருக்கிறது.

ஆரியப்புலவர் பாகவதம்.

அருவமா மறிவானவ ஞக்கைகள் பலவும்
ஒருவனுகியே யுறைகுவ னென்பதை யுணர்ந்தேன்
பரிதிவானவன் ஒருவனே யாய்பல கடத்தின்
மருவுநீர்தொறு நிழல்பலவா யுறன் மதித்தேன்.

கைவல்ய நவநீதம்.

அகமெனுமான்மா பூரணமேக மனேக விதஞ்சீவன்
அகமெனு மந்தக் கரணவுபாதிக ளளவிலையாதலினல்
சகமுழுதங்குளிர் சந்திரனேகஞ் சலசந்திரர் பலவாஞ்
சகமதிலேரி குளஞ்சிறு குழிசால்சட்டி குடம்பலவால்.

வினு? ஐக்கியமுத்தி கிட்டுவதற்குச் செய்யவேண்டிய பிரய த்தனம் என்ன?

விடை:—அது இலகுவில் கிட்டுவதல்ல. வேதாந்தநூல்கள் கூறும் ஞானபூமிகளைப்படிப்படியாக கடந்து செல்வதால் ஐக்கி யமுத்திவாய்க்கும்

வினு? ஞானபூமிகள் எவை? அவற்றின் பெயர்கள் யாவை? அவற்றைக்கடந்து செல்வதென்முல் என்ன?

விடை:—வேதாந்தநூல்கள் ஞானபூமிகளை ஏழாக வகுத் துக்கூறுகின்றன. அவைமுறையே சுபேச்சை, விசாரணை, தனு மானசி, சத்துவாபத்தி, சமுசத்தி, பதார்த்தாபாவனை, துரியம் எனப்பெயர் பெறுவனவாம்.

இவற்றின்விபரம்:-மித்தை (பொய்) யான ஜகஜீவபரங்களை சத்தியமெனக்கொள்ளும் துர்ச்சன சகவாசத்தைவிட்டு சத்திய மான ஆன்ம(பிரம்ம)ஞானத்தையடையவேண்டுமென்ற விருப் பம் வருவது சுபேச்சை என்றும்,

சத்தியமான பிரம்மம் ஒன்றே உளதெனக்கொள்ளும் சற் சனசங்கத்தையடுத்து அவர்களின் உபதேச மொழிகளைக்கேட்

டும் ஞானநூல்களை ஆராய்ச்சி செய்தும் வருவது விசாரணை யென்றும்,

அவற்றில் முழுநம்பிக்கையுண்டாகி அதன் பயனாக ஈடணாத்திரயம் என்னும் மனைவி மக்கள் தனம் ஆகிய இம்மூன்றில்பற்றிய அவாவை அறுத்தல் தனுமானசி என்றும்

இம்மூன்று ஏதுக்களாலும் மனதில் ஆன்ம (பிரம்ம) ஞானம் உதிப்பது சத்துவாபத்தி என்றும்,

மெய்ப்பொருளாகிய ஆன்மாவில் (பிரம்மத்தில்) மனமழுந்திபொய்ப்பொருட்களாகிய சர்வத்தையும் மறந்து விடுவது சமுசத்தி என்றும்,

அத்துவிதானந்தம் வந்து கான்பான் காக்ஷி, காக்ஷிப்பொருள்என்னும் திரிபுடியுணர்வு போய்விடுவது பதார்த்தா பாவனை என்றும்,

மெய்ப்பொருளாகிய பிரம்மவஸ்துவிருந்த நிலையேதனது நிலையாய் அதுவே தானாயிருக்கக்கண்டு அதனுலெய்தும் மவுன சுபாவமே துரியம் என்றும் சொல்லப்படும்.

சொல்லிவந்த ஞானபூமிகள் ஏழில் சுபேச்சை விசாரணை தனுமானசியாகிய முந்தின மூன்றுபூமிகளையும் கடந்து நாலாம் பூமியாகிய சத்துவா பத்திக்கு வராதவர் அப்பியாசிகள் என்றும், நாலாம்பூமியைக்கடந்தவர் பிரம்மவித்து என்றும், சமுசத்திஎன்னும் ஐந்தாம் பூமியைக்கடந்தவர் வரன் என்றும், பதார்தாபாவனை என்னும் ஆரும்பூமியைக்கடந்தவர் வரியான் என்றும், துரியம் என்னும் ஏழாம் பூமியை அடைந்தவர் வரிட்டன் என்றும் சொல்லப்படுவார். பிரம்மவித்து, வரன், வரியான், வரிட்டன்ஆகிய இந்நால்வரும் ஜீவன்முத்தர்களாம். இவர்கள் தாம் ஐக்கியமுத்தி வாய்க்கப்பெற்றவர்கள். அப்பியாசிகளோ படிப்படியாகப்பதவிமுத்தியடைந்துஐக்கியமுத்திசேருவார்கள்.

ஏகபரிபூரண ஞானசொரூபியாய் விளங்கும் பிரம்மத்தில் இரண்டறக்கலந்து பிரம்மவஸ்துவேதானுகிப்பிரம்மாநந்தத்தை யடைதல் ஐக்கியமுத்தியென்றும் சுவர்க்கபோகாதிசுகங்களில் இன்புற்றுவாழ்தல் பதவி முத்தி யென்றும் சொல்லப்படும்.

கைவல்லிய நவநீதம்

ஞானபூமிகளின் தொகை.

புலவர்கழ் முதற்பூமி சுபேச்சை விசாரணையிரண்டாம்பூமியாகு
நலதனுமா னசிமூன்றும் பூமிசத்து வாபத்தி நாலாம்பூமி
சொலுஞ்சமுசத் திப்பேரும் பதார்த்தாபா வனைப்பேருந் துரியப்பேரு
மலினமறு மகனேயைந் தாறேழு பூமிகளா வகுத்தார் மேலோர்

ஞானபூமிகளின் வகை

துற்சங்க நிவர்த்திவந்து சிவஞானம் விரும்பவது சுபேச்சையாகும்
நற்சங்க மொழிவினவி ஞானநூல் பழகல்விசா ரணையாநம்பி
முற்சங்க வீடணைகள் விடறனுமா னசியிந்த மூன்றினாலுஞ்
சற்சங்க மனதிலுண்மை யறிவுதித்தல் சத்துவா பத்திதானே

தத்துவத்தின் மனமுறைந்து மித்தையெலா மறத்தல்சமு சத்தியாகும்
அத்துவிதா னந்தம்வருந் திரிபுடிபோம் பதார்த்தாபா வனையதாகும்
வத்துநிலை யிருந்தபடி யிருந்தமவு னசுபாவந் துரியமாகும்
இத்துரிய பூமியைமுன் றுரியாதீ தப்பதமென் றதுவுங் கேளாய்.

அப்பியாசிகளும் ஜீவன்முத்தரும்

முன்னிலங்க ளேறியமு வருமப்பியாசிகளா முத்தரல்லர், பின்னிலங்கள் வரன்வரியான் வரிட்டனெனுஞ் சீவன்முத்தர் பேதமாகுஞ், சொன்னநடுப் பூமிவந்த ஞானியே பிரமவித்தாந் தூயமுத்தன், இன்னமுமப் பூமிகளின் பெருமைத்தனை நீயறிய'யான் சொல்வேனே.

நாலம்பூ மியின்வருமுன் மூன்றுபூ மியுமடைந்து நடந்துமாண்டோர், மேலான பதமடைந்து பிறந்துமெல்ல மெல்லவந்து வீடுசேர்வார், மாலான பவத்தில்விழார் முதற்பூமி கிடைப்பதுவே வருத்தமைந்தா காலான முதற்பூமி கைவந்தான் முத்தியுங் கைவந்த தாமே.

68486

குறிப்பு:—இஸ்லாமிய முவஹ்ஹிதுகளும் இந்து வேதாந்திகளும் இறைவனை எவ்வாறு ஒன்றுபடுத்துகிறார்க ளென்பதையும் எங்கெந்த விஷயங்களில் இருதரத்தாரும் ஏகோபித்திருக்கிறார்களென்பதையும் ஊகித்தறிவதற்கே இவ்வேதாந்த பகுதி இந்நூலுடன் இணைக்கப்பட்டது.

8
N24

ஷாஹுல் ஹமீதிய்யா பிரஸ், திருவல்லிக்கேணி, மதராஸ்.

5B
8-27

விளம்பரம்.

அறபுத்தமிழ் கிதாபுகள்,

சிறுதுல் இஸ்லாம் வசிருத்துன்னஜாத்து

இப்பெயர்கொண்ட கிதாபு இந்துஸ்தானி பாஷையிலிருந்து. பிகுஹு மஸாயில்களும் இதில் ஹனபிமத்ஹபின் அவசியமான அகாயிதும் பிகுஹு மஸாயில்களும் அடங்கியிருப்பதால் வெகு காலமாக மதரஸாக்கள்தோறும் பாடமாகவைத்து போதிக்கப் பட்டுவருகிறது. ஆதலால் தமிழ்நாட்டு முஸ்லிம் குழந்தைகளுக்கு மதரஸாக்களில் சுலபமாகக் கற்பிக்கஉதவுமென்று இதை இந்துஸ்தானி பாஷையிலிருந்து அறபுத்தமிழில் உரைபடுத்தி அச்சிட்டிருக்கிறது.

இதன்விலை ரூ. 1 4 0 வி. பி. செலவு வேறு.

இல்மூல் பராயிலு

இப்பெயர்கொண்ட கிதாபில் முஸ்லிம்களின் தாயாதிபாக் ஷயமான எல்லா சங்கதிகளும் பூராவாக உதாரணங்களுடன் வெகு விபரமாக எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. அறபுத்தமிழ் மாத்திரம் படிக்கத்தெரிந்த புத்திசாலியான ஒரு முஸ்லிம்மாணவன் இதை ஒருவரிடம் பாடம் கேட்காமலே வாசித்து விளங்கிக்கொள்வான். ஆயினும் பாடம் கேட்டுப் படிப்பதே உசிதம். இல்மூல் பராயிலு என்னும் இந்த கிதாபை ஓதியுணர்ந்தவன் பாக விஷயமான எந்த விவகாரத்திலும் வகீல்களுக்கு வழிகாட்டக்கூடும்.

இதன்விலை ரூ 1 4 0 வி. பி. செலவு வேறு.

சுத்தத் தமிழ் புத்தகங்கள்.

கீமியாயெ ஸஆதத்து	முதல்பாகம் ரூ.	1	8	0
ஷை	2-ம்பாகம் ரூ.	1	12	0
ஷை	3-ம்பாகம் ரூ.	1	14	0
ஷை	4-ம்பாகம் ரூ.	2	0	0

பெற்றுக்கொள்ளுமிடங்கள்:—

M. A. ஷாஹுல்ஹமீது & சன்ஸ்,
ஹமீதிய்யா பில்டிங்க்ஸ், நெ. 10 ஹைரோட்,
திருவல்லிக்கேணி, மதராஸ்.

M. அப்துர்ரஹ்மான் & சன்ஸ்.
இஸ்லாமியா புத்தகசாலை, நெல்லிக்குப்பம்.